PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa */elektroniczny znacznik czasu/*

DKPL.WK.0610.2.61.2021.JS(13)

RM-0610-61-21

UD163

Pani Elżbieta WITEK
Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Klimatu i Środowiska.

Z poważaniem,
Mateusz Morawiecki
Prezes Rady Ministrów
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Projekt

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw[1)]

Art. 1. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:
   a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
      „1) zadania gminy oraz obowiązki:
         a) właścicieli nieruchomości,
         b) właścicieli lokali w budynku wielolokalowym, w którym ustanowiono odrębną własność lokali, osób, którym służy tytuł prawny do lokalu w budynkach wielolokalowych, osób faktycznie zamieszkujących lub użytkujących te lokale lub osób faktycznie zamieszkujących lub użytkujących lokal należący do spółdzielni mieszkaniowej

      – dotyczące utrzymania czystości i porządku;”,
   b) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
      „4) obowiązki wytwórców odpadów komunalnych w zakresie selektywnego zbierania tych odpadów.”;
2) w art. 2:
   a) w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
      „6) związku międzygminnym lub zarządzie związku międzygminnego – rozumie się przez to odpowiednio związek metropolitalny lub zarząd związku metropolitalnego.”,
   b) ust. 3b otrzymuje brzmienie:

      „3b. Osoba, której służy tytuł prawny do lokalu, lub osoba faktycznie zamieszkująca lub użytkująca lokal należący do spółdzielni mieszkaniowej nie jest

---

[1)] Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska oraz ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

obowiązana do wykonywania obowiązków właściciela nieruchomości wynikających z ustawy, z zastrzeżeniem przepisów art. 6h, art. 6m ust. 1 i art. 6o ust. 4.”;

3) w rozdziale 2 po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. 1. W przypadku gdy gmina zapewni techniczne możliwości identyfikacji odpadów komunalnych wytwarzanych w poszczególnych lokalach w budynkach wielolokalowych, rada gminy może, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, postanowić o ponoszeniu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi przez osoby wymienione w art. 1 pkt 1 lit. b.

2. Identyfikacja odpadów komunalnych zapewnia możliwość przypisania osobom wymienionym w art. 1 pkt 1 lit. b danej frakcji odpadów komunalnych w taki sposób, aby osoby nieuprawnione nie mogły odczytać danych osobowych.

3. Uchwała, o której mowa w ust. 1, może dotyczyć wszystkich albo określonych nieruchomości zabudowanych budynkami wielolokalowymi, w zależności od tego, czy gmina zapewni techniczne możliwości identyfikacji odpadów komunalnych wytwarzanych w poszczególnych lokalach na wszystkich nieruchomościach zabudowanych budynkami wielolokalowymi albo na części tych nieruchomości.

4. Podejmując uchwałę, o której mowa w ust. 1, rada gminy kieruje się technicznymi możliwościami identyfikacji odpadów komunalnych w poszczególnych lokalach w budynkach wielolokalowych, w tym:

1) liczbą lokali mieszkalnych w danym budynku wielolokalowym;
2) liczbą mieszkańców;
3) ilością odpadów komunalnych wytwarzanych na danych nieruchomościach zabudowanych budynkami wielolokalowymi;
4) istniejącą infrastrukturą do gospodarowania odpadami komunalnymi.

5. W przypadku podjęcia uchwały, o której mowa w ust. 1, wspólnota mieszkaniowa lub spółdzielnia mieszkaniowa:

1) składają deklarację o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi – w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie tej uchwały,
2) ponoszą opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi, począwszy od miesiąca, w którym ta uchwała weszła w życie

– w stosunku do odpadów komunalnych wytworzonych na nieruchomościach zabudowanych budynkami wielolokalowymi, z wyłączeniem odpadów komunalnych wytworzonych w lokalach objętych tą uchwałą.”;

4) w art. 3:

a) w ust. 2:

– w pkt 2 po wyrazach „z innymi gminami” dodaje się wyrazy „lub wspólnych ze związkiem metropolitalnym:”,

– po pkt 6a dodaje się pkt 6b w brzmieniu:

„6b) zapewniają w pierwszej kolejności przygotowanie do ponownego użycia lub recykling selektywnie zebranych odpadów komunalnych oraz odpadów powstających w procesie sortowania w celu doczyszczenia selektywnie zebranych odpadów komunalnych;”,

b) ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Gmina jest obowiązana utworzyć co najmniej jeden stacjonarny punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych, samodzielnie lub wspólnie z inną gminą lub gminami lub wspólnie ze związkiem metropolitalnym.”,

c) po ust. 2c dodaje się ust. 2d w brzmieniu:

„2d. Gmina może nie zapewniać odbierania bioodpadów stanowiących odpady komunalne, jeżeli właściciel nieruchomości zabudowanej jednorodzinnym budynkiem mieszkalnym podał w deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi informację, o której mowa w art. 6m ust. 1b pkt 7, oraz korzysta ze zwolnienia w części z opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, o którym mowa w art. 6k ust. 4a, a regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy przewiduje zwolnienie w całości z obowiązku posiadania pojemnika lub worka na te odpady.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rada gminy lub zgromadzenie związku metropolitalnego może postanowić o zapewnieniu budowy, rozbudowy, modernizacji, utrzymaniu i eksploatacji własnej lub wspólnej z inną gminą lub gminami, lub wspólnej ze związkiem metropolitalnym instalacji do przetwarzania odpadów powstałych z przetworzenia odpadów komunalnych zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami i zasadą bliskości, jeżeli na lokalnym rynku brak jest takich instalacji lub istniejące instalacje mają niewystarczające moce przerobowe.”;

5) w art. 4 w ust. 2a w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) wprowadzić obowiązek stosowania indywidualnego oznakowania pojemników lub worków przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych w sposób, który pozwoli na identyfikację:

a) właściciela nieruchomości, na której są wytwarzane odpady komunalne, lub

b) osób wymienionych w art. 1 pkt 1 lit. b – w przypadku podjęcia uchwały, o której mowa w art. 2a ust. 1.”;

6) w rozdziale 2 po art. 4a dodaje się art. 4b i art. 4c w brzmieniu:

„Art. 4b. 1. Minister właściwy do spraw klimatu może zezwolić gminie, w drodze decyzji, na częściowe odstępstwo w zakresie selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów komunalnych polegające na łącznym zbieraniu odpadów tworzyw sztucznych, metali, opakowań wielomateriałowych oraz szkła, jeżeli zostaną spełnione łącznie co najmniej trzy z następujących warunków:

1) łączne zbieranie wybranych frakcji odpadów komunalnych nie wpływa na możliwość poddania ich przygotowaniu do ponownego użycia, recyklingowi lub innym procesom odzysku zgodnie z art. 17 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, a uzyskiwany materiał wyjściowy z tych procesów ma jakość porównywalną do jakości uzyskiwanej przez selektywne zbieranie odpadów komunalnych;

2) selektywne zbieranie wybranych frakcji odpadów komunalnych nie przynosi wyniku najlepszego dla środowiska, biorąc pod uwagę całkowity wpływ na środowisko gospodarowania selektywnie zebranymi frakcjami odpadów komunalnych;

3) selektywne zbieranie wybranych frakcji odpadów komunalnych nie jest technicznie wykonalne, biorąc pod uwagę dobre praktyki w zakresie zbierania odpadów komunalnych;

4) selektywne zbieranie wybranych frakcji odpadów komunalnych pociągnęłoby za sobą nieproporcjonalnie wysokie koszty ekonomiczne, biorąc pod uwagę koszty negatywnego zbierania i przetwarzania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych na środowisko i zdrowie ludzi, możliwości poprawy efektywności zbierania i przetwarzania odpadów komunalnych, dochody ze sprzedaży surowców wtórnych oraz zasadę, że koszty gospodarowania odpadami są ponoszone przez pierwotnego wytwórcę odpadów lub przez obecnego lub poprzedniego posiadacza odpadów.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane na wniosek wójta, burmistrza lub prezydenta miasta zawierający:

1) analizy potwierdzające, że zostały spełnione łącznie co najmniej trzy z warunków określonych w ust. 1;

2) wskazanie, czy odstępstwo ma dotyczyć obszaru całej gminy czy jej określonej części.

3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane na czas nieoznaczony.

Art. 4c. 1. Jeżeli gmina, która uzyskała zezwolenie, o którym mowa w art. 4b ust. 1, nie osiągnęła w danym roku poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, o którym mowa w art. 3b ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa to zezwolenie w drodze decyzji i określa termin jej wykonania. Postępowanie w sprawie cofnięcia zezwolenia wszczyna się z urzędu.

2. Cofnięcie zezwolenia, o którym mowa w art. 4b ust. 1, kończy możliwość łącznego zbierania wybranych frakcji odpadów komunalnych w terminie określonym w ust. 1.”;

7) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Obowiązki wytwórców odpadów komunalnych

Art. 4d. Wytwórcy odpadów komunalnych są obowiązani do zbierania w sposób selektywny wytworzonych przez siebie odpadów komunalnych zgodnie z wymaganiami określonymi w regulaminie oraz ze sposobem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 4a ust. 1.”;

8) w art. 6:

a) po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. Postanowienia umowy, o której mowa w ust. 1 pkt 2, zapewniają odbiór wszystkich frakcji odpadów komunalnych zgodnie z wymaganiami określonymi w regulaminie oraz ze sposobem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 4a. ust. 1.”,

b) ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta kontroluje:

1) posiadanie umów, o których mowa w ust. 1;

2) zgodność postanowień umów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, z wymaganiami określonymi w regulaminie oraz ze sposobem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 4a ust. 1;

3) dowody uiszczania opłat za usługi, o których mowa w ust. 1, lub inny sposób udokumentowania wykonania obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3b.”,

c) po ust. 5a dodaje się ust. 5b i 5c w brzmieniu:

„5b. W przypadku gdy postanowienia umowy, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nie spełniają wymagań, o których mowa w ust. 1c, wójt, burmistrz lub prezydent miasta wzywa strony umowy do usunięcia uchybień, w terminie określonym w tym wezwaniu.

5c. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 5b, umowa, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wygasa, a wójt, burmistrz lub prezydent miasta wydaje decyzję, o której mowa w ust. 7.”;

9) w art. 6c:

a) w ust. 2b wyrazy „przepisów ust. 2a i 2c” zastępuje się wyrazami „przepisu ust. 2a”,

b) uchyla się ust. 2c,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3d w brzmieniu:

„3a. Właściciel nieruchomości, na której nie zamieszkują mieszkańcy, może w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia uchwały, o której mowa w ust. 2, złożyć wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta pisemne oświadczenie o wyłączeniu się z systemu odbierania odpadów komunalnych zorganizowanego przez gminę na podstawie tej uchwały. W oświadczeniu właściciel nieruchomości wskazuje gminną jednostkę organizacyjną lub przedsiębiorcę, z którymi zawarł umowę, o której mowa w art. 6 ust. 1, pod rygorem nieskuteczności oświadczenia. Oświadczenie jest skuteczne od dnia wejścia w życie uchwały, o której mowa w ust. 2, i nie może być odwołane przez okres obowiązywania umowy w sprawie zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, zawartej po dniu ogłoszenia tej uchwały.

3b. Właściciel nieruchomości, na której nie zamieszkują mieszkańcy, objętej uchwałą, o której mowa w ust. 2, i która powstała w trakcie obowiązywania umowy w sprawie zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych, może w terminie 30 dni od powstania takiej nieruchomości złożyć wójtowi, burmistrzowi lub

prezydentowi miasta pisemne oświadczenie o wyłączeniu się z systemu odbierania odpadów komunalnych zorganizowanego przez gminę. W oświadczeniu właściciel nieruchomości wskazuje gminną jednostkę organizacyjną lub przedsiębiorcę, z którymi zawarł umowę, o której mowa w art. 6 ust. 1, pod rygorem nieskuteczności oświadczenia.

3c. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest obowiązany do zamieszczenia na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu gminy oraz w sposób zwyczajowo przyjęty informacji o zamiarze przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, wyznaczając jednocześnie termin, nie krótszy niż 30 dni od dnia zamieszczenia tej informacji na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu gminy, na:

1) odwołanie przez właściciela nieruchomości oświadczenia o wyłączeniu się z systemu odbierania odpadów komunalnych zorganizowanego przez gminę, jeżeli nieruchomość jest wyłączona z tego systemu na podstawie tego oświadczenia;
2) złożenie przez właściciela nieruchomości oświadczenia spełniającego wymagania, o których mowa w ust. 3a, o wyłączeniu się z systemu odbierania odpadów komunalnych zorganizowanego przez gminę, jeżeli właściciel nieruchomości jest objęty tym systemem.

3d. Odwołanie oświadczenia, o którym mowa w ust. 3c pkt 1, oraz oświadczenie, o którym mowa w ust. 3b, są skuteczne od dnia, w którym zaczęła obowiązywać następna umowa w sprawie zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, i nie mogą być odwołane przez okres obowiązywania tej umowy. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest obowiązany do zamieszczenia na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu gminy oraz w sposób zwyczajowo przyjęty informacji o terminie obowiązywania umowy w sprawie zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy.”;

10) w art. 6d w ust. 4 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) obowiązek przekazywania selektywnie zebranych odpadów komunalnych oraz odpadów powstających w procesie sortowania w celu doczyszczenia selektywnie

zebranych odpadów komunalnych w pierwszej kolejności do instalacji zapewniających przygotowanie do ponownego użycia lub recyklingu.”;

11) art. 6h otrzymuje brzmienie:

„Art. 6h. Opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi są obowiązani ponosić:

1) właściciele nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy,
2) osoby wymienione w art. 1 pkt 1 lit. b, jeżeli rada gminy podjęła uchwałę, o której mowa w art. 2a ust. 1,
3) właściciele nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, jeżeli rada gminy podjęła uchwałę, o której mowa w art. 6c ust. 2

– na rzecz gminy, na terenie której są położone te nieruchomości lub te lokale.”;

12) w art. 6i po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku podjęcia uchwały, o której mowa w art. 2a ust. 1, opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi po raz pierwszy uiszcza się za miesiąc, w którym weszła w życie uchwała.”;

13) w art. 6j:

a) w ust. 1 w pkt 3 po wyrazie „powierzchni” dodaje się wyraz „użytkowej”,
b) w ust. 2 skreśla się wyraz „jedną”,
c) ust. 2a i 2b otrzymują brzmienie:

„2a. Rada gminy może zróżnicować stawki opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, w zależności od powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego, ilości zużytej wody z danej nieruchomości lub lokalu mieszkalnego, liczby mieszkańców zamieszkujących nieruchomość, liczby osób lub ilości zużytej wody w gospodarstwie domowym, odbierania odpadów z terenów wiejskich lub miejskich, a także od rodzaju zabudowy. Rada gminy może stosować łącznie różne kryteria różnicujące stawki opłat.

2b. Związek międzygminny może dodatkowo stosować kryteria różnicujące stawki opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, odrębnie dla gmin wchodzących w skład tego związku, jeżeli jest to uzasadnione kosztami odbierania i gospodarowania odpadami komunalnymi w poszczególnych gminach lub warunkami miejscowymi.”,

d) w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Przez zadeklarowaną liczbę pojemników rozumie się iloczyn liczby pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz liczby ich opróżnień w miesiącu wynikającej z częstotliwości odbioru odpadów

komunalnych określonych na podstawie art. 6r ust. 3 i 3b albo harmonogramu odbioru odpadów komunalnych dla danej nieruchomości.”,

e) w ust. 3a wyrazy „art. 6k ust. 1 pkt 1” zastępuje się wyrazami „art. 6k ust. 1 pkt 3”,

f) ust. 3b otrzymuje brzmienie:

„3b. W przypadku nieruchomości, na której znajduje się domek letniskowy, lub innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, rada gminy uchwala ryczałtową stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi nie wyższą niż 10% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem – za rok od domku letniskowego na nieruchomości albo od innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.”,

g) po ust. 3b dodaje się ust. 3ba i 3bb w brzmieniu:

„3ba. Rada gminy, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, może nałożyć obowiązek ponoszenia przez właścicieli nieruchomości, na której znajduje się domek letniskowy, lub innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w wysokości określonej zgodnie z ust. 3, z tym że w przypadku, gdy deklaracja zawiera wskazanie okresów korzystania z tej nieruchomości zgodnie z art. 6m ust. 1ab, właściciel nieruchomości ponosi opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi za miesiąc lub miesiące, w których zostały wskazane okresy korzystania z nieruchomości.

3bb. W przypadku podjęcia uchwały, o której mowa w ust. 3ba, przepisu ust. 3b nie stosuje się.”,

h) ust. 3e otrzymuje brzmienie:

„3e. W przypadku:

1) wyboru przez radę gminy metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, o której mowa w ust. 1 pkt 2,

2) wyboru przez radę gminy metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, o której mowa w ust. 2, i zróżnicowania stawki opłaty ze względu na ilość zużytej wody w gospodarstwie domowym,

3) ustalenia opłaty na podstawie ust. 3a

– rada gminy w uchwale, o której mowa w art. 6k ust. 1, określa sposób ustalania ilości zużytej wody na potrzeby ustalania wysokości opłaty za gospodarowanie

odpadami komunalnymi, w szczególności sposób ustalania ilości zużytej wody w przypadku braku wodomierza lub w przypadku nieruchomości, dla których brak jest odpowiednich danych dotyczących ilości zużytej wody, lub odliczania wody zużytej na określone cele.”,

i) po ust. 3e dodaje się ust. 3f w brzmieniu:

„3f. W przypadku nieruchomości, na której zamieszkują mieszkańcy, opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi ustalana na podstawie metody, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nie może wynosić więcej niż 7,8% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem – za gospodarstwo domowe.”;

14) w art. 6k:

a) w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) ustali stawkę opłaty za m^3 zużytej wody – w przypadku wyboru metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, o której mowa w art. 6j ust. 3a.”,

b) w ust. 2a:

– w pkt 3 po wyrazie „powierzchni” dodaje się wyraz „użytkowej”,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) w przypadku metody, o której mowa w art. 6j ust. 3 – 1,3% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem za pojemnik lub worek, o pojemności 120 litrów, przeznaczone do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości; za pojemniki lub worki o mniejszej lub większej pojemności stawki opłat ustala się w wysokości proporcjonalnej do ich pojemności;”;

15) w art. 6m:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Deklaracje o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi są obowiązani złożyć do wójta, burmistrza lub prezydenta miasta:

1) właściciele nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy;

2) osoby wymienione w art. 1 pkt 1 lit. b, jeżeli rada gminy podjęła uchwałę, o której mowa w art. 2a ust. 1;

3) właściciele nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, jeżeli rada gminy podjęła uchwałę, o której mowa w art. 6c ust. 2, a właściciele

nieruchomości nie złożyli skutecznego oświadczenia, o którym mowa w art. 6c ust. 3b.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1^1 w brzmieniu:

„1^1. Pierwszą deklarację o wysokości opłaty składa się w terminie 14 dni odpowiednio od dnia:

1) zamieszkania pierwszego mieszkańca na danej nieruchomości albo w lokalu w budynku wielolokalowym objętym uchwałą, o której mowa w art. 2a ust. 1, lub wytworzenia na danej nieruchomości lub w danym lokalu odpadów komunalnych;

2) podjęcia uchwały, o której mowa w art. 2a ust. 1, albo uchwały, o której mowa w art. 6c ust. 2.”;

16) w art. 6o ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku zmiany danych do złożenia deklaracji są obowiązani:

1) właściciele nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy,

2) osoby wymienione w art. 1 pkt 1 lit. b, jeżeli rada gminy podjęła uchwałę, o której mowa w art. 2a ust. 1,

3) właściciele nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, jeżeli rada gminy podjęła uchwałę, o której mowa w art. 6c ust. 2, a właściciele nieruchomości nie złożyli skutecznego oświadczenia, o którym mowa w art. 6c ust. 3b

– wobec których została wydana decyzja, o której mowa w ust. 1; dotyczy to również przypadku zmiany stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.”;

17) w art. 6q po ust. 1 dodaje się ust. 1^1 w brzmieniu:

„1^1. Zarząd związku międzygminnego, o którym mowa w ust. 1, może upoważnić członków zarządu związku międzygminnego lub innych pracowników jednostki obsługującej zarząd związku międzygminnego do wydawania decyzji administracyjnych w zakresie opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi w imieniu zarządu związku międzygminnego.”;

18) w art. 6r po ust. 2d dodaje się ust. 2da w brzmieniu:

„2da. Rada gminy może postanowić, w drodze uchwały, o pokryciu części kosztów gospodarowania odpadami komunalnymi z dochodów własnych niepochodzących z pobranej opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w przypadku gdy:

1) środki pozyskane z opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi są niewystarczające na pokrycie kosztów funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, w tym kosztów, o których mowa w ust. 2–2c, lub
2) celem jest obniżenie opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi pobieranych od właścicieli nieruchomości.”;

19) w art. 9e w ust. 2 wyrazy „ze zmieszanymi odpadami komunalnymi” zastępuje się wyrazami „z niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi”;
20) w art. 9n w ust. 3 w pkt 3 w lit. b wyrazy „zmieszanych odpadów komunalnych” zastępuje się wyrazami „niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych”;
21) w art. 9oa w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) rodzajach i masie odpadów komunalnych poddanych recyklingowi i przygotowanych do ponownego użycia oraz poddanych innym formom odzysku lub przekazanych w tym celu innemu posiadaczowi odpadów wraz ze wskazaniem procesu odzysku, któremu zostały poddane odpady;”;
22) w art. 9q w ust. 3 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) informacje o masie wytworzonych na terenie gminy odpadów komunalnych oraz odpadów powstałych z przetworzenia odpadów komunalnych, które zostały przekazane do składowania lub termicznego przekształcania, oraz informację o stosunku masy odpadów komunalnych przekazanych do termicznego przekształcania do masy odpadów komunalnych wytworzonych na terenie gminy.”;
23) w art. 9s w ust. 3 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) informacje o masie wytworzonych na terenie województwa odpadów komunalnych oraz odpadów powstałych z przetworzenia odpadów komunalnych, które zostały przekazane do składowania lub termicznego przekształcania, oraz informację o stosunku masy odpadów komunalnych przekazanych do termicznego przekształcania do masy odpadów komunalnych wytworzonych na terenie województwa.”;
24) w art. 9tb w ust. 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 i 9 w brzmieniu:
„8) uzyskane poziomy przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych;
9) masę odpadów komunalnych wytworzonych na ternie gminy przekazanych do termicznego przekształcania oraz stosunek masy odpadów komunalnych

przekazanych do termicznego przekształcania do masy odpadów komunalnych wytworzonych na terenie gminy.”;

25) w art. 9x w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „ze zmieszanymi odpadami komunalnymi” zastępuje się wyrazami „z niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi”;

26) w art. 9xaa wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Podmiot zbierający odpady komunalne, z wyłączeniem podmiotu, o którym mowa w art. 9na ust. 1, który przekazuje:”;

27) w art. 9y w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „ze zmieszanymi odpadami komunalnymi” zastępuje się wyrazami „z niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi”;

28) w art. 10:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kto nie wykonuje obowiązków wymienionych w art. 5 ust. 1 lub 1a – podlega karze grzywny.”,

b) ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Kto wbrew obowiązkowi określonemu w art. 2a ust. 5 albo w art. 6m ust. 1, 1^1 i 2 nie składa deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi – podlega karze grzywny.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, z późn. zm.[2)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 115a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku stwierdzenia przez organ ochrony środowiska, na podstawie pomiarów własnych lub pomiarów podmiotu obowiązanego do ich prowadzenia, że poza zakładem, w wyniku jego działalności, są przekroczone dopuszczalne poziomy hałasu, organ ten wydaje decyzję o dopuszczalnym poziomie hałasu. Za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu uważa się przekroczenie wskaźnika hałasu $L_{Aeq\ D}$ lub $L_{Aeq\ N}$.”;

2) w art. 183c w ust. 1 po wyrazach „kontroli instalacji” dodaje się wyrazy „lub jej części”.

Art. 3. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779 i 784) wprowadza się następujące zmiany:

[2)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1378, 1565, 2127 i 2338 oraz z 2021 r. poz. 802 i 868.

1) w art. 25:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Odpady, z wyjątkiem odpadów przeznaczonych do składowania, mogą być magazynowane, jeżeli konieczność magazynowania wynika z procesów technologicznych lub organizacyjnych i nie przekracza terminów uzasadnionych zastosowaniem tych procesów, nie dłużej jednak niż przez 3 lata.”,

b) uchyla się ust. 4a,

c) w ust. 6h dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Informacje te mogą podlegać weryfikacji przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, która polega na próbnym zalogowaniu się przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska do wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów, w terminie ustalonym z podmiotem, którego ta weryfikacja dotyczy.”,

d) ust. 6j otrzymuje brzmienie:

„6j. Przepisów ust. 6a–6i nie stosuje się do odpadów wymienionych w załączniku nr 2a do ustawy oraz odpadów uznanych za niepalne zgodnie z art. 3 ust. 3c, niebędących odpadami niebezpiecznymi”;

2) w art. 36 w ust. 4 po wyrazach „organy wykonawcze związków międzygminnych” dodaje się wyrazy „lub związków metropolitalnych”;

3) w art. 41a:

a) w ust. 1 po wyrazach „kontroli instalacji” dodaje się wyrazy „lub jej części”,

b) w ust. 1a po wyrazach „kontroli instalacji” dodaje się wyrazy „lub jej części”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli wniosek o przeprowadzenie kontroli dotyczy instalacji objętej obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego, kontrola wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska oraz postanowienie, o którym mowa w ust. 3, nie dotyczą oceny wymagań, o których mowa w art. 204 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.”,

d) w ust. 4 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Właściwy organ, mimo postanowienia wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska negatywnie opiniującego spełnienie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska, może wydać zezwolenie na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów lub pozwolenie na wytwarzanie odpadów uwzględniające

zbieranie lub przetwarzanie odpadów, jeżeli stwierdzi, że niespełnienie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska nie spowoduje powstania zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska.”;

4) w art. 42 w ust. 3a w pkt 3 skreśla się wyrazy „art. 175,”;

5) w art. 45 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych prowadzony samodzielnie przez gminę lub wspólnie z inną gminą lub gminami, lub przez związek metropolitalny, przy czym przez taki punkt rozumie się punkt prowadzony bezpośrednio przez urząd obsługujący wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, gminną jednostkę budżetową lub gminny zakład budżetowy, lub urząd obsługujący związek metropolitalny.”;

6) w art. 46 w ust. 1e:

a) w pkt 1 w lit. a skreśla się wyrazy „art. 175,”,

b) w pkt 2 w lit. a skreśla się wyrazy „art. 175,”;

7) w art. 48 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) jeżeli podmiot objęty zezwoleniem nie rozpoczął działalności objętej zezwoleniem w terminie 1 roku od dnia, w którym zezwolenie stało się ostateczne;”;

8) w art. 83 w ust. 1 w pkt 21 na końcu dodaje się przecinek i pkt 22 w brzmieniu:

„22) zarząd związku metropolitalnego realizujący zadania z zakresu gospodarki odpadami komunalnymi”;

9) w art. 95:

a) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, dopuszczalne sposoby unieszkodliwiania i warunki magazynowania odpadów medycznych i odpadów weterynaryjnych oraz warunki prowadzenia procesów unieszkodliwiania odpadów medycznych i odpadów weterynaryjnych, a także sposób monitoringu tych procesów, dla których prowadzenie monitoringu jest konieczne dla zapewnienia prawidłowego prowadzenia tych procesów, kierując się potrzebą zapobiegania zagrożeniom stwarzanym przez odpady medyczne i odpady weterynaryjne oraz koniecznością zapewnienia prowadzenia prawidłowego magazynowania odpadów medycznych i odpadów weterynaryjnych.”,

b) uchyla się ust. 12;

10) uchyla się art. 175;

11) w art. 180:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kto nie dopełnia ciążących na nim obowiązków w zakresie:

1) posiadania w trakcie transportu odpadów potwierdzenia wygenerowanego z BDO, zgodnie z art. 69 ust. 1a,

2) posiadania w trakcie transportu odpadów komunalnych potwierdzenia wygenerowanego z BDO, zgodnie z art. 71a ust. 3

– podlega karze grzywny.”;

12) w art. 194:

a) w ust. 1:

– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) zlecanie wykonywania obowiązku gospodarowania odpadami podmiotom, które nie uzyskały wymaganych decyzji lub wymaganego wpisu do rejestru, wbrew przepisom art. 27 ust. 2;”,

– po pkt 5a dodaje się pkt 5b w brzmieniu:

„5b) nieprowadzenie ewidencji odpadów albo prowadzenie tej ewidencji w sposób nieterminowy lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym;”,

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Przepisów ust. 1 i 4 nie stosuje się, w przypadku gdy za naruszenie może być ustalona opłata podwyższona, o której mowa w art. 293 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

3. Administracyjna kara pieniężna za naruszenia, o których mowa w ust. 1, wynosi nie mniej niż 1000 zł i nie może przekroczyć 1 000 000 zł.”,

c) w ust. 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Kara wynosi nie mniej niż 1 000 zł i nie może przekroczyć 1 000 000 zł.”,

d) uchyla się ust. 6 i 6a,

e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Wysokość kary, o której mowa w ust. 4 i 5, ustala się, uwzględniając ilość i właściwości odpadów, okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz przesłanki określone w art. 199.”;

13) uchyla się art. 194a;

14) w art. 251 w ust. 3 pkt 6–13 otrzymują brzmienie:

„6) 2021 r. – 12 480 tys. zł;

7) 2022 r. – 12 910 tys. zł;

8) 2023 r. – 1440 tys. zł;

9) 2024 r. – 1406 tys. zł;

10) 2025 r. – 1400 tys. zł;

11) 2026 r. – 2200 tys. zł;

12) 2027 r. – 1400 tys. zł;

13) 2028 r. – 1400 tys. zł.”;

15) w załączniku nr 2a do ustawy w pkt 15 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 16–18 w brzmieniu:

„16) odpadowy siarczan żelazowy;

17) osady z dekarbonizacji wody;

18) odpady z fizykochemicznej obróbki kamienia wapiennego – z przesiewu i przepału kamienia wapiennego.”;

16) uchyla się załącznik nr 6 do ustawy.

Art. 4. 1. Uchwała rady gminy podjęta na podstawie art. 6k ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w której rada gminy dokonała wyboru metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na podstawie ilości zużytej wody z danej nieruchomości, o której mowa w art. 6j ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, dla nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy, zachowuje moc do dnia wejścia w życie nowej uchwały podjętej na podstawie art. 6k ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2021 r.

2. Stawka opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, o której mowa w art. 6k ust. 2a pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, ma zastosowanie do nieruchomości, o których mowa w art. 6j ust. 3a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, do dnia wejścia w życie nowej uchwały podjętej na podstawie art. 6k ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 5. Do okresu magazynowania odpadów, o którym mowa w art. 25 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wlicza się okres magazynowania tych odpadów rozpoczęty przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. Do wygaśnięcia z powodu, o którym mowa w art. 48 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 3, zezwolenia na zbieranie odpadów i zezwolenia na przetwarzanie odpadów, które zostało wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 7. W przypadku naruszenia w zakresie zbierania odpadów lub przetwarzania odpadów bez wymaganego zezwolenia, o którym mowa w art. 41 ustawy zmienianej w art. 3, które zostało stwierdzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 194 ust. 4, 6 i 6a ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 8. 1. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 115a ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym.

2. Decyzje o dopuszczalnym poziomie hałasu, które zostały wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 115a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym, pozostają w mocy.

Art. 9. Do wykroczeń, o których mowa w art. 175 i art. 180 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym, popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 3 pkt 14, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
2) art. 1 pkt 1 lit. a, pkt 3, 6, 7, pkt 13 lit. f w zakresie ust. 3b oraz pkt 21–24, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

UZASADNIENIE

Podjęcie prac nad ustawą o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw, zwanej dalej „ustawą”, wynika przede wszystkim z konieczności wsparcia jednostek samorządu terytorialnego w zakresie zidentyfikowanych problemów oraz poprawy sytuacji na krajowym rynku gospodarki odpadami komunalnymi, w szczególności przez:

1) obniżenie kosztów funkcjonowania i usprawnienie gminnych systemów gospodarowania odpadami komunalnymi;
2) ułatwienie prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie gospodarki odpadami i tym samym poprawę dostępu do instalacji przetwarzających odpady komunalne.

Proces legislacyjny skutkuje zmianami w następujących ustawach:

1) ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888);
2) ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, z późn. zm.);
3) ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779 i 784).

Art. 1 projektu zawiera zmiany w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Obecnie wszystkie obowiązki związane z gospodarowaniem odpadami komunalnymi dotyczą właścicieli nieruchomości. W związku z sygnałami przekazywanymi do Ministerstwa Klimatu i Środowiska zdecydowano się wprowadzić uszczegółowienie polegające na wskazaniu, że wytwórcy odpadów również posiadają określone obowiązki w tym zakresie. W art. 1 pkt 1 dokonano rozszerzenia oddziaływania przepisów ogólnych ustawy o wytwórców odpadów. W dotychczasowym rozumieniu przepisu zadania własne gmin w zakresie utrzymania czystości i porządku dotyczyły wyłącznie właścicieli nieruchomości (zamieszkałych i niezamieszkałych), przy czym pojęcia „właściciela nieruchomości” i „nieruchomości” na gruncie zmienianej ustawy nie są tożsame z tymi pojęciami na gruncie Kodeksu cywilnego. Tym samym pojęcia te nie obejmowały np. właścicieli lokali mieszkalnych w budynkach wielolokalowych czy osób faktycznie zamieszkujących te lokale. W wyniku wprowadzonej zmiany obowiązki określone w ustawie będą dotyczyły podmiotów wytwarzających odpady, niezależnie od tego, czy są właścicielami danej nieruchomości.

Aby odejść od odpowiedzialności grupowej, która (zgodnie z sygnałami przekazywanymi od mieszkańców do Ministerstwa Klimatu i Środowiska) skutkowała małą

motywacją do właściwej segregacji odpadów, i w związku z ww. zmianą w art. 1 dodano również pkt 4, w którym wskazano, że ustawa określa obowiązki wytwórców odpadów w zakresie selektywnego zbierania odpadów.

W art. 2 w ust. 1 pkt 6 doprecyzowano, że przez związek międzygminnym lub zarząd związku międzygminnego rozumie się również odpowiednio związek metropolitalny lub zarząd związku metropolitalne. Umożliwi to realizację zadań spoczywających na gminie przez związek metropolitalny.

Dodano art. 2a, który umożliwia, po zapewnieniu technicznych możliwości identyfikacji odpadów komunalnych wytwarzanych w poszczególnych lokalach, postanowienie przez radę gminy, w drodze uchwały, o ponoszeniu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi przez właściciela lokalu lub inną osobę, której służy tytuł prawny do lokalu w budynku wielolokalowym, lub osobę faktycznie zamieszkującą lub użytkującą ten lokal. W związku z wprowadzeniem art. 2a ustawy konieczne jest doprecyzowanie obecnego art. 2 ust. 3b, który wskazuje, że osoba, której służy tytuł prawny do lokalu, lub osoba faktycznie zamieszkująca lokal należący do spółdzielni mieszkaniowej nie jest obowiązana do wykonywania obowiązków właściciela nieruchomości wynikających z ustawy – z zastrzeżeniem przepisów art. 2a.

Dodanie przepisu ma na celu umożliwienie gminie odejścia od tzw. odpowiedzialności zbiorowej w szczególności w zabudowie wielolokalowej, przez wprowadzenie rozliczania z obowiązku selektywnego zbierania odpadów mieszkańców wytwarzających odpady w poszczególnych lokalach. Wprowadzenie takiego rozwiązania powinno przyczynić się do przestrzegania wymogu selektywnego zbierania odpadów komunalnych przez większą liczbę mieszkańców, co przełoży się na większą ilość selektywnie zbieranych odpadów komunalnych. W efekcie oznacza to zwiększenie pozyskiwanych surowców wtórnych, które wpłyną na osiąganie wyższych poziomów recyklingu przez gminy, oraz umożliwienie obniżenia opłat za gospodarowanie odpadami ze środków finansowych pozyskanych z ich sprzedaży.

W art. 3 ust. 2 dodano pkt 6b, w którym wskazano, że gminy powinny zapewnić w pierwszej kolejności przygotowanie do ponownego użycia i recykling odpadów zebranych selektywnie oraz odpadów powstających w procesie sortowania w celu doczyszczenia selektywnie zebranych odpadów komunalnych. Wprowadzenie tego przepisu nie wiąże się z dodatkowymi obciążeniami dla gmin, ma na celu podkreślenie znaczenia hierarchii sposobów postepowania z odpadami, o której mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. W

efekcie mniej odpadów powinno trafiać na składowiska, co zmniejszy koszty gminy związane z zagospodarowaniem odebranych odpadów.

W art. 3 dodano ust. 2d, w którym doprecyzowano obowiązki gminy w zakresie odbierania bioodpadów w gminie. Zgodnie z rozwiązaniami przyjętymi w ustawie możliwe jest zwolnienie z opłaty mieszkańców, którzy kompostują bioodpady. W związku z powyższym należy umożliwić gminie podjęcie decyzji o nieodbieraniu bioodpadów w przypadkach gdy są one w całości zagospodarowane we własnym zakresie przez właścicieli nieruchomości (całościowe zwolnienie z opłaty za odbiór tych odpadów). Powyższe rozwiązanie jest możliwe, jeżeli łącznie zostaną spełnione trzy warunki: właścicieli nieruchomości zadeklaruje kompostowanie wytworzonych bioodpadów, rada gminy podejmie decyzję o zwolnienie z obowiązku posiadania pojemnika lub worka do zbierania bioodpadów oraz zwolni w części z opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi mieszkańców kompostujących bioodpady. Rozwiązanie powinno wpłynąć pozytywnie na właścicieli nieruchomości, zachęcając ich do zagospodarowania bioodpadów we własnym zakresie, oraz na gminy przez ułatwienie organizacji systemu gospodarowania odpadami komunalnymi.

W art. 4 dodano przepisy umożliwiające oznakowania pojemników lub worków przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych, w celu identyfikacji gospodarstw domowych oraz sposobu realizacji przez nie obowiązków w zakresie selektywnego zbierania odpadów. Dzięki takiemu rozwiązaniu gmina może odejść od odpowiedzialności zbiorowej, w szczególności w zabudowie wielolokalowej, przez indywidualne rozliczanie poszczególnych lokali z selektywnego zbierania odpadów. W artykule dodano możliwości indywidualnego oznakowania pojemników. Jak już wspomniano powyżej, stosowana dotychczas odpowiedzialność zbiorowa powodowała niską motywację do właściwego segregowania odpadów.

Zgodnie z postulatami jednostek samorządu terytorialnego dodano art. 4b oraz 4c, które wprowadzają możliwość określenia przez ministra właściwego do spraw klimatu, w drodze decyzji, odstępstwa dla poszczególnych gmin, od selektywnego zbierania odpadów komunalnych zgodnie z przepisem art. 10 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów (Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2018, str. 109). Należy zaznaczyć, że decyzja zezwalająca na odstępstwa ma mieć charakter wyjątkowy i nie może zagrażać osiągnięciu celów wynikających z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz. Urz. UE L 312 z 22.11.2008, str. 3).

W związku z tym decyzja ta ma charakter dyskrecjonalny, a nie związany. Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych swoboda organu administracji publicznej przy podejmowaniu tej decyzji nie oznacza, że organ może odmówić wydania tej decyzji w sposób zupełnie dowolny, ponieważ powinien ważyć słuszny interes strony z interesem społecznym. Przy określaniu odstępstwa w zakresie selektywnego zbierania odpadów organ będzie mógł m.in. wziąć pod uwagę, czy mimo odstępstwa od selektywnego zbierania odpadów gmina osiągnie poziomy przygotowania do ponownego użycia i recyklingu. Zaproponowano również, jakie informacje powinien zawierać wniosek wójta, burmistrza lub prezydenta miasta starającego się uzyskanie powyższej decyzji. Decyzja będzie wydawana na czas nieoznaczony. Wydana decyzja może zostać cofnięta, jeżeli gmina nie osiąga odpowiednich poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych określonych w ustawie.

Dodanie rozdziału 2a: Obowiązki wytwórców odpadów komunalnych, ma na celu jasne wskazanie, że wszyscy wytwórcy odpadów komunalnych są obowiązani do zbierania w sposób selektywny odpadów komunalnych, zgodnie z wymaganiami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie oraz rozporządzeniem w sprawie szczegółowego sposobu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów. Oznacza to, że obowiązek selektywnego zbierania odpadów komunalnych dotyczy zarówno nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy, jak również nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy a są wytwarzane odpady komunalne.

Doprecyzowano również art. 6 ust. 1c, który wskazuje, że umowy zawierane przez właścicieli nieruchomości niezamieszkałych muszą zapewniać odbiór wszystkich frakcji odpadów komunalnych, zgodnie z wymaganiami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie gminy oraz rozporządzeniem w sprawie szczegółowego sposobu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów. W związku z powyższym dodano również ust. 5a wskazując, że wójt, burmistrz lub prezydent miasta kontrolując posiadanie umów powinien również weryfikować, czy umowy są zawierane na odbiór wszystkich odpadów komunalnych, których właściciele nieruchomości są zobowiązani do selektywnego zbierania. Dodano również ust. 5b i 5c stanowiące, że w przypadku gdy postanowienia umowy nie spełniają powyższych wymagań wójt, burmistrz lub prezydent miasta wzywa do niezwłocznego usunięcia uchybień. Jeżeli uchybienia nie zostaną usunięte wójt, burmistrz lub prezydent miasta wydaje z urzędu decyzję, w której ustala obowiązek uiszczenia opłaty, wysokość opłaty oraz termin jej uiszczenia.

W art. 6c zostały zaproponowane zmiany pozwalające, w przypadku podjęcia uchwały rady gminy o objęciu nieruchomości niezamieszkałych systemem odbierania odpadów zorganizowanym przez gminę, na wyłączenie się przez właściciela nieruchomości z tego systemu. Powyższe rozwiązanie ma na celu umożliwienie właściwego zaplanowania zamówienia publicznego na odbiór lub odbiór i zagospodarowanie odpadów, gdyż znana będzie liczba podmiotów, które zostaną w systemie. Jeżeli gmina zamierza objąć takie nieruchomości, uchwała powoduje obligatoryjne objęcie właścicieli nieruchomości, chyba że w ciągu 30 dni od dnia publikacji uchwały właściciel nieruchomości złoży oświadczenie o wyłączeniu się z systemu odbierania odpadów komunalnych zorganizowanego przez gminę i pozbywaniu się odpadów na podstawie umowy, o której mowa w art. 6 ust. 1. Gmina, organizując postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych z tych nieruchomości, dysponuje danymi, z ilu nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, będą odbierane odpady przez przedsiębiorcę wyłonionego w tym postępowaniu. Zastosowanie powyższego rozwiązania pozwoli na utworzenie przez gminę stabilnego systemu gospodarowania odpadami komunalnymi z nieruchomości niezamieszkałych. Należy wskazać, że zastosowania innego rozwiązania, które pozwalałoby na dowolne przystępowanie i występowanie właścicieli ww. nieruchomości z gminnego systemu gospodarowania odpadami powodowałoby jego destabilizację, wpływając jednocześnie na zwiększenie jego kosztów. Przepis wchodzi w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia, a jego zastosowanie będzie możliwe w przypadku podjęcia nowej uchwały rady gminy lub podpisania nowej umowy w ww. zakresie.

Aby zapewnić stabilność systemu, rezygnacja z wyłączenia się z systemu odbierania odpadów komunalnych zorganizowanego przez gminę lub wyłączenie się właściciela nieruchomości będzie ponownie możliwe po upływie okresu, na jaki została zawarta umowa w sprawie zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych. Również nieruchomości, w których nastąpiła zmiana właściciela, w trakcie obowiązywania umowy w sprawie zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych, będą mogły zostać wyłącznie po upływie okresu, na jaki została zawarta ww. umowa. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta, przystępując do przeprowadzenia następnego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych, będzie obowiązany zamieścić na stronie internetowej urzędu gminy oraz w sposób zwyczajowo przyjęty informację o tym zamiarze oraz o terminie, nie krótszym niż 30 dni od zamieszczenia informacji na stronie internetowej urzędu gminy, składania oświadczeń o:

1) rezygnacji z wyłączenia się z systemu odbierania odpadów komunalnych

zorganizowanego przez gminę, jeżeli właściciel nieruchomości dokonał poprzednio zawiadomienia o wyłączeniu się;

2) wyłączeniu się właściciela nieruchomości z systemu odbierania odpadów komunalnych zorganizowanego przez gminę, jeżeli właściciel nieruchomości jest objęty tym systemem.

W art. 6d w ust. 4 dodano pkt 7, w którym uszczegółowiono, że wójt, burmistrz lub prezydent miasta, w przypadku sporządzania specyfikacji istotnych warunków zamówienia, powinien zawrzeć obowiązek przekazywania odpadów selektywnie zebranych oraz odpadów powstających w procesie sortowania w celu doczyszczenia selektywnie zebranych odpadów komunalnych w pierwszej kolejności do instalacji zapewniających przygotowanie do ponownego użycia i recyklingu. Przepis ten ma na celu zapewnienie, żeby odpady były zagospodarowane zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami. Ponadto celem jest również wzmocnienie działań gmin na rzecz osiągania celów w zakresie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu.

W art. 6h doprecyzowano katalog podmiotów, które są zobowiązane do uiszczenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

W art. 6i doprecyzowano, że w przypadku podjęcia uchwały o ponoszeniu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi przez właściciela lokalu lub inną osobę, której służy tytuł prawny do lokalu w budynku wielolokalowym, lub osobę faktycznie zamieszkującą lub użytkującą ten lokal, opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi po raz pierwszy uiszcza się za miesiąc, w którym weszła w życie ta uchwała.

W celu doprecyzowania sposobu naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi wprowadzono zmiany w art. 6j.

Doprecyzowano sposób naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi określony w art. 6j ust. 1 pkt 3, w przypadku naliczania jej od powierzchni lokalu mieszkalnego. Brak regulacji, jakiego rodzaju powierzchnia lokalu stanowi podstawę naliczania opłaty, budził problem interpretacyjny dla gmin (uszczegółowiono, że opłata powinna być ponoszona od powierzchni użytkowej). Doprecyzowano również kwestię naliczania stawki opłaty w przypadku wyboru metody naliczania tej opłaty od ilości zużytej wody. Powyższa zmiana nie stanowi nowego rozwiązania, tylko służy doprecyzowaniu już istniejących rozwiązań, w związku wątpliwościami dotyczącymi ich stosowania.

Ponadto uszczegółowiono w art. 6j ust. 3f stanowiący, że w przypadku wyboru metody naliczania opłaty od ilości zużytej wody, opłata nie może wynosić więcej niż 7,8% przeciętnego

miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem – za gospodarstwo domowe. Zaproponowane rozwiązanie pozwoli uniknąć nieproporcjonalnie dużego obciążania mieszkańców opłatą za gospodarowanie odpadami komunalnymi, przez wyznaczenie górnej granicy tej opłaty. Opracowując powyższe rozwiązanie wzięto pod uwagę napływające zgłoszenia od mieszkańców, którzy wskazywali na nieproporcjonalne obciążenie opłatami w odniesieniu do ilości wytwarzanych odpadów. W 2019 r. w Polsce zostało wytworzonych 12 752,8 tys. ton odpadów komunalnych. Na jednego mieszkańca Polski przypadało średnio 332 kg (27 kg/os) wytworzonych odpadów komunalnych. Raport Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK) z 2020 r. Badanie Rynku usług związanych z zagospodarowaniem odpadów komunalnych w instalacjach w latach 2014–2019, wskazuje że ceny zagospodarowania odpadów są zróżnicowane w zależności od regionu. Najdrożej było w instalacjach obsługujących Warszawę i okolice, gdzie średnia cena wyniosła 524 zł za przyjęcie tony odpadów. Następne pod względem wysokości ceny były trzy spośród regionów w woj. lubelskim, tam ceny wahały się od 450 do 490 zł. Najtaniej było w regionach gospodarki odpadami komunalnymi zlokalizowanych w woj.: lubuskim, podlaskim, śląskim, świętokrzyskim, wielkopolskim i zachodnio-pomorskim – za tonę odpadów trzeba było tam płacić od 174 zł do 250 zł. Ponadto opracowując propozycję rozwiązania, analizowano stawki opłat w 66 miastach na prawach powiatu. Z przeprowadzonej analizy uchwał wynikło, że 9 z ww. miast zastosowało metodę od „zużycia wody" (wg stanu na marzec 2021 r.), z czego tylko jedno miasto zastosowało maksymalną możliwą stawkę (12,73 zł). Nie ma możliwości określenia ostatecznej liczby wszystkich gmin, które zastosowały metodę „od zużycia wody", gdyż uchwały w tym zakresie ulegają zmianie. Opracowane rozwiązanie ma na celu ograniczenie możliwości naliczania niewspółmiernych opłat pobieranych od mieszkańców, wynikających np. z sezonowego, większego zużycia wody, awarii instalacji.

Ponadto wskazano, że różnicowanie stawek opłaty może być stosowane osobno dla gmin wchodzących w skład związku międzygminnego lub metropolitalnego.

Konsekwentnie, dokonano analogicznego doprecyzowania w art. 6j ust. 2a oraz ust. 2b. Konieczność doprecyzowania wiąże się z orzeczeniami sądów, które kwestionowały możliwość stosowania różnicowania stawek opłat dla gospodarstw domowych. Ponadto dodano możliwość różnicowania stawki w zależności od liczby osób w gospodarstwie domowym, dostosowując przepisy do możliwości rozliczania właścicieli nieruchomości.

W art. 6j ust. 3 doprecyzowano sposób naliczania opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy. Wynika

to z możliwości kilkukrotnego odbierania odpadów z tego samego pojemnika na odpady komunalne w ciągu miesiąca. Dlatego konieczne było doprecyzowanie podstawy naliczenia opłaty przez dodanie dodatkowego czynnika, jakim jest liczba opróżnień danego pojemnika w miesiącu.

W art. 6j ust. 3b, zmieniono sposób naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi nieruchomości, na której znajduje się domek letniskowy lub innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe w przypadku objęcia ich gminnym systemem gospodarowania odpadami komunalnymi. Opłata powinna być naliczana za rok od każdego domku letniskowego na nieruchomości albo od innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe. Powyższe stanowi doprecyzowanie przepisów dla nieruchomości, na których może znajdować się kilka domków letniskowych. Zapewni to proporcjonalne ponoszenie kosztów zagospodarowania odpadów wytwarzanych ze wszystkich domków letniskowych znajdujących się na jednej nieruchomości.

W art. 6j dodano ust. 3ba oraz 3bb, dzięki którym gminy będą miały możliwość, w drodze uchwały, określić ponoszenie przez właścicieli nieruchomości, na której znajdują się domki letniskowe, lub innych nieruchomości wykorzystywanych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi zgodnie z ust. 3 (czyli zgodnie z ogólnymi zasadami przewidzianymi dla nieruchomości niezamieszkałych), tak aby ponoszona opłata była wyliczana proporcjonalnie do okresu korzystania z nieruchomości. Umożliwi to gminom dokładane dostosowanie wysokości opłat do ilości wytwarzanych odpadów na ww. nieruchomościach.

W przypadku gdy deklaracja o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi zawiera wskazanie okresów korzystania z tych nieruchomości, właściciel nieruchomości ponosi opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi za miesiąc lub miesiące, w których zostały wskazane okresy korzystania z nieruchomości.

W art. 6j ust. 3bb uszczegółowiono, że w przypadku podjęcia uchwały, o której mowa w ust. 3ba, przepisu ust. 3b nie stosuje się.

W art. 6j ust. 3e doprecyzowano, że w przypadku wyboru przez radę gminy metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od zużycia wody również w przypadku nieruchomości, o której mowa w ust. 3, na której są świadczone usługi hotelarskie, rada gminy w uchwale, o której mowa w art. 6k ust. 1, określa zasady ustalania ilości zużytej wody na potrzeby ustalania wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

W art. 6k ust. 2a dokonano zmiany w konsekwencji doprecyzowania art. 6j ust. 1 pkt 3.

W art. 6k ust. 2a pkt 5 zmieniono sposób naliczania maksymalnych stawek opłat dla nieruchomości niezamieszkałych w odniesieniu do wskaźnika przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem dla pojemnika lub worka o pojemności 120 l. Aktualnie w przepisach wskazane są dwie stawki opłaty: 3,2% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem za pojemnik o pojemności 1100 litrów lub 1% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem za worek o pojemności 120 litrów, przeznaczone do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości, za pojemniki lub worki o mniejszej lub większej pojemności stawki opłat ustala się w wysokości proporcjonalnej do ich pojemności. Przedstawiciele jednostek samorządu terytorialnego (JST) zgłaszali uwagi, że koszty zagospodarowania odpadów znacząco wzrosły i wyżej wymienione stawki są zbyt niskie i nie pokrywają kosztów obsługi ww. nieruchomości. W przekazywanych uwagach wskazywano również, że ww. stawki uniemożliwiają objęcie systemem gminnym nieruchomości niezamieszkałych.

Ministerstwo Klimatu i Środowiska w wyniku zgłaszanych uwag wysłało do gmin pytania ankietowe dotyczące stawek opłat dla nieruchomości niezamieszkałych (odpowiedź uzyskano od ok. 300 gmin), jednakże rozpiętość wskazywanych stawek była bardzo duża, w związku z tym analizie poddano również stawki wskazywane w uchwałach. Ponadto analizie poddano wnioski z „Raportu z badania rynku usług związanych z gospodarowaniem odpadami komunalnymi w gminach miejskich w latach 2014–2019", wydanego w sierpniu 2019 r. przez UOKiK. Raport UOKiK pokazuje, że koszty funkcjonowania instalacji wzrosły o ponad 30% w latach 2015–2018. Z raportu wynika, że duże znaczenie dla wzrostu cen ma możliwość wpływania samorządu na ceny oferowane przez przedsiębiorców oraz struktura właścicielska. Tam, gdzie samorządy są właścicielami instalacji i mają większy wpływ na ich działanie, ceny są znacząco niższe. Ponadto istotny wpływ nie tylko w Polsce, ale w całej Europie, na znaczny wzrost kosztów zagospodarowania odpadów miał jeszcze jeden czynnik – zakaz importu odpadów wprowadzony przez Chiny, które wcześniej były największym światowym odbiorcą odpadów z papieru i plastiku.

Mając na uwadze powyższe uwarunkowania oraz analizę składowych kosztotwórczych zaproponowano stawkę maksymalną 1,3% (ok. 25 zł) przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem za pojemnik lub worek, o pojemności 120 litrów, przeznaczone do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości. 1,3% dochodu rozporządzalnego po przeliczeniu na pojemnik 1100 l daje maksymalną stawkę opłaty ok. 229 zł. Zmiana jest podyktowana analizą danych dotyczących wzrostu kosztów związanych z gospodarowaniem odpadami zarówno na etapie odbioru, transportu, jak i przetwarzania oraz

weryfikacją sygnałów napływających od JST w tym zakresie. Zmiana miała również na celu ujednolicenie stawki opłaty za określoną pojemność, niezależnie od tego, czy odpady są odbierane w workach czy w pojemnikach. Podwyższenie maksymalnych stawek opłat dla nieruchomości niezamieszkałych ma na celu umożliwienie pokrycia kosztów związanych z zagospodarowaniem odpadów z nieruchomości niezamieszkałych, które często są wytwarzane w większych ilościach niż w gospodarstwach domowych, a także zapewnienia adekwatnego partycypowania w kosztach związanych z zagospodarowaniem tych odpadów. Należy tutaj również mieć na uwadze zmiany, jakie nastąpiły w ostatnim czasie spowodowane rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2. Nastąpił wzrost ilości odpadów zmieszanych w związku z tym, że wszystkie środki ochrony osobistej – zarówno używane przez osoby prywatne, jaki i pracowników firm – są wyrzucane do odpadów zmieszanych. Koszt zagospodarowania odpadów zmieszanych jest wyższy niż odpadów zebranych selektywnie. Aktualne stawki maksymalne opłat dla nieruchomości niezamieszkałych mieszczą się w projektowych, wyższych stawkach maksymalnych – od władz gmin będzie zależało, czy zdecydują się je podnieść. Ponadto z informacji przekazywanych przez JST wynika, że wiele gmin zrezygnowało z objęcia systemem gospodarowania odpadami komunalnymi nieruchomości niezamieszkałych. Przygotowana propozycja zmiany stawki maksymalnej oraz uszczegółowienie w projekcie kwestii udziału właścicieli nieruchomości niezamieszkałych w systemie, ma na celu zachęcenie gmin do obejmowania ww. nieruchomości systemem gminnym. Podwyższenie maksymalnej stawki opłaty umożliwi gminom bardziej elastyczne dostosowywanie się do zmieniającej się sytuacji, ale nie spowoduje nadmiernego obciążenia przedsiębiorców. Powyższe rozwiązanie będzie również korzystne dla właścicieli nieruchomości niezamieszkałych, którzy będą mogli dokonać wyboru czy pozostają w systemie gminnym czy podpiszą indywidualną umowę z podmiotem odbierającym odpady, jeśli uznają, że stawka opłaty proponowana przez gminę jest zbyt wysoka.

W art. 6m dodano ust. 1^1, który określa jakie podmioty oraz w jakich przypadkach podmioty są zobowiązane do złożenia deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami.

W art. 6q w ust. 1^1 dodano podstawę prawną, umożliwiającą powierzenie przez zarząd związku międzygminnego lub zarząd związku metropolitalnego wydawania decyzji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi członkowi zarządu związku lub osobom zatrudnionym w jednostce obsługującej zarząd związku.

Dodanie ust. 2da w art. 6r stanowi uszczegółowienie przepisów, gdyż już obecnie zgodnie z art. 6k ust. 2b, rada gminy, ustalając stawki opłat za gospodarowanie odpadami

komunalnymi dla właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy, w części dotyczącej gospodarstw domowych, może uwzględnić stopień, w jakim dochody ze środków własnych pozyskanych ze sprzedaży surowców wtórnych i produktów przygotowanych do ponownego użycia pokrywają koszty funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi.

Niemniej jednak, jak wskazują JST, w obecnej sytuacji na rynku sprzedaży surowców wtórnych, dochody pozyskiwane przez gminy nie dają możliwości pozyskania odpowiednio wysokich dochodów, tak aby można było przeznaczyć je na system gospodarki odpadami. Zatem zasadne jest umożliwienie gminom dopłacania z innych środków własnych do systemu gospodarowania odpadami komunalnymi. Gminy będą mogły z skorzystać tego przepisu w sytuacjach nadzwyczajnych, np. w przypadku wzrostu cen za zagospodarowanie odpadów, co przekłada się na brak możliwości pokrycia wszystkich kosztów z pobranych od mieszkańców opłat.

W art. 9e w ust. 2 dostosowano brzmienie przepisu do definicji (niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne), wynikających z ustawy o odpadach. Analogiczne doprecyzowania wprowadzono w art. 9n ust. 3 pkt 3 lit. b, art. 9x ust. 1 pkt 2 oraz art. 9y ust. 1 pkt 2.

Zaproponowane zmiany w art. 9q oraz art. 9s mają na celu zapewnienie monitorowania przez gminy oraz marszałków województw masy odpadów komunalnych wytworzonych na terenie województwa, które zostały przekazane do składowania lub termicznego przekształcania.

W art. 9tb wprowadzono zmiany dotyczące monitorowania przez gminy: uzyskanych poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, masy odpadów komunalnych przekazanych do termicznego przekształcania oraz stosunku masy odpadów komunalnych przekazanych do termicznego przekształcania do masy odpadów komunalnych wytworzonych na terenie gminy. Umożliwi to właściwe planowanie inwestycji i przedsięwzięć związanych z gospodarowaniem odpadami komunalnymi, ułatwiając uzyskiwanie wymaganych prawem poziomów. Dane te będą publikowane co roku przez gminy w analizie stanu gospodarki odpadami komunalnymi.

W art. 9xaa wprowadzono zmianę o charakterze porządkującym, tak aby kary za złożenie nierzetelnego sprawozdania dotyczyły wszystkich zbierających odpady komunalne, a nie tak jak dotychczas – zbierających odpady komunalne, stanowiące frakcje odpadów komunalnych: papieru, metali, tworzyw sztucznych i szkła.

W związku z rozszerzeniem w art. 4c obowiązku selektywnego zbierania odpadów na wytwórców odpadów w art. 10 w ust. 2aa rozszerzono również sankcją karną w stosunku do tej kategorii podmiotów. Doprecyzowano również, że za brak złożenia deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi właściciel nieruchomości podlega karze grzywny. Dotychczas brak było sankcji za niespełnienie ww. obowiązku w ustawowo określonym terminie 14 dni od dnia zamieszkania na danej nieruchomości pierwszego mieszkańca lub powstania na danej nieruchomości odpadów komunalnych.

W art. 2 wprowadzono zmiany w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, dalej jako „Poś".

W art. 115a Poś zaproponowano wykreślenie Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, dalej jako „GIOŚ", z katalogu podmiotów wykonujących pomiary hałasu ze względu na znaczne obciążenie GIOŚ obowiązkami pomiarowymi prowadzonymi w ramach państwowego monitoringu środowiska oraz w ramach kontroli podmiotów korzystających ze środowiska i braki kadrowe w Centralnym Laboratorium Badawczym GIOŚ (CLB GIOŚ). Jednocześnie należy zwrócić uwagę na możliwość wykonywania pomiarów, o których mowa w art. 115a Poś, przez organy ochrony środowiska z wykorzystaniem własnych akredytowanych laboratoriów lub zlecania przez te organy wykonania takich pomiarów innym zewnętrznym laboratoriom wykonującym tego rodzaju pomiary.

Analiza wydawanych decyzji określających dopuszczalne poziomy hałasu wykazała, że prawie wszystkie decyzje są wydawane na podstawie pomiarów wykonywanych przez CLB GIOŚ, w ramach kontroli podmiotów korzystających ze środowiska, wykonywanych przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska, lub w nielicznych przypadkach przez GIOŚ. Zatem powszechną praktyką samorządowych organów ochrony środowiska stało się przekazywanie wszystkich spraw z zakresu uciążliwości hałasowej, wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska w celu realizacji, przez przeprowadzenie kontroli, w ramach których CLB GIOŚ wykonuje pomiary hałasu. W sytuacji, gdy CLB GIOŚ nie posiada akredytacji na wykonanie specjalistycznych pomiarów hałasu (np. hałasu impulsowego środowiska), zachodzi konieczność zlecenia wykonania tych pomiarów, zewnętrznemu akredytowanemu laboratorium. Należy podkreślić, że taki stan faktyczny w znacznym stopniu obciąża zarówno organy Inspekcji Ochrony Środowiska (IOŚ), jak i CLB GIOŚ, oraz faktycznie przyczynia się do wydłużenia postępowań prowadzonych przez organy ochrony środowiska, które oczekują na wyniki pomiarów hałasu. Dlatego należy uznać, że proponowana zmiana art. 115a Poś wskazująca, że podmiotami właściwymi do wykonywania pomiarów hałasu przed wydaniem decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu są organy ochrony środowiska lub podmiot

obowiązany do prowadzenia pomiarów hałasu, skróci czas wydawania decyzji przez organy ochrony środowiska.

Jednocześnie należy podkreślić, że proponowana zmiana zwiększy również efektywność organów IOŚ w zakresie prowadzenia kontroli przestrzegania poziomów hałasu określonych w decyzjach dla danego podmiotu, w ramach których CLB GIOŚ wykona pomiary kontrolne hałasu. Dzięki temu będzie możliwe wzmocnienie nadzoru nad podmiotami nieprzestrzegającymi warunków decyzji w omawianym zakresie.

Dodać należy, iż obecne ukierunkowanie IOŚ, w większości przypadków, wyłącznie na wykonywanie kontroli wraz z pomiarami hałasu w celu wydania przez organy ochrony środowiska decyzji określającej dopuszczalne poziomy hałasu dla danego podmiotu, faktycznie nie skutkuje ograniczeniem tej uciążliwości. Z doświadczeń IOŚ wynika bowiem, że dopiero nakładane na podmioty korzystające ze środowiska administracyjne kary pieniężne, obligują je do podjęcia działań mających na celu ograniczenie ponadnormatywnej emisji hałasu. Takie działania sankcyjne IOŚ może podjąć, gdy podmiot posiada już decyzję właściwego organu określającą dopuszczalne poziomy hałasu.

Zmiana zawarta w art. 183c ust. 1 umożliwi kontrolę części instalacji (a nie tak jak w obecnie w części mógł być kontrolowany wyłącznie obiekt budowlany). Propozycja byłaby zmniejszeniem obciążenia zarówno dla Państwowej Straży Pożarnej, jak i przedsiębiorców, którzy podlegają kontroli.

W art. 3 zawarto proponowane zmiany w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

W art. 25 ust. 4 ustawy o odpadach zaproponowano następujące brzmienie: „4. Odpady, z wyjątkiem przeznaczonych do składowania, mogą być magazynowane, jeżeli konieczność magazynowania wynika z procesów technologicznych lub organizacyjnych i nie przekracza terminów uzasadnionych zastosowaniem tych procesów, nie dłużej jednak niż przez 3 lata.”. Powrót do umożliwienia magazynowania wszystkich rodzajów odpadów (poza kierowanymi do składowania) przez okres 3 lat umożliwia istnienie w ustawie o odpadach szeregu instrumentów mających na celu wyeliminowanie problemu nielegalnego gospodarowania odpadami, którymi są: rozporządzenie w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów, zabezpieczenie roszczeń, monitoring wizyjny, zapewnienie ochrony przeciwpożarowej, tytuł prawny do nieruchomości, wyższe kary.

Uchylono art. 25 ust. 4a ustawy o odpadach. W ustawie o odpadach istnieje szereg instrumentów mających na celu wyeliminowanie problemu nielegalnego gospodarowania odpadami, są to: rozporządzenie w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów, zabezpieczenie roszczeń, monitoring wizyjny, zapewnienie ochrony

przeciwpożarowej, tytuł prawny do nieruchomości, wyższe kary. Zatem przepis ten nie jest konieczny.

W art. 25 ust. 6h ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach doprecyzowano przepis w zakresie umożliwienia wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska (WIOŚ) weryfikację, czy przekazane przez podmioty informacje do logowania do wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów (np. login i hasło) umożliwiają faktyczny dostęp do obrazu z systemu wizyjnego w czasie rzeczywistym. Weryfikacja ta będzie polegała na próbnym zalogowaniu się przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska do wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów, w ustalonym z podmiotem, którego weryfikacja ta dotyczy, terminie. Pozwoli to uniknąć sytuacji, w których przekazane przez przedsiębiorcę informacje będą zawierać braki utrudniające lub uniemożliwiające zalogowanie do systemu, a WIOŚ nie będzie miał możliwości sprawdzenia poprawności i skuteczności działania systemu (tj. jednoznacznego ustalenia, że istnieje, możliwość zalogowania się i oceny stanu w czasie rzeczywistym), poza formalnym prowadzeniem kontroli u podmiotu, w ramach art. 9 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, czy wykonywania czynności w ramach art. 10b tej ustawy.

W art. 25 ust. 6j zniesiono obowiązek prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów dla wszystkich podmiotów gospodarujących odpadami niepalnymi niebędącymi odpadami niebezpiecznymi. Przepis ten ma na celu zarówno obniżenie kosztów prowadzenia działalności w zakresie gospodarki odpadami, jak również zapewnienie równego traktowanie podmiotów gospodarujących odpadami niepalnymi w tym zakresie.

W art. 36 ust. 4 dokonano zmian, przez rozszerzenie kręgu podmiotów, które opiniują projekt wojewódzkiego planu gospodarki odpadami o organy wykonawcze związków metropolitalnych – jako konsekwencja zmian wprowadzonych w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

W art. 41a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach dokonano zmiany brzmienia ust. 1 i 1a oraz dodano ust. 2a, w celu usprawnienia realizacji działań kontrolnych, będących elementem postępowania prowadzonego przez organ ochrony środowiska w sprawie wydania decyzji w zakresie gospodarki odpadami. W związku z powyższym będzie możliwe dokonywanie kontroli części instalacji. Natomiast w ust. 2a wyłączono z zakresu kontroli oraz postanowienia WIOŚ zagadnienia dotyczące oceny wymagań wynikających z najlepszych dostępnych technik, o których mowa w art. 204 ust. 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska, ponieważ ocena tych wymagań należy do wyłącznej kompetencji organu właściwego do

wydania pozwolenia zintegrowanego, a niespełnienie tych wymagań stanowi samoistną przesłankę do odmowy wydania pozwolenia zintegrowanego (art. 186 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska). Z kolei zmiana brzmienia ust. 4 umożliwi organowi ochrony środowiska, przy jednoczesnym podtrzymaniu obowiązku opiniowania przez WIOŚ danej instalacji pod względem spełniania wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska, dokonanie całościowej oceny własnej, w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego i wydania decyzji w zakresie udzielenia bądź odmowy udzielenia zezwolenia w zakresie gospodarowania odpadami. W ocenie GIOŚ takie rozwiązanie nie doprowadzi do znacznych opóźnień w wydawanych przez marszałków województw/ starostów, jakie z wysokim prawdopodobieństwem miałyby miejsce w przypadku prowadzenia ścieżki odwoławczej od postanowień WIOŚ (tj. zażalenie do GIOŚ, skarga do WSA i NSA).

W art. 45 ust. 1 pkt 11, w związku z wątpliwościami interpretacyjnymi odnoszącymi się do „samodzielnego powadzenia przez gminę lub wspólnie z inną gminą lub gminami", doprecyzowano wskazanie, że punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych prowadzony bezpośrednio przez urząd obsługujący wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, jednostkę budżetową lub zakład budżetowy jest zwolniony z obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie lub przetwarzanie odpadów.

W art. 48 w pkt 4 dokonano skrócenia okresu na podjęcie działalności objętej zezwoleniem z 2 lat do roku. Powyższe pozwoli na wyeliminowanie tzw. „miejsc-słupów", które często są wskazywane w kartach przekazania odpadów jako miejsce docelowe, a tymczasem żadne odpady tam nie trafiają. Wydaje się zatem, że ustanowienie rocznego limitu czasowego na rozpoczęcie działalności, jest wystarczające dla samego przedsiębiorcy, a z drugiej strony pozwoli na dodatkowe uszczelnienie systemu gospodarki odpadami.

W art. 95 ust. 11 zmodyfikowano upoważnienie do wydania rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wymagań i sposobów unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych. Wynika to z konieczności uregulowania w ww. rozporządzeniu warunków dla magazynowania odpadów medycznych i weterynaryjnych innych niż zakaźne. Obecne upoważnienie nie pozwala na ww. regulację. Ponadto modyfikacja upoważnienia ma na celu uporządkowanie przepisów ww. rozporządzenia. W konsekwencji uchylono ust. 12 w art. 95. Obecnie minister właściwy do spraw zdrowia jest wskazany w art. 95 ust. 12 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach jako właściwy do kierowania się przesłankami podczas wydawania rozporządzenia w sprawie wymagań i sposobów unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych. W związku z tym, że zgodnie z art. 95 ust. 11 minister właściwy do spraw klimatu jest właściwy do wydania ww.

rozporządzenia, brak jest uzasadnienia dla istnienia przepisu art. 95 ust. 12 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Wytyczne do wydania rozporządzenia znajdują się w ustępie 11.

Uchylenie art. 175 oraz zmiany w art. 180 wynikają ze zmian w zakresie zaostrzenia kar zaproponowanych w art. 194.

W art. 194 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach wprowadzono sankcję w postaci administracyjnej kary pieniężnej za naruszenie polegające na wykonywaniu obowiązku gospodarowania odpadami przez podmioty, które nie uzyskały wymaganych decyzji lub wymaganego wpisu do rejestru. Dotychczasowy przepis art. 175, który przewidział sankcję w postaci grzywny za to naruszenie został z kolei uchylony. Wzmocnienie sankcji w tym zakresie (zamiana kary grzywny na karę pieniężną w zakresie – 5 tys. zł do 5 mln zł) pozwoli na skuteczniejsze działania Inspekcji Ochrony Środowiska w obszarze zwalczania nielegalnych działań w gospodarce odpadami i będzie miało wymiar dyscyplinujący dla podmiotów działających w tej branży.

Ponadto dodano w art. 194 ust. 1 pkt 5b sankcję w postaci administracyjnej kary za nieprowadzenie ewidencji odpadów albo prowadzenie tej ewidencji w sposób nieterminowy lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym. Obecna sankcja jest zbyt łagodna, gdyż w znacznej części przypadków dokumentacja ewidencji stanowi główne źródło informacji na temat rodzajów i masy przyjmowanych do odzysku (zbieranych) odpadów. Często stwierdzanym naruszeniem jest umyślne nieprowadzenie ewidencji lub prowadzenie jej w sposób niezgodny ze stanem faktycznym. Takie działanie prowadzi do nielegalnych form zagospodarowania odpadów, których ujawnienie i kontrola są często niemożliwe, zaś podmioty dopuszczające się takich procederów uzyskują dochody poza systemem, co oznacza również straty dla budżetu państwa z tytułu nieodprowadzonych podatków czy opłat za korzystanie ze środowiska. Nierzetelne prowadzenie ewidencji odpadów prowadzi do wystąpienia zjawiska tzw. „kreatywnej ewidencji", czyli wykazywania w dokumentacji tylko takich rodzajów i ilości odpadów, które „mieszczą się" w ramach decyzji regulujących gospodarkę odpadami przez dany podmiot i mogą być wykorzystywane w sprawozdawczości rocznej, również sporządzanej przez gminy w ramach systemu gospodarki odpadami komunalnymi.

W art. 194 ust. 2 doprecyzowano przepisy w zakresie naruszeń, za które może być ustalona opłata podwyższona, przez dodanie naruszeń określonych w ust. 4. Zmiana ta pozwoli na właściwe stosowanie przepisów (wskazanie pierwszeństwa stosowanej sankcji) oraz uniknięcie ryzyka nakładania sankcji dwukrotnie za to samo naruszenie.

Art. 3 pkt 13 przewiduje zmianę w art. 194 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, dotyczącą sposobu ustalania wysokości administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w

art. 194 ust. 4, tj. za zbieranie lub przetwarzanie odpadów bez wymaganego zezwolenia. Aktualnie wymiar kary jest ustalany na podstawie wzoru określonego w załączniku nr 6 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, co w efekcie może powodować wymierzanie kar w nieadekwatnie (zdaniem organów IOŚ) wysokich kwotach. Przykładowo w przypadku zebrania znacznych mas odpadów urobku ziemnego bez stosownego zezwolenia, kary takie sięgają nawet 1 mln zł – czyli najwyższej przewidzianej tą ustawą kwoty, przy znikomej szkodliwości czynu dla zdrowia i życia ludzi oraz środowiska. Ponadto w wielu sytuacjach niemożliwe jest zmierzenie ilości odpadów z uwagi na ich zakopanie, nagromadzenie na terenie odpadów w kilku czy kilkunastu stosach o nieregularnych kształtach, co uniemożliwia zastosowania wzoru, określonego w załączniku nr 6 do tej ustawy. W związku z tym proponuje się wyliczanie administracyjnej kary pieniężnej w sposób określony w art. 199 przy doprecyzowaniu przesłanek, które mają być uwzględnione przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, rezygnując tym samym z obliczania wysokości kary pieniężnej w oparciu o wzór z załącznika nr 6 do ustawy, który w konsekwencji tej zmiany zostanie uchylony.

Projektowany przepis przewiduje także obniżenie dolnej granicy administracyjnej kary pieniężnej, wymierzanej za naruszenia, o których mowa art. 194 ust. 1 pkt 5–5a. Obserwacje praktyki pokazują, że adresatami takich kar są mali przedsiębiorcy lub instytucje pożytku publicznego, dla których nawet minimalna kwota kary przewidzianej tym przepisem (tj. 5 000 zł), jest znaczącym obciążeniem, przyczyniającym się do pogłębienia kryzysowej sytuacji wywołanej wirusem SARS-CoV-2.

Zaproponowano obniżenie minimalnej wysokości kary przewidzianej art. 194 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach z aktualnie ustalonej na 5 tys. zł i 10 tys. zł oraz przywrócenie stawki minimalnej w wysokości 1 tys. zł. Aktualnie wymierzane kary w wysokości 10 tys. zł w sytuacji, gdy ze wzoru określonego w załączniku nr 6 do tej ustawy z, wynika stawka niższa niż 10 tys. zł (może być to również kwota rzędu kilkuset zł), są niejednokrotnie krzywdzące dla małych przedsiębiorstw, których kapitał zakładowy, wielkość i zakres prowadzonej działalności nie pozwalają na pokrycie nałożonej kary, a samo naruszenie nie jest związane z celowym naruszaniem prawa. Istotne z punktu widzenia organów Inspekcji Ochrony Środowiska jest również to, że aktualnie katalog sankcji określony w art. 194 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach jest rozbudowany i jednocześnie rozdrobniony na poszczególne rodzaje naruszeń, co może być również problematyczne przy doborze właściwej sankcji do stwierdzonego naruszenia. W związku z powyższym zrezygnowano z aktualnego brzmienia art. 194 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach i zastąpiono jej przepisem sankcyjnym za zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów bez wymaganego zezwolenia,

o którym mowa w art. 41, w wysokości nie mniej niż 1000 zł i nieprzekraczającej 1 000 000 zł. Jednocześnie zrezygnowano ze sposobu określania wysokości kary na podstawie wzoru określonego w załączniku nr 6 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na rzecz uwzględniania kryteriów określonych w art. 199 tej ustawy.

Takie rozwiązanie pozwoli na obiektywne ustalenie wysokości kary, adekwatnie do stwierdzonego naruszenia, przy uwzględnieniu rodzajów odpadów, ich właściwości, ilości oraz wpływu na zdrowie, życie i środowisko, bez obaw, że sankcje w najwyższych wymiarach będą wymierzane na podstawie ilości nagromadzonych odpadów (jak to ma miejsce aktualnie), nawet jeśli są to odpady inne niż niebezpieczne, niestwarzające realnego zagrożenia. Ponadto wymierzanie kar pieniężnych w sposób uznaniowy, przy uwzględnieniu kryteriów wskazanych w art. 199 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, nie jest obarczone znacznym ryzykiem wymierzania ich w sposób nieobiektywny. Dotychczasowe doświadczenie inspektorów WIOŚ oraz przygotowanie merytoryczne, pozwalają na obiektywną ocenę stwierdzanych naruszeń pod względem ich skali, szkodliwości i zagrożeń dla zdrowia, życia i środowiska – co jest kluczowe przy ustalaniu stawek kar pieniężnych.

Ponadto uchylono art. 194a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Sankcja w wysokości dwukrotności kwoty określonej w art. 194 ust. 4 lub 5, w przypadku gdy wymierza się ją po raz drugi lub kolejny, w przypadku gdy dojdzie do kolejnego naruszenia o znacznie większych rozmiarach niż wcześniejsze, co kwalifikowałoby się do wymierzenia kary w kwocie wyższej niż dwukrotność kary już wymierzonej, będzie za mało dotkliwa, żeby wyegzekwować skutecznie przestrzeganie przez podmiot ciążących na nim obowiązków. WIOŚ, jako organ wykwalifikowany, jest w stanie ocenić skalę naruszenia i dobrać wysokość kary adekwatnie do stwierdzonego naruszenia.

W art. 251 ust. 3 zmieniono wysokość corocznych maksymalnych limitów wydatków z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW) na cele związane z realizacją Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami (BDO). Zmiana zwiększy o 13 670 tys. zł dotychczasową kwotę środków zawartych w regule finansowej określonej na lata 2021–2028 w ww. przepisie. Zwiększenie środków ujętych w regule finansowej zwłaszcza w latach 2021–2022, wynika z konieczności zapewnienia dodatkowego finansowania umożliwiającego efektywny rozwój systemu BDO już w pierwszych latach jego funkcjonowania. Szczególnie ze względu na konieczność wprowadzenia niezbędnych dodatkowych zmian do poszczególnych modułów systemu, które mogą wynikać pośrednio z przepisów projektowanej ustawy, a także są związane z

nowymi obowiązkami sprawozdawczymi wobec Komisji Europejskiej również w zakresie odpadów komunalnych.

Przewidywany łączny roczny limit wydatków na lata 2021–2022, określony w art. 251 ust. 3, który służy pokrywaniu ze środków NFOŚiGW kosztów ponoszonych na BDO, zarówno po stronie IOŚ–PIB, jak również MKiŚ, będzie wynosić odpowiednio 12 480 tys. zł i 12 910 tys. zł wraz z uwzględnieniem 10% rezerwy. Przy szacowaniu tych kwot uwzględniono obecne koszty ponoszone w ramach BDO oraz rynkowe stawki wynagrodzeń i usług informatycznych wynikające z przeprowadzonych postępowań przetargowych.

Zwiększenie środków na lata 2021–2022 wynika z faktu szybkiego wzrostu liczby użytkowników zarejestrowanych w bazie, w tym podmiotów gospodarujących odpadami komunalnymi (m.in. odbierający odpady komunalne z nieruchomości, zbierający odpady komunalne, prowadzący punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych, prowadzący instalacje do przetwarzania odpadów komunalnych) i korzystających z systemu, co powoduje ciągle rosnącą liczbą operacji wykonywanych w BDO. To z kolei ma wpływ na konieczność bieżącego i ciągłego monitorowania obciążenia bazy, prac optymalizujących jej funkcjonowanie oraz konieczność ciągłego rozwijania infrastruktury IT. Zmiany te implikują zwiększenie infrastruktury teleinformatycznej BDO we wszystkich ośrodkach obliczeniowych. Z uwagi na to niezbędny będzie zakup m.in. dodatkowych serwerów, routera brzegowego, pokrycie dodatkowych kosztów obsługi chmury, licencji oraz łącza internetowego. Jedynie takie działanie zapewni stabilność systemu i gotowość do dalszego rozwoju BDO o kolejne moduły i funkcje.

Duża liczba użytkowników oraz różny poziom ich kwalifikacji powoduje również konieczność dalszego rozwoju działań szkoleniowych i komunikacyjnych przez zwiększenie oferowanych usług dla użytkowników, tj.: dedykowanych szkoleń, Call Center i Helpdesku. Zwiększony zakres prac, przy jednoczesnym oczekiwaniu zapewnienia wysokiej dostępności, jakości i bezpieczeństwa danych w ramach tworzonego oprogramowania, wiąże się z koniecznością zwiększenia m.in. liczby informatycznych zasobów kadrowych o dodatkowe 15 etatów (do docelowego poziomu 45 etatów po stronie wykonawcy systemu tj. IOŚ–PIB), a co za tym idzie będzie wymagać uwzględnienia kosztów wynagrodzeń wraz z pochodnymi, jak również będzie wiązać się ze zwiększonymi kosztami usług obcych (np. Call Center i Body Leasing, licencje, wsparcie techniczne infrastruktury chmurowej, itd.).

Taka liczba użytkowników jest niewątpliwie sukcesem skutecznie prowadzonych działań informacyjno-promocyjnych oraz szkoleń, które były i są cyklicznie organizowane dla użytkowników systemu. W ramach zaprojektowanej i wdrożonej strony informacyjnej publikowane i aktualizowane są także materiały, w tym w szczególności instrukcje i filmy instruktażowe (ponad 100 filmów).

Otrzymywane zgłoszenia, zapytanie kierowane przez infolinię BDO lub przez inne kanały (media społecznościowe, czat) wskazują na brak świadomości i wiedzy podmiotów o ciążących na nich obowiązkach i wiedzy na temat funkcjonowania systemu, co uzasadnia ciągłą potrzebę utrzymania szkoleń i materiałów na zbliżonym lub wyższym poziomie.

Od wielu lat istnieje w krajach Unii Europejskiej zauważalny deficyt specjalistów IT, który w opinii ekspertów wynosi około 800 tysięcy, a w Polsce około 50 000. W kolejnych latach zakłada się, że deficyt ten będzie powiększał się o 3–5% rocznie, dodatkowo potęgowany zaistniałą sytuacją globalnej pandemii. Duża liczba firm wspiera coraz mocniej swoje funkcjonowanie w oparciu o rozwiązania informatyczne, co przekłada się na widocznie rosnący popyt na usługi IT, w skutek czego rosną ceny usług informatycznych i koszty zatrudnienia lub wynajmu specjalistów z tej branży. Wymienione uwarunkowania rynkowe mają wpływ na oczekiwania kadry informatycznej i trudności w pozyskaniu nowych wykwalifikowanych i doświadczonych pracowników.

Natomiast w przypadku planowanych wydatków ponoszonych przez MKiŚ w latach 2023–2028, które są finansowane w ramach maksymalnych limitów wydatków NFOŚiGW określonych w art. 251 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, będzie zachodzić ciągła konieczność utrzymania infrastruktury BDO na założonym poziomie dostępności. Zarówno stale rosnąca liczba użytkowników BDO, jak i planowane wdrożenie nowych modułów i funkcjonalności systemu wymuszają zwiększenie zasobów infrastrukturalnych po stronie obu ośrodków obliczeniowych. Szacowana wysokość wydatków ponoszona z tytułu utrzymania infrastruktury ośrodków podstawowego i zapasowego będzie wynosić corocznie ok. 1,4 mln zł. Dodatkowo w 2026 r. planuje się wymianę części infrastruktury w ośrodku podstawowym MKiŚ, ze względu na zakończenie cyklu życia produktów. Szacowane koszty wymiany części infrastruktury zostały określone na poziomie dodatkowych 800 tys. zł.

Załącznik 2a do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zawierający niewyczerpujący wykaz kategorii odpadów niepalnych, został uzupełniony o następujące odpady: odpadowy siarczan żelazowy, osady z dekarbonizacji wody oraz odpady z

fizykochemicznej obróbki kamienia wapiennego – z przesiewu i przepału kamienia wapiennego, które również należą do odpadów niepalnych.

W art. 4 projektu ustawy wskazano, że w przypadku uchwały rady gminy, która została podjęta na podstawie art. 6k ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach przed dniem wejścia niniejszej ustawy, zachowuje ona moc do dnia wejścia w życie nowej uchwały, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2021 r.

W art. 5 projektu wskazano, że do okresu magazynowania odpadów, o którym mowa w art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, wlicza się okres magazynowania tych odpadów rozpoczęty przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

W art. 6 projektu zaproponowano przepis przejściowy, zgodnie z którym do wygaśnięcia zezwolenia na zbieranie odpadów i zezwolenia na przetwarzanie odpadów wydanego przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, jeżeli podmiot objęty zezwoleniem na zbieranie odpadów i zezwolenia na przetwarzanie odpadów nie rozpoczął działalności objętej zezwoleniem w terminie 1 roku od dnia, w którym zezwolenie stało się ostateczne, należy stosować przepisy dotychczasowe.

W art. 7 projektu zaproponowano przepis przejściowy, zgodnie z którym w sprawach dotyczących naruszeń w zakresie zbierania odpadów lub przetwarzania odpadów bez wymaganego zezwolenia, o którym mowa w art. 41 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, stwierdzonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, stosuje się przepisy art. 194 ust. 4 tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym.

W związku z prowadzonymi postępowaniami administracyjnymi, zarówno przez WIOŚ – jako organem I instancji, jak i GIOŚ – jako organem odwoławczym, dotyczącymi wymierzania sankcji za zbieranie lub przetwarzanie odpadów bez wymaganego zezwolenia, o czym mowa w art. 194 ust. 4, ust. 6, ust. 6a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, jest niezbędne wdrożenie przepisu przejściowego, umożliwiającego przeprowadzenie tych postępowań w jednolitym porządku prawnym, tj. wydanie decyzji według przepisu, na podstawie którego postępowanie zostało wszczęte, bądź przepisu, który obowiązywał w dacie naruszenia prawa, stwierdzonego przez WIOŚ w trakcie kontroli. Pozwoli to na uniknięcie komplikacji interpretacyjnych oraz stawiania szeregu zarzutów przez stronę postępowania, zarówno na poziomie postępowań administracyjnych przed organami Inspekcji Ochrony Środowiska, jak i przed sądami administracyjnymi. Przepis ten pozwoli uniknąć wystąpienia sytuacji braku możliwości wymierzenia kary na podstawie nowego brzmienia przepisów oraz

utrzymywania w mocy decyzji, które są rozpatrywane w GIOŚ w ramach postępowań odwoławczych.

W art. 8 ust. 1 projektowanej ustawy zaproponowano przepis przejściowy, zgodnie z którym do spraw wszczętych i niezakończonych wydaniem decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu, o której mowa w art. 115a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska stosowane były przepisy dotychczasowe. Zgodnie z ust. 2 projektowanego przepisu przejściowego, zgodnie z którym decyzje o dopuszczalnym poziomie hałasu, wydane na podstawie wskazanego art. 115a ust. 1, przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, pozostaną w mocy. Pozwoli to na zakończenie postępowań wszczętych po stwierdzeniu przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu, na podstawie pomiarów dokonanych przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska i wydanie decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu.

W art. 9 wskazano, że do wykroczeń, o których mowa w art. 175 i art. 180 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, popełnionych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Przepis ten jest konieczny ze względu na zmianę reżimu odpowiedzialności – z karnej na administracyjną. Tymczasem zgodnie z art. 2 § 1 Kodeksu wykroczeń, jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia wykroczenia, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Nie dotyczy sytuacji zmiany reżimu odpowiedzialności. Brak projektowanego przepisu doprowadziłby zatem do sytuacji, w której sprawcy dotychczasowych wykroczeń określonych w art. 175 i 180 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, mogliby pozostać bezkarni.

Zgodnie z projektowanym art. 10 ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. art. 3 pkt 14, który wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia ustawy, oraz z wyjątkiem art. 1 pkt 1 lit. a, pkt 3, pkt 6, pkt 7, pkt 13 lit. f w zakresie ust. 3b oraz pkt 21–24, które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2022 r. Będzie to wystarczający okres do dostosowania się do nowych przepisów.

Zakładany termin wejścia w życie przepisów zawartych w art. 1 pkt 6 ustawy określono na dzień 1 stycznia 2022 r. Biorąc pod uwagę charakter i treść projektowanej regulacji, która pozwoli na złożenie wniosku przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta oraz wydanie przez ministra właściwego do spraw klimatu decyzji na częściowe odstępstwo w zakresie selektywnie zbieranych frakcji odpadów komunalnych, pozwoli aby wszystkie strony miały zapewniony

czas na zaznajomienie się z nowymi regulacjami oraz podjęcie odpowiednich decyzji we wskazanym zakresie.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Proponowane rozwiązania pozytywnie wpłyną na działalność sektora mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, m.in. przez obniżenie kosztów prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie gospodarowania odpadami niepalnymi.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Ustawa nie zawiera przepisów technicznych wymagających notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Klimatu i Środowiska **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Jacek Ozdoba – Sekretarz Stanu w MKiŚ **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Marzena Berezowska – Dyrektor Departamentu Gospodarki Odpadami, e-mail: marzena.berezowska@klimat.gov.pl tel.: (+48 22) 36 92 262 koordynator: Małgorzata Kajak, Naczelnik Wydziału, Departament Gospodarki Odpadami, e-mail: malgorzata.kajak@mos.gov.pl tel.: (+48 22) 36 92 015 Piotr Leszczyński – Specjalista, Departament Gospodarki Odpadami, e-mail: piotr.leszczynski@klimat.gov.pl tel.: (+48 22) 36 92 825	**Data sporządzenia** 11.06.2021 r. **Źródło:** **Nr w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów:** UD163

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Podjęcie prac nad projektem ustawy wynika przede wszystkim z konieczności wsparcia jednostek samorządu terytorialnego w zakresie obniżenia kosztów gospodarki odpadami oraz poprawy sytuacji na krajowym rynku gospodarki odpadami komunalnymi. Zawarte w projekcie propozycje mają na celu między innymi rozwiązanie niektórych bieżących problemów gospodarki odpadami komunalnymi w szczególności:

1) wysokie koszty funkcjonowania gminnych systemów gospodarowania odpadami komunalnymi;
2) uszczegółowienie przepisów dot. naliczania opłat za gospodarowanie odpadami pobieranych od mieszkańców;
3) brak odpowiedniej elastyczności w kształtowaniu gminnych systemów odbierania odpadów komunalnych;
4) subwencjonowanie kosztów generowanych przez nieruchomości niezamieszkałe wpływami z nieruchomości zamieszkałych;
5) zbyt wysokie obciążenie organów Inspekcji Ochrony Środowiska obowiązkami kontrolnymi, w ramach których wykonywane są, przez Centralne Laboratorium Badawcze Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, pomiary kontrolne hałasu w celu wydania przez organ ochrony środowiska decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu, przy jednoczesnym niedostatku kadr pozostających w dyspozycji GIOŚ;
6) wysokie koszty gospodarowania odpadami niepalnymi.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W projekcie zawarto przepisy, które umożliwią obniżenie kosztów funkcjonowania gminnych systemów gospodarowania odpadami komunalnymi oraz ich usprawnienie m.in.:

1) podwyższenie maksymalnej stawki opłaty dla nieruchomości niezamieszkałych;
2) wprowadzenie przepisów umożliwiających złożenie oświadczenia o wyłączeniu z gminnego systemu gospodarowania odpadami komunalnymi przez właścicieli nieruchomości niezamieszkałych;
3) umożliwienie właścicielom nieruchomości rekreacyjno-letniskowych rozliczania się z opłaty jak właściciele nieruchomości niezamieszkałych, czyli od pojemnika;
4) umożliwienie gminom pokrywania części kosztów gospodarowania odpadami komunalnymi z dochodów własnych, które nie pochodzą z opłat pobranych od mieszkańców (za gospodarowanie odpadami komunalnymi);
5) możliwość określenia przez ministra właściwego do spraw klimatu, w drodze decyzji, odstępstwa dla poszczególnych gmin, w zakresie selektywnego zbierania odpadów komunalnych, zgodnie z przepisem art. 10 ust. 3 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98 w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz. Urz. UE L 312 z 22.11.2008, str. 3);
6) wprowadzenie przepisów umożliwiających indywidualne rozliczanie mieszkańców w budynkach wielolokalowych

z obowiązku selektywnego zbierania odpadów;

7) wprowadzenie sankcji w postaci administracyjnej kary pieniężnej za naruszenie polegające na wykonywaniu obowiązku gospodarowania odpadami podmiotom, które nie uzyskały wymaganych decyzji lub wymaganego wpisu do rejestru;
8) wprowadzenie przepisów dotyczących zapewnienia przez gminy w pierwszej kolejności przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów zebranych selektywnie oraz odpadów powstających w procesie sortowania (w efekcie mniej odpadów powinno trafiać na składowiska, co zmniejszy koszty gminy związane z zagospodarowaniem odebranych odpadów);
9) zmniejszenie obciążeń dla Głównego Inspektora Ochrony Środowiska przez wykreślenie z listy podmiotów wykonujących kontrole, w ramach których wykonywane są pomiary kontrolne hałasu, w celu wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu.

Ponadto zawarto rozwiązania, które usprawnią funkcjonowanie instalacji przetwarzających odpady komunalne:

1) umożliwienie dłuższego magazynowania odpadów;
2) skrócenie czasu na podjęcie działalności objętej zezwoleniem z dwóch lat do roku;
3) zniesienie obowiązku prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów dla podmiotów gospodarujących odpadami niepalnymi niebędącymi odpadami niebezpiecznymi – przepis ma na celu obniżenie kosztów prowadzenia działalności w zakresie gospodarki odpadami, jak również zapewnienie równego traktowania podmiotów gospodarujących odpadami niepalnymi.

Oczekiwane efekty:

Wyżej wymienione propozycje zmian umożliwią gminom zastosowanie rozwiązań, które mogą wpłynąć na obniżenie kosztów odbioru oraz zagospodarowania odpadów komunalnych. Zaproponowane w projekcie zmiany umożliwią m.in. bardziej elastyczną realizację przez gminy obowiązków w zakresie selektywnego zbierania odpadów. Wprowadzenie przepisów umożliwiających indywidualne rozliczanie mieszkańców w budynkach wielolokalowych z obowiązku selektywnego zbierania odpadów umożliwi odejście przez gminy od tzw. odpowiedzialności zbiorowej. Można oczekiwać również, że mieszkańcy zaczną bardziej restrykcyjnie przestrzegać selektywnego zbierania odpadów, co będzie skutkowało większą ilością dobrej jakości surowców wtórnych zebranych przez gminę oraz osiąganiem wyższych poziomów w zakresie recyklingu i przygotowania do ponownego użycia. Powyższe czynniki będą umożliwiały obniżenie kosztów gospodarowania odpadami.

Wprowadzenie wyższej maksymalnej stawki opłaty za pojemnik/worek oraz wprowadzenie przepisów uszczegóławiających włączenie i wyłączenie się właścicieli nieruchomości niezamieszkałych z systemu gminnego w określonych terminach, umożliwi gminom bardziej elastyczne dostosowanie do zmieniających się warunków rynkowych w branży odbioru i zagospodarowywania odpadów.

Ponadto dodano przepis, który doprecyzowuje metodę naliczania opłaty „od ilości zużytej wody". Zaproponowano rozwiązanie, które pozwoli uniknąć nieproporcjonalnie dużego obciążania mieszkańców opłatą za gospodarowanie odpadami komunalnymi przez wyznaczenie górnej granicy tej opłaty. Opracowując powyższe rozwiązanie, określające maksymalną wysokość opłaty, którą mogą ponieść mieszkańcy, wzięto pod uwagę napływające zgłoszenia od mieszkańców, którzy wskazywali na nieproporcjonalne obciążenie opłatami w odniesieniu do ilości wytwarzanych odpadów.

W związku z powyższym zaproponowano nowe rozwiązanie, które wyznacza maksymalną wysokość opłaty, przy wyborze metody obliczania opłaty „od ilości zużytej wody", w wysokości nie większej niż 7,8% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem za gospodarstwo domowe.

Z przeprowadzonej analizy uchwał gmin wynikło, że 9 z ww. miast zastosowało metodę od „zużycia wody" (wg stanu na marzec 2021 r.), z czego tylko jedno miasto zastosowało maksymalną możliwą stawkę (12,73 zł). Nie ma możliwości określenia ostatecznej liczby wszystkich gmin, które zastosowały metodę „od zużycia wody", gdyż uchwały w tym zakresie ulegają zmianie. Opracowane rozwiązanie ma na celu ograniczenie możliwości naliczania niewspółmiernych opłat pobieranych od mieszkańców, wynikających np. z sezonowego, większego zużycia wody, awarii instalacji.

Wprowadzono również możliwość do pokrywania przez gminy części kosztów gospodarowania odpadami komunalnymi z własnych środków. Już obecnie rada gminy, ustalając stawki opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy, w części dotyczącej gospodarstw domowych, może uwzględnić stopień,

w jakim dochody ze środków własnych pozyskanych ze sprzedaży surowców wtórnych i produktów przygotowanych do ponownego użycia, pokrywają koszty funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi. Niemniej jednak, jak wskazują jednostki samorządu terytorialnego, w obecnej sytuacji na rynku sprzedaży surowców wtórnych, dochody pozyskiwane przez gminy nie dają możliwości pozyskania odpowiednio wysokich dochodów, tak aby można było przeznaczyć je na system gospodarki odpadami. Zatem zasadne jest umożliwienie gminom dopłacania z innych środków własnych do systemu gospodarowania odpadami komunalnymi. Gminy będą mogły z skorzystać tego przepisu w sytuacjach nadzwyczajnych, np. w przypadku wzrostu cen za zagospodarowanie odpadów, co przekłada się na brak możliwości pokrycia wszystkich kosztów z pobranych od mieszkańców opłat.

Natomiast dodana sankcja w postaci administracyjnej kary pieniężnej za naruszenia dotyczące gospodarowania odpadami przez podmioty do tego nieuprawnione pozwoli na skuteczniejsze działania Inspekcji Ochrony Środowiska w obszarze zwalczania nielegalnych działań w gospodarce odpadami i będzie miała wymiar dyscyplinujący dla podmiotów działających w tej branży.

Umożliwienie magazynowania odpadów, z wyjątkiem przeznaczonych do składowania, przez okres 3 lat pozwoli np. w przypadku odpadów komunalnych i paliwa alternatywnego na sukcesywne spalanie tych odpadów wraz z rozwojem instalacji do termicznego przekształcania odpadów. Będzie to czasowe – częściowe rozwiązanie problemu z częścią nagromadzonej już frakcji palnej, które umożliwi ich dłuższe legalne magazynowanie. Proponowana zmiana będzie również istotnym udogodnieniem w przypadku problemów ze znalezieniem odbiorcy dla wytworzonych lub zebranych odpadów. Powrót do umożliwienia magazynowania wszystkich rodzajów odpadów (poza kierowanymi do składowania) przez okres 3 lat umożliwia istnienie w ustawie o odpadach szeregu instrumentów mających na celu wyeliminowanie problemu nielegalnego gospodarowania odpadami, są to: rozporządzenie w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów, zabezpieczenie roszczeń, monitoring wizyjny, zapewnienie ochrony przeciwpożarowej, tytuł prawny do nieruchomości oraz wyższe kary.

Projektowana jest również modyfikacja art. 251 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 3 niniejszego projektu (ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach) obejmująca zmianę wskazanych corocznie maksymalnych limitów wydatków z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej na cele związane z realizacją Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami (BDO).

Zmiana zwiększy o 13 670 tys. zł dotychczasową kwotę środków zawartych w regule finansowej określonej na lata 2021–2028 w ww. przepisie. Zwiększenie środków ujętych w regule finansowej zwłaszcza w latach 2021–2022, wynika z konieczności zapewnienia dodatkowego finansowania umożliwiającego efektywny rozwój systemu BDO już w pierwszych latach jego funkcjonowania. Szczególnie ze względu na konieczność wprowadzenia niezbędnych dodatkowych zmian do poszczególnych modułów system, które mogą wynikać pośrednio z przepisów projektowanej ustawy, a także są związane z nowymi obowiązkami sprawozdawczymi wobec Komisji Europejskiej również w zakresie odpadów komunalnych.

Ponadto zwiększenie środków na lata 2021–2022 wynika także z faktu szybkiego wzrostu liczby użytkowników zarejestrowanych w bazie, w tym podmiotów gospodarujących odpadami komunalnymi (m.in. odbierający odpady komunalne z nieruchomości, zbierający odpady komunalne, prowadzący punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych, prowadzący instalacje do przetwarzania odpadów komunalnych) i korzystających z systemu, co powoduje ciągle rosnącą liczbę operacji wykonywanych w bazie. To z kolei ma wpływ na konieczność bieżącego i ciągłego monitorowania obciążenia bazy, prac optymalizujących jej funkcjonowanie oraz konieczność ciągłego rozwijania infrastruktury IT. Zmiany te implikują zwiększenie infrastruktury teleinformatycznej BDO we wszystkich ośrodkach obliczeniowych. Z uwagi na to niezbędny będzie zakup m.in. dodatkowych serwerów, routera brzegowego, pokrycie dodatkowych kosztów obsługi chmury, licencji oraz łącza internetowego. Jedynie takie działanie zapewni stabilność systemu i gotowość do dalszego rozwoju BDO o kolejne moduły i funkcje.

Duża liczba użytkowników oraz różny poziom ich kwalifikacji powoduje również konieczność dalszego rozwoju działań szkoleniowych i komunikacyjnych przez zwiększenie oferowanych usług dla użytkowników, tj.: dedykowanych szkoleń, Call Center i Helpdesku, co wiąże się ze zwiększeniem m.in. informatycznych zasobów kadrowych po stronie wykonawcy BDO tj. Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego (IOŚ-PIB).

Natomiast w przypadku planowanych wydatków ponoszonych przez MKiŚ w latach 2023–2028, które są finansowane w ramach maksymalnych limitów wydatków NFOŚiGW określonych w art. 251 ust. 3, zachodzić będzie ciągle konieczność

utrzymania infrastruktury BDO na założonym poziomie dostępności. Zarówno stale rosnąca liczba użytkowników BDO, jak i planowane wdrożenie nowych modułów i funkcjonalności systemu wymuszają zwiększenie zasobów infrastrukturalnych po stronie obu ośrodków obliczeniowych. Szacowana wysokość wydatków ponoszona z tytułu utrzymania infrastruktury ośrodków podstawowego i zapasowego będzie wynosić corocznie ok. 1,4 mln zł. Dodatkowo w 2026 r. planuje się wymianę części infrastruktury w ośrodku podstawowym MKiŚ, ze względu na zakończenie cyklu życia produktów. Szacowane koszty wymiany części infrastruktury zostały określone na poziomie dodatkowych 800 tys. zł.

W związku z powyższym przewidywany łączny roczny limit wydatków na lata 2021–2022, określony w art. 251 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r., który służy pokrywaniu ze środków NFOŚiGW kosztów ponoszonych na BDO, zarówno po stronie IOŚ–PIB, jak również MKiŚ, wynosić będzie odpowiednio 12 480 tys. zł i 12 910 tys. zł wraz z uwzględnieniem 10% rezerwy. Przy szacowaniu tych kwot uwzględniono obecne koszty ponoszone w projekcie oraz rynkowe stawki wynagrodzeń i usług informatycznych wynikające z przeprowadzonych postępowań przetargowych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Ze względu na fakt, że system gospodarki odpadami nie jest generalnie systemem nowym, również w Polsce system zgodny z wymaganiami dyrektyw działa już od kilku lat. Nowe wymagania wprowadzane w Polsce powinny bazować na korygowaniu i ulepszaniu krajowego systemu uwzględniając polskie warunki i możliwości gospodarcze i społeczne.

W ramach unijnej hierarchii sposobów postępowania z odpadami priorytetem jest zapobieganie powstawaniu odpadów, a w dalszej kolejności przygotowanie do ponownego użycia, recykling, odzysk i, jako ostatnia preferowana opcja, unieszkodliwianie odpadów (co obejmuje składowanie i spalanie bez odzysku energii). Najważniejszymi wskaźnikami służącymi do oceny zgodności z wymogami Unii Europejskiej w zakresie odpadów są obowiązkowe cele w zakresie recyklingu oraz ograniczenia składowania, jak również istnienie aktualnych planów zapobiegania powstawaniu odpadów i gospodarowania nimi.

Przy tym każdy kraj członkowski Unii Europejskiej reguluje konkretne kwestie związane z organizacją gospodarowania odpadami komunalnymi we własnym zakresie.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Gospodarstwa domowe	8,45 mln	Sprawozdania marszałków województw z realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi za 2017 r.	Ewentualne obniżenie ponoszonych opłat za odbiór i gospodarowanie odpadami, umożliwienie indywidualnego rozliczania mieszkańców z obowiązku selektywnego zbierania odpadów w zabudowie wielolokalowej
Właściciele nieruchomości niezamieszkałych, wytwarzający odpady komunalne	b.d.	-	Umożliwienie wyłączenia z gminnego systemu gospodarowania odpadami komunalnymi w przypadku podjęcia uchwały rady gminy o objęciu nieruchomości niezamieszkałych
Gminy	2478	Sprawozdania marszałków województw z realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi za 2017 r.	Dostosowanie aktów prawa miejscowego do nowych zmian wprowadzanych nowelizacją ustawy, w zakresie gospodarowania odpadami Ewentualne zmniejszenie ilości zbieranych frakcji odpadów komunalnych Ewentualne obniżenie kosztów

			gminnego systemu gospodarowania odpadami, wynikające z większej ilości zebranych surowców wtórnych
Odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości	1 295	GUS „Odpady komunalne i utrzymanie czystości i porządku w gminach w 2017 roku”	Składanie sprawozdań dotyczących odpadów komunalnych, podpisanie nowych umów z gminami, zmiana sposobu odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości.
Podmioty prowadzące działalność w zakresie przetwarzania odpadów	6539	Centralny System Odpadowy	Zmiana w sposobie gospodarowania odpadami. Podwyższenie sankcji za gospodarowanie odpadami niezgodne z przepisami ustawy o odpadach
Podmioty prowadzące działalność w zakresie zbierania odpadów	7889	Centralny System Odpadowy	Zmiana w sposobie gospodarowania odpadami Podwyższenie sankcji za gospodarowanie odpadami niezgodne z przepisami ustawy o odpadach
Główny Inspektorat Ochrony Środowiska i Wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska	17	Dane GIOŚ	Dostęp do danych logowania umożliwiających sprawdzenie poprawności funkcjonowania wizyjnego systemu kontroli Mniejsze obciążenie związane z wykonywaniem pomiarów kontrolnych Zmiana (rozszerzenie) zakresu przeprowadzanych kontroli Nakładanie kar administracyjnych - działalności bez wymaganych decyzji, brak wpisu do rejestru lub nieprawidłowe prowadzenie ewidencji odpadów
Jednostki organizacyjne Państwowej Straży Pożarnej	358	Dane KG PSP	Zmiana zakresu kontroli miejsc gromadzenia odpadów pod względem ochrony przeciwpożarowej

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy nie był poddany pre-konsultacjom.

Projekt ustawy został przekazany do konsultacji publicznych do następujących podmiotów, ze wskazaniem 30 dni na zgłoszenie uwag:

1) COBRO – Instytutu Badawczego Opakowań;
2) Federacji Polskich Banków Żywności;
3) Federacji Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP;

4) Izby Przemysłowo-Handlowej Gospodarki Złomem;
5) Izby Przemysłowo-Handlowej Inwestorów w Polsce;
6) Izby Gospodarczej Metali Nieżelaznych i Recyklingu;
7) CECED Polska;
8) Konfederacji Lewiatan;
9) Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji;
10) Krajowej Izby Gospodarczej;
11) Krajowej Izby Gospodarki Odpadami;
12) Ogólnopolskiej Federacji Przedsiębiorców i Pracodawców;
13) Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Zagospodarowania Odpadów Komunalnych „Komunalnik”;
14) Polskiej Federacji Producentów Żywności Związek Pracodawców;
15) Polskiej Izby Gospodarczej „Ekorozwój”;
16) Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji;
17) Polskiej Izby Odzysku i Recyklingu Opakowań;
18) Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji;
19) Polskiego Związku Przemysłu Oświetleniowego;
20) Polskiego Związku Przetwórców Tworzyw Sztucznych;
21) Polskiego Stowarzyszenia Ochrony Roślin;
22) Polskiego Stowarzyszenia Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego;
23) Polskiego Stowarzyszenia Stacji Demontażu Pojazdów;
24) Polskiej Izby Ekologii;
25) Polskiej Izby Gospodarki Odpadami;
26) Stowarzyszenia Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
27) Stowarzyszenia „Polski Recykling ”;
28) Stowarzyszenia Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
29) Stowarzyszenia Forum Recyklingu Samochodów;
30) Unii Metropoli Polskich;
31) ZIPSEE „Cyfrowa Polska”;
32) ZPSO „Pol-lighting”;
33) Związku Samorządów Polskich;
34) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców;
35) Związku Gmin Wiejskich RP;
36) Związku Miast Polskich;
37) Związku Pracodawców Gospodarki Odpadami;

Projekt został również przekazany do zaopiniowania:

1) wojewodom;
2) marszałkom województw;
3) wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska;
4) regionalnym dyrektorom ochrony środowiska;
5) Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego;
6) Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska;
7) Głównemu Inspektorowi Weterynarii;
8) Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska;
9) Prezesowi Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
10) wojewódzkim funduszom ochrony środowiska i gospodarki wodnej;

11) Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców;

12) Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Ze względu na zakres projektu został on przesłany do opiniowania wojewodom, marszałkom województw, a także organizacjom samorządowym, Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz Radzie Dialogu Społecznego. Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki zadań związków zawodowych oraz związków pracodawców, projekt nie podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe oraz reprezentatywne organizacje pracodawców. Jednak mając na uwadze, że członkami reprezentatywnych organizacji pracodawców wskazanych w pkt 8 i pkt 34 powyżej mogą być przedsiębiorstwa z branży odpadowej, zasadne było przekazanie projektu do tych organizacji w ramach konsultacji publicznych.

Projekt nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień.

Projekt ustawy, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz wyniki konsultacji publicznych i opiniowania zostaną zamieszczone Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2016 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]										
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	Łącznie (2020-2029)
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa (z tytułu PIT, ZUS, NFZ, FP, FGŚP)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
NFOŚiGW	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
WFOŚiGW	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
NFOŚiGW (z tytułu zmiany art. 251 ust. 3)	8,774	9,810	-0,920	-0,954	-0,960	-0,160	-0,960	-0,960	-	-	13,670
Saldo ogółem	-8,774	-9,810	0,920	0,954	0,960	0,160	0,960	0,960	-	-	-13,670
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
NFOŚiGW (z tytułu zmiany art. 251 ust. 3)	-8,774	-9,810	0,920	0,954	0,960	0,160	0,960	0,960	-	-	-13,670
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	-										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przyjęte rozwiązania nie są obligatoryjne dla gmin, więc nie można przedstawić skutków ich wdrożenia – nie jest możliwa ocena liczby gmin, które przyjmą poszczególne rozwiązania. Również z uwagi na zróżnicowanie gmin oraz przyjmowanych przez gminy rozwiązań w zakresie organizacji systemu gospodarowania odpadami komunalnymi nie jest możliwe wskazanie kosztów ewentualnego wdrożenia rozwiązań zaproponowanych w projekcie. Nie ma również możliwości określenia ostatecznej liczby wszystkich gmin, które zastosowały metodę „*od zużycia wody*", gdyż uchwały w tym zakresie ulegają zmianie. Opracowane rozwiązanie ma na celu ograniczenie możliwości naliczania niewspółmiernych opłat pobieranych od mieszkańców, wynikających np. z sezonowego, większego zużycia wody, awarii instalacji itp.										

	Proponowane rozwiązania mają na celu stworzenie możliwości obniżenia kosztów gospodarowania odpadami przez gminę oraz wskazanie mechanizmów, z których gminy mogą skorzystać w celu obniżenia opłat. Takie rozwiązania to w szczególności - większa elastyczność w dostosowywaniu systemów gminnych do lokalnej specyfiki (możliwość rozliczania indywidualnego mieszkańców zabudowy wielolokalowej, możliwość uzyskania odstępstwa od obowiązku selektywnego zbierania odpadów, wskazanie terminów w jakich właściciele nieruchomości niezamieszkałych maja podejmować decyzję o pozostaniu w systemie gminnym, wyższa stawka maksymalna za pojemnik/worek odbierany z nieruchomości niezamieszkałych). Nowe obowiązki nałożone na Ministra Klimatu i Środowiska, wynikające z dodatkowych obowiązków wynikających z obsługi administracyjnej procesu wydawania zezwoleń na odstępstwo od selektywnego zbierania odpadów komunalnych, będą realizowane w ramach limitów ministerstwa bez konieczności ich zwiększania. W art. 5 projektu zaproponowano zmianę w art. 251 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach dotyczącą wskazanych corocznie maksymalnych limitów wydatków z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej na cele związane z realizacją Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami (BDO). Zmiana zwiększy o 13 670 tys. zł dotychczasową kwotę środków zawartych w regule finansowej określonej na lata 2021–2028 w ww. przepisie, a przewidywany łączny roczny limit wydatków na lata 2021–2022, zarówno po stronie IOŚ-PIB, jak również MKiŚ, wynosić będzie odpowiednio 12 480 tys. zł i 12 910 tys. zł wraz z uwzględnieniem 10% rezerwy. Ciągle rosnąca liczba podmiotów korzystających na bieżąco z BDO wpływa na koszty wynikające z konieczności zapewnienia przez IOŚ–PIB odpowiedniej obsługi systemu (np. koszty Help Desku). Taka liczba użytkowników jest niewątpliwie sukcesem skutecznie prowadzonych działań informacyjno-promocyjnych oraz szkoleń, które były i są cyklicznie organizowane dla użytkowników systemu. W ramach zaprojektowanej i wdrożonej przez IOŚ–PIB strony informacyjnej publikowane i aktualizowane są także materiały, w tym w szczególności instrukcje i filmy instruktażowe (ponad 100 filmów). Otrzymywane zgłoszenia, zapytanie kierowane przez infolinię BDO lub przez inne kanały (media społecznościowe, czat) wskazują na brak świadomości i wiedzy podmiotów o ciążących na nich obowiązkach i wiedzy na temat funkcjonowania systemu, co uzasadnia ciągłą potrzebę utrzymania szkoleń i materiałów na zbliżonym lub wyższym poziomie. Należy podkreślić, że utrzymanie realizacji tych działań na odpowiednim poziomie wymaga też zaangażowania określonych zasobów i kadry. Od wielu lat istnieje w krajach Unii Europejskiej zauważalny deficyt specjalistów IT, który w opinii ekspertów wynosi około 800 000 specjalistów, a w Polsce około 50 000. W kolejnych latach zakłada się, że deficyt ten będzie powiększał się o 3–5% rocznie dodatkowo potęgowany zaistniałą sytuacją globalnej pandemii. Duża liczba firm wspiera coraz mocniej swoje funkcjonowanie w oparciu o rozwiązania informatyczne, co przekłada się na widocznie rosnący popyt na usługi IT, w skutek czego rosną ceny usług informatycznych i koszty zatrudnienia lub wynajmu specjalistów z tej branży. Wymienione uwarunkowania rynkowe mają wpływ na oczekiwania kadry informatycznej i trudności w pozyskaniu nowych wykwalifikowanych i doświadczonych pracowników przez IOŚ–PIB. W związku z czym przy szacowaniu kwot ponoszonych na BDO przez IOŚ–PIB uwzględniono obecne koszty ponoszone w projekcie oraz rynkowe stawki wynagrodzeń i usług informatycznych wynikające z przeprowadzonych postępowań przetargowych. Zwiększony zakres prac przy jednoczesnym oczekiwaniu zapewnienia wysokiej dostępności, jakości i bezpieczeństwa danych w ramach tworzonego oprogramowania wiąże się z koniecznością zwiększenia m.in. liczby informatycznych zasobów kadrowych o dodatkowe 15 etatów (do docelowego poziomu 45 etatów po stronie Wykonawcy systemu tj. IOŚ–PIB), a co za tym idzie

	wymagać będzie uwzględnienia kosztów wynagrodzeń wraz z pochodnymi, jak również będzie wiązać się ze zwiększonymi kosztami usług obcych (np. Call Center i Body Leasing, licencje, wsparcie techniczne infrastruktury chmurowej itd.). Z kolei w przypadku planowanych wydatków ponoszonych przez MKiŚ w latach 2023–2028 zachodzić będzie ciągle konieczność utrzymania infrastruktury BDO na założonym poziomie dostępności. Zarówno stale rosnąca liczba użytkowników BDO, jak i planowane wdrożenie nowych modułów i funkcjonalności systemu wymuszają zwiększenie zasobów infrastrukturalnych po stronie obu ośrodków obliczeniowych. Szacowana wysokość wydatków ponoszona z tytułu utrzymania infrastruktury ośrodków podstawowego i zapasowego wynosić będzie corocznie ok. 1,4 mln zł. Dodatkowo w 2026 r. planuje się wymianę części infrastruktury w ośrodku podstawowym MKiŚ, ze względu na zakończenie cyklu życia produktów. Szacowane koszty wymiany części infrastruktury zostały określone na poziomie dodatkowych 800 tys. zł.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa	–	–	–	–	–	–	–
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	–	–	–	–	–	–	–
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	–	–	–	–	–	–	–
	osoby z niepełnosprawnością i osoby starsze	–	–	–	–	–	–	–
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Dzięki podwyższeniu maksymalnej stawki opłaty za worek/pojemnik gminy będą miały możliwość dostosowania opłaty do zmieniających się warunków rynkowych i objęcia większej ilości nieruchomości systemem gminnym co w efekcie również pozwoli na ustabilizowanie opłat (a być może zmniejszenie). W efekcie ustabilizowania się opłat (lub obniżenia) nastąpi polepszenie sytuacji wszystkich obywateli. Dla mieszkańców zabudowy wielolokalowej zwiększy się zachęta do prawidłowej segregacji odpadów, w przypadku rezygnacji przez gminę ze stosowania odpowiedzialności zbiorowej.						
	osoby z niepełnosprawnością i osoby starsze							
Niemierzalne	sytuacja ekonomiczna i społeczna rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych	Wprowadzenie zaproponowanych w projekcie rozwiązań może wpłynąć na obniżenie kosztów ponoszonych przez gospodarstwa domowe.						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu	
☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy
Brak wpływu

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ inne: wpływ na zwiększenie innowacyjności gospodarki	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☒ zdrowie
Omówienie wpływu	Uelastycznienie selektywnej zbiórki będzie wspierało rozwój technologii w zakresie selektywnego zbierania odpadów. Odejście od odpowiedzialności zbiorowej w przypadku zabudowy wielolokalowej, będzie motywowało do właściwego postepowania z odpadami, również zmniejszając zaśmiecenie środowiska.	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego
Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem: 1) art. 3 pkt 14, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia; 2) art. 1 pkt 1 lit. a, pkt 3, 6, 7, pkt 13 lit. f w zakresie ust. 3b oraz pkt 21–24, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Ewaluacja efektów projektu ustawy zostanie dokonana w ramach raportowania do Komisji Europejskiej z wykonania dyrektywy w zakresie osiągniętego poziomu recyklingu (raporty składane co roku). Natomiast miernikiem będzie poziom recyklingu i przygotowania do ponownego użycia odpadów komunalnych. Polska jest zobowiązana osiągnąć poziom 50% w 2020 r. Ewaluacja efektów związanych z gospodarką odpadami, w zakresie zmian wprowadzanych w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach następuje w ramach przygotowania następujących dokumentów: a) sprawozdania z Krajowego planu gospodarki odpadami – dokument przygotowywany i przedkładany Radzie Ministrów co 3 lata, b) aktualizacji Krajowego planu gospodarki odpadami – dokument przygotowywany nie rzadziej niż co 6 lat – przyjmowany w drodze uchwały Rady Ministrów, c) sprawozdania z transpozycji i wdrożenia ww. dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2008/98/WE

w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
–

Warszawa, 2 kwietnia 2021 r.

Raport z konsultacji publicznych
projektu ustawy o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 34 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt ustawy został zamieszczony w dniu 31 grudnia 2020 r. w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt ustawy został przekazany do konsultacji publicznych do następujących podmiotów:

1) COBRO – Instytutu Badawczego Opakowań;
2) Federacji Polskich Banków Żywności;
3) Federacji Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP;
4) Izby Przemysłowo-Handlowej Gospodarki Złomem;
5) Izby Przemysłowo-Handlowej Inwestorów w Polsce;
6) Izby Gospodarczej Metali Nieżelaznych i Recyklingu;
7) CECED Polska;
8) Konfederacji Lewiatan.
9) Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji;
10) Krajowej Izby Gospodarczej;
11) Krajowej Izby Gospodarki Odpadami;
12) Ogólnopolskiej Federacji Przedsiębiorców i Pracodawców;
13) Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Zagospodarowania Odpadów Komunalnych „Komunalnik”;
14) Polskiej Federacji Producentów Żywności Związek Pracodawców;
15) Polskiej Izby Gospodarczej „Ekorozwój”;
16) Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji;
17) Polskiej Izby Odzysku i Recyklingu Opakowań;

18) Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji;
19) Polskiego Związku Przemysłu Oświetleniowego;
20) Polskiego Związku Przetwórców Tworzyw Sztucznych;
21) Polskiego Stowarzyszenia Ochrony Roślin;
22) Polskiego Stowarzyszenia Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego;
23) Polskiego Stowarzyszenia Stacji Demontażu Pojazdów;
24) Polskiej Izby Ekologii;
25) Polskiej Izby Gospodarki Odpadami;
26) Stowarzyszenia Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
27) Stowarzyszenia „Polski Recykling ”;
28) Stowarzyszenia Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
29) Stowarzyszenia Forum Recyklingu Samochodów;
30) Unii Metropoli Polskich;
31) ZIPSEE „Cyfrowa Polska”;
32) ZPSO „Pol-lighting”;
33) Związku Samorządów Polskich;
34) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców;
35) Związku Gmin Wiejskich RP;
36) Związku Miast Polskich;
37) Związku Pracodawców Gospodarki Odpadami;
38) wojewodom;
39) marszałkom województw;
40) wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska;
41) regionalnym dyrektorom ochrony środowiska;
42) Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego;
43) Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska;
44) Głównemu Inspektorowi Weterynarii;
45) Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska;
46) Prezesowi Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
47) wojewódzkim funduszom ochrony środowiska i gospodarki wodnej;
48) Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców,
49) Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

W ramach konsultacji żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Uwagi zgłoszone w trakcie konsultacji publicznych i opiniowania zostały zamieszczone w załączonych tabelach.

Zestawienie uwag zgłoszonych w ramach opiniowania i konsultacji publicznych do projektu ustawy o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (projekt UD163 z 29.12.2020 r.)

Lp.	Art. Projektu	Treść uwagi	Zgłaszający uwagę	Stanowisko MKiŚ
Uwagi ogólne				
1.	**Uwaga ogólna**	Proponujemy dopuszczenie realizacji zamówień w modelu "in-house" w gospodarce odpadami komunalnymi w przypadku zintegrowanych systemów gospodarowania odpadami komunalnymi, tj. w przypadku objęcia przez gminę nieruchomości niezamieszkałych. Model „in-house" powinien być realizowany w przypadku wszystkich właścicieli nieruchomości zarówno zamieszkałych jak i niezamieszkałych, na których powstają odpady komunalne. Zamówienia „in –house" istnieją we wszystkich innych dziedzinach gospodarki komunalnej, a w gospodarce odpadami od lat z powodzeniem funkcjonują w innych krajach Unii Europejskiej, np. w Szwecji, Niemczech i Austrii. Są to wzorce, na których powinniśmy budować również nasze rozwiązania w celu zapewnienia jak najlepszego efektu środowiskowego w gospodarce odpadami. Spółki gminne mogą i powinny być gwarantem prawidłowego funkcjonowania systemu, tak jak ma to miejsce w innych krajach UE. Różnicowanie zamówień pod względem rodzaju nieruchomości może prowadzić do braku spójności gminnych systemów gospodarki odpadami komunalnymi oraz ograniczyć nadzór nad strumieniem odpadów komunalnych.	**MPO Kraków Sp. z o.o.**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.
2.	**Uwaga ogólna**	Umożliwienie gminom dostępu do danych osobowych w zakresie zużycia tzw. mediów (woda, energia elektryczna, energia ciepina, gaz) występującego na nieruchomościach, których właściciele mają obowiązek złożenia deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, poprzez wprowadzenie do ustawy nowej regulacji prawnej, zezwalającej gminom na uzyskiwanie informacji, stanowiących dane osobowe z baz danych podmiotów zewnętrznych w stosunku do gmin, w przypadku każdej z dopuszczonych przepisami ustawy metod obliczania tej opłaty.	**MPO Kraków Sp. z o.o.**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.
3.	**Uwaga ogólna**	Doprecyzowanie w art. 6n ustawy ucipg terminów składania deklaracji w przypadku zmiany metody naliczania opłaty oraz w przypadku wyboru metody naliczania opłaty w oparciu o ilość zużytej wody. Zasadne jest upoważnienie gminy do:	**MPO Kraków Sp. z o.o.**	**Uwaga nieuwzględniona.** Obowiązujące przepisu ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach określają kiedy należy złożyć nową deklarację. W przypadku uchwalenia nowej stawki opłaty

		1) Ustalenia terminu składania nowych deklaracji w przypadku zmiany metody naliczania (w celu ograniczenia zaburzeń w płynności poboru opłaty); 2) Ustalenia cyklicznego terminu składania deklaracji w przypadku wyboru metody ustalania wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w oparciu o ilość zużytej wody (takie rozwiązanie jest szeroko kwestionowane przez RIO, a jedynie w przypadku cykliczności takich deklaracji możliwe jest uchwycenie zmienności zużycia wody).		za gospodarowanie odpadami należy zawiadomić właściciela nieruchomości o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi - właściciel nieruchomości nie jest obowiązany do złożenia nowej deklaracji, uiszcza opłatę w wysokości podanej w zawiadomieniu.
4.	**Uwaga ogólna**	Ponadto wnosimy o wprowadzenie upoważnienia gminy do: - ustalenia terminu składania nowych deklaracji w przypadku zmiany metody naliczania (w celu ograniczenia zaburzeń w płynności poboru opłaty); - ustalenia cyklicznego terminu składania deklaracji w przypadku wyboru metody ustalania wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w oparciu o ilość zużytej wody (takie rozwiązanie jest szeroko kwestionowane przez RIO, a jedynie w przypadku cykliczności takich deklaracji możliwe jest uchwycenie zmienności zużycia wody).	**Krajowa Izba Gospodarki Odpadami**	**Uwaga nieuwzględniona.** Obowiązujące przepisu ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach określają kiedy należy złożyć nową deklarację. W przypadku uchwalenia nowej stawki opłaty za gospodarowanie odpadami należy zawiadomić właściciela nieruchomości o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi - właściciel nieruchomości nie jest obowiązany do złożenia nowej deklaracji, uiszcza opłatę w wysokości podanej w zawiadomieniu.
5.	**Uwaga ogólna**	Uchylenie możliwości przekazywania przez właścicieli nieruchomości w zabudowie jednorodzinnej kompostujących bioodpady i korzystających z tego tytułu z obligatoryjnej, ustawowej obniżki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi jakiejkolwiek części frakcji bioodpadów powstających na ich nieruchomościach do zagospodarowanie w gminnym systemie gospodarki odpadami komunalnymi.	**MPO Kraków Sp. z o.o.**	**Uwaga nieuwzględniona.** Rozwiązanie, polegające na zwolnieniu z części opłaty, ma zachęcać mieszkańców do zagospodarowania bioodpadów w ramach własnych możliwości w przydomowych kompostownikach. Oznacza to niższe koszty ponoszone przez gminy wynikające z odbierania mniejszej ilości odpadów, nieponoszenia kosztów zagospodarowania tych odpadów w instalacjach.
6.	**Uwaga ogólna**	Prosimy o rozważenie możliwości uchylenia art. 9h ustawy, dotyczącego obowiązku przekazywania właścicielom nieruchomości, od których przedsiębiorcy odbierają odpady komunalne rachunku, w którego treści wyszczególnione mają być koszty odbierania i zagospodarowania odpadów komunalnych albo jego przeredagowanie w sposób dający możliwość praktycznej realizacji tego obowiązku.	**Krajowa Izba Gospodarki Odpadami**	**Uwaga nieuwzględniona.** W ustawie wpisany jest wprost obowiązek wystawienia rachunku za wykonanie usługi. W zgłoszonej uwadze nie wskazano z jakich przyczyn wystawienie rachunku ma być niemożliwe.
7.	**Uwaga ogólna**	Uchylenie art. 9h ustawy, przewidującego po stronie przedsiębiorców odbierających odpady komunalne na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości obowiązek przekazywania właścicielom	**MPO Kraków Sp. z o.o.**	**Uwaga nieuwzględniona.** W ustawie wpisany jest wprost obowiązek wystawienia rachunku za wykonanie usługi. W zgłoszonej uwadze nie

		nieruchomości, od których odbierają odpady komunalne rachunku, w którego treści wyszczególnione mają być koszty odbierania i zagospodarowania odpadów komunalnych albo jego przeredagowanie w sposób nadający mu brzmienie dające możliwość praktycznej realizacji tego obowiązku – jako zapisu nie możliwego do wykonania w praktyce obrotu prawnego. W praktyce obrotu gospodarczego w tym zakresie stosowane jest rozwiązanie, w którym wynagrodzenie przedsiębiorcy z tytułu wykonania na rzecz właściciela nieruchomości usługi odbioru (transportu) i zagospodarowania odpadów komunalnych wyliczane jest według pojemności i ilości opróżnianych pojemników (ewentualnie – worków) na odpady komunalne oraz częstotliwości realizowanych odbiorów w miesiącu. Przy takim rozliczeniu nie ma miejsca (i nie odgrywa ekonomicznej roli) ważenie odbieranych odpadów, uwzględniana jest natomiast ich objętość. Natomiast zagospodarowanie odebranych odpadów (o ile nie następuje w instalacji własnej danego przedsiębiorcy – co jest rzadkością) rozliczane jest według wagi (tonażu) odpadów przekazanych przez przedsiębiorcę odbierającego (transportującego) odpady przedsiębiorcy prowadzącemu instalację ich zagospodarowania. Brak tu zatem kompatybilności danych i jakiekolwiek próby realizacji przywołanego obowiązku ustawowego mogą mieć jedynie charakter wyliczeń szacunkowych (uwzględniających tonaż odebranych odpadów komunalnych na zasadzie wagi średnioważonej z pojemnika o określonej pojemności). Jeżeli taki był zamiar ustawodawcy przy wprowadzaniu przedmiotowej regulacji do ustawy, to istniejący zapis wymaga doprecyzowania poprzez uzupełnienie go o wskazanie, że chodzi w nim o „szacunkowe” lub „proporcjonalne” koszty świadczenia każdej z tych 2 rodzajów usług. Precyzyjna realizacja tego obowiązku jest bowiem – z wyżej wskazanych przyczyn - nie wykonalna w praktyce obrotu gospodarczego. Natomiast ratio legis tego przepisu, już co do samej zasady jego ustanowienia, budzi wątpliwości – stąd propozycja wykreślenia tego zapisu z ustawy		wskazano z jakich przyczyn wystawienie rachunku ma być niemożliwe.
8.	**Uwaga ogólna**	Proponujemy prawne dopuszczenie łącznego transportu odpadów zbieranych selektywnie poprzez umożliwienie gminom posiadającym zaawansowany technologicznie system gospodarowania odpadami komunalnymi, a w szczególności dysponującym instalacjami do sortowania odpadów komunalnych na samodzielne ustalanie zasad transportu selektywnie zbieranych odpadów pod warunkiem	**Krajowa Izba Gospodarki Odpadami**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.

		spełnienia unijnych celów w zakresie uzyskania wysokiej jakości recyklingu.		
9.	**Uwaga ogólna**	Postulujemy o umożliwienie gromadzenia oraz transportu bioodpadów (zbieranych w odrębnych workach) łącznie z niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi. Dotychczasowe doświadczenia wynikające z wdrożenia pięcio-pojemnikowego systemu wskazują, że wymóg odrębnego gromadzenia bioodpadów i samodzielnego ich odbioru przez specjalistyczne pojazdy nie zapewnia odpowiedniej efektywności gminnych systemów gospodarowania odpadami komunalnymi oraz jest przyczyną istotnego wzrostu kosztów gospodarki odpadami.	**Krajowa Izba Gospodarki Odpadami**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu. Uwaga odnosi się do przepisów Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 7 października 2016 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla transportu odpadów .
10.	**Uwaga ogólna**	Umożliwienie gromadzenia oraz transportu bioodpadów (zbieranych w odrębnych workach) łącznie z niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi. Powyższe rozwiązanie umożliwiłoby stosowanie tzw. modelu norweskiego w zakresie zbierania i transportu bioodpadów, a polegałoby na dodaniu w § 4 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie szczegółowego sposobu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów ustępu 5a w następującej treści: „5a. W przypadku zbierania frakcji odpadów, o której mowa w § 3 pkt 5 w workach, dopuszcza się transport tych worków łącznie z niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi, pod warunkiem zabezpieczenia ich przed możliwym zmieszaniem z odpadami niesegregowanymi.".	**MPO Kraków Sp. z o.o.**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu. Uwaga odnosi się do przepisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 7 października 2016 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla transportu odpadów. Zgodnie z § 4. ww. rozporządzenia transport odpadów odbywa się w sposób uniemożliwiający mieszanie poszczególnych rodzajów odpadów, z wyjątkiem gdy strumień zmieszanych rodzajów odpadów w całości jest kierowany do przetwarzania w tym samym procesie. Oznacza, to że odpady z różnych frakcji, jeśli są odpowiednio zabezpieczone mogą być przewożone jednym pojazdem np. wielokomorowym, w odpowiednio zabezpieczonych workach.
11.	**Uwaga ogólna**	Dopuszczenie łącznego transportu odpadów zbieranych selektywnie, poprzez nadanie nowego brzmienia § 4 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 7 października 2016 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla transportu odpadów: „§ 4.1. Transport odpadów odbywa się w sposób uniemożliwiający mieszanie poszczególnych rodzajów odpadów, z wyjątkiem gdy strumień zmieszanych rodzajów odpadów w całości jest kierowany do przetwarzania w tym samym procesie. 2. Dopuszcza się wspólny transport frakcji zbieranych selektywnie, takich jak: papier, metal i tworzywa sztuczne.".	**MPO Kraków Sp. z o.o.**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zgodnie z powyższym komentarzem.
12.	**Uwaga ogólna**	Pilne określenie metodologii wyznaczania poziomów recyklingu w rozporządzeniu dotyczącym sposobu obliczania poziomów recyklingu w latach 2021- 2035. Algorytm wyznaczania poziomu recyklingu jako stosunek masy odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i	**MPO Kraków Sp. z o.o.**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.

		poddanych recyklingowi do masy wytworzonych odpadów komunalnych może być różnie intepretowany. Zdefiniowania wymaga sposób określenia masy odpadów poddanych recyklingowi, przy uwzględnieniu systemów zbierania (sortowania), rodzajów odpadów oraz wpływu czynników zewnętrznych. Zwracamy uwagę, że w przypadku odpadów biodegradowalnych (w tym zielonych) w procesie ich przetwarzania następuje znaczna utrata masy w wyniku procesów fermentacji tlenowej czy beztlenowej. Na przykładzie odpadów zielonych szacujemy utratę masy na poziomie ok. 50%. Odnoszenie masy uzyskanego produktu (kompostu) – jako masy odpadów poddanych recyklingowi - w stosunku do ilości wytwarzanych (zbieranych) odpadów biodegradowalnych (zielonych) będzie istotnym zaniżaniem osiągniętego poziomu recyklingu. W celu przygotowania gmin w szczególności w pierwszym roku, tj. w 2021 r. do osiągnięcia poziomu recyklingu w wysokości 20% strumienia wytworzonych odpadów komunalnych konieczne jest pilne opracowanie schematu obliczania poziomu recyklingu.		
13.	**Uwaga ogólna**	Wnioskujemy o wprowadzenie do obrotu prawnego projektu rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie mechaniczno-biologicznego przetwarzania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych z dnia 31 lipca 2020 roku dopuszczającego dysponowanie mniejszą mocą przerobową części biologicznej (lub jej ograniczenie) w instalacji MBP w przypadku funkcjonowania w gminnych systemach termicznego przekształcania odpadów komunalnych.	**Krajowa Izba Gospodarki Odpadami**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.
14.	**Uwaga ogólna**	Wprowadzenie do obrotu prawnego projektu rozporządzenia Ministra Klimatu w sprawie mechaniczno-biologicznego przetwarzania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych z dnia 31 lipca 2020 roku dopuszczającego dysponowanie mniejszą mocą przerobową części biologicznej (lub jej ograniczenie) w instalacji MBP w przypadku funkcjonowania w gminnych systemach termicznego przekształcania odpadów komunalnych. Gminne systemy gospodarowania odpadami komunalnymi, w których wykorzystywany jest proces termicznego przekształcania odpadów w zakładach ITPOK, nie potrzebują (lub jedynie w ograniczonym zakresie) części biologicznej w instalacji mechaniczno – biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych (MBP). Wprowadzenie stosownych regulacji umożliwiających ograniczenie mocy przerobowych w części biologicznej instalacji	**MPO Kraków Sp. z o.o.**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.

		MBP w stosunku do części mechanicznej, pozwoli na uniknięcie nadmiernych kosztów związanych z budową nowych instalacji MBP, ponadto nie dopuści do powstania rozbieżności interpretacyjnych w szczególności w procesie uzyskiwania pozwoleń na prowadzenie działalności przez poszczególne instalacje. Dodatkowo, w przypadku istniejących już instalacji MBP, niewykorzystane (z uwagi na termiczne przekształcanie odpadów) moce przerobowe części biologicznej z powodzeniem mogą zostać zaadaptowane na instalacje do przetwarzania bioodpadów, których strumień w ostatnich latach szczególnie wzrasta.		
15.	**Uwaga ogólna**	Postulowana zmiana polega na dodaniu w § 4 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie szczegółowego sposobu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów ustępu 5a w następującej treści: „5a. W przypadku zbierania frakcji odpadów, o której mowa w § 3 pkt 5 w workach, dopuszcza się transport tych worków łącznie z niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi, pod warunkiem zabezpieczenia ich przed możliwym zmieszaniem z odpadami niesegregowanymi". Przychylając się do zaproponowanego rozwiązania legislacyjnego w zakresie wydawania decyzji Ministra właściwego ds. klimatu zezwalającej gminie na odstępstwo od zasad selektywnego zbierania odpadów, niezależnie postulujemy o umożliwienie gromadzenia oraz transportu bioodpadów (zbieranych w odrębnych workach) łącznie z niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi. Powyższe rozwiązanie umożliwiłoby stosowanie tzw. modelu norweskiego w zakresie zbierania i transportu bioodpadów. Dotychczasowe doświadczenia wynikające z wdrożenia pięcio-pojemnikowego systemu wskazują, że wymóg odrębnego gromadzenia bioodpadów i samodzielnego ich odbioru przez specjalistyczne pojazdy nie zapewnia odpowiedniej efektywności gminnych systemów gospodarowania odpadami komunalnymi oraz jest przyczyną istotnego wzrostu kosztów gospodarki odpadami	**MPO Kraków Sp. z o.o.**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.
16.	**Uwaga ogólna**	Nadanie nowego brzmienia § 4 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 7 października 2016 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla transportu odpadów, tj.: „§ 4. 1. Transport odpadów odbywa się w sposób uniemożliwiający mieszanie poszczególnych rodzajów odpadów, z wyjątkiem gdy strumień zmieszanych rodzajów odpadów w całości jest kierowany do przetwarzania w tym samym procesie. 2.	**MPO Kraków Sp. z o.o.**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.

		Dopuszcza się wspólny transport frakcji zbieranych selektywnie, takich jak: papier, metal i tworzywa sztuczne." Proponujemy prawne dopuszczenie łącznego transportu odpadów zbieranych selektywnie poprzez umożliwienie gminom posiadającym zaawansowany technologicznie system gospodarowania odpadami komunalnymi, a w szczególności dysponującym instalacjami do sortowania odpadów komunalnych na samodzielne ustalanie zasad transportu selektywnie zbieranych odpadów pod warunkiem spełnienia unijnych celów w zakresie uzyskania wysokiej jakości recyklingu. Powyższe rozwiązanie ma na celu umożliwienie zmniejszenia ilości przejazdów po poszczególne frakcje odpadów w szczególności w dobie zagrożenia epidemiologicznego (konieczność zmniejszenia ilości samochodów i liczebności załóg, które podlegają specjalnym środkom zabezpieczeń).		
17.	**Uwaga ogólna**	Proponujemy także rozważenie zastosowania w gospodarce odpadami wszystkich trybów ustawy Prawo Zamówień Publicznych wraz z zamówieniami sektorowymi (analogicznie jak to ma miejsce dla pozostałych sektorów gospodarki komunalnej, tj. gospodarka wodno-ściekowa, ciepłownictwo, komunikacja miejska) co znacznie ułatwiłoby funkcjonowanie zrzeszonym w naszej Izbie przedsiębiorstwom samorządowym, działającym w warunkach konkurencji, a wykonującym zadania z zakresu gospodarki komunalnej.	**Krajowa Izba Gospodarki Odpadami**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.
18.	**Uwaga ogólna**	Dla uzdrowienia obecnej sytuacji w branży ważne jest także zwiększenie możliwości termicznego odzysku odpadów w istniejących ITPOK poprzez prawne dopuszczenie możliwości ich działania w zwiększonych mocach przerobowych i wykorzystanie istniejącej w Polsce, lokalnej infrastruktury do produkcji i przesyłania energii w procesie współwspalania z RDF, co umożliwiłoby obniżenie kosztów zarówno zagospodarowania odpadów jak i wytwarzania energii na terenie wielu Gmin w kraju. Proponujemy także zwiększenie możliwości odzysku energetycznego odpadów w nowych instalacjach ITPOK, co jest szczególnie istotne w warunkach niewystarczającej ilości instalacji recyklingu i odzysku odpadów w stosunku do całkowitej ilości odpadów wytwarzanych w naszym kraju. W tym miejscu pragniemy podkreślić, że bardzo ważne jest stworzenie warunków prawnych dla zaliczenia do odnawialnych źródeł energii, energii pochodzącej z odpadów, ewentualnie dla biomasy zawartej w odpadach oraz w rdf/srf.	**Krajowa Izba Gospodarki Odpadami**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.

19.	**Uwaga ogólna**	Proponujemy wprowadzenie katalogu opakowań, które powinny być poddawane recyklingowi oraz wdrożenie obowiązku produkcji opakowań z wykorzystaniem materiałów z recyklingu. Powyższe powinno zakładać coroczne zwiększanie zarówno ilości opakowań kierowanych do recyklingu jak i zwiększanie produkcji opakowań z materiałów po recyklingu.	**Krajowa Izba Gospodarki Odpadami**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.
20.	**Uwaga ogólna**	Dla branży kluczowym zagadnieniem jest wdrożenie systemu rozszerzonej odpowiedzialności producentów, zakładającego przekazywanie środków pozyskanych w ramach ROP, w 60% na finansowanie systemów selektywnego zbierania i przetwarzania odpadów opakowaniowych (selektywnego zbierania oraz sortowania w sortowniach odpadów), w 30% na wsparcie systemu recyklingu (dofinansowanie zakładów recyklingowych, nowych technologii, budowę nowych instalacji) zaś w 10% na pokrycie kosztów funkcjonowania systemu, edukację ekologiczną, kontrolę GIOŚ i WIOŚ. Popieramy system, w którym promowane będzie tzw. ekoprojektowanie opakowań.	**Krajowa Izba Gospodarki Odpadami**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.
21.	**Uwaga ogólna**	System Rozszerzonej Odpowiedzialności Producentów. Proponujemy stworzenie nowego, skutecznego systemu rozszerzonej odpowiedzialności producentów (zwanego poniżej : „ROP") obejmującego finansowanie odbioru i zagospodarowania odpadów oraz budowy instalacji recyklingu, gwarantującego systematyczny odbiór odpadów powstałych z przetworzenia odpadów komunalnych i pochodzących z selektywnej zbiórki. Wprowadzający na rynek produkty lub ich producenci winni w pełnym zakresie finansować koszty zarówno selektywnej zbiórki i zagospodarowania odpadów objętych zakresem przedmiotowym ROP, jak i utylizacji odpadów pozostałych po przeprowadzeniu tych procesów (tzw. odpadów resztkowych). Rozwiązania dotyczące ROP powinny promować tzw. eko-projektowanie oraz zakładać finansowanie przez przemysł budowy nowoczesnych instalacji do recyklingu, rozwój nowych technologii odpadowych (prac badawczych), edukacji i kontroli administracyjnej. Z uwagi na fakt, że to samorządy docelowo są i będą odpowiedzialne za osiągnięcie coraz wyższych poziomów w zakresie celów środowiskowych (poziomów recyklingu), system rozszerzonej odpowiedzialności producentów powinien wspomagać oraz rozwijać funkcjonowanie gminnych systemów gospodarowania odpadami komunalnymi. W związku z powyższym przede wszystkim kładziemy	**MPO Kraków Sp. z o.o.**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.

		nacisk na rozwiązania, w których regulatorem systemu ROP będzie instytucja państwowa, w równym stopniu reprezentująca interesy wszystkich uczestników systemu. Opłaty od producentów powinny być kierowane w 100 % do takiego regulatora (np. Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej), który kontrolowałby poprawność naliczania tych opłat oraz prowadziłby dystrybucję zgromadzonych środków, przy czym wskazujemy, że zasadny jest następujący podział środków: 60% na pokrycie kosztów selektywnej zbiórki oraz sortowania w sortowniach odpadów, 30% na finansowanie budowy i eksploatacji instalacji prowadzących proces recyklingu odpadów oraz 10% na finansowanie działań w zakresie edukacji ekologicznej oraz kosztów administracyjnych.		
22.	**Uwaga ogólna**	Prośba o usunięcie ust. 9 i 10 w art. 9c ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. W związku z trwającymi pracami nad zmianą ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz działającym już systemem BDO, zasadnym wydaje się zrezygnowanie z obowiązku wysyłania przez organy gminy danych odnośnie rejestru działalności regulowanej (RDR) do marszałków województw. Aktualnie dane o wpisie do RDR podmioty mają obowiązek zamieszczać w systemie BDO (art. 50 ust. 1 pkt 7 o odpadach). Ponadto wójt, burmistrz i prezydent miasta zgodnie z art. 9b ust. 3 ma obowiązek prowadzić RDR w postaci bazy danych zapisanej na informatycznych nośnikach danych. W jakim celu organy gminy mają przesyłać dane odnośnie RDR do marszałka, skoro są one ogólnie dostępne. Bardziej zasadne wydaje się doprecyzowanie w ustawie o odpadach i zobligowanie podmiotu o aktualizację danych w BDO również w przypadku wykreślenia z RDR. Aktualnie nie ma takiego przepisu. Trudno stwierdzić, czy podmiot ma aktualne dane w dziale XV. Zauważamy, że podmioty wpisane do RDR nie mają zgłoszonych do systemu BDO danych w zakresie działu XV – może bardziej potrzebna jest zmiana, która wprowadziłaby do zaświadczenia, o którym mowa w art. 9b ust. 5 obowiązek dokonania wpisu lub aktualizacji w BDO na podstawie art. 50 ust. 1 pkt 7 ustawy o odpadach przez podmiot, który uzyskał wpis. Kwestia aktualizacji danych (głównie związanych z wykreśleniem podmiotu z RDR w danej gminie) w dziale XV BDO nie jest uregulowana i rodzi wiele niejasności.	**Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego**	**Uwaga nieuwzględniona.** Rejestr Działalności Regulowanej (RDR) stanowi osobny system od Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarowaniu odpadami (BDO) oraz służy innym celem w związku z czym nie jest możliwe powiązanie ich lub umieszczenie w BDO informacji z RDR. RDR prowadzony jest w celu monitorowania działających podmiotów, świadczących usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych. Natomiast wpis do BDO wynika z konieczności prowadzenia ewidencji oraz sprawozdawczości w zakresie prowadzonej działalności. Podawanie w BDO informacji o uzyskanym wpisie do RDR ma charakter wyłącznie informacyjny, określający to jaki podmiot uzyskuje wpis do BDO. Ponadto w przypadku wykreślenia się podmiotu z RDR jest on zobowiązany do uaktualnienia informacji w BDO.
23.	**Uwaga ogólna**	Proszę o rozważenie wprowadzenia zapisów dotyczących możliwości podejmowania uchwały z art.6j ust. 3b w sprawie stawki opłaty za	**Urząd gminy Pasym**	**Uwaga nieuwzględniona.**

		odpady komunalne dla nieruchomości rekreacyjno-wypoczynkowych np. do 30 kwietnia danego roku. Ułatwi to dokonywanie zmian w opłatach. Nieruchomości zamieszkałe, w związku ustawowym miesięcznym naliczaniem mogą być zmieniane w trakcie roku, a dla nieruchomości rekreacyjnych nie jest możliwe wprowadzenie tej opłaty w trakcie roku kalendarzowego (uchylenie takich uchwał przez RIO w Olsztynie). W związku z czym zmiany stawek dla nieruchomości rekreacyjno-wypoczynkowych nie mogą obowiązywać za dany rok, tylko od następnego roku kalendarzowego. Wszelkie analizy kosztów, zmiany stawek, przetargi mające wpływ na stawki opłat, dokonywane są zazwyczaj pod koniec roku. O ile nieruchomości zamieszkałe i niezamieszkałe (działalność) mają rozliczenie miesięczne i zmiany stawek mogą być podejmowane po przetargach na początku danego roku, o tyle w tej samej sytuacji nieruchomości rekreacyjne mają stawkę rocznej opłaty i zmiany nie mogą być dokonane na początku roku. Wówczas w celu zbilansowania opiat, zgodnie z ustawą utrzymaniu czystości i porządku w gminach, koszty z rekreacji są przerzucane głównie na mieszkańców. Problem ten rozwiązałaby możliwość podejmowania przez radę gminy uchwały wynikającej z art. 6j ust. 3b przynajmniej do 30 kwietnia danego roku. Ponadto obwieszczenie w sprawie przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego za rok poprzedni jest publikowane przez GUS do końca marca danego roku. Dochód ten jest podstawą podejmowania uchwał. Okres do 30 kwietnia na podejmowanie uchwał w sprawie stawki ryczałtowej dla rekreacji powinien być wystarczający na skorygowanie rosnących stawek opłaty na nieruchomościach rekreacyjnych. Brak takich zapisów powoduje, że podwyżkami cen zagospodarowania na początku danego roku zostają obciążeni mieszkańcy, ponieważ aktualnie jakakolwiek zmiana stawek opłaty dla rekreacji na początku roku powoduje brak możliwości ich zastosowania do rosnących kosztów zagospodarowania odpadów z początkiem danego roku. Skutkiem obecnych zapisów ustawowych jest obciążanie kosztami mieszkańców za odpady, ponieważ zgodnie z aktualnymi zapisami (oraz uchylaniem takich uchwał przez RIO) uchwała w sprawie stawki ryczałtowej dla rekreacji, podjęta nawet na początku danego roku, może mieć zastosowanie dopiero od roku następnego. Proponowana zmiana zapisu mogłaby dotyczyć dodania zdania drugiego w art. 1 pkt. 9 lit d (na druku UD 163) o przykładowej treści:		Podejmowanie uchwał przez rady gminy zależy wyłącznie od decyzji rady, przepisy ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie narzucają okresów w jakich uchwały mają być podejmowane ponieważ rada gminy, razem z urzędem gminy, same decydują o podejmowaniu odpowiednich działań regulujących gospodarkę odpadami komunalnymi na swoim ternie. W związku z powyższym wydaje się niezasadne wprowadzenie proponowanego rozwiązania ponieważ ograniczy to swobodę działania organów, które regulują gospodarkę odpadami.

		„Uchwała w sprawie stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za rok od domku letniskowego na nieruchomości albo innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjnowypoczynkowe za dany rok kalendarzowy może być podjęta w terminie do 30 kwietnia danego roku"		
24.	**Uwaga ogólna**	Związek międzygminny zgodnie z art. 3 ust. 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wykonuje zadania dot. gospodarki odpadami w imieniu 14 gmin. Zmiany przepisu art. 6r ust. 3b w nowelizowanej ustawie, które weszły w życie 6 września 2019 r. poprzez wykreślenie po średniku ;"w przypadku gmin wiejskich oraz części wiejskiej gmin miejsko-wiejskich częstotliwości odbierania zmieszanych odpadów komunalnych oraz bioodpadów stanowiących odpady komunalne może być rzadsza" spowodowało znaczący wzrost kosztów odbioru i transportu odpadów komunalnych zmieszanych i bioodpadów o ok. 54%. Zmiana zapisów art. 6r ust. 3b w naszej ocenie w przypadku budynków mieszkalnych jednorodzinnych położonych w gminach wiejskich oraz części wiejskiej gmin miejsko-wiejskich niepotrzebnie podrożyło dodatkowo system odbioru odpadów komunalnych w gminach wiejskich oraz miejsko-wiejskich. Zgodnie z art. 6k ust. 4a ucpg „Rada gminy, w drodze uchwały, zwalnia w części z opłaty za zagospodarowanie odpadami komunalnymi właścicieli nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi kompostujących bioodpady stanowiące odpady komunalne w kompostownik przydomowym, proporcjonalnie do zmniejszenia kosztów gospodarowania odpadami komunalnymi z gospodarstw domowych". Częstotliwość odbierania odpadów jest opiniowana przez państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, pozostawienie zaproponowanego poniżej zapisu dot. możliwości zastosowania nie rzadszej niż raz w miesiącu częstotliwości odbierania zmieszanych odpadów komunalnych oraz bioodpadów w przypadku gmin wiejskich jest zasadny. Na terenach wiejskich w większości bioodpady są gromadzone w przydomowych kompostownikach a budynki wielolokalowe występują sporadycznie i w bardzo małej ilości. Poza tym zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska w sprawie szczegółowego sposobu zbierania wybranych frakcji odpadów wprowadza obowiązek zbierania odpadów ulegających biodegradacji ze szczególnym uwzględnieniem bioodpadów. Co za tym idzie	**Ekologiczny Związek Gmin Dorzecza Koprzywianki**	**Uwaga nieuwzględniona.** W projekcie zaproponowano inne rozwiązanie polegające na umożliwieniu gminie podjęcie decyzji o nieodbieraniu bioodpadów w przypadkach gdy są one w całości zagospodarowane we własnym zakresie przez właścicieli nieruchomości. Powyższe rozwiązanie jest możliwe, jeżeli łącznie zostaną spełnione trzy warunki: właścicieli nieruchomości zadeklaruje kompostowanie wytworzonych bioodpadów, rada gminy podejmie decyzję o zwolnienie z obowiązku posiadania pojemnika lub worka do zbierania bioodpadów oraz zwolni w części z opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi mieszkańców kompostujących bioodpady.

		mieszkańcy terenów wiejskich którzy nie będą posiadać kompostownika i tak będą musieli selektywnie zbierać odpady ulegające biodegradacji, raz lub dwa razy w miesiącu. Wobec czego te odpady nie trafią już do odpadów komunalnych zmieszanych, przez co znacząco się zmniejszy ich ilość, dlatego też zwiększenie częstotliwości zbiórki w okresie od kwietnia do października szczególnie na terenach wiejskich i wiejsko-miejskich jest ekonomicznie niezasadne. Mając powyższe na uwadze, proponujemy zmianę art. 6r ust. 3b ucpg: Dopuszcza się zróżnicowanie częstotliwości odbierania odpadów w szczególności w zależności od ilości wytwarzanych odpadów i ich rodzajów, z tym, że w okresie od kwietnia do października częstotliwość odbierania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych oraz bioodpadów stanowiących odpady komunalne nie może być rzadsza niż raz na tydzień z budynków wielolokalowych i nie rzadsza niż raz na dwa tygodnie z budynków mieszkalnych jednorodzinnych; w przypadku wiejskich oraz części wiejskiej gmin miejsko-wiejskich częstotliwość odbierania zmieszanych odpadów komunalnych oraz bioodpadów stanowiących odpady komunalne nie może być rzadsza niż raz w miesiącu:.		
25.	**Uwaga ogólna**	Przychylając się do zapisów zawartych w ustawie z dnia 19 listopada 2020 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw w zakresie poziomów recyklingu na kolejne lata, prosimy o pilnie określenie w rozporządzeniu sposobu obliczania poziomów recyklingu i odzysku odpadów na lata 2021- 2025 oraz na lata następne w celu umożliwienia gminom planowego przygotowania się do uzyskiwania odpowiednich poziomów recyklingu np. poprzez zabezpieczenie (np. wybudowanie) odpowiedniej ilości instalacji prowadzących recykling odpadów surowcowych oraz bioodpadów, które stanowią najwyższy udział w strumieniu odpadów komunalnych. W tym celu należy także pilnie zdefiniować sposób określenia masy odpadów poddanych recyklingowi, uwzględniający gminne systemy zbierania (sortowania) odpadów oraz zdefiniować masę wytworzonych odpadów komunalnych (np. poprzez wskazanie konkretnych kodów odpadów, jakie należy uwzględniać w obliczeniach).	**Krajowa Izba Gospodarki Odpadami**	**Uwaga nieuwzględniona.** Wykracza poza zakres merytoryczny projektu. Sposób obliczania poziomów recyklingu odpadów komunalnych określa rozporządzenie.
26.	**Uwaga ogólna**	Wnosimy o wykreślenie art. 6c ust 2a ustawy ucipg i dopuszczenie realizacji zamówień w modelu "in-house" w gospodarce odpadami komunalnymi w przypadku zintegrowanych systemów	**Krajowa Izba Gospodarki Odpadami**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.

		gospodarowania odpadami komunalnymi, tj. także w przypadku objęcia przez gminę nieruchomości niezamieszkałych. Zamówienia „in -house" są stosowane we wszystkich innych dziedzinach gospodarki komunalnej, a w przypadku gospodarki odpadami wprowadzenie takich rozwiązań przyczyniłoby się do pozyskania najlepszego rezultatu środowiskowego i ekonomicznego.		
27.	**Uwaga ogólna**	Dodanie w art. 3 ust. 2 ustawy pkt 5a w brzmieniu: „5a) zapewniają wyposażenie nieruchomości w worki lub pojemniki, przeznaczone do zbierania odpadów komunalnych, utrzymanie tych pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym,"	**Unia Spółdzielców Mieszkaniowych w Polsce**	**Uwaga nieuwzględniona.** Nie wskazano merytorycznego uzasadnienia do zobligowania gmin aby przejęły od właścicieli nieruchomości obowiązek wyposażenia nieruchomości w worki lub pojemniki. Przyjęcie takiego zobowiązania w znacznym stopniu zwiększyłoby koszty dla samorządów, w związku z koniecznością zakupu nowych pojemników lub worków. Obecnie obowiązek ten może (fakultatywnie) przejąć rada gmina, jednak należy to do jej decyzji.
28.	**Uwaga ogólna**	Nadanie nowego brzmienia art. 5 ust. 1 pkt 1 ucpg „1) utrzymanie w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym miejsc gromadzenia odpadów," Proponowane powyżej zmiany w ustawie usankcjonują ustawowo obowiązki gminy, a w rzeczywistości firmy odbierającej odpady w omawianej kwestii. W obecnym stanie prawnym rada gminy powinna podjąć stosowną uchwałę w tej sprawie. Ponadto firma odbierająca odpady posiada potrzebny sprzęt, środki techniczne i chemiczne do wykonywania tego typu czynności.	**Unia Spółdzielców Mieszkaniowych w Polsce**	**Uwaga nieuwzględniona.** Nie wskazano merytorycznego uzasadnienia do zobligowania gmin aby przejęły od właścicieli nieruchomości obowiązek wyposażenia nieruchomości w worki lub pojemniki. Ponadto wskazany art. 5 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach dotyczy obowiązków właścicieli nieruchomości. Przyjęcie rozwiązania, w którym gmina jest zobowiązania do utrzymania w odpowiednim stanie pojemników, w znacznym stopniu zwiększyłoby koszty dla samorządów. Obecnie obowiązek ten może (fakultatywnie) przejąć rada gmina, jednak należy to do jej decyzji i uzależnione jest od zdolności gminy do realizacji takiego zadania.
29.	**Uwaga ogólna**	Powinna istnieć możliwość naliczania opłat od rzeczywistej ilości wytwarzanych odpadów (kg, ilości kontenerów, litry) oraz dopuszczenie możliwości zróżnicowania metod naliczania zależnie od rodzaju lokalu (mieszkalne / usługowe)	**Unia Spółdzielców Mieszkaniowych w Polsce**	**Uwaga nieuwzględniona.** Uprzednio obowiązująca metoda, polegająca na naliczaniu opłaty w zależności od masy wytworzonych odpadów powodowała, że niektórzy mieszkańcy chcąc obniżyć tą opłatę pozbywali się odpadów w sposób nielegalny, np. poprzez porzucanie odpadów w lasach lub innych miejscach do tego nieprzeznaczonych.
30.	**Uwaga ogólna**	Rozszerzyć zapisy art. 6k ust. 1 pkt 1 na końcu dotychczasowego tekstu po średniku dodaje się: „wybór metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi powinien być poprzedzony przeprowadzeniem	**Unia Spółdzielców Mieszkaniowych w Polsce**	**Uwaga nieuwzględniona.** Odpowiedzialność za realizację zadań dotyczących utworzenia oraz zarządzania systemem gospodarki odpadami komunalnymi spoczywa na gminie. W związku

		konsultacji społecznych; rada gminy, w drodze uchwały, określa formę konsultacji (np. referendum wśród mieszkańców gminy za pomocą środków komunikacji elektronicznej, konsultacje ze spółdzielniami mieszkaniowymi, wspólnotami mieszkaniowymi, właścicielami nieruchomości).” Przyjęcie powyższego uzupełnienia art. 6k ust. 1 pkt 1 zapewni, że podjęcie przez radę gminy tak ważnej decyzji, jak wybór metody ustalenia opłaty, poprzedzone będzie przeprowadzeniem konsultacji społecznych.		z powyższym to gmina musi decydować o funkcjonowaniu systemu tak aby móc zarządzać w nim sposób efektywny.
31.	**Uwaga ogólna**	W aspekcie art. 41a ust. 6 ustawy o odpadach proponuje się dodanie do art. 3 ust.1 ustawy o odpadach, definicji istotnej zmiany zezwolenia na zbieranie czy przetwarzanie odpadów, którą powinno się utożsamiać z definicją istotnej zmiany instalacji, o której mowa w art. 3 pkt 7 ustawy Prawo ochrony środowiska, a mianowicie jest to taka zmiana sposobu funkcjonowania instalacji lub jej rozbudowa, która może powodować znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko. Ponadto sensownym byłoby zrezygnowanie z kontroli, w przypadku gdy od czasu ostatniej kontroli nie minął jeszcze rok, a kontrola nie wykazała nieprawidłowości w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska. Z kolei w przypadku podmiotów posiadających zezwolenia na zbieranie zakaźnych odpadów medycznych i weterynaryjnych, Inspektorat rokrocznie musi przeprowadzać kontrolę wynikającą z art. 41a ust.1 ustawy o odpadach, w związku z faktem iż omawiane decyzje są ważne wyłącznie przez rok. Powyższe zmiany pozwolą na ograniczenie ilości kontroli przeprowadzanych przez WIOŚ w związku z ww. przepisami. W okresie 2019 i 2020 r. do Inspektoratu w Katowicach wpłynęło około 1200 wniosków o kontrolę wynikającą z art. 41a ust. 1 i 6 ww. ustawy. Taka ilość kontroli nie jest możliwa do wykonania w skali roku.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach**	**Uwaga nieuwzględniona** Organy orzekające są obowiązane wydawać decyzje, w pełnym obowiązującym zakresie prawa tj. stosując wszystkie przepisy obowiązujące w dacie wydania danego orzeczenia (art. 6 K.p.a). Zmiana zezwolenia nie może odbywać się na postawie wybiórczo stosowanych przepisów prawa materialnego i procesowego
32.	**Uwaga ogólna**	Proponuje się uszczegółowienie definicji karty przekazania odpadów komunalnych (KPOK) i karty przekazania odpadów (KPO), doprecyzowanie czy ewidencja prowadzona przez Punkty Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych (PSZOK) powinna być prowadzona w oparciu o KPOK czy jednak KPO.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach**	**Uwaga uwzględniona.** Zostanie doprecyzowana kwestia prowadzenia ewidencji odpadów poprzez dodanie definicji odbierającego odpady komunalne, który powinien stosować kartę przekazania odpadów komunalnych.
33.	**Uwaga ogólna**	Dostosowanie zapisów umożliwiających pozyskanie przez Gminę danych od przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, o ilości zużytej wody z poszczególnych nieruchomości/lokali mieszkalnych w celu weryfikacji rzetelności składanych deklaracji.	**Urząd Miasta Karpacz**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.

		Wprowadzenie bezpośredniego zapisu o możliwości pozyskiwania przez Gminę informacji dotyczącej zużycia wody od przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego. Doprecyzowanie w art. 6o ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach - w razie niezłożenia deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi albo uzasadnionych wątpliwości co do danych zawartych w deklaracji wójt, burmistrz lub prezydent miasta określa, w drodze decyzji, wysokość opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, biorąc pod uwagę dostępne dane właściwe dla wybranej przez radę gminy metody (w tym dane uzyskane od przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego), a w przypadku ich braku - uzasadnione szacunki, w tym w przypadku nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, średnią ilość odpadów komunalnych powstających na nieruchomościach o podobnym charakterze. Rada Miejska podejmuje uchwałę określającą sposób naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Zgodnie z art. 6j ust.1 pkt 2 oraz art. 6j ust. 3a opłata może stanowić iloczyn ilości zużytej wody na danej nieruchomości oraz stawki opłaty ustalanej na podstawie art. 6k ust. 1. Powyższa metoda z pozoru wydaje się być dobrym rozwiązaniem, pozwalającym na wyeliminowanie nieuczciwości i nierzetelności w danych przedstawianych w deklaracjach. Jednocześnie brak zapisów dotyczących bezpośredniej możliwości pozyskiwania przez Gminę informacji, o ilości zużytej wody od przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, nie daje możliwości zweryfikowania składanych deklaracji pod względem rzetelności zawartych w nich danych. Jednocześnie w przypadku braku złożonej deklaracji wójt, burmistrz, prezydent w drodze decyzji, określa wysokość opłaty biorąc pod uwagę dostępne dane właściwe dla wybranej przez radę metody lub w przypadku jej braku uzasadnione szacunki. Wykaz zużycia wody z poszczególnych nieruchomości/lokali daje możliwość wydania decyzji zgodnie ze stanem faktycznym, a nie na podstawie szacunków. Bezpośrednie wprowadzenie w ustawie zapisów o pozyskaniu danych, daje gminom narzędzia do zwalczania i eliminowania nieprawdziwych danych wskazywanych przez właścicieli nieruchomości. Możliwość weryfikacji danych przekazywanych		

		przez właścicieli nieruchomości, o ilości zużytej wody z danymi uzyskanymi z przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego sprawia, że metoda ta stanie się metodą uczciwą, a jednocześnie niekrzywdzącą dla osób, które wskazały w deklaracji faktyczną ilość zużycia wody zgodną ze stanem faktycznym.		
34.	**Uwaga ogólna**	Dotyczy potraktowania działkowców (a w zakresie terenu ogólnego — również PZD) analogicznie jak właścicieli domków jednorodzinnych w zakresie stworzenia im możliwości uzyskania zwolnienia z całości lub części opłaty za śmieci w związku z zagospodarowywaniem bioodpadów w kompostownikach przydomowych (art. 6k ust. 4 i nast. ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach). W chwili obecnej takie rozwiązanie prawne obowiązuje tylko ww. podmioty. Chcemy jednak przypomnieć, że nie tylko właściciele domków jednorodzinnych kompostują odpady pochodzenia organicznego, ale również działkowcy. Postulaty o potraktowanie działkowców na równych zasadach, PZD zgłasza już od 2018 r., kiedy rząd pracował nad nowelizacją ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach z dnia 19.07.2019 r. Argumentowaliśmy to wówczas tym (co podtrzymujemy również obecnie), że zgodnie z regulaminem ROD każda działka w ROD musi być wyposażona w kompostownik ogrodowy. Do kompostownika działkowcy wyrzucają bioodpady, nadające się do kompostowania. Wobec czego, w dalszym ciągu nie rozumiemy, dlaczego działkowców pozbawia się możliwości skorzystania z ww. zwolnienia z opłaty. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami prawnymi, na tereny ROD dostarczane są pojemniki na bioodpady. Jednak bardzo często nie są zapełniane przez działkowców w całości. W związku z zagospodarowywaniem bioodpadów na działkach w ROD, do pojemników ogrodowych często nie trafiają bioodpady. Pojemniki na bioodpady wywożone są puste, a pieniądze za ich wywóz są pobierane od działkowców. W związku z powyższym, zwracamy się Pana Ministra o umożliwienie działkowcom, a w zakresie terenu ogólnego — również PZD uzyskania zwolnienia z części opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w związku z kompostowaniem bioodpadów. Dzięki takiemu rozwiązaniu, w celu uniknięcia wyższej opłaty za śmieci, działkowcy będą chętniej i efektywniej korzystać z kompostowników ogrodowych, co przełoży się na zmniejszenie ilości produkowanych odpadów, a w konsekwencji ochronę środowiska naturalnego.	**Polski Związek Działkowców**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zastosowanie ulgi możliwe jest wyłącznie w stosunku do nieruchomości zamieszkałych. Rodzinne ogrody działkowe, będące nieruchomościami niezamieszkałymi, mogą być nieobjęte przez gminny system gospodarowania odpadami i muszą mieć podpisane indywidulane umowy na odbieranie odpadów. W związku z powyższym nie ma możliwości zastosowania ulgi dla tego rodzaju nieruchomości.

35.	**Uwaga ogólna**	Chcemy Pana Ministra poinformować, że wprowadzenie ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, maksymalnych stawek opłat dla nieruchomości niezamieszkanych, w tym ROD spowodowało, że część rad gmin w 2019 i 2020 roku podjęło uchwały o wyłączeniu ROD z gminnego systemu odbioru odpadów komunalnych. To w konsekwencji wpłynęło na to, że ROD musiały poszukać prywatną firmę wywozową lub przedsiębiorstwo komunalne i podpisać z nim umowę na wywóz odpadów komunalnych (co też uczyniły). ROD napotkały jednak wiele problemów w realizacji ww. zadania. Wielu przedsiębiorców odmówiło ROD podpisania umów na wywóz odpadów, z uwagi na takie kwestie jak m.in. zły stan dróg i utrudniony dojazd. Część przedsiębiorców wyraziło zgodę na zawarcie umowy, narzucając jednak ROD niewyobrażalnie wysokie stawki opłat za wywóz odpadów, twierdząc, że nie obowiązują ich żadne ograniczenia. Jeszcze inna część przedsiębiorców wyraziła zgodę na odbiór z ROD odpadów komunalnych, ale wyłącznie zmieszanych, które są znacznie droższe. Najgorsza sytuacja spotkała ROD w małych miejscowościach, gdzie na rynku funkcjonuje tylko jeden podmiot zajmujący się wywozem śmieci, posiadający monopol na ww. usługi (albo nie funkcjonuje żaden podmiot). W związku z odmową zawarcia umowy przez ten podmiot, wiele ogrodów zostało pozbawionych możliwości zapewnienia odbiorów odpadów komunalnych i szuka rozwiązań, co ma zrobić ze zgromadzonymi śmieciami. W związku z powyższym, w celu rozwiązania ww. problemów, które dotyczą wielu ROD w Polsce, zwracamy się Pana Ministra o wprowadzenie do projektu ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gmin jeszcze takich zmian jak: - dopisanie w art. 6c ust. 2c ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, że zgoda właściciela nieruchomości wymagana jest zarówno w przypadku włączenia nieruchomości do gminnego systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, jak i wyłączenia (aby nie dopuścić do sytuacji, że ROD zostaną pozbawione możliwości zapewnienia wywozu odpadów w związku z odmową podpisania takiej umowy przez przedsiębiorcę wywozowego). - doprecyzowanie w art. 6k ust. 2a pkt 5 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, że maksymalne stawki opłat za wywóz odpadów komunalnych z nieruchomości niezamieszkanych, w tym ROD dotyczą zarówno gminnego systemu gospodarowania	**Polski Związek Działkowców**	**Uwaga nieuwzględniona.** Rada gminy określa stawki opłaty dla nieruchomości niezamieszkałych, niezależnie czy objęte są one gminnym systemem. Ponadto przedsiębiorcy podpisując umowy na odbiór odpadów komunalnych z nieruchomości niezamieszkałych powinni podpisywać umowy na odbieranie wszystkich frakcji odpadów ponieważ właściciele nieruchomości niezamieszkałych, tak samo jak nieruchomości zamieszkałych, zobowiązani są do selektywnego zbierania odpadów komunalnych w podziale na 5 frakcji odpadów.

		odpadami komunalnymi, jak i prywatnego (aby nie dopuścić do nieuczciwych praktyk i wykorzystywania pozycji monopolistycznej przez przedsiębiorców wywozowych narzucających właścicielom nieruchomości niezamieszkanych, w tym ROD stawki opłat przekraczające kilkakrotnie stawki gminne).		
36.	**Uwaga ogólna**	Brak kar administracyjnych, które urząd może nałożyć w drodze decyzji dla niesegregujących odpady (nie dotyczy to opłaty podwyższonej za brak zbiórki selektywnej). Można naliczyć podwyższoną opłatę za okres wsteczny, jeżeli zostanie stwierdzona zbiórka nieselektywna. Istnieją zapisy, że jest to wykroczenie, ale wpływy z tych kar nie trafiają do systemu śmieciowego, który mógłby załatać ewentualne niedobory w opłatach. Wprowadzenie dodatkowych kar administracyjnych (oprócz opłaty podwyższonej), byłoby większą zachętą dla gmin do prowadzenia wzmożonej kontroli segregacji odpadów, co przyczyniłoby się do zwiększenia ilości odpadów segregowanych, zmniejszenia ilości odpadów zmieszanych, a co za tym idzie zmniejszenia kosztów systemu gospodarki odpadami. W obecnej formule w ustawie mniejsze gminy nie posiadające straży miejskiej, w tym celu muszą wysyłać zawiadomienia na policję z protokołów kontroli segregacji o ukaranie za wykroczenie. Jest to ogrom niepotrzebnej biurokracji oraz zajmowania czasu policji od ważniejszych spraw obywatelskich. Wpływy z tych kar nie trafiają do budżetów gmin. Bardzo dobrym rozwiązaniem byłoby może wprowadzenie zmian w innej ustawie o wykroczeniach, aby wpływy z w/w kar trafiały do budżetów właściwych gmin w celu zmniejszenia kosztów gospodarki odpadami bądź też dodanie w ustawie UCPG zapisów, że przy wydawaniu decyzji administracyjnej w związku ze stwierdzoną zbiórka nieselektywną, możliwe jest naliczenie dodatkowych jednorazowych kar administracyjnych w określonej wysokości np. od 100 zł do 500 zł w zależności od tego czy wcześniej wystąpił podobny problem z segregacją. Innym rozwiązaniem może być też wydanie decyzji na przyszłość np. za okres pół roku, gdyż w obecnej formule wydawana jest decyzja za okres wsteczny, w którym stwierdzono zbiórkę nieselektywną. Osoba nie prowadząca segregacji nic nie ryzykuje. Sprawdzanie za każdym razem zbiórki nieselektywnej wieluset nieruchomości to ogrom pracy dla pracowników firmy odbierającej i związany z tym wzrost kosztów odbioru. Pozorny efekt zwiększenia ilości odpadów segregowanych (niższe koszty zagospodarowania)	**Urząd Gminy Pasym**	**Uwaga nieuwzględniona.** Obecne przepisy już nakładają sankcje dla właścicieli nieruchomości, którzy nie prowadzą selektywnego zbierania odpadów komunalnych: - stosuje się podwyższoną stawkę opłaty za odbieranie odpadów; oraz - właściciel podlega karze grzywny w związku z niewykonywaniem obowiązków w zakresie selektywnego zbierania odpadów. Nie jest zatem zasadne nakładanie kolejnej sankcji.

		zostaje zniwelowany lub wręcz koszt rośnie wskutek zwiększenia każdorazowej biurokratyzacji przy każdym odbiorze odpadów zarówno dla firmy odbierającej jak i urzędników (wzrost kosztów odbioru i kosztów administracyjnych). Jeżeli u takiej osoby zostanie stwierdzona zbiórka nieselektywna, to po prostu naliczona będzie opłata podwyższona. Takie osoby nieprowadzące zbiorki selektywnej akceptują to, że np. w jednym na kilka odbiorów wykryto zbiórkę nieselektywną i ją opłacają. Firmy odbierając takie odpady zmieszane nie sprawdzają dokładnie, co w nich jest zawarte właśnie ze względu na dodatkową biurokrację, która musi być wykonywana każdorazowo. Wydawanie decyzji na przyszłość zmniejszy biurokrację, ponieważ zapisy odnośnie każdorazowego pilnowania czy ktoś prowadzi zbiórkę prawidłowo wymuszają wzrost kosztów odbioru dla przedsiębiorcy (wyższe kwoty przetargu na odbiór odpadów), czy ewentualnie zatrudnienie pracownika w urzędzie, który zajmowałby się tylko kontrolą segregacji, co suma sumarum przekłada się też na wysokość stawki dla mieszkańców gminy – zmiany art. 6ka ust. 2 ucpg.		
37.	**Uwaga ogólna**	Zgodnie z treścią art. 49 ust. 2 ustawy o odpadach Marszałek województwa dokonuje wpisu do rejestru na wniosek lub z urzędu. W obecnej sytuacji wielomiesięczne oczekiwanie przez przedsiębiorców na wpis, paraliżuje ich działalność. Ustanowienie terminu dla Organu na dokonanie wpisu mobilizowało by administrację publiczną do szybkiego, sprawnego działania. W związku z powyższym postulujemy ustawowe uregulowanie terminu na dokonanie wpisu, poprzez zmianę treści art. 49 ust. 2 u.o. w sposób następujący: Marszałek województwa dokonuje wpisu do rejestru na wniosek lub z urzędu w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku lub zaistnienia innej okoliczności, która uzasadnia dokonanie wpisu.	**Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami**	**Uwaga nieuwzględniona.** Obecnie przepisy ustawy o odpadach wskazują już termin 30 dni dla marszałka województwa na dokonanie wpisu do rejestru podmiotu.
38.	**Uwaga ogólna**	Postulujemy o racjonalizację nowych wymogów przewidzianych w art. 48a ustawy o odpadach poprzez zniesienie obowiązku zabezpieczenia roszczeń w stosunku do przedsiębiorców prowadzących zakłady recyklingu: 1. Posiadają zezwolenie na przetwarzanie odpadów w procesach odzysku: - R3 (recykling lub odzysk substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki, w tym kompostowanie i inne biologiczne procesy przekształcania) - R5 (recykling lub odzysk innych materiałów nieorganicznych);	**Stowarzyszenie Polski Recykling**	**Uwaga nieuwzględniona** W stwierdzonych przez Inspekcję Ochrony Środowiska przypadkach porzucania odpadów zidentyfikowano również podmioty posiadające zezwolenia na przetwarzanie odpadów, w tym podmioty prowadzące recykling. Zatem przyjęcie propozycji mogłoby rozstrzelić system mający na celu zwalczanie szarej strefy w gospodarce odpadami.

		2. Prowadzą działalność recyklingową na nieruchomości stanowiącej ich własność lub posiadający notarialnie poświadczoną umowę z właścicielem nieruchomości potwierdzającą solidarną odpowiedzialność właściciela nieruchomości i przedsiębiorcy prowadzącego zakład recyklingowy w przypadku porzucenia, podpalenia lub innego niezgodnego z prawem zniszczenia składowanych odpadów. Zwolnienie będzie przysługiwało wyłącznie podmiotom, które zaświadczeniem wystawionym przez właściwą dla miejsca prowadzenia działalności recyklingowej Komendy Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej wykażą, że w okresie 24 miesięcy poprzedzających moment złożenie wniosku o zwolnienie z obowiązku zabezpieczenia roszczeń w miejscu przetwarzania i składowania odpadów nie doszło do wystąpienia zdarzeń w postaci pożaru odpadów. Zwolnienie będzie wydawane na wniosek zainteresowanego podmiotu przez organ właściwy do przestrzeganie obowiązku ustanowienia i utrzymywania zabezpieczenia roszczeń (marszałka województwa, starostę bądź RDOŚ na terenach zamkniętych). Stowarzyszenie „Polski Recykling" reprezentujące branże recyklingu na wstępie pragnie podkreślić, że w nowym systemie rozliczania poziomów odzysku i recyklingu odpadów rola recyklerów będzie kluczowa. Już w tym roku (2020) poziomy recyklingu powinny osiągnąć 50%. W kolejnych latach poziomy te systematycznie wzrastają. Mamy również informacje, że Komisja Europejska nie planuje zawiesić tych poziomów w związku sytuacją epidemiologiczną. Niespełnienie tych wymogów oznacza kary finansowe dla budżetu państwa ze strony KE. Jednocześnie w związku z wieloletnimi zaniedbaniami w pracach nad ROP, branża recyklingu jest w stagnacji, a po wprowadzeniu ostatnich obostrzeń zaczyna się kurczyć nawet o 30% tylko w tym roku. Wprowadzenie ROP oznacza dla branży niezbędne wsparcie finansowe bez którego dalsze funkcjonowanie firm nie będzie miało ekonomicznego sensu. Według szacunków niektórych organizacji (np. KIG) mowa o środkach rzędu 2,5 mld złotych zaś wg wyliczeń naszych Członków kwota ta jest kilkukrotnie większa. Ustawą z 20 lipca 2018 roku w ustawie o odpadach wprowadzony został przepis art. 48a zgodnie z którym na posiadacza odpadów obowiązanego do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów lub		

		zezwolenia na przetwarzanie odpadów został nałożony obowiązek ustanowienia zabezpieczenia roszczeń w wysokości umożliwiającej pokrycie kosztów wykonania zastępczego, które mogą powstać w wyniku: 1) decyzji nakazującej posiadaczowi odpadów usunięcie odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania lub magazynowania, którą wydaje wójt, burmistrz lub prezydent miasta (z wyjątkiem gdy obowiązek usunięcia odpadów jest skutkiem wydania decyzji o cofnięciu decyzji związanej z gospodarką odpadami); 2) powstania obowiązku posiadacza odpadów (wynikającego z art. 47 ust. 5), któremu cofnięto zezwolenie, który wówczas ma obowiązek usunąć odpady i negatywne skutki w środowisku lub szkody w środowisku w rozumieniu ustawy o szkodach w środowisku, w ramach prowadzonej działalności objętej tym zezwoleniem, na własny koszt, w terminie wskazanym w' decyzji o cofnięciu zezwolenia - w tym usunięcia odpadów i ich zagospodarowania łącznie z odpadami stanowiącymi pozostałości z akcji gaśniczej lub usunięcia negatywnych skutków w środowisku lub szkód w środowisku w rozumieniu ustawy o szkodach w środowisku w ramach prowadzonej działalności polegającej na zbieraniu lub przetwarzaniu odpadów. Jako stowarzyszenie wspieramy działania mające na celu likwidację „szarej strefy” w branży zagospodarowywania odpadów oraz patologii związanych z ujawnianymi w mediach przypadkami porzucania lub podpalania składowanych odpadów, jednakże wprowadzone w 2018 roku rozwiązania powinny opierać się o zasadę proporcjonalności i nie blokować rozwoju firm działających w dobrej wierze, uczciwie i zgodnie z prawem. Ustanowione w art. 48a ustawy z 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zabezpieczenie służyć ma pokryciu kosztów wykonania zastępczego, które mogłyby powstać w związku z nieprawidłowościami w gospodarowaniu odpadami, w tym likwidacji negatywnych skutków w środowisku lub szkód oraz usunięcia odpadów i ich zagospodarowania łącznie z odpadami stanowiącymi pozostałości z akcji gaśniczej. Stowarzyszenie i jego Członkowie zdają sobie sprawę, że skala zjawiska polegającego na porzucaniu odpadów stała się znaczącym problemem społecznym i środowiskowym, ponadto w ostatnich latach znacznie się zwiększył. Zdaniem przedsiębiorców z branży recyklingowej konieczne jest przeanalizowanie wszystkich		

		dotychczasowych przypadków związanych z takimi nielegalnymi działaniami, co pozwoliłoby to na doprecyzowanie przepisów i wprowadzenie rozwiązań nakładających obowiązek ustanowienia zabezpieczenia roszczeń tylko w tych sytuacjach, gdy jest to związane z rzeczywiście istniejącym wysokim ryzykiem wystąpienia działań sprzecznych z prawem o odpadach. Według analizy Stowarzyszenia porzucanie lub podpalanie składowanych odpadów ma miejsce najczęściej na nieruchomościach, których właścicielami są samorządy (lub Skarb Państwa), a dzierżawcami prywatne przedsiębiorstwa. Firmy te skupują odpady, gromadzą je, a gdy nie są w stanie ich sprzedać wobec faktu, iż koszty pozbycia się odpadów (w tym utylizacji) są bardzo wysokie opuszczają składowiska zostawiając je właścicielom nieruchomości (którzy - zgodnie z ustawą o odpadach - stają się ich domniemanymi posiadaczami). Niejednokrotnie również zdarzało się w przeszłości, że odpady składowane przez tych przedsiębiorców były podpalane celem zmniejszenia masy, a właściciele nieruchomości nie mogą wyegzekwować należności niezbędnych do pokrycia kosztów ich usunięcia lub posprzątania terenu po akcji gaśniczej. Należy również zauważyć, że liczba takich przypadków, które zdarzyły się na nieruchomościach będących własnością osób prywatnych jest znikoma, a opisane powyżej sytuacje są praktycznie nie występują na nieruchomościach, których właściciele prowadzą działalność związaną z przetwarzaniem odpadów, w tym w zakładach recyklingu. Oczywiste jest, że właściciel, który niejednokrotnie zainwestował miliony złotych w budowę zakładu i zakup surowców do recyklingu, nie jest zainteresowany ani porzucaniem odpadów, ani tym bardziej pozbyciem się ich w sposób nielegalny, np. poprzez podpalenie. Z powyższych względów składamy prośbę o rozważenie możliwości wprowadzenia rozwiązań prawnych nakładających obowiązek ustanowienia zabezpieczenia roszczeń tylko w przypadkach, gdy gospodarujący odpadami nie jest właścicielem nieruchomości, na której magazynuje odpady. Zwolnieni z obowiązku ustanowienia zabezpieczenia roszczeń zostaliby również przedsiębiorcy, którzy przedstawią notarialnie poświadczoną umowę z właścicielem nieruchomości potwierdzającą solidarną odpowiedzialność właściciela nieruchomości i przedsiębiorcy prowadzącego zakład recyklingowy w przypadku porzucenia, podpalenia lub innego		

		niezgodnego z prawem zniszczenia składowanych odpadów. Postulujemy także równoczesne wyłączenie z obowiązku zabezpieczenia roszczeń przedsiębiorców prowadzących odzysk w ramach procesów odzysku R3 i/lub R5. Proponowane rozwiązanie odciążyłoby firmy recyklingowe, a jednocześnie odciążyłyby budżety firm, dla których koszty, jakie muszą ponosić w związku z obowiązkiem zabezpieczenia roszczeń są czynnikiem osłabiającym kondycję finansową firm i ograniczają możliwość prowadzenia nowych inwestycji i rozwoju przedsiębiorstwa. Średniej wielkości zakład recyklingu tworzyw sztucznych w Polsce, aby zachować ciągłość i opłacalność procesów przetwarzania odpadów musi zgromadzić miesięcznie około 500 ton odpadów z tworzyw sztucznych. Jeżeli masę koniecznych do produkcji odpadów zostanie pomnożona przez stawkę określoną w rozporządzeniu dla jednej tony odpadów z tworzyw sztucznych, to otrzymujemy kwotę 200.000 zł, którą przedsiębiorcy zobowiązani są zdeponować jako zabezpieczenie roszczeń. Duży zakład recyklingowy przetwarza ok. 3000 ton odpadów z tworzyw sztucznych na miesiąc, czyli musi jako zabezpieczenie roszczeń wpłacić już kwotę 1,2 min zł. Przedsiębiorca może również zdecydować się na wykupienie polisy, która kosztuje ok. 10% kwoty określonej dla zabezpieczenia roszczeń, jednak części firm z branży recyklingowej nie znalazła wymaganego ubezpieczenia na rynku i została zmuszona do wpłacenia depozytu ze środków własnych, co znacznie obciążyło finanse przedsiębiorstw, a część z przedsiębiorców została zmuszona do rezygnacji z wykorzystywania w prowadzonej działalności surowców wtórnych i wytwarza swoje produkty jedynie z surowca pierwotnego. Dostrzegamy zatem jak niekorzystne zjawisko pojawiło się na rynku, a przepisy - zamiast zapobiegać patologiom - osłabiają branżę recyklingową i uczciwe działające firmy. Obecnie kondycja przedsiębiorstw z branży recyklingowej, także wskutek następstw gospodarczych epidemii COVID-19, jest trudna, dodatkowo kondycję ekonomiczną firm pogarszają zmiany na rynku cen ropy naftowej- spadek ceny ropy naftowej w konsekwencji powoduje również obniżkę cen produktów ropopochodnych, w tym tworzyw sztucznych. W wyniku spadku cen nowo wyprodukowanych tworzyw sztucznych słabnie pobyt na tworzywa sztuczne pochodzące z recyklingu. Istnieje zagrożenie, iż w obecnej sytuacji gospodarczej przetwarzanie odpadów, a szczególnie		

		odpadów sztucznych przestanie być opłacalne. Bez sprawnie działającej branży recyklingowej Polska nie będzie w stanie zrealizować wyśrubowanych norm dotyczących recyklingu wprowadzonych przez UE, a w przypadku niezrealizowania zalecanych norm nałożone zostaną na nasz kraj kary o znacznym ciężarze ekonomicznym. W przypadku zapaści branży recyklingowej nie zostaną również osiągnięte cele związane z ochroną środowiska i ograniczaniem powstawania nowych odpadów z tworzyw sztucznych. Z powyższych względów uważamy, że ustawa o odpadach wymaga nowelizacji i ustanowienia obowiązku zabezpieczenie roszczeń tylko dla tych podmiotów, których działalność obarczona jest rzeczywistym wysokim ryzykiem wystąpienia nieprawidłowości w gospodarowaniu odpadami, a negatywne skutki wprowadzonych zmian muszą zostać zahamowane. Jako reprezentanci branży recyklingu liczymy na pozytywne rozpatrzenie naszych postulatów i deklarujemy efektywną współpracę w celu wypracowania jak najkorzystniejszych z punktu widzenia państwa oraz branży recyklingowej rozwiązań, a ze swojej strony deklarujemy pełne zaangażowanie w prace nad nowym systemem.		
39.	**Uwaga ogólna**	Dodatkowo, w nawiązaniu dotychczasowych stanowisk PIPC, wnosimy o uwzględnienie następujących zmian. Proponujemy następujące, nowe brzmienie art. 25 ust. 6j ustawy o odpadach: „Przepisów ust. 6a-6i nie stosuje się do popiołów, żużli, mieszanek popiołowo żużlowych, gipsów, fosfogipsów, odpadowego siarczanu żelazowego, osadów z dekarbonizacji wody i wydobytej w trakcie robót budowlanych niezanieczyszczonej gleby lub ziemi, materiałów występujących w stanie naturalnym, które stanowią niewykorzystaną w procesie produkcyjnym część surowca lub jego oddzieloną frakcję, niezanieczyszczoną innymi odpadami lub substancjami, odpadów niepalnych, innych niż niebezpieczne i obojętne, magazynowanych i/lub przetwarzanych lub składowanych przez ich wytwórcę oraz składowisk rekultywowanych odpadami niepalnymi, a także składowisk lub miejsc magazynowania odpadów zlokalizowanych w obszarze zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej w rozumieniu art. 248 ustawy Prawo ochrony środowiska (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 799 z późn. zm.).”	**Polska Izba Przemysłu Chemicznego**	**Uwaga do 25 ust. 6j częściowo uwzględniona.** Przepisy ustawy zostały doprecyzowane w taki sposób, że obowiązek prowadzenia wizyjnego systemu kontroli nie będzie stosowany do odpadów wymienionych w załączniku nr 2a do ustawy oraz odpadów uznanych za niepalne zgodnie z art. 3 ust. 3c ustawy, niebędących odpadami niebezpiecznymi. Uwaga do zał. 2a uwzględniona. Uwaga nieuwzględniona w zakresie propozycji wprowadzania zwolnień z obowiązku ustanowienia zabezpieczenia roszczeń. Przyjęcie propozycji mogłoby rozstrzelić system mający na celu zwalczanie szarej strefy w gospodarce odpadami.

		Proponujemy dopisanie do niewyczerpującego wykazu kategorii odpadów niepalnych wymienionych w Załączniku nr 2a do ustawy, niniejsze odpady: - odpadowy siarczan żelazowy, - osady z dekarbonizacji wody, - odpady z fizykochemicznej obróbki kamienia wapiennego – z przesiewu i przepału kamienia wapiennego. Wobec powyższego, proponuje się następujące brzmienie Załącznika nr 2a do ustawy: „ZAŁĄCZNIK Nr 2a NIEWYCZERPUJĄCY WYKAZ KATEGORII ODPADÓW NIEPALNYCH 1) odpady obojętne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 118; 2) odpady spełniające kryteria dopuszczenia odpadów do składowania na składowisku odpadów obojętnych, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 118; 3) odpady budowlano-rozbiórkowe, z wyłączeniem odpadów drewna i odpadów tworzyw sztucznych; 4) szkło; 5) odpady zeszklone i z procesów zeszkliwiania; 6) minerały (np. piasek i kamienie, kruszywo); 7) gleba i ziemia, w tym urobek z pogłębiania; 8) odpady metali; 9) odpady fosfogipsów; 10) odpady gipsów; 11) żużle, popioły paleniskowe, pyły z kotłów, popioły lotne, w tym piaski ze złóż fluidalnych, mieszanki popiołowo-żużlowe; 12) rdzenie i formy odlewnicze; 13) odpady materiałów ceramicznych; 14) odpady powstałe z materiałów ogniotrwałych; 15) odpady spoiw mineralnych, w tym cementu, wapna i tynku; 16) odpadowy siarczan żelazowy; 17) osady z dekarbonizacji wody; 18) odpady z fizykochemicznej obróbki kamienia wapiennego – z przesiewu i przepału kamienia wapiennego.” Proponuje się uzupełnienie zapisu art. 48a, o treść jednolitą i spójną z ww. postulowanymi zmianami z art. 25 ust. 6j		

		Wnosimy o następujące brzmienie art. 48a ust. 2 pkt 3 ustawy o odpadach: „3) popiołów, żużli, mieszanek popiołowo-żużlowych, gipsów, fosfogipsów, odpadowego siarczanu żelazowego, osadów z dekarbonizacji wody oraz wydobytej w trakcie robót budowlanych niezanieczyszczonej gleby lub ziemi, materiałów występujących w stanie naturalnym, które stanowią niewykorzystaną w procesie produkcyjnym część surowca lub jego oddzieloną frakcję, niezanieczyszczoną innymi odpadami lub substancjami oraz odpadów niepalnych, innych niż niebezpieczne i obojętne, magazynowanych i przetwarzanych przez ich wytwórcę.”. Odpadowy siarczan żelazowy, odpad o kodzie 06 11 83 ze względu na skład chemiczny, postać oraz sposób składowania nie jest zdolny do palenia się, przez co nie może wpływać na rozwój pożaru oraz jego moc, niezależnie od przyjętej klasyfikacji kodów odpadów. W naszej ocenie jest to odpad wykazujący pod względem niepalności identyczne cechy jak odpady wymienione w art. 25 ust. 6j ustawy o odpadach, w związku z czym nie powinien mieć tutaj zastosowania ustawowy obowiązek prowadzenia wizyjnego systemu kontroli. Osady z dekarbonizacji wody to odpady niepalne i inne niż niebezpieczne, których składnikami są węglany i wodorotlenki oraz zawarte w wodzie surowej substancje organiczne, zawiesiny i koloidy. Odpady te powstają w procesie dekarbonizacji i koagulacji wody z rzek, która po uzdatnieniu może służyć do uzupełniania obiegów chłodniczych instalacji. Zatem, wskazane jest objęcie zwolnieniem odpadów powstających przez wytrącenie występujących w pobieranej z rzek wodzie występujących w niej związków (ww. węglany i wodorotlenki, substancje organiczne, zawiesiny i koloidy) w celu uzyskania niezbędnego ze względu na parametry techniczne instalacji niewystępującego naturalnie w środowisku stanu czystości wody. W warunkach składowania wilgotność odpadu ok.60%. Przedstawiana dotychczas przez resort środowiska ustnie interpretacja, iż wymienione w art. 25 ust. 6j m.in. dwa rodzaje odpadów, tj. popioły oraz żużle zezwalaną na zastosowanie zwolnienia z prowadzenia wizyjnego systemu kontroli wobec innego / odrębnego rodzaju jakim są mieszanki popiołowo żużlowe może być zanegowana przez organy ochrony środowiska. Zmieszanie popiołów		

		i żużli pochodzących z energetyki nie wpływa na zmianę ich właściwości fizyko-chemicznych, w szczególności w zakresie niepalności. Obecnie, z obowiązku prowadzenia wizyjnego systemu kontroli zwolnione są niektóre niepalne odpady o dużym wolumenie, takie jak popioły, żużle, gipsy, fosfogipsy i niezanieczyszczona gleba lub ziemia. Inne rodzaje odpadów, niestanowiące zagrożenia pożarowego, często składowane na tym samym składowisku lub magazynowane w miejscach magazynowania są nadal objęte obowiązkiem wizyjnego systemu kontroli, co generuje wysokie koszty dla prowadzących instalacje, bez uzyskania dodatkowego pozytywnego efektu środowiskowego i przeciwpożarowego. Obowiązek monitoringu wizyjnego nie powinien dotyczyć również składowisk odpadów, na które nie są już przyjmowane odpady do składowania, a które są już na etapie rekultywacji (były na etapie rekultywacji w momencie wejścia w życie obowiązku monitoringu wizyjnego), zwłaszcza w przypadku rekultywacji odpadami niepalnymi, wytwarzanymi głównie na terenie instalacji będących we władaniu zarządzającego składowiskiem (np. istnieją przypadki, gdzie jedynymi odpadami przyjmowanymi z zewnątrz zakładów są ustabilizowane komunalne osady ściekowe). W związku z krótkim okresem czasu, który pozostaje do zamknięcia składowiska budowa na tym etapie dodatkowej infrastruktury niezbędnej do zapewnienia monitoringu wizyjnego jest dużym obciążeniem finansowym. Duże koszty realizacji przedsięwzięcia wynikają z dużych powierzchni rekultywowanych składowisk i braku infrastruktury na tym obszarze. Ponadto, instalacje składowania i miejsca magazynowania, które zlokalizowane są w obszarze Zakładów w rozumieniu art. 248 ustawy Prawo ochrony środowiska (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 799 z późn. zm.) oraz zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. poz. 138), jako Zakład o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej w zamkniętej strefie, ogrodzony, monitorowany 24h/dobę, bez dostępu do osób nieupoważnionych, i wyposażone w stały monitoring (ochrona). Dla takich zakładów sporządzono i przedłożono Państwowej Straży Pożarnej Program zapobiegania awariom przemysłowym, w którym		

		przedstawił system zarządzania Zakładem, gwarantujący ochronę ludzi i środowiska. W związku z powyższym uważamy bezzasadne ponoszenie dodatkowych kosztów na dodatkowy system monitorowania wizyjnego. Środki finansowe można przeznaczyć na inne bardziej zasadne cele związane z ochroną środowiska. Zmiana zapisów art. 48a ustawy o odpadach, zapewni spójność z wyżej postulowanymi zmianami w art. 25 ust. 6j ustawy o odpadach. Ponadto, obowiązek ustanowienia zabezpieczenia roszczeń nie powinien dotyczyć podmiotów przetwarzających odpady wytwarzane przez siebie (zwłaszcza jeśli nie są to odpady niebezpieczne i palne). Konieczność ponoszenia dodatkowych kosztów może zniechęcać do kontynuowania przetwarzania odpadów w miejscu ich wytworzenia czy poszukiwania nowych rozwiązań zagospodarowania odpadów w miejscu ich wytworzenia.		
40.	**Uwaga ogólna**	Ujęte w opiniowanym projekcie zmiany nie regulują kwestii postępowania w przypadku porzucania odpadów w nietypowy sposób np.: w naczepach samochodowych. Działania tego rodzaju miały już miejsce na obszarze całego kraju. Porzucona naczepa, załadowana odpadami, nie jest pojazdem zatrzymanym w ruchu, w związku z czym rozwiązania zawarte w art. 24a ustawy o odpadach nie znajdują zastosowania. Nie jest to również przypadek magazynowania odpadów w miejscu do tego nieprzeznaczonym, stąd brak przesłanek do stosowania art. 26 ww. ustawy. W związku z powyższym Kujawsko-Pomorski Inspektor Ochrony Środowiska wnosi o doprecyzowanie przepisów prawa, umożliwiające jednoznaczną kwalifikację czynu, polegającego na porzuceniu przyczep wypełnionych odpadami oraz wprowadzenie rozwiązań, umożliwiających kierowanie przez starostę porzuconych środków transportu do miejsc, spełniających warunki magazynowania odpadów, wyznaczonych w wojewódzkim planie gospodarki odpadami.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Bydgoszczy**	**Uwaga nieuwzględniona.** Bez znaczenia pozostaje to, czy odpady są porzucone w naczepie czy też innym kontenerze itp., tak długo, jak dojdzie do takiego zdarzenia w miejscu nieprzeznaczonym do magazynowania lub składowania odpadów. Wówczas zastosowanie ma przepis art. 26 ustawy o odpadach oraz domniemanie posiadacza odpadów na podstawie władania powierzchnią ziemi (art. 3 ust. 1 pkt 19 ustawy o odpadach).
41.	**Uwaga ogólna**	Zwraca się uwagę na trudności interpretacyjne w zakresie „istotnej zmiany zezwolenia", którym mowa w art. 41a ust. 6 ustawy o odpadach. Pojęcie to nie zostało zdefiniowane w żadnym akcie prawnym. Brak jednoznacznej definicji wiąże się z koniecznością podjęcia działań kontrolnych praktycznie w każdym przypadku, w którym organ właściwy do wydania decyzji zmieniającej zezwolenia	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Bydgoszczy**	**Uwaga nieuwzględniona** Organy orzekające są obowiązane wydawać decyzje, w pełnym obowiązującym zakresie prawa tj. stosując wszystkie przepisy obowiązujące w dacie wydania danego orzeczenia (art. 6 K.p.a).

		na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów, uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów, zwróci się z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli na mocy ww. przepisu prawa.		Zmiana zezwolenia nie może odbywać się na postawie wybiórczo stosowanych przepisów prawa materialnego i procesowego
42.	**Uwaga ogólna**	W celu uzyskania spójności danych dot. gospodarowania odpadami proponuje się nałożenie obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów przez pośredników w obrocie odpadami i sprzedawców odpadów. Takie rozwiązanie umożliwiłoby organom inspekcyjnym dokładne śledzenie drogi, jaką przebywają odpady od wytwórcy do miejsc ich ostatecznego zagospodarowania i ustalenia kto, w danym momencie jest podmiotem za odpady odpowiedzialnym.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Bydgoszczy**	**Uwaga nieuwzględniona.** Przepisy ustawy o odpadach wskazują wprost, że ewidencję odpadów prowadzi podmiot, który jest ich faktycznym posiadaczem. Pośrednik i sprzedawca odpadów nie spełniają definicji posiadacza odpadów. Jedynym wyjątkiem, wynikającym również z przepisów unijnych, jest przypadek obrotu odpadami niebezpiecznymi. W takim przypadku ww. podmioty prowadzą kartę ewidencji odpadów niebezpiecznych.
43.	**Uwaga ogólna**	Kolejną kwestią wartą przeanalizowania jest wprowadzenie regulacji zakazujących wykorzystania gospodarczego odpadów w postaci drewnianych podkładów kolejowych, słupów energetycznych, telefonicznych i innych odpadów drewnianych impregnowanych kreozotem — substancją wysoce kancerogenną. W praktyce inspekcyjnej wielokrotnie ujawniano przypadki spalania odpadów drewnianych nasączonych smarem kreozotowym w piecach. Znajdywano wytworzone z drewnianych odpadów niebezpiecznych elementy małej architektury na placach zabaw, w parkach, na terenie obiektów rekreacyjnych. Zdarzały się również przypadki sprzedaży zużytych drewnianych podkładów kolejowych jako materiałów staroużytecznych.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Bydgoszczy**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.
44.	**Uwaga ogólna**	W toku podejmowanych w ostatnim czasie działań interwencyjnych zaobserwowano zjawisko magazynowania odpadów, najczęściej pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych, w miejscach do tego nieprzeznaczonych, przez podmioty posiadające zezwolenia na zbieranie odpadów w innych miejscach. W ww. sytuacjach przedsiębiorcy stoją na stanowisku, że tego rodzaju działania nie są magazynowaniem odpadów, lecz jedynie ich przeładunkiem w bazie przeładunkowej. W aktualnym stanie prawnym funkcjonuje pojęcie „bazy przeładunkowo-magazynowej", odnoszące się do działalności podmiotów odbierających odpady komunalne od właścicieli nieruchomości. W związku z coraz częstszym powoływaniem się w sytuacjach spornych na ww. definicję, zasadnym wydaje się rozważenie wprowadzenia regulacji w ustawie o odpadach w zakresie zasad transportu i przeładunku odpadów, realizowanego w ramach	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Bydgoszczy**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.

		działalności innej niż odbiór odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości.		
45.	**Uwaga ogólna**	Proponuje się również dokonanie zmiany w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 10 listopada 2015 r., w sprawie listy rodzajów odpadów, które osoby fizyczne lub jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami mogą poddawać odzyskowi na potrzeby własne, oraz dopuszczalnych metod ich odzysku (Dz. U. z 2016 r., poz. 93), poprzez dodanie odpadów o kodzie 16 01 03, tj. zużyte opony, oraz możliwości ich wykorzystania przez osoby prowadzące produkcję rolną do zabezpieczania pryzm kiszonkowych lub z produktami rolnymi w procesie odzysku R11.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Bydgoszczy**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu**.**
46.	**Uwaga ogólna**	Dostosowanie zapisów umożliwiających pozyskanie przez Gminę danych od przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, o ilości zużytej wody z poszczególnych nieruchomości/lokali mieszkalnych w celu weryfikacji rzetelności składanych deklaracji.	**Urząd Miejski w Karpaczu**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu**.**
47.	**Uwaga ogólna**	Wprowadzenie bezpośredniego zapisu o możliwości pozyskiwania przez Gminę informacji dotyczącej zużycia wody od przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego.	**Urząd Miejski w Karpaczu**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu**.**
48.	**Uwaga ogólna**	Zgłoszone zmiany należy rozpatrywać szerzej i bardziej kompleksowo – korelując je chociażby z modułem sprawozdawczym BDO czy wymaganiami określonymi w przepisach wykonawczych.	**Rada RIPOK**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu**.**
49.	**Uwaga ogólna**	Rozszerzenie przepisów ustawy o odpadach – w art. 48a dodać ust. 2a oraz 2b w następującym brzmieniu: *ust. 2a Właściwy organ na wniosek posiadacza odpadów będącego:* *a) przedsiębiorcą posiadającym zezwolenie na przetwarzanie odpadów w procesach odzysku R3 oraz R5 o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy,* *b) przedsiębiorcą prowadzącym działalność polegającą na recyklingu na nieruchomości stanowiącej jego własność lub posiadającym notarialnie poświadczoną umowę z właścicielem nieruchomości potwierdzającą solidarną odpowiedzialność właściciela nieruchomości i przedsiębiorcy prowadzącego zakład recyklingowy w przypadku porzucenia, podpalenia lub innego niezgodnego z prawem zniszczenia składowanych odpadów;* *- zwalnia posiadacza odpadów z obowiązku ustanowienia zabezpieczenia, którym mowa w ust. 1 pod warunkiem przedstawienia zaświadczenia właściwej dla miejsca prowadzenia działalności gospodarczej Komendy Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej o niewystępowaniu w okresie 24 miesięcy poprzedzających złożenie*	**Stowarzyszenie Polski Recykling**	**Uwaga nieuwzględniona** W stwierdzonych przez Inspekcję Ochrony Środowiska przypadkach porzucania odpadów zidentyfikowano również podmioty posiadające zezwolenia na przetwarzanie odpadów, w tym podmioty prowadzące recykling. Zatem przyjęcie propozycji mogłoby rozstrzelić system mający na celu zwalczanie szarej strefy w gospodarce odpadami.

		wniosku zdarzeń polegających na pożarze odpadów na nieruchomości wnioskodawcy *ust. 2b Zwolnienie lub odmowa zwolnienia z obowiązku określonego w ust. 1 podmiotów wskazanych w ust. 2a następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie. "* Powyższa zmiana mogłaby zostać dokonana również poprzez zmianę punktu 22) w art. 1 przedstawionego przez Ministerstwo Klimatu w dniu 13 października 2020 roku projektu ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw i nadania mu treści we wskazanym powyżej brzmieniu i przesunięciu numeracji kolejnych punktów nowelizacji poczynając od nadania numeru 23) propozycji zmian w art. 50 ust 1 i zmianę numeracji następnym propozycjom zmian.		
50.	**Uwaga ogólna**	Proponuje się zmianę art. 41 ust. 3 pkt d ustawy o odpadach w następujący sposób: *„do wydania zezwolenia na zbieranie lub przetwarzanie odpadów, w przypadku gdy maksymalna łączna masa wszystkich rodzajów odpadów magazynowanych w okresie roku przekracza 3000 Mg”.*	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Krakowie**	**Uwaga nieuwzględniona.** Przepis art. 41 ust. 3 pkt 1 lit. d został wprowadzony w związku z występującymi nieprawidłowościami zwłaszcza w zakresie zbierania odpadów. Natomiast przeniesienie części decyzji do marszałków w zakresie przetwarzania odpadów mogłoby spowodować jeszcze większe obciążenie urzędów marszałkowskich niż ma to miejsce w obecnej chwili. Po przeprowadzonej analizie skuteczności przepisów wprowadzonych w 2018 r. zostanie rozważona konieczność wprowadzenia przedmiotowej propozycji.
51.	**Uwaga ogólna**	Dopisanie punktu rozszerzającego art. 180a ustawy o odpadach poprzez dodanie naruszenia za nieterminowe składanie sprawozdania i nadanie art. 180a brzmienia „Kto, wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 76, nie składa sprawozdania **albo składa je nieterminowo** podlega karze grzywny.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Opolu**	**Uwaga uwzględniona.**
52.	**Uwaga ogólna**	Doprecyzowanie przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach - w art. 6o - w razie niezłożenia deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi albo uzasadnionych wątpliwości co do danych zawartych w deklaracji wójt, burmistrz lub prezydent miasta określa, w drodze decyzji, wysokość opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, biorąc pod uwagę dostępne dane właściwe dla wybranej przez radę gminy metody (w tym dane uzyskane od przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego), a w przypadku ich braku - uzasadnione szacunki, w	**Urząd Miejski w Karpaczu**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.

		tym w przypadku nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, średnią ilość odpadów komunalnych powstających na nieruchomościach o podobnym charakterze.		
53.	**Uwaga ogólna**	Doprecyzowanie przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach - dotyczy potraktowania działkowców (a w zakresie terenu ogólnego — również PZD) analogicznie jak właścicieli domków jednorodzinnych w zakresie stworzenia im możliwości uzyskania zwolnienia z całości lub części opłaty za śmieci w związku z zagospodarowywaniem bioodpadów w kompostownikach przydomowych. Zwracamy się Pana Ministra o umożliwienie działkowcom, a w zakresie terenu ogólnego — również PZD uzyskania zwolnienia z części opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w związku z kompostowaniem bioodpadów.	**Polski Związek Działkowców Stowarzyszenie Ogrodowe**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zwolnienie dotyczy zabudowy jednorodzinnej. ROD jako nieruchomości niezamieszkałe mogą nie zostać objęte systemem gminnym.
54.	**Uwaga ogólna**	Doprecyzowanie przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach - proponujemy zmianę zapisu art. 6j pkt 2, dotyczącego ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na podstawie ilości zużytej wody z danej nieruchomości w brzmieniu: *„2) ilości zużytej wody z danej nieruchomości, a w przypadku nieruchomości wielolokalowej ilości wody zużytej w danym lokalu”.*	**Związek Rewizyjny Spółdzielni Mieszkaniowych RP**	**Uwaga nieuwzględniona.** W przypadku podjęcia przez radę gminy decyzji o indywidualnym rozliczaniu właścicieli lokali w budynku wielolokalowym będzie to oznaczało, że dana metoda naliczania opłaty będzie się odnosić do poszczególnych lokali a nie całej nieruchomości.
55.	**Uwaga ogólna**	Postulowana zmiana polega na wykreśleniu art. 6c ust 2a ustawy ucipg. Proponujemy dopuszczenie realizacji zamówień w modelu “in-house” w gospodarce odpadami komunalnymi w przypadku zintegrowanych systemów gospodarowania odpadami komunalnymi, tj. w przypadku objęcia przez gminę nieruchomości niezamieszkałych. Model „in-house” powinien być realizowany w przypadku wszystkich właścicieli nieruchomości zarówno zamieszkałych jak i niezamieszkałych, na których powstają odpady komunalne. Zamówienia „in - house” istnieją we wszystkich innych dziedzinach gospodarki komunalnej, a w gospodarce odpadami od lat z powodzeniem funkcjonują w innych krajach Unii Europejskiej, np. w Szwecji, Niemczech i Austrii. Są to wzorce, na których powinniśmy budować również nasze rozwiązania w celu zapewnienia jak najlepszego efektu środowiskowego w gospodarce odpadami. Spółki gminne mogą i powinny być gwarantem prawidłowego funkcjonowania systemu, tak jak ma to miejsce w innych krajach UE. Różnicowanie zamówień pod względem rodzaju nieruchomości może prowadzić do braku spójności gminnych	**Krajowe Forum Dyrektorów Zakładów Oczyszczania Miast**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.

		systemów gospodarki odpadami komunalnymi oraz ograniczyć nadzór nad strumieniem odpadów komunalnych.		
56.	**Uwaga ogólna**	Doprecyzowanie w art. 6n ustawy ucipg terminów składania deklaracji w przypadku zmiany metody naliczania opłaty oraz w przypadku wyboru metody naliczania opłaty w oparciu o ilość zużytej wody. Zasadne jest upoważnienie gminy do: 1) Ustalenia terminu składania nowych deklaracji w przypadku zmiany metody naliczania (w celu ograniczenia zaburzeń w płynności poboru opłaty); 2) Ustalenia cyklicznego terminu składania deklaracji w przypadku wyboru metody ustalania wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w oparciu o ilość zużytej wody (takie rozwiązanie jest szeroko kwestionowane przez RIO, a jedynie w przypadku cykliczności takich deklaracji możliwe jest uchwycenie zmienności zużycia wody).	**Krajowe Forum Dyrektorów Zakładów Oczyszczania Miast**	**Uwaga nieuwzględniona.** Obecnie obowiązujące przepisu wprost precyzują w jakich przypadkach właściciele nieruchomości zobowiązani są do składania deklaracji. Zaproponowane rozwiązanie przyczyni się do zwiększenia obciążeń dla mieszkańców.
57.	**Uwaga ogólna**	Uchylenie art. 9h ustawy ucipg. Uchylenie art. 9h ustawy, przewidującego po stronie przedsiębiorców odbierających odpady komunalne na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości obowiązek przekazywania właścicielom nieruchomości, od których odbierają odpady komunalne rachunku, w którego treści wyszczególnione mają być koszty odbierania i zagospodarowania odpadów komunalnych albo jego przeredagowanie w sposób nadający mu brzmienie dające możliwość praktycznej realizacji tego obowiązku - jako zapisu nie możliwego do wykonania w praktyce obrotu prawnego, W praktyce obrotu gospodarczego w tym zakresie stosowane jest rozwiązanie, w którym wynagrodzenie przedsiębiorcy z tytułu wykonania na rzecz właściciela nieruchomości usługi odbioru (transportu) i zagospodarowania odpadów komunalnych wyliczane jest według pojemności i ilości opróżnianych pojemników (ewentualnie - worków) na odpady komunalne oraz częstotliwości realizowanych odbiorów w miesiącu. Przy takim rozliczeniu nie ma miejsca (i nie odgrywa ekonomicznej roli) ważenie odbieranych odpadów, uwzględniana jest natomiast ich objętość. Natomiast zagospodarowanie odebranych odpadów (o ile nie następuje w instalacji własnej danego przedsiębiorcy - co jest rzadkością) rozliczane jest według wagi (tonażu) odpadów przekazanych przez przedsiębiorcę odbierającego (transportującego) odpady	**Krajowe Forum Dyrektorów Zakładów Oczyszczania Miast**	**Uwaga nieuwzględniona.** Podstawą rozliczenia powinna być masa faktycznie zagospodarowanych odpadów.

		przedsiębiorcy prowadzącemu instalację ich zagospodarowania. Brak tu zatem kompatybilności danych i jakiekolwiek próby realizacji przywołanego obowiązku ustawowego mogą mieć jedynie charakter wyliczeń szacunkowych (uwzględniających tonaż odebranych odpadów komunalnych na zasadzie wagi średnioważonej z pojemnika o określonej pojemności). Jeżeli taki był zamiar ustawodawcy przy wprowadzaniu przedmiotowej regulacji do ustawy, to istniejący zapis wymaga doprecyzowania poprzez uzupełnienie go o wskazanie, że chodzi w nim o „szacunkowe" lub „proporcjonalne" koszty świadczenia każdej z tych 2 rodzajów usług. Precyzyjna realizacja tego obowiązku jest bowiem - z wyżej wskazanych przyczyn - nie wykonalna w praktyce obrotu gospodarczego. Natomiast ratio legis tego przepisu, już co do samej zasady jego ustanowienia, budzi wątpliwości - stąd propozycja wykreślenia tego zapisu z ustawy.		
58.	**Uwaga ogólna**	Pilne określenie metodologii wyznaczania poziomów recyklingu w rozporządzeniu dotyczącym sposobu obliczania poziomów recyklingu w latach 2021- 2035. Algorytm wyznaczania poziomu recyklingu jako stosunek masy odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i poddanych recyklingowi do masy wytworzonych odpadów komunalnych może być różnie intepretowany. Zdefiniowania wymaga sposób określenia masy odpadów poddanych recyklingowi, przy uwzględnieniu systemów zbierania (sortowania), rodzajów odpadów oraz wpływu czynników zewnętrznych. Zwracamy uwagę, że w przypadku odpadów biodegradowalnych (w tym zielonych) w procesie ich przetwarzania następuje znaczna utrata masy w wyniku procesów fermentacji tlenowej czy beztlenowej. Na przykładzie odpadów zielonych szacujemy utratę masy na poziomie ok. 50%, Odnoszenie masy uzyskanego produktu (kompostu) - jako masy odpadów poddanych recyklingowi - w stosunku do ilości wytwarzanych (zbieranych) odpadów biodegradowalnych (zielonych) będzie istotnym zaniżaniem osiągniętego poziomu recyklingu. W celu przygotowania gmin w szczególności w pierwszym roku, tj. w 2021 r. do osiągnięcia poziomu recyklingu w wysokości 20% strumienia wytworzonych odpadów komunalnych konieczne jest pilne opracowanie schematu obliczania poziomu recyklingu.	**Krajowe Forum Dyrektorów Zakładów Oczyszczania Miast**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu. Sposób obliczania poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych jest określony w rozporządzeniu. Projekt rozporządzenia procedowany jest w Ministerstwie w osobnym procesie legislacyjnym.
59.	**Uwaga ogólna**	Wprowadzenie do obrotu prawnego projektu rozporządzenia Ministra Klimatu w sprawie mechaniczno- biologicznego przetwarzania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych z dnia 31	**Krajowe Forum Dyrektorów Zakładów**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.

		lipca 2020 roku dopuszczającego dysponowanie mniejszą mocą przerobową części biologicznej (lub jej ograniczenie) w instalacji MBP w przypadku funkcjonowania w gminnych systemach termicznego przekształcania odpadów komunalnych. Gminne systemy gospodarowania odpadami komunalnymi, w których wykorzystywany jest proces termicznego przekształcania odpadów w zakładach ITPOK, nie potrzebują (lub jedynie w ograniczonym zakresie) części biologicznej w instalacji mechaniczno - biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych (MBP). Wprowadzenie stosownych regulacji umożliwiających ograniczenie mocy przerobowych w części biologicznej instalacji MBP w stosunku do części mechanicznej, pozwoli na uniknięcie nadmiernych kosztów związanych z budową nowych instalacji MBP, ponadto nie dopuści do powstania rozbieżności interpretacyjnych w szczególności w procesie uzyskiwania pozwoleń na prowadzenie działalności przez poszczególne instalacje. Dodatkowo, w przypadku istniejących już instalacji MBP, niewykorzystane (z uwagi na termiczne przekształcanie odpadów) moce przerobowe części biologicznej z powodzeniem mogą zostać zaadaptowane na instalacje do przetwarzania bioodpadów, których strumień w ostatnich latach szczególnie wzrasta.	**Oczyszczania Miast**	
60.	**Uwaga ogólna**	Postulowana zmiana polega na dodaniu w § 4 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie szczegółowego sposobu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów ustępu 5a w następującej treści: „5a. W przypadku zbierania frakcji odpadów, o której mowa w § 3 pkt 5 w workach, dopuszcza się transport tych worków łącznie z niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi, pod warunkiem zabezpieczenia ich przed możliwym zmieszaniem z odpadami niesegregowanymi". Przychylając się do zaproponowanego rozwiązania legislacyjnego w zakresie wydawania decyzji Ministra właściwego ds. klimatu zezwalającej gminie na odstępstwo od zasad selektywnego zbierania odpadów, niezależnie postulujemy o umożliwienie gromadzenia oraz transportu bioodpadów (zbieranych w odrębnych workach) łącznie z niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi. Powyższe rozwiązanie umożliwiłoby stosowanie tzw. modelu norweskiego w zakresie zbierania i transportu bioodpadów. Dotychczasowe doświadczenia wynikające z wdrożenia pięcio-	**Krajowe Forum Dyrektorów Zakładów Oczyszczania Miast**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu

		pojemnikowego systemu wskazują, że wymóg odrębnego gromadzenia bioodpadów i samodzielnego ich odbioru przez specjalistyczne pojazdy nie zapewnia odpowiedniej efektywności gminnych systemów gospodarowania odpadami komunalnymi oraz jest przyczyną istotnego wzrostu kosztów gospodarki odpadami		
61.	**Uwaga ogólna**	Nadanie nowego brzmienia § 4 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 7 października 2016 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla transportu odpadów, tj.: „§ 4. 1. Transport odpadów odbywa się w sposób uniemożliwiający mieszanie poszczególnych rodzajów odpadów, z wyjątkiem gdy strumień zmieszanych rodzajów odpadów w całości jest kierowany do przetwarzania w tym samym procesie. 2. Dopuszcza się wspólny transport frakcji zbieranych selektywnie, takich jak: papier, metal i tworzywa sztuczne." Proponujemy prawne dopuszczenie łącznego transportu odpadów zbieranych selektywnie poprzez umożliwienie gminom posiadającym zaawansowany technologicznie system gospodarowania odpadami komunalnymi, a w szczególności dysponującym instalacjami do sortowania odpadów komunalnych na samodzielne ustalanie zasad transportu selektywnie zbieranych odpadów pod warunkiem spełnienia unijnych celów w zakresie uzyskania wysokiej jakości recyklingu. Powyższe rozwiązanie ma na celu umożliwienie zmniejszenia ilości przejazdów po poszczególne frakcje odpadów w szczególności w dobie zagrożenia epidemiologicznego (konieczność zmniejszenia ilości samochodów i liczebności załóg, które podlegają specjalnym środkom zabezpieczeń).	**Krajowe Forum Dyrektorów Zakładów Oczyszczania Miast**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.
62.	**Uwaga ogólna**	System Rozszerzonej Odpowiedzialności Producentów. Proponujemy stworzenie nowego, skutecznego systemu rozszerzonej odpowiedzialności producentów (zwanego poniżej : „ROP") obejmującego finansowanie odbioru i zagospodarowania odpadów oraz budowy instalacji recyklingu, gwarantującego systematyczny odbiór odpadów powstałych z przetworzenia odpadów komunalnych i pochodzących z selektywnej zbiórki. Wprowadzający na rynek produkty lub ich producenci winni w pełnym zakresie finansować koszty zarówno selektywnej zbiórki i zagospodarowania odpadów objętych zakresem przedmiotowym ROP, jak i utylizacji odpadów pozostałych po przeprowadzeniu tych procesów (tzw. odpadów resztkowych). Rozwiązania dotyczące ROP powinny promować tzw. eko-projektowanie oraz zakładać finansowanie przez przemysł budowy nowoczesnych instalacji do recyklingu, rozwój nowych	**Krajowe Forum Dyrektorów Zakładów Oczyszczania Miast**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.

		technologii odpadowych (prac badawczych), edukacji i kontroli administracyjnej. Z uwagi na fakt, że to samorządy docelowo są i będą odpowiedzialne za osiągnięcie coraz wyższych poziomów w zakresie celów środowiskowych (poziomów recyklingu), system rozszerzonej odpowiedzialności producentów powinien wspomagać oraz rozwijać funkcjonowanie gminnych systemów gospodarowania odpadami komunalnymi. W związku z powyższym przede wszystkim kładziemy nacisk na rozwiązania, w których regulatorem systemu ROP będzie instytucja państwowa, w równym stopniu reprezentująca interesy wszystkich uczestników systemu. Opłaty od producentów powinny być kierowane w 100 % do takiego regulatora (np. Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej), który kontrolowałby poprawność naliczania tych opłat oraz prowadziłby dystrybucję zgromadzonych środków, przy czym wskazujemy, że zasadny jest następujący podział środków: 60% na pokrycie kosztów selektywnej zbiórki oraz sortowania w sortowniach odpadów, 30% na finansowanie budowy i eksploatacji instalacji prowadzących proces recyklingu odpadów oraz 10% na finansowanie działań w zakresie edukacji ekologicznej oraz kosztów administracyjnych.		
63.	**Uwaga ogólna**	Stowarzyszenie „Metropolia Warszawa" ponownie apeluje o pilne rozpoczęcie prac nad całkowicie nową ustawą o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, która w sposób całościowy (kompleksowy) ureguluje zagadnienia gospodarki odpadami komunalnymi w gminach. Każda kolejna fragmentaryczna nowelizacja rodzi istotne ryzyko braku spójności z dotychczasowymi przepisami ustawy, które nie podlegają zmianie. Kontynuowana przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska praktyka obszernych nowelizacji ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach stanowi naruszenie Zasad techniki prawodawczej, która w przypadku wprowadzania licznych zmian, zmian naruszających konstrukcję nowelizowanego aktu lub w przypadku ustaw uprzednio wielokrotnie nowelizowanych nakazuje opracować nowy projekt ustawy, tym samym wykluczając kolejne nowelizacje. Z całą stanowczością należy podkreślić, że kontynuowanie praktyki cząstkowych zmian przedmiotowej ustawy może uczynić ją jeszcze bardziej nieprzejrzystą i nieczytelną, a w konsekwencji jeszcze bardziej utrudnić jej stosowanie. Kolejne nowelizacje mogą naruszyć „spójność" ustawy nowelizowanej i poprzez nienależyte zharmonizowanie zmian mogą naruszyć	**Stowarzyszenia „Metropolia Warszawa"**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.

		funkcjonowanie pierwotnie inaczej obmyślonych instytucji oraz utrudniać interpretację „starych" i „nowych" przepisów.		
64.	**Uwaga ogólna**	Stowarzyszenie „Metropolia Warszawa" ponownie apeluje o pilne uchwalenie przepisów dotyczących Rozszerzonej Odpowiedzialności Producenta, które muszą wreszcie przypisać rzeczywistą odpowiedzialność w tym zakresie producentom i doprowadzić do odciążenia mieszkańców od kosztów funkcjonowania systemów gospodarowania odpadami komunalnymi. Bez zmiany zasad finansowania systemu odpadowego, w oparciu jedynie o kolejne nowelizacje ustawy o utrzymaniu czystości i porządku, nie ma szans na to, aby system ten był sprawniejszy i bardziej efektywny, a w końcu tańszy dla mieszkańców. Należy możliwie szybko rozpocząć realną dyskusję nad ostatecznym kształtem modelu ROP oraz przedstawić projekt konkretnych rozwiązań, które po przeprowadzeniu rzeczywistej debaty publicznej w możliwie krótkim czasie staną się obowiązującym prawem. Każdy kolejny miesiąc opóźnień w tym zakresie stanowi korzyść dla przemysłu i realną szkodę dla mieszkańców. Jednocześnie – z uwagi na możliwą potrzebę dostosowania ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach do nowego modelu ROP – powyższe działania legislacyjne powinny być ze sobą ściśle powiązane.	**Stowarzyszenia „Metropolia Warszawa"**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.
65.	**Uwaga ogólna**	Wyłączenie osadów z dekarbonizacji wody spod obowiązku prowadzenia monitoringu wizyjnego. Osady z dekarbonizacji wody powstające w stacjach uzdatniania wody na potrzeby procesów technologicznych stanowią substancję niepalną - składają się w głównej mierze z węglanu wapnia. Nie powodują one niebezpieczeństwa pożaru, podobnie jak inne odpady wymienione w art. 25 ust. 6j. Propozycja zapisu: Art 25 ust. 6j. Przepisów ust. 6a-6i nie stosuje się do popiołów, żużli, gipsów, fosfogipsów, osadów z dekarbonizacji wody i wydobytej w trakcie robót budowlanych niezanieczyszczonej gleby lub ziemi.	**Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Przepisy ustawy w art. 25 ust. 6j zostały doprecyzowane w taki sposób, że obowiązek prowadzenia wizyjnego systemu kontroli nie będzie stosowany do odpadów wymienionych w załączniku nr 2a do ustawy oraz odpadów uznanych za niepalne zgodnie z art. 3 ust. 3c ustawy, niebędących odpadami niebezpiecznymi.
66.	**Uwaga ogólna**	Zasadne jest wyłączenie instalacji termicznego przekształcania odpadów komunalnych z wymogu ustanowienia zabezpieczenia roszczeń z tego względu, że bunkier w „spalarniach" należy traktować jako element węzła technologicznego przygotowywania odpadów do spalenia, a nie miejsce magazynowania odpadów. Brak jednoznacznego podejścia w tym zakresie powoduje nadregulację w	**Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych**	**Uwaga nieuwzględniona**. Przyjęcie propozycji mogłoby rozstrzelić system mający na celu ograniczanie nieprawidłowości w gospodarce odpadami.

		przypadku bunkrów w "spalarniach" i silosów w instalacjach do współspalania odpadów. Traktując bunkier instalacji termicznego przekształcania odpadów jako miejsce magazynowania odpadów objęci jesteśmy obowiązkiem dotyczącym zabezpieczania roszczeń, co z kolei wymusza na prowadzącym instalację konieczność ustanowienia dodatkowych zabezpieczeń czy to w postaci polis ubezpieczeniowych czy gwarancji bankowych. Instalacje Termicznego Przekształcania spełniają rygorystyczne normy p.poż. m.in. poprzez zastosowanie takich rozwiązań jak: ciągły monitoring bunkra za pomocą termowizji, armatki ze środkiem gaśniczym, ściany ogniotrwałe etc., zatem nie należy tych instalacji zrównywać z otwartymi powierzchniami magazynowania na terenach innych zakładów. Bunkier zasypowy nie powinien być uznawany za miejsce magazynowania odpadów. Analogiczna sytuacja dotyczy silosów w instalacji współspalania odpadów - silos w którym przygotowywane jest paliwo stanowi integralną część instalacji, zapas paliwa jest przewidziany jedynie na około 96h normalnej pracy instalacji. Silos zlokalizowany jest na terenie instalacji, jest nadzorowany, serwisowany na bieżąco. Instalacja posiada pozwolenie zintegrowane, które wprowadza szereg wymagań, zapewniających bezpieczeństwo. Propozycja zapisu: Art 48 ust. 2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy: 1) odpadów obojętnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 118; 2) odpadów spełniających kryteria dopuszczenia odpadów do składowania na składowisku odpadów obojętnych, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 118; 3) popiołów, żużli, gipsów, fosfogipsów, osadów z dekarbonizacji wody oraz wydobytej w trakcie robót budowlanych niezanieczyszczonej gleby lub ziemi; 4) odpadów znajdujących się w bunkrze zasypowym lub silosie będącym częścią ciągu technologicznego instalacji termicznego przekształcania odpadów lub współspalania odpadów.		
67.	**Uwaga ogólna**	Konieczność uregulowania w ustawie o odpadach definicji paliw z odpadów jako paliwa niekopalnego. W treści ustawy następują odniesienia do pojęcia "paliwo alternatywne". Prawidłowe rozumienie tego terminu (w szczególności jako paliwo niekopalne	**Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych**	**Uwaga nieuwzględniona.** Pojęcie „paliwo alternatywne” w odniesieniu do odpadów palnych funkcjonuje w przepisach z zakresu gospodarki odpadami od co najmniej kilkunastu lat na mocy

		RDF) jest związane z właściwym obliczaniem limitów emisji CO2 jednostek wytwórczych pochodzących ze spalania poszczególnych paliw (dla np. Rynku Mocy) a także dla realizacji celów wynikających z Dyrektywy RED II (tzw. "zazielenianie ciepła"). Proponujemy uregulowanie tej kwestii w ustawie o odpadach albo w ustawie o elektromobilności i paliwach alternatywnych, poprzez zmianę definicji legalnej paliw alternatywnych w postaci włączenia do tej definicji paliw z odpadów jako paliw niekopalnych.		rozporządzenia w sprawie katalogu odpadów. W myśl ww. rozporządzenia odpady palne (paliwo alternatywne) to odpady oznaczone kodem 19 12 10. Uwaga wykracza poza zakres nowelizacji.
68.	**Uwaga ogólna**	Zwracam się z prośbą o zawarcie w projekcie ustawy zapisu dookreślającego zawarcia umowy na wszystkie frakcje odbiór odpadów komunalnych przez nieruchomości niezamieszkałe w przypadku nieobjęcie gminnym systemem odbioru odpadów komunalnych. Właściciele nieruchomości nie chcą podpisywać umowy na odbiór odpadów komunalnych na wszystkie obowiązkowe frakcje odpadów komunalnych tj. szkło, papier, plastik, bio i zmieszane, twierdząc że takich odpadów nie wytwarzają sami właściciele czy też zatrudniani pracownicy. Konsekwencją tego jest podrzucanie wytworzonych odpadów pochodzących z nieruchomości niezamieszkałych np. do koszy ulicznych lub do swoich gospodarstw domowych, co automatycznie powoduje wzrost ilości odpadów komunalnych pochodzących z nieruchomości zamieszkałych i wyższa opłata ponoszona przez wszystkich mieszkańców. W takiej sytuacji gminy chcąc wyeliminować tego rodzaju nieprawidłowości nie są w stanie tego uczynić bez zapisów w ustawie (nie pomogą kontrole nieruchomości niezamieszkałych i przebywanie urzędników przez 8 godz. w takiej instytucji, gdyż wtedy udowadniają, że nie wytwarzają danej frakcji odpadów, - nawet nie jedzą i nie piją. Nie pomoże również kontrola w zakresie wystawiania pojemników i worków, gdyż zabierane są odpady np. w reklamówkach do domu.	**Katarzyna Szady**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wszyscy właściciele nieruchomości (zamieszkałych i niezamieszkałych) muszą prowadzić selektywne zbieranie odpadów komunalnych zgodnie z wymogami określonymi w ustawie i rozporządzeniu w sprawie szczegółowego sposobu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów. Jednak w celu wyjaśnienia wątpliwości interpretacyjnych ww. przepisy zostaną doszczegółowione.
69.	**Uwaga ogólna**	Ponadto informuję, że w ocenie tutejszego organu zasadne jest rozważenie wyłączenia z obowiązku uzyskania wpisu do rejestru BDO podmiotów zagranicznych transportujących odpady w ramach transgranicznego przemieszczania odpadów, w szczególności podmioty transportujące odpady przez Polskę w ramach tranzytu. Obowiązek uzyskania wpisu do BDO w zakresie transportu odpadów przez podmioty zagraniczne, w przypadku transgranicznego przemieszania odpadów tranzytem przez terytorium RP, powoduje nałożenie na podmioty zagraniczne dodatkowych obowiązków natury administracyjnej. Podmioty te obowiązane są posiadać dokumenty	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Lublinie**	**Uwaga uwzględniona.**

		wynikające z przepisów międzynarodowych w zakresie transgranicznego przemieszczania odpadów, dlatego w trakcie transportu nie jest wymagane posiadanie wygenerowanego potwierdzenia transportu z rejestru BDO. W związku z powyższym obowiązek uzyskania wpisu przez ww. podmioty zagraniczne jest wymogiem, który nie skutkuje np. koniecznością wprowadzania danych do sytemu BDO przed rozpoczęciem transportu, w jego trakcie lub po zakończeniu, w tym nie rodzi obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów w rejestrze BDO. Ponadto firma dokonująca transgranicznego przemieszczania odpadów poprzez tranzyt odpadów, nie wykonuje żadnej innej działalności na terytorium RP (tj. przeładunek, współpraca z podmiotem wytwarzającym, zbierającym lub przetwarzającym odpady na terytorium Polski), poza przejazdem przez terytorium RP drogami publicznymi. Odstąpienie od powyższego obowiązku odciążyłoby organy właściwe do nakładania kar pieniężnych za prowadzenie działalności, o której mowa w art. 50 ust. 1 ustawy o odpadach, przez podmioty zagraniczne, dzięki czemu organy uniknęłyby prowadzenia skomplikowanych postępowań administracyjnych oraz egzekucji kar pieniężnych, w przypadku braku wpłaty kary przez podmiot zagraniczny, wynikających z braku siedziby podmiotu na terytorium Polski (utrudnienia w zapoznaniu się z materiałem dowodowym, utrudnienia w przesłuchiwaniu, bariera językowa, itp.).		
70.	**Uwaga ogólna**	Proponuję w art. 25 ust. 6f. ustawy o odpadach rozszerzyć listę odpadów palnych o odpady niebezpieczne takie jak: zawierające substancje ropopochodne (oleje odpadowe, smarne itp.), rozpuszczalniki i inne substancje chemiczne, które mogą również stać się przyczyną pożaru.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Łodzi**	**Uwaga nieuwzględniona.** W przepisie zostały uwzględnione odpady palne, które stwarzają największe zagrożenie pożarowe. Natomiast przepis nie może służyć do przesądzania o właściwościach palnych odpadów.
71.	**Uwaga ogólna**	Przewrócenie art. 174 ust. 1 i 3 ustawy o odpadach „Art. 174. 1. Kto, transportując odpady, narusza wymagania, o których mowa w art 24 ust. 1, podlega karze aresztu albo grzywny. 2. Uchylony. 3. Tej samej karze podlega, kto, magazynując odpady, narusza wymagania, o których mowa w art. 25.” Art. 174 ustawy o odpadach umożliwiał w sytuacji ujawnienia takiego przypadku, np. w wyniku akcji prowadzonej przez Policję czy straż gminną na drodze dojazdowej do miejsca nielegalnego deponowania	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska we Wrocławiu**	**Uwaga nieuwzględniona** Zmiany w zakresie przepisów karnych i administracyjnych kar pieniężnych mają na celu walkę z nieprawidłowym gospodarowaniem odpadami. Zaproponowane kary powinny odstraszać nieuczciwych podmiotów od popełniania czynów zabronionych. Przepis art. 174 ustawy o odpadach nie spełniał ww. założenia.

		odpadów, lub w trakcie kontroli miejsc magazynowania odpadów powszechne wymierzanie mandatów lub kierowanie wniosków do sądu o ukaranie w trybie o wykroczenie. Przepis ten został usunięty i w to miejsce pojawiła się administracyjna kara pieniężna wymierzana przez WIOŚ na podstawie art. 194 ust. 1: ,,2a) transport odpadów niezgodnie z wymaganiami, o których mowa w art. 24; 2b) magazynowanie odpadów niezgodnie z wymaganiami, o których mowa w art. 25 ust. 1-6; zagrożone administracyjna karą pieniężną w wysokości od 5000 zł do 1 min złotych. ” Co znacząco ograniczyło krąg podmiotów objętych ukaraniem, tylko do przypadków stwierdzanych na podstawie kontroli wioś.		
Uwagi szczegółowe				
72.	Art. 1 pkt. 1	Dodanie możliwości różnicowania stawki opłaty w zależności od liczby osób w gospodarstwie domowym, poprzez dodanie następujący zmian: 1) W art. 1 pkt 9 zmienić treśc lit. c i d w następujący sposób: „c) w ust. 2 usuwa się słowo „jedną” d) w ust. 2a po słowach „Rada gminy może zróżnicować stawki opłaty” dodaje się słowa „o których mowa w ust. 1 i 2” 2) zapisy dotychczas oznaczone literami c-f oznaczyć literami e-h. Wprowadzenie tych zmian pozwoli na realizację intencji autorów projektu wyrażonych w uzasadnieniu do projektu, przesądzając o możliwości różnicowania stawki opłaty od gospodarstwa domowego „c) w ust. 2 usuwa się słowo „jedną”	**Urząd Miasta Gdyni**	**Uwaga uwzględniona.** Wprowadzono wnioskowane rozwiązanie poprzez dodanie art. 6j ust. 2a, poprzez doprecyzowanie sposobu naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, określając możliwość różnicowania stawki w zależności od liczby osób w gospodarstwie domowym. Doprecyzowane zostaną również przepisy w zakresie naliczania stawki opłaty od ilości zużytej wody,
73.	Art. 1 pkt. 1	Wprowadzenie zmian umożliwiających stosowanie metody naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi uzależnionej od gospodarstwa domowego, przy czym wnioskuję o powrót do możliwości degresywnego różnicowania stawek opłat w gospodarstwie domowym np. pod względem liczby osób, co w szczególności preferuje rodziny wielodzietne.	**MPO Kraków Sp. z o.o.**	**Uwaga nieuwzględniona.** Obecne przepisy ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach dopuszczają możliwość uchwalenia jednej stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od gospodarstwa domowego. Ponadto w wyniku zgłaszanych uwag doprecyzowano sposób naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, określając możliwość różnicowania stawki w zależności od liczby osób w gospodarstwie domowym.
74.	Art. 1 pkt 2 i 4	Z uwagi na fakt, że zbiorowa odpowiedzialność za wywóz odpadów komunalnych występuje nie tylko w przypadku bloków, ale również rodzinnych ogrodów działkowych, gdzie działkowcy wyrzucają	**Polski Związek Działkowców**	**Uwaga nieuwzględniona.** Na chwilę obecna rozwiązanie to jest przewidziane tylko dla nieruchomości zamieszkałych.

		odpady do ogólnodostępnych pojemników ogrodowych, zwracamy się o objęcie ww. rozwiązaniami również ROD. Aby gminy miały możliwość wprowadzenia zasady indywidualnego rozliczania wywozu śmieci nie tylko w stosunku do właścicieli, najemców itd. mieszkań, ale również działkowców.	**Stowarzyszenie Ogrodowe**	
75.	Art. 1 pkt 2 i 4	*art. 1 pkt. 2 i 4 przedmiotowego projektu ustawy w zakresie zapewnienia przez gminę technicznych możliwości identyfikacji odpadów komunalnych wytwarzanych w poszczególnych lokalach budynków wielolokalowych oraz stosowania indywidualnego oznakowania worków przeznaczonych do zbierania odpadów w tych lokalach.* W projekcie ustawy brak jest doprecyzowania pojęcia „technicznych możliwości" identyfikacji odpadów komunalny wytwarzanych w poszczególnych lokalach, brak również delegacji do wydania rozporządzenia w przedmiotowej sprawie. Indywidualne znakowanie worków wytwórców odpadów będących mieszkańcami poszczególnych lokali w budynkach wielolokalowych oraz ich identyfikacja nie wpłynie na poprawę segregacji odpadów komunalnych. W proponowanym systemie odbioru odpadów komunalnych znakowanie worków może pozwolić jedynie na określenie ich ilości przekazanych od poszczególnych wytwórców a nie na weryfikację ich zawartości, co jest istotne w systemie segregacji odpadów. Z powodu braku uregulowań prawnych dodatkowym problemem, w obecnym systemie gospodarowania odpadami komunalnymi, są altany śmietnikowe przy budynkach wielolokalowych: - w znacznej większości budynków wielkość altan pozostaje taka sama jak przed rokiem 2013 kiedy to nie było obowiązku zbierania odpadów w sposób selektywny a tym samym wyposażania altan śmietnikowych w dodatkową ilość pojemników; z uwagi na obowiązujące harmonogramy odbioru odpadów stwierdza się notoryczne przepełnianie pojemników odpadami; - łatwa dostępność do altan śmietnikowych tzw. „poszukiwaczy", którzy niszczą worki przeszukując je i mieszając już wysegregowane odpady. Tak więc nawet najlepsza segregacja odpadów przez ich wytwórców w budynkach wielolokalowych, przy braku zapewnienia właściwych	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Opolu**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zastosowanie rozwiązania ma charakter fakultatywny oraz daje możliwość skorzystania z możliwości identyfikacji wytwarzania odpadów w budynkach wielolokalowych – techniczne rozwiązania będą indywidulanie określane do warunków danej gminy, nie jest zatem możliwe takie dookreślenie w ustawie, ze względu na duże zróżnicowanie gmin. Odnosząc się do kwestii altan śmietnikowych należy zauważyć, że zadania w zakresie utrzymania ich w odpowiednim stanie (już obecnie) spoczywa na właścicielach nieruchomości, natomiast zaproponowane rozwiązanie stanowić będzie ułatwienie w zakresie kontroli prawidłowej gospodarki odpadami komunalnymi.

		warunków technicznych ich magazynowania i odbioru nie przyniesie zamierzonego efektu a będzie generowała dodatkowe koszty.		
76.	Art. 1 pkt 2	1.Proponujemy nowe brzmienie art. 2a ust. 1: „Art. 2a. 1. W przypadku, gdy gmina zapewni wiarygodną i stałą możliwości identyfikacji odpadów komunalnych wytworzonych w poszczególnych lokalach, rada gminy może, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, postanowić o składowaniu deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ponoszeniu tej opłaty przez:”. Obecny zapis Art. 2a ust. 1 w brzmieniu: „w przypadku, gdy gmina zapewni techniczne możliwości identyfikacji odpadów komunalnych wytworzonych w poszczególnych lokalach, rada gminy może, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, postanowić o składowaniu deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ponoszeniu tej opłaty przez: (...)" jest mało precyzyjny i nie wskazuje jednoznacznie o jakich możliwościach technicznych jest mowa, proponujemy zmianę zapisu. 2.Proponujemy wydłużenie terminu w art. 2a ust. 5 z 14 do 30 dni: „5. W terminie 30 dni od dnia wejścia w życie uchwały, o której mowa w ust. 1, podmioty, o których mowa w ust. 1 i 4, składają (nową) deklarację o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi." Termin 14 dni wydaje się zbyt krótki, zwłaszcza, jeśli trzeba byłoby się do niego dostosować w okresie nadal trwającego stanu epidemii.	**Konfederacja Lewiatan**	**Uwaga nieuwzględniona.** Techniczne rozwiązania będą indywidulanie określane do warunków danej gminy, nie jest zatem możliwe takie dookreślenie w ustawie, ze względu na duże zróżnicowanie gmin oraz możliwe do przyjęcia rozwiązania pozwalające na realizację tego obowiązku.
77.	Art. 1 pkt 2	Związek Rewizyjny proponuje wprowadzenie w art. 2 ust. 4 ustawy zapisu , że w przypadku przyjęcia rozwiązania umożliwiającego identyfikację odpadów wytwarzanych w poszczególnych lokalach, model ten powinien być zastosowany do całej nieruchomości tj. wszystkich lokali znajdujących się w danej nieruchomości.	**Związek Rewizyjny Spółdzielni Mieszkaniowych**	**Uwaga nieuwzględniona.** Przyjmując omawiane rozwiązanie gmina będzie musiał domyślnie zapewnić identyfikowalność wytwarzanych odpadów ze wszystkich lokali.
78.	Art. 1 pkt 2	Związek Rewizyjny proponuje zapis art. 2a ust. 1 w następującym brzmieniu: *„Art. 2a. I. W przypadku gdy gmina zapewni techniczne możliwości identyfikacji odpadów komunalnych wytwarzanych w poszczególnych lokalach, rada gminy w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, postanawia o składaniu deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ponoszeniu tej opłaty przez:*	**Związek Rewizyjny Spółdzielni Mieszkaniowych RP**	**Uwaga nieuwzględniona** Rada gminy podejmuje odpowiednią uchwałę dopiero w przypadku podjęciu decyzji o indywidulanym rozliczaniu lokali w budynkach wielolokalowych, zasadne jest więc utrzymanie obecnej formy, tj. „może postanowić”. Ponadto nie znajduje uzasadnienia zawężenie katalogu podmiotów, co do których rada gminy może postanowić o złożeniu deklaracji (wykreślenie „użytkującą lokal należący do spółdzielni mieszkaniowej).

		1) właściciela lokalu w budynku wielorodzinnym, w którym ustanowiono odrębną własność lokali, lub osobę fizycznie zamieszkującą lub użytkującą ten lokal, *2) osobę, której służy spółdzielcze prawo do lokalu, lub osobę faktycznie zamieszkującą lokal należący do spółdzielni mieszkaniowej - w stosunku do odpadów komunalnych powstających w tym lokalu."*		
79.	Art. 1 pkt 2	Proponuje się ponowną weryfikację redakcji art. 1 pkt 2 projektu ustawy zmieniającej oraz dodatkowo - wprowadzenie zmiany do art. 6m ust. 1ca ustawy zmienianej, w następujący sposób: „art. 6m ust. 1ca otrzymuje brzmienie: „1ca. Dopuszcza się złożenie odrębnych deklaracji dla poszczególnych budynków lub ich części w przypadku nieruchomości zabudowanej budynkiem wielolokalowym lub budynkami wielolokalowymi, jeżeli: 1) poszczególne budynki lub ich części posiadają przyporządkowane im oddzielne miejsca gromadzenia odpadów komunalnych lub 2) zapewnią techniczne możliwości identyfikacji odpadów.”.”	**Prezydent Miasta Stargard**	**Uwaga nieuwzględniona.** Nie wskazano merytorycznego uzasadnienia do wprowadzenie wskazanej zmiany. W zaproponowanych w projekcie przepisach gmina będzie mogła wprowadzić indywidualne oznakowanie jeżeli ww. rozwiązanie będzie technicznie wykonalne dla gminy. W przypadku gdy miejsce gromadzenia odpadów komunalnych będzie dotyczyć więcej niż jednej nieruchomości wielolokalowej indywidualne oznakowanie również pozwoli na określenie wytwarzającego odpady komunalne.
80.	Art. 1 pkt 2	Proponuje się ponowną weryfikację redakcji art. art. 1 pkt 2 projektu ustawy zmieniającej oraz wskazanie w art. 2a ust. 3 ustawy zmienianej, poza wymienionymi w aktualnym projekcie – również art. 6ka: „2) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:: „Art. 2a. … 3. W przypadku podjęcia uchwały, o której mowa w ust. 1, do właściciela lokalu w budynku wielolokalowym, w którym ustanowiono odrębną własność lokalu, osoby faktycznie zamieszkującej lub użytkującej ten lokal, osoby, której służy spółdzielcze prawo do lokalu, lub osoby faktycznie zamieszkującej lub użytkującej lokal należący do spółdzielni mieszkaniowej, w zakresie opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi stosuje się przepisy art. 6h, art. 6i, art. 6ka, art. 6m oraz art. 6o.” ….”.	**Prezydent Miasta Stargard**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zgodnie z powyższymi wyjaśnieniami. Ponadto ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach określa obowiązki właścicieli nieruchomości w zakresie gospodarowania odpadami, składania nowych deklaracji lub ich korekt itd. W związku z powyższym, gdy zostanie wprowadzone indywidualne rozliczanie poszczególnych lokali w ramach nieruchomości wielolokalowych, wskazane powyżej obowiązki będą obowiązywać właściciela lokalu w budynku wielolokalowym, w którym ustanowiono odrębną własność lokali, lub osobę faktycznie zamieszkującą lub użytkującą ten lokal, osobę, której służy spółdzielcze prawo do lokalu, lub osobę faktycznie zamieszkującą lub użytkującą lokal należący do spółdzielni mieszkaniowej.
81.	Art. 1 pkt 2	Proponuje się ponowną weryfikację redakcji art. 1 pkt 2 projektu ustawy zmieniającej poprzez uwzględnienie następującego brzmienia art. 2a ust. 5 ustawy zmienianej: „2) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu: „Art. 2a.	**Prezydent Miasta Stargard**	**Uwaga nieuwzględniona.** Przepisy ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach określają w jakim terminie należy składać deklaracje. Należy zachować zaproponowany, 14 dniowy termin na złożenie deklaracji, tak aby gmina w możliwie

		…5 . Podmioty, o których mowa w ust. 1 i 4, składają (nową) deklarację o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Termin składania nowych deklaracji określi rada gminy w uchwale, o której mowa w ust. 1.”.”.		krótkim czasie otrzymywała informacje od właścicieli nieruchomości dot. wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.
82.	Art. 1 pkt 2	Wnosimy o doprecyzowanie przepisów art. 1 pkt 2 oraz pkt 4 w oparciu o zaprezentowane uzasadnienie. Projekt przewiduje możliwość przeniesienia obowiązków dotyczących gospodarowania odpadami w zabudowie wielorodzinnej ze wspólnot/spółdzielni na posiadaczy indywidualnych lokali, pod warunkiem zapewnienia identyfikacji odpadów. W założeniu ma to eliminować problem odpowiedzialności zbiorowej, utrudniającej egzekucję poprawnej zbiórki. Wskazujemy, że warty rozważenia jest – po wskazanym okresie przejściowym – aby mechanizm taki był obowiązkowy dla wytwórców odpadów komunalnych, co umożliwiłoby zapewnienie większej dostępności surowców wtórnych nadających się do recyklingu.	**Polska Izba Przemysłu Chemicznego**	**Uwaga nieuwzględniona.** W przypadku pozostałych nieruchomości (np. domy jednorodzinne) nie ma problemów z identyfikowaniem poprawności selektywnego zbierania odpadów komunalnych – od każdego właściciela nieruchomości jednorodzinnej odpady odbierane są indywidualnie więc jest możliwa weryfikacja poprawności selektywnego zbierania odpadów komunalnych.
83.	Art. 1 pkt 2	Niewskazane jest umożliwienie składania deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi przez poszczególnych (indywidualnych) właścicieli lokalu/osoby którym służy spółdzielcze prawo do lokalu/osoby zamieszkujące lokal w budynku wielolokalowym nawet w sytuacji fakultatywnego podjęcia uchwały w tym zakresie. Powyższy zapis może umożliwiać złożenie deklaracji przez poszczególnych użytkowników lokali na brak selektywnej zbiórki odpadów komunalnych. Gminy są zobowiązane do osiągania coraz wyższych poziomów recyklingu i przygotowania do ponownego użycia. Dodatkowo ewentualne złożenie deklaracji przez osoby zamieszkujące poszczególne lokale w zabudowie wielorodzinnej może skutkować „rozmyciem” odpowiedzialności przez podmioty wykonujące na podstawie art. 2 ust. 3 obowiązki właściciela nieruchomości w zakresie zachowania czystości i porządku w miejscu gromadzenia odpadów/ustawienia pojemników. Powyższe spowoduje nieproporcjonalnie wysokie koszty ekonomiczne wpływające na wysokość opłaty (koszty zakupu, identyfikacji worków, koszty dostarczenia worków właściwemu podmiotowi, wydłużenie czasu obsługi poszczególnej nieruchomości, koszty obsługi systemu). Należy zwrócić uwagę na ogromny wzrost kosztów od strony administracyjnej (obsługa większej ilości	**Urząd Miasta Katowice**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zastosowanie rozwiązania ma charakter fakultatywny. Proponowane rozwiązanie zostało wprowadzone w związku z licznymi głosami zarówno samorządów jak i mieszkańców. Będzie stanowiło znaczne ułatwienie pozwalające kontrolować prawidłowe gospodarowanie odpadami w budynkach wielolokalowych.

		składanych i weryfikowanych deklaracji, prowadzonych postępowań administracyjnych i podatkowych, weryfikacja ponoszonych płatności w tym terminowości i ewentualnych działań egzekucyjnych). Czynności egzekucyjne wobec osób zamieszkujących, nie będących właścicielami nieruchomości mogą być utrudnione lub wręcz niemożliwe. Dla nieruchomości wielorodzinnych zamieszkujących np. powyżej 100 mieszkańców wręcz niemożliwe jest właściwe zorganizowanie miejsc gromadzenia odpadów w tym zachowanie czystości i porządku. Nadmieniam również iż w przypadku braku możliwości wprowadzenia tego typu systemu na nieruchomościach o znacznej ilości mieszkańców pojawia się zarzut nierównego traktowania podmiotów.		
84.	Art. 1 pkt 2	W naszej ocenie proponowane zapisy dotyczące identyfikacji odpadów komunalnych wytwarzanych w poszczególnych lokalach są zbyt ogólnikowe. Projekt nie wskazuje na czym mają polegać „techniczne możliwości identyfikacji odpadów komunalnych wytwarzanych w poszczególnych lokalach", które może zapewnić gmina. Brak jest jakichkolwiek wytycznych, dobrych praktyk. Zapis w obecnym brzmieniu powoduje całkowite przerzucenie na samorządy odpowiedzialności za stworzenie takich możliwości, co z kolei w następstwie może znaleźć odzwierciedlenie w wymogach przetargowych w zamówieniach na odbiór odpadów komunalnych. Obecnie wysokie wymagania zapisane w specyfikacjach istotnych warunków zamówień, np. w zakresie posiadanego sprzętu lub częstotliwości odbioru odpadów, przekładają się na wysokie koszty odbioru odpadów i opiaty ponoszone przez mieszkańców. Paradoksalnie więc proponowany przepis w obecnym brzmieniu może doprowadzić do wzrostu tzw. opłaty śmieciowej.	**FBSerwis S.A.**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zastosowanie rozwiązania ma charakter fakultatywny. Proponowane rozwiązanie zostało wprowadzone w związku z licznymi głosami zarówno samorządów jak i mieszkańców. Będzie stanowiło znaczne ułatwienie pozwalające kontrolować prawidłowe gospodarowanie odpadami w budynkach wielolokalowych. Ponadto proponowane rozwiązanie daje możliwość skorzystania z możliwości identyfikacji wytwarzania odpadów w budynkach wielolokalowych – techniczne rozwiązania będą indywidulanie określane do warunków danej gminy, nie jest zatem możliwe takie dookreślenie ze względu na duże zróżnicowanie gmin.
85.	Art. 1 pkt 2	Zwracam się z prośbą o usunięcie z projektu zapisów art. 1 pkt 2 wprowadzających możliwość identyfikacji odpadów komunalnych w poszczególnych lokalach oraz składania deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi przez lokatorów. Zapis ten jest z gruntu niemożliwy do wykonania. Pomimo dobrowolności jego stosowania istnieje obawa, że silne lobby Spółdzielni i Wspólnot mieszkaniowych będzie próbowało wywrzeć presję na wprowadzenie tych zapisów w gminach. Dla zobrazowania trudności w realizacji przedmiotowych zapisów chcę przedstawić	**Urząd Miasta Luboń**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zastosowanie rozwiązania ma charakter fakultatywny. Ponadto należy podkreślić, że rozwiązanie zostało wprowadzone w związku z licznymi głosami zarówno samorządów jak i mieszkańców. Będzie stanowiło znaczne ułatwienie pozwalające kontrolować prawidłowe gospodarowanie odpadami w budynkach wielolokalowych.

		Państwu, jak sytuacja kształtuje się w mieście Luboń, które jest zamieszkiwane przez nieco ponad 30 tysięcy mieszkańców. Na dzień 31 grudnia 2020 r. w systemie gospodarowania odpadami było zarejestrowanych 6 072 podmiotów składających deklaracje o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. W sumie na terenie Miasta jest około 13 000 gospodarstw domowych, co oznacza, że ponad połowa właścicieli nieruchomości zamieszkuje w zabudowie wielorodzinnej. Wprowadzenie indywidualizacji składanych deklaracji spowodowałoby konieczność obsługi administracyjnej prawie 7000 nowych podmiotów. Wpłynęłoby to na drastyczny wzrost kosztów administracyjnych systemu (zatrudnienie pracowników do obsługi deklaracji oraz płatności, zwiększenie kosztów wysyłania korespondencji, konieczność zapewnienia warunków lokalowych dla nowozatrudnionych osób). Proponowane rozwiązanie niesie także trudności techniczne dotyczące identyfikacji odpadów oraz weryfikacji prawidłowego gromadzenia ich przez mieszkańców. Weryfikacja wymagał aby wprowadzenia kosztownych systemów identyfikacji (kody kreskowe/czipy) oraz zatrudnienia dodatkowych osób do kontroli. Podsumowując, proponowane przez Państwa rozwiązanie jest w praktyce trudne do realizacji oraz bardzo kosztowne. Jego wprowadzenie wiązałoby się z koniecznością drastycznego podwyższenia opł ty dla mieszkań ców, czego każdy z włodarzy próbuje uniknąć. W celu uniknięcia chaosu oraz presji ze strony Spółdzielni i Wspólnot, która w wielu miejscach w Polsce może spowodować, że gminy ugną się i wprowadzą kosztowne rozwiązania, co odbije się na mieszkańcach, zawracam się z prośbą o usunięcie przedmiotowych zapisów z projektu nowelizacji.		
86.	Art. 1 pkt 2	Niezbędne wydaje się wyjaśnienie w jaki sposób gmina ma zapewnić techniczne możliwości identyfikacji odpadów komunalnych przez gminę.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach**	**Uwaga nieuwzględniona.** Techniczne rozwiązania będą indywidulanie określane do warunków danej gminy, nie jest zatem możliwe takie dookreślenie w ustawie, ze względu na duże zróżnicowanie gmin oraz możliwe do przyjęcia rozwiązania pozwalające na realizację tego obowiązku.
87.	Art. 1 pkt 2	W art. 2a ust. 1 proponuje się doprecyzowanie pojęcia „identyfikacji odpadów komunalnych”, co do sposobu tej identyfikacji	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony**	**Uwaga nieuwzględniona.** Techniczne rozwiązania będą indywidulanie określane do warunków danej gminy, nie jest zatem możliwe takie dookreślenie w ustawie, ze względu na duże zróżnicowanie

			Środowiska w Poznaniu	gmin oraz możliwe do przyjęcia rozwiązania pozwalające na realizację tego obowiązku.
88.	Art. 1 pkt 2	W art. 2a ust 1 i 3 oraz art. 4 ust. 2a pkt 6 litera „b", w przepisach tych pojawiają się pojęcia: • osoby faktycznie zamieszkującej w lokalu, • osoby faktycznie użytkującej lokal, • lokalu należącego do spółdzielni mieszkaniowej, Proponuje się, aby pojęcie lokalu pojawiające się w treści tych przepisów zdefiniować lub podać odwołania do stosownych przepisów prawa,	**Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Poznaniu**	**Uwaga nieuwzględniona.** Pojęcia zostały w projekcie wystarczająco doprecyzowane.
89.	Art. 1 pkt 2	Propozycja zawarta w art. 2a wydaje się wychodzić naprzeciw oczekiwaniom spółdzielczości mieszkaniowej. Powinna istnieć ustawowa możliwość wprowadzenia bezpośredniej odpowiedzialności i pobierania opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi wprost od właścicieli, uprawnionych, czy faktycznie zamieszkujących lokale mieszkalne. Spółdzielnia nie powinna być pośrednikiem w pobieraniu tego rodzaju opłat, gdyż nie posiada dostatecznych narzędzi w celu ich egzekwowania, a w szczególności monitorowania prawidłowości składowania odpadów przez mieszkańców. Niemniej jednak w proponowany w art. 2a ust. 1 zapis: „w przypadku gdy gmina zapewni techniczne możliwości identyfikacji odpadów komunalnych…" – może spowodować, że przepis ten będzie w praktyce będzie „martwy". Wiele gmin, a zwłaszcza największe miasta mogą nie chcieć lub nie mieć możliwości wprowadzenia systemu polegającego na identyfikacji odpadów komunalnych wytwarzanych w poszczególnych lokalach. Wątpliwości pozostawia kwestia, kto poniesie koszty wyposażenia worków czy kontenerów w identyfikatory. Istnieje ryzyko, że koszty te zostaną przerzucone bezpośrednio na właścicieli i zarządców. Gmina ma zapewnić system, ale w świetle zapisów zmienionego art. 4 ust. 2a oraz art. 5 prawdopodobnie koszt spadnie na mieszkańców. Wejście w życie ww. systemu powinno być poprzedzone szerokimi konsultacjami zwłaszcza ze spółdzielniami mieszkaniowymi oraz wspólnotami mieszkaniowymi. Dla jego efektywności niezwykle istotna będzie funkcjonalność tego systemu, którą trudno będzie samorządom osiągnąć bez osiągnięcia dobrej współpracy z zarządcami nieruchomości wielorodzinnych.	**Unia Spółdzielców Mieszkaniowych w Polsce**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zastosowanie rozwiązania ma charakter fakultatywny – w przypadku braku możliwości realizacji takiego zadania przez gminę nie będzie ona zmuszona do jego realizacji.

		Proponujemy uzupełnić brzmienie art. 2a ust. 1 o fragment oznaczony czcionką w kolorze czerwonym: „Art. 2a. 1. W przypadku gdy gmina zapewni techniczne możliwości identyfikacji odpadów komunalnych wytwarzanych w poszczególnych lokalach, rada gminy może, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, z zastrzeżeniem art. 6k ust. 1 pkt 1, postanowić o składaniu deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ponoszeniu tej opłaty przez:” Proponowany w projekcie przepis umożliwi odejście od odpowiedzialności zbiorowej w szczególności w zabudowie wielolokalowej poprzez wprowadzenie rozliczania z obowiązku selektywnego zbierania odpadów mieszkańców wytwarzających odpady w poszczególnych lokalach.		
90.	Art. 1 pkt 2	Proponowane zmiany nie rozwiązują głównych problemów a ponownie wprowadzają chaos nakładając wyłącznie na gminy kolejne obowiązki, które nie obniżą kosztów systemu a wręcz je podniosą (konieczność wprowadzenia kodów kreskowych, zwiększona ilość punktów odbioru). Projekt ustawy wprowadzając zmiany w szczególności w zakresie odpowiedzialności zbiorowej za właściwie prowadzoną selektywną zbiórkę na nieruchomościach wielorodzinnych, a także zmiany zasad włączania nieruchomości niezamieszkałych do systemu odpadowego gminnego nie rozwiązał problemu, a wyłącznie wprowadził jeszcze większy chaos skutkujący podniesieniem i tak bardzo wysokich kosztów systemu. - Wyłączenie danego lokalu z deklaracji zbiorczej nieruchomości wielorodzinnej składanej dotychczas przez zarządcę takiej nieruchomości spowoduje zwiększenie ilości wpływu deklaracji, konieczność zapewnienia technicznej identyfikacji odpadów komunalnych oraz utworzenie miejsca umożliwiającego odbiór odpadów gromadzonych w workach, co może okazać się nie do wykonania zważywszy, że często budynki sprzedane są po obrysie i muszą wydzierżawić teren pod pojemniki na odpady. Takie rozwiązanie nadal nie będzie motywowało do prowadzenia selektywnej zbiórki odpadów pozostałych mieszkańców wspólnoty. Możliwość wystąpienia nieruchomości z systemu po zakończeniu trwania umowy na obieranie odpadów również budzi wiele kontrowersji zważywszy, że materiały przetargowe przygotowywane	**Związek Gmin Warmińsko-Mazurskich**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zastosowanie rozwiązania ma charakter fakultatywny. Ponadto należy podkreślić, że rozwiązanie zostało wprowadzone w związku z licznymi głosami zarówno samorządów jak i mieszkańców. Będzie stanowiło znaczne ułatwienie pozwalające kontrolować prawidłowe gospodarowanie odpadami w budynkach wielolokalowych. Ponadto zaproponowane zmiany pozwalające na wyłączenie się przez właściciela nieruchomości z tego systemu, poprzez złożenie oświadczenia, ma na celu umożliwienie właściwego zaplanowania zamówienia publicznego - znana będzie liczba podmiotów, które zostaną w systemie.

		są z minimum półrocznym wyprzedzeniem. Według Miasta Mrągowa przepisy powinny być jednoznaczne albo wszystkie nieruchomości niezamieszkałe objęte są system odpadowym prowadzonym przez gminę albo żadna. Doświadczenie nasze wskazuje na wiele problemów z tymi nieruchomościami, począwszy od podrzucania do systemu odpadów wytwarzanych z działalności (brak zrozumienia przez podmioty), a skończywszy na dorzucaniu odpadów do systemu przez podmiot odbierający odpady na podstawie umowy cywilnoprawnej. Często ten sam podmiot działa w ramach umowy na odbiór odpadów i w ramach umów cywilnoprawnych. Reasumując - proponowane zmiany nie rozwiązują głównych problemów a ponownie wprowadzają chaos nakładając wyłącznie na gminy kolejne obowiązki, które nie obniżą kosztów systemu a wręcz je podniosą (konieczność wprowadzenia kodów kreskowych, zwiększona ilość punktów odbioru). Mieszkańcy są zdezorientowani ciągłymi zmianami w tym zakresie brakiem rozwiązań strategicznych pozwalających na bezproblemowy odzysk selektywnie zebranych odpadów (brak instalacji i trudność ze zbytem). Zmiany powinny dotyczyć całego systemu, z zapisem konkretnych obowiązków najlepiej, aby wrócić do rozwiązań sprzed przejęcia obowiązku zorganizowania systemu przez gminy tj. właściciele nieruchomości podpisują umowy cywilnoprawne na odbiór odpadów (likwidacja monopolu, który obecnie doskwiera wielu gminom) mają swoje obowiązki związane z wyposażeniem nieruchomości w odpowiednie pojemniki i właściwą selektywną zbiórkę, podmioty odbierające odpady odpowiadają za odbiór i osiągnięcie wskaźników proporcjonalnie do udziału w rynku, co przedstawiają w sprawozdaniach do gmin. Po stronie gmin pozostaje kontrola nieruchomości i podmiotów oraz sprawozdanie zbiorcze roczne, a także budowa instalacji do zagospodarowania odpadów.		
91.	Art. 1 pkt 2	Wnioskujemy o wykreślenie zmiany zaproponowanej w Art. 1 pkt 2 nowelizacji ustawy ucpg dotyczącej rozszerzenia liczby podmiotów uprawnionych/zobowiązanych do złożenia deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w zabudowie wielolokalowej oraz ponoszenia stosownej opłaty, w tym właścicieli/użytkowników lokali z ustanowioną odrębną własnością lokali lub którym przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu. Postulujemy o powyższe mając na uwadze fakt, że szczegółowa identyfikacja gromadzonych odpadów w zabudowie wielolokalowej	**Krajowa Izba Gospodarki Odpadami**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zastosowanie rozwiązania ma charakter fakultatywny. Proponowane rozwiązanie zostało wprowadzone w związku z licznymi głosami zarówno samorządów jak i mieszkańców. Będzie stanowiło znaczne ułatwienie pozwalające kontrolować prawidłowe gospodarowanie odpadami w budynkach wielolokalowych.

		spowoduje, w naszej ocenie, znaczne zwiększenie kosztów organizacji gminnych systemów gospodarki odpadami oraz potrzebę nawet 5-krotnego zwiększenia obsługi administracyjnej w dużych miastach. Ponadto, przedmiotowe regulacje nie uszczegóławiają zasad, według których gminy miałyby zapewniać techniczne możliwości identyfikacji odpadów, co może prowadzić do licznych wątpliwości interpretacyjnych.		
92.	Art. 1 pkt. 2	Wykreślenie proponowanej zmiany. Szczegółowa identyfikacja gromadzonych odpadów w zabudowie wielolokalowej stanowić będzie wyzwanie o charakterze zarówno technicznym jak i logistycznym, z pewnością powodując wygenerowanie znacznych, dodatkowych kosztów funkcjonowania gminnych systemów gospodarowania odpadami komunalnymi (oznakowanie każdego wrzucanego do pojemników zbiorczych worka z danego gospodarstwa domowego) stanowiąc oczywiste zaprzeczenie zasady proporcjonalności ponoszonych kosztów działania do osiąganego tym działaniem efektu. Należy również zwrócić uwagę na negatywny wpływ przedmiotowej propozycji legislacyjnej na obsługę administracyjną systemów gminnych. Proponowane rozwiązanie spowoduje zdecydowany wzrost liczby składanych deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w dużych aglomeracjach miejskich nawet o ok. 500%. Administracyjna obsługa tak zwiększonej liczby deklaracji oraz obsługa ewentualnych zawiadomień do tych deklaracji (wysyłanych w przypadku zmiany stawek opłat) pociągnie za sobą równocześnie wydatny wzrost kosztów administracyjnych funkcjonowania gminnych systemów, ponoszonych przez mieszkańców gmin. Ponadto, przy wdrożeniu proponowanych rozwiązań należałoby doprecyzować pozostałe przepisy ustawy ucipg, jak np. regulacje dotyczące metod naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. W przypadku metody osobowej oraz uzależnionej od ilości zużytej wody, zarówno liczba mieszkańców jak i liczba m3 zużytej wody w dotychczasowych regulacjach ustawy odnoszą się do nieruchomości wielolokalowej jako całości, a nie do usytuowanych w nich wyodrębnionych lokali. Jednocześnie nadmienić należy, że istotne wątpliwości prawne budzi określenie: „gmina zapewni techniczne możliwości identyfikacji odpadów komunalnych wytwarzanych w poszczególnych lokalach”.	**MPO Kraków Sp. z o.o.**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zastosowanie rozwiązania ma charakter fakultatywny. Proponowane rozwiązanie zostało wprowadzone w związku z licznymi głosami zarówno samorządów jak i mieszkańców. Będzie stanowiło znaczne ułatwienie pozwalające kontrolować prawidłowe gospodarowanie odpadami w budynkach wielolokalowych.

		Właściciel nieruchomości wielolokalowej zobowiązany jest zapewnić we własnym zakresie odpowiednie miejsce gromadzenia odpadów na nieruchomości. Miejsce to stanowi część wspólną nieruchomości, służącą do korzystania przez wszystkich właścicieli wyodrębnionych lokali. Wszelkie rozwiązania techniczne w tym przedmiocie będą wymagały współpracy pomiędzy organizatorem systemu (gminą) a właścicielem nieruchomości wielolokalowej. Koszty organizacyjne identyfikacji odpadów (np. udostępnienie kodów kreskowych do naklejania na worki z odpadami) mogą spoczywać na gminie (pokrywane one będą oczywiście z podwyższonej, w tym celu, opłaty za gospodarowanie odpadami), ale koszty inwestycyjne (w zakresie miejsca zbierania odpadów na nieruchomości) nie mogą obciążać gmin. Można natomiast spodziewać się, że koszty inwestycyjne będą dość wysokie. W tym zakresie w projekcie nowelizacji brak jest jakichkolwiek regulacji uszczegóławiających zasady, według których gminy miałyby zapewniać techniczne możliwości identyfikacji odpadów.		
93.	Art. 1 pkt 2	W art 1 pkt 2 i 4 projektu ustawy, Ministerstwo zaproponowało aby taka możliwość dotyczyła wyłącznie nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi wielolokalowymi. W szczególności, umożliwiono miastom i gminom - po zapewnieniu technicznych możliwości identyfikacji odpadów komunalnych — zobowiązanie bezpośrednio m.in. właścicieli lokali w nieruchomościach zabudowanych budynkami wielolokalowymi do indywidualnego rozliczania wywozu odpadów komunalnych (obecnie wywóz śmieci w blokach rozliczany jest przez spółdzielnię lub wspólnotę mieszkaniową, która ma niewielki wpływ na to, czy mieszkańcy segregują odpady, czy też nie). Zgodnie z uzasadnieniem projektu, dodanie tego przepisu ma na celu „umożliwienie gminom odejścia od odpowiedzialności zbiorowej w szczególności w zabudowie wielolokalowej". Z uwagi na fakt, że zbiorowa odpowiedzialność za wywóz odpadów komunalnych występuje nie tylko w przypadku bloków, ale również rodzinnych ogrodów działkowych, gdzie działkowcy wyrzucają odpady do ogólnodostępnych pojemników ogrodowych, zwracamy się o objęcie ww. rozwiązaniami również ROD. Aby gminy miały możliwość wprowadzenia zasady indywidualnego rozliczania wywozu śmieci nie tylko w stosunku do właścicieli, najemców itd. mieszkań, ale również działkowców.	**Polski Związek Działkowców**	**Uwaga nieuwzględniona** Planowane rozwiązanie dotyczy nieruchomości zamieszkałych i jest fakultatywne.

		Przyjęcie indywidualnej odpowiedzialności działkowców za śmieci z pewnością wpłynie na poprawę motywacji do selektywnego zbierania odpadów komunalnych, zmniejszenie opłat za śmieci w przypadku tych, którzy właściwie segregują odpady, jak również poprawę stanu środowiska naturalnego.		
94.	Art. 1 pkt 2	Wykreślenie proponowanej zmiany. Szczegółowa identyfikacja gromadzonych odpadów w zabudowie wielolokalowej stanowić będzie wyzwanie o charakterze zarówno technicznym jak i logistycznym, z pewnością powodując wygenerowanie znacznych, dodatkowych kosztów funkcjonowania gminnych systemów gospodarowania odpadami komunalnymi (oznakowanie każdego wrzucanego do pojemników zbiorczych worka z danego gospodarstwa domowego) stanowiąc oczywiste zaprzeczenie zasady proporcjonalności ponoszonych kosztów działania do osiąganego tym działaniem efektu. Należy również zwrócić uwagę na negatywny wpływ przedmiotowej propozycji legislacyjnej na obsługę administracyjną systemów gminnych. Proponowane rozwiązanie spowoduje zdecydowany wzrost liczby składanych deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w dużych aglomeracjach miejskich nawet o ok. 500%. Administracyjna obsługa tak zwiększonej liczby deklaracji oraz obsługa ewentualnych zawiadomień do tych deklaracji (wysyłanych w przypadku zmiany stawek opłat) pociągnie za sobą równocześnie wydatny wzrost kosztów administracyjnych funkcjonowania gminnych systemów, ponoszonych przez mieszkańców gmin. Ponadto, przy wdrożeniu proponowanych rozwiązań należałoby doprecyzować pozostałe przepisy ustawy ucipg, jak np. regulacje dotyczące metod naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, W przypadku metody osobowej oraz uzależnionej od ilości zużytej wody, zarówno liczba mieszkańców jak i liczba m3 zużytej wody w dotychczasowych regulacjach ustawy odnoszą się do nieruchomości wielotokalowej jako całości, a nie do usytuowanych w nich wyodrębnionych lokali. Jednocześnie nadmienić należy, że istotne wątpliwości prawne budzi określenie: „gmina zapewni techniczne możliwości identyfikacji odpadów komunalnych wytwarzanych w poszczególnych lokalach”. Właściciel nieruchomości wielolokalowej zobowiązany jest zapewnić we własnym zakresie odpowiednie miejsce gromadzenia odpadów na nieruchomości. Miejsce to stanowi część wspólną nieruchomości,	**Krajowe Forum Dyrektorów Zakładów Oczyszczania Miast**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zastosowanie rozwiązania ma charakter fakultatywny. Proponowane rozwiązanie zostało wprowadzone w związku z licznymi głosami zarówno samorządów jak i mieszkańców. Będzie stanowiło znaczne ułatwienie pozwalające kontrolować prawidłowe gospodarowanie odpadami w budynkach wielolokalowych. Techniczne rozwiązania będą indywidulanie określane do warunków danej gminy, nie jest zatem możliwe takie dookreślenie w ustawie, ze względu na duże zróżnicowanie gmin oraz możliwe do przyjęcia rozwiązania pozwalające na realizację tego obowiązku.

		służącą do korzystania przez wszystkich właścicieli wyodrębnionych lokali. Wszelkie rozwiązania techniczne w tym przedmiocie będą wymagały współpracy pomiędzy organizatorem systemu (gminą) a właścicielem nieruchomości wielolokalowej. Koszty organizacyjne identyfikacji odpadów (np. udostępnienie kodów kreskowych do naklejania na worki z odpadami) mogą spoczywać na gminie (pokrywane one będą oczywiście z podwyższonej, w tym celu, opłaty za gospodarowanie odpadami), ale koszty inwestycyjne (w zakresie miejsca zbierania odpadów na nieruchomości) nie mogą obciążać gmin. Można natomiast spodziewać się, że koszty inwestycyjne będą dość wysokie. W tym zakresie w projekcie nowelizacji brak jest jakichkolwiek regulacji uszczegóławiających zasady, według których gminy miałyby zapewniać techniczne możliwości identyfikacji odpadów.		
95.	Art. 1 pkt 2	Po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu: „Art. 2a. 1. Gmina jest obowiązana do zapewnienia technicznych możliwości identyfikacji odpadów komunalnych wytwarzanych w poszczególnych lokalach, a rada gminy do podjęcia uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego o składaniu deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ponoszenia tej opłaty przez: 1) właściciela lokalu w budynku wielolokalowym, w którym ustanowiono odrębną własność lokali, lub osobę faktycznie zamieszkującą lub użytkującą ten lokal, 2) osobę, której służy spółdzielcze prawo do lokalu, lub osobę faktycznie zamieszkującą lub użytkującą lokal należący do spółdzielni mieszkaniowej w stosunku do odpadów komunalnych powstających w tym lokalu. 2. Uchwała, o której mowa w ust. 1, dotyczy wszystkich nieruchomości zabudowanych budynkami wielolokalowymi. 3. Do właściciela lokalu w budynku wielolokalowym, w którym ustanowiono odrębną własność lokalu, osoby faktycznie zamieszkującej lub użytkującej ten lokal, osoby, której służy spółdzielcze prawo do lokalu, lub osoby faktycznie zamieszkującej lub użytkującej lokal należący do spółdzielni mieszkaniowej, w zakresie opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi stosuje się przepisy art. 6h, art. 6i, art. 6m oraz art. 6o. 4. Wspólnota mieszkaniowa lub spółdzielnia mieszkaniowa składają deklarację o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami	**Spółdzielnia Mieszkaniowa „Jedność”**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zasadne jest pozostawienie dobrowolności w zakresie podjęcie decyzji o identyfikacji odpadów komunalnych wytwarzanych w poszczególnych lokalach budynków wielolokalowych - nie wszystkie gminy mogą być w stanie stworzyć odpowiednie warunki do realizacji takiego zadania.

		komunalnymi oraz ponoszą tę opłatę w stosunku do odpadów komunalnych powstających na nieruchomościach niezamieszkałych (biura, domy kultury, bazy techniczne itp.) przeznaczonych do prowadzenia statutowej działalności. 5. W terminie 14 dni od dnia wejścia w życie uchwały, o której mowa w ust. 1, osoby i podmioty, o których mowa w ust. 1 i 4 składają (nową) deklarację o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. ” Pozostawienie decyzji o podjęciu bądź nie, przez radę gminy uchwały o składaniu deklaracji w zakresie wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ponoszenie tej opłaty przez właścicieli lokali, osoby posiadające spółdzielcze prawo do lokalu lub faktycznie zamieszkujące lokal spowoduje, że wiele gmin (związków gminnych) nie będzie zainteresowana m.in. z powodów finansowych. Spółdzielnia Mieszkaniowa „Jedność” od 1 lipca 2013r. tj. od dnia zarządzania systemem gospodarki odpadami komunalnymi w 19 gminach przez Związek Gmin Regionu Ostródzko - Iławskiego „Czyste Środowisko” w Ostródzie poddawana jest odpowiedzialności zbiorowej. Mieszkańcy Spółdzielni, którzy zadeklarowali i prowadzili selektywną zbiórkę odpadów zostali obciążeni karami w wysokości ponad 630 tysięcy złotych. Obecnie wszczęto postępowanie administracyjne dotyczące okresu 02/2018-05/2020, za który przewidywana dopłata (kara) wyniesie ponad 360 tysięcy złotych. Należy podkreślić, że kary dotyczyły okresów, w których istniała ustawowa możliwość żądania przez spółdzielnię od mieszkańców danych do ustalenia wysokości opłat, w tym określenie sposobu gromadzenia odpadów. Wielu mieszkańców, wg szacunków Spółdzielni, ok 75% zadeklarowało i prowadziło segregację odpadów, pomimo tego wszyscy zostali obciążeni karami. Od 1 czerwca 2020 r. wszyscy mieszkańcy są obowiązani do segregacji odpadów, której jakość znacznie wzrosła w stosunku do okresu, w którym nie była obowiązkowa. Bez względu na ilość odbieranych odpadów posegregowanych z zasobów spółdzielni Związek Gmin wydawał decyzje o nowej wyższej opłacie dla wszystkich mieszkańców, kierując się wyłącznie względami ekonomicznymi. Ostatnio wszczęte postępowanie nie było poprzedzone żadną kontrolą stanu i jakości segregacji w zasobach spółdzielczych. Ponadto elementem, który może wpłynąć na brak zainteresowania przez gminę (Związek)		

		podjęcia przedmiotowej uchwały, są koszty i czynności windykacyjne wobec dłużników, które aktualnie ponosi Spółdzielnia, jak również wzrost kosztów administracyjnych ze względu na znacznie większą ilość deklaracji składanych przez mieszkańców. Gmina (Związek Gmin) stosuje identyfikację odpadów komunalnych wytwarzanych w zabudowie jednorodzinnej, brak możliwości zastosowania takiego rozwiązania wobec właścicieli lokali w zabudowie wielorodzinnej (niepodjęcie uchwały w tym zakresie) może być odebrana jako nierówność wobec prawa określonej grupy obywateli. Projektodawcom jeszcze raz dziękujemy za proponowany zapis, który zyskał uznanie w środowisku spółdzielczości mieszkaniowej, lecz bez uwzględnienia proponowanej poprawki, może pozostać przepisem „martwym" upoważniającym gminy (Związki Gmin) do stosowania w dalszym ciągu odpowiedzialności zbiorowej. Argumenty przedstawione w uzasadnieniu poprawki przemawiają za obowiązkiem zapewnienia technicznej możliwości identyfikacji odpadów w poszczególnych lokalach i zobowiązania rad gminy do podjęcia przedmiotowych uchwał.		
96.	Art. 1 pkt. 3	W art. 1 pkt 3 projektu ustawy dodającym do art. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach ust. 3b wprowadzono zapis stanowiący, że gminy zapewniają w pierwszej kolejności przygotowanie do ponownego użycia lub recykling odpadów zebranych selektywnie oraz odpadów powstających w procesie sortowania w celu doczyszczenia selektywnie zebranych odpadów komunalnych, co jak uzasadniono nie wpływa na obowiązki gmin i ma jedynie na celu podkreślenie znaczenia hierarchii sposobów postępowania z odpadami. W praktyce prowadzone kontrole z zakresu utrzymania czystości i porządku w gminach wykazują, że gminy, zwłaszcza wiejskie, celem ograniczenia zwiększonych kosztów systemu gospodarowania odpadami wynikających m. in. z wcześniej wprowadzonej zwiększonej częstotliwości odbioru zmieszanych odpadów komunalnych i bioodpadów, zmniejszają częstotliwość odbioru innych niż bioodpady frakcji odpadów komunalnych zbieranych selektywnie. Reasumując w ocenie tutejszego organu, wprowadzenie ww. zapisu nie mającego odzwierciedlenia w wymaganiach dotyczących częstotliwości odbioru odpadów zbieranych selektywnie nie będzie miało zakładanych pozytywnych efektów w postaci ograniczenia odpadów przekazywanych do składowania i zmniejszenia kosztów funkcjonowania systemu.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Lublinie**	**Uwaga nieuwzględniona.** Wprowadzenie tego przepisu ma na celu wyłącznie podkreślenie znaczenia hierarchii sposobów postepowania z odpadami, o której mowa w ustawie o odpadach.

97.	Art. 1 pkt. 3	Proponujemy usunięcie fragmentu „w pierwszej kolejności” z projektu przepisu w art. 1 pkt 3a i art. 1 pkt 8. Zgodnie z projektem, gminy mają zapewniać „w pierwszej kolejności przygotowanie do ponownego użycia lub recyklingu odpadów zebranych selektywnie oraz odpadów powstających w procesie sortowania w celu doczyszczenia selektywnie zebranych odpadów komunalnych” (art. 1 pkt 3a) oraz zawrzeć analogiczne postanowienie w SIWZ (art. 1 pkt 8). Proponujemy wykreślenie słów „w pierwszej kolejności” jako, że takie sfomułowanie przepisów może stanowić źródło nieszczelności regulacji. Ewentualnie proponujemy doprecyzowanie zapisów w inny sposób.	**Polska Izba Przemysłu Chemicznego**	**Uwaga nieuwzględniona.** Wprowadzenie tego przepisu nie wiąże się z dodatkowymi obciążeniami dla gmin, ma na celu podkreślenie znaczenia hierarchii sposobów postepowania z odpadami, o której mowa w ustawie o odpadach.
98.	Art. 1 pkt. 3	Proszę o modyfikację art. 1 pkt 3 oraz pkt 8 projektu, poprzez wykreślenie w art. 3 ust. 2 pkt 6b oraz art. 6d ust. 4 ustawy zmienianej wyrażenia „odpadów powstających w procesie sortowania w celu doczyszczenia selektywnie zebranych odpadów komunalnych". Gmina nie ma technicznych ani prawnych możliwości wpływu na sposób zagospodarowania tych odpadów w instalacjach. Jednocześnie wymóg wskazywania instalacjom w dokumentacji przetargowej sposobu zagospodarowania odpadów powstających w procesie sortowania wpłynie na wzrost kosztów zagospodarowania odpadów, co uderzy ponownie w mieszkańców.	**Urząd Miasta Luboń**	**Uwaga nieuwzględniona.** Wprowadzenie tego przepisu nie wiąże się z dodatkowymi obciążeniami dla gmin, ma na celu podkreślenie znaczenia hierarchii sposobów postepowania z odpadami, o której mowa w ustawie o odpadach.
99.	Art. 1 pkt. 3	w art. 3: a) po ust. 2a proponuje się dodać ust. 2aa w brzmieniu: „2aa) Jeżeli jest to podyktowane koniecznością podejmowania działań obejmujących swoim zakresem oddziaływania terytorium więcej niż jednej gminy, zadania określone w ust. 2 pkt 2 lit. a oraz pkt 6a i 8 mogą być także realizowane przez związek metropolitalny, o którym mowa w ustawie z dnia 9 marca 2017 r. o związku metropolitalnym w województwie śląskim (Dz. U. z 2017 r. poz. 730, z późn. zm.) jako zadania własne; o skali i sposobach zaangażowania w ich realizację decyduje zgromadzenie związku metropolitalnego.”; b) po ust. 4 proponuje się dodać ust. 4a w brzmieniu: „4a. Zgromadzenie związku metropolitalnego, o którym mowa w ustawie z dnia 9 marca 2017 r. o związku metropolitalnym w województwie śląskim (Dz. U. z 2017 r. poz. 730, z późn. zm.) może postanowić o zapewnieniu budowy, rozbudowy, modernizacji, utrzymaniu i eksploatacji własnej lub wspólnej z inną gminą lub	**Urząd Metropolitalny Górnośląsko-Zagłębiowskiej Metropolii**	**Uwaga uwzględniona częściowo.** Wprowadzono wnioskowane rozwiązanie poprzez dookreślenie w ustawie o utrzymana czystości i porządku w gminach oraz ustawie o odpadach, że zadania gminy mogą być realizowane przez związek metropolitalny.

		gminami instalacji do przetwarzania odpadów powstałych z przetworzenia odpadów komunalnych zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami i zasadą bliskości, jeżeli na terenie związku metropolitalnego brak jest takich instalacji lub istniejące instalacje mają niewystarczające moce przerobowe, a instalacja ta służyć ma więcej niż jednej gminie."; Proponowana zmiana zapisów ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2019 r. poz. 2010 z późn. zm.) pozwoli na uniknięcie jakichkolwiek wątpliwości interpretacyjnych, przyczyniając się przy tym jednocześnie do rozwiązania palącego problemu regionu jakim jest lawinowy wzrost opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi ponoszonych przez Mieszkańców. Ponadto proponowane zmiany umożliwią prowadzenie działań wspierających gminy członkowskie GZM w zakresie: - tworzenia i utrzymywania punktów napraw i ponownego użycia produktów lub części produktów niebędących odpadami, - prowadzenia działań informacyjnych i edukacyjnych w zakresie prawidłowego gospodarowania odpadami komunalnymi, w szczególności w zakresie selektywnego zbierania odpadów komunalnych.		
100.	Art. 1 pkt 3 lit. a	Wprowadzenie w art. 3 ust. 2 punktu 6b, w którym wskazano, że gminy powinny zapewnić w pierwszej kolejności przygotowanie do ponownego użycia i recykling odpadów zebranych selektywnie oraz odpadów powstających w procesie sortowania w celu doczyszczenia selektywnie zebranych odpadów komunalnych, w praktyce może okazać się dodatkowym obciążeniem finansowym dla gmin, w których samorządy nie są właścicielami instalacji komunalnych lub przetwarzających odpady komunalne.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach**	**Uwaga nieuwzględniona.** Wprowadzenie tego przepisu nie wiąże się z dodatkowymi obciążeniami dla gmin, ma na celu podkreślenie znaczenia hierarchii sposobów postepowania z odpadami, o której mowa w ustawie o odpadach.
101.	Art. 1 pkt 3 lit. b	Uznając za zasadną zmianę Art. 1 pkt 3 lit. B, prosimy o uwzględnienie bioodpadów z kompostowników przydomowych w poziomach recyklingu odpadów komunalnych poprzez uwzględnienie w nowym rozporządzeniu określającym metodologię obliczania poziomów recyklingu osiąganych przez gminy, udziału bioodpadów kompostowanych przez właścicieli nieruchomości w przydomowych kompostownikach jako odpadów poddawanych procesom recyklingu.	**Krajowa Izba Gospodarki Odpadami**	**Uwaga nieuwzględniona.** Wykracza poza zakres merytoryczny projektu. Sposób obliczania poziomów recyklingu odpadów komunalnych określa rozporządzenie.

102.	Art. 1 pkt 3 lit. b	Zmiana zasadna, niemniej jednak należy uwzględnić bioodpady z kompostowników przydomowych w poziomach recyklingu odpadów komunalnych. Projektowany przepis, zgodnie z którym gmina może nie zapewnić odbierania bioodpadów stanowiących odpady komunalne jest doprecyzowaniem istniejącej sytuacji, kiedy to właściciele nieruchomości w zabudowie jednorodzinnej, posiadając kompostownik przydomowy nie są zobowiązani do posiadania pojemnika na bioodpady oraz korzystają ze zwolnienia z części opłaty. Niemniej jednak strumień bioodpadów stanowiących odpady komunalne jest bardzo istotnym strumieniem dla gminnych systemów gospodarowania odpadami. Nowe poziomy recyklingu, ustanowione dla gmin na lata 2021-2035, w algorytmie obliczeniowym uwzględniają strumień bioodpadów, jako strumień poddawany procesom recyklingu. Stąd, uznając za zasadne proponowane rozwiązanie w zakresie fakultatywnego odbioru bioodpadów przez gminy, wnosimy o uwzględnienie w nowym rozporządzeniu określającym metodologię obliczania poziomów recyklingu osiąganych przez gminy, udziału bioodpadów kompostowanych przez właścicieli nieruchomości w przydomowych kompostownikach jako odpadów poddawanych procesom recyklingu. Powyższe wynika z Decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/1004 z dnia 7 czerwca 2019 r. określającej zasady obliczania, weryfikacji i zgłaszania danych dotyczących odpadów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE oraz uchylająca decyzję wykonawczą Komisji C(2012) (załącznika II pkt 7) i jest również realizacją zasady circular economy.	**MPO Kraków Sp. z o.o.**	**Uwaga nieuwzględniona.** Wykracza poza zakres merytoryczny projektu. Sposób obliczania poziomów recyklingu odpadów komunalnych określa rozporządzenie.
103.	Art. 1 pkt 3 lit. b	Zmiana zasadna, niemniej jednak należy uwzględnić bioodpady z kompostowników przydomowych w poziomach recyklingu odpadów komunalnych. Projektowany przepis, zgodnie z którym gmina może nie zapewnić odbierania bioodpadów stanowiących odpady komunalne jest doprecyzowaniem istniejącej sytuacji, kiedy to właściciele nieruchomości w zabudowie jednorodzinnej, posiadając kompostownik przydomowy nie są zobowiązani do posiadania pojemnika na bioodpady oraz korzystają ze zwolnienia z części opłaty. Niemniej jednak strumień bioodpadów stanowiących odpady komunalne jest bardzo istotnym strumieniem dla gminnych systemów	**Krajowe Forum Dyrektorów Zakładów Oczyszczania Miast**	**Uwaga nieuwzględniona.** Wykracza poza zakres merytoryczny projektu. Sposób obliczania poziomów recyklingu odpadów komunalnych określa rozporządzenie.

		gospodarowania odpadami. Nowe poziomy recyklingu, ustanowione dla gmin na lata 2021- 2035, w algorytmie obliczeniowym uwzględniają strumień bioodpadów, jako strumień poddawany procesom recyklingu. Stąd, uznając za zasadne proponowane rozwiązanie w zakresie fakultatywnego odbioru bioodpadów przez gminy, wnosimy o uwzględnienie w nowym rozporządzeniu określającym metodologię obliczania poziomów recyklingu osiąganych przez gminy, udziału bioodpadów kompostowanych przez właścicieli nieruchomości w przydomowych kompostownikach jako odpadów poddawanych procesom recyklingu. Powyższe wynika z Decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/1004 z dnia 7 czerwca 2019 r. określającej zasady obliczania, weryfikacji i zgłaszania danych dotyczących odpadów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE oraz uchylająca decyzję wykonawczą Komisji C(2012) (załącznika II pkt 7) i jest również realizacją zasady circular economy.		
104.	Art. 1 pkt 4	W art. 4 w ust. 2a w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu: 6) wprowadzić obowiązek stosowania indywidualnego oznakowania worków i pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów w sposób, który pozwoli na identyfikację:" Proponowana zmiana w zakresie możliwości stosowania indywidualnego oznakowania worków powinna odnosić się również do pojemników przeznaczonych do gromadzenia odpadów. Ponadto w uzasadnieniu projektu ustawy mowa jest o indywidulanym oznakowaniu zarówno worków jak i pojemników. Nawiązując do zmian w zakresie regulaminu utrzymania czystości i porządku w gminach, postulujemy o rozważenie zmiany charakteru prawnego upoważnienia gmin do regulowania zagadnień związanych z utrzymaniem czystości i porządku na terenie gminy. W wyniku dość wąskiego charakteru upoważnienia ustawowego często, przez organy nadzoru, stwierdzane jest przekraczanie tych uprawnień przez gminy, co skutkuje częściowym stwierdzaniem nieważności uchwał. Fakt ten wynika głównie z charakteru upoważnienia (zamkniętego), nie w pełni skorelowanego z występującymi praktycznymi potrzebami lokalnymi. Sformułowanie upoważnienia ustawowego jako katalogu otwartego umożliwiałoby prowadzenie gminom gospodarki odpadami odpowiadającej specyficznym potrzebom lokalnym. Proponujemy zatem zmianę art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 13 września	**Krajowe Forum Dyrektorów Zakładów Oczyszczania Miast**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Rozszerzono zapis o możliwość indywidualnego znakowania pojemników.

		1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach poprzez następującą zmianę brzmienia wprowadzenia do wyliczenia: „2. Regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące, a w szczególności:"		
105.	Art. 1 pkt 4	Związek Rewizyjny proponuje zapis art. 4 ust. 2a pkt 6 w następującym brzmieniu: *„ 6) wprowadzić obowiązek stosowania dostarczonych przez gminę worków przeznaczonych do zbierania odpadów oznakowanych w sposób, który pozwoli na identyfikację:* *a) właściciela nieruchomości, na której powstały odpady komunalne, lub* *b) właściciela lokalu w budynku wielolokalowym, w którym ustanowiono odrębną własność lokalu, lub osoby faktycznie zamieszkującej lub użytkującej ten lokal, lub osoby, której służy spółdzielcze prawo do lokalu, lub osoby faktycznie zamieszkującej lub użytkującej lokal należący do spółdzielni mieszkaniowej- w przypadku podjęcia uchwały, o której mowa w art. 2a ust. 1”*	**Związek Rewizyjny Spółdzielni Mieszkaniowych**	**Uwaga nieuwzględniona.** Sposób zapewnienia pojemników lub worków uregulowany jest już obecnie obowiązującymi przepisami ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.
106.	Art. 1 pkt 4	Wnioskujemy o doprecyzowanie proponowanego zapisu. Kto ma odpowiadać za identyfikację właścicieli nieruchomości lub lokalu? Jak w praktyce ma wyglądać taka weryfikacja? W projekcie jest mowa jedynie o workach, nie o pojemnikach. W praktyce worki mogą zostać rozerwane dopiero w miejscu zagospodarowania odpadów, a przecież podmiot prowadzący działalność w zakresie zbierania lub przetwarzania odpadów komunalnych nie jest odpowiedzialny za raportowanie niewłaściwej segregacji przez mieszkańców danej gminy. Weryfikacja poprawnej segregacji odpadów komunalnych u źródła przez odbiorcę odpadów ogranicza się do przypadków oczywistych, które można zauważyć bez konieczności rozrywania worków. W naszej ocenie proponowane rozwiązanie przyczyni się do znacznego zwiększenia kosztów odbioru odpadów komunalnych ze względu na konieczność zapewnienia specjalistycznych worków z systemem oznakowania oraz dodatkowej weryfikacji odpadów u źródła.	**FBSerwis S.A.**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Rozszerzono zapis o możliwość indywidualnego znakowania pojemników. Ponadto należy wskazać, że rozwiązanie ma charakter fakultatywny – gminy nie mające odpowiednich możliwości nie są zmuszone do stosowania takiego rozwiązania. Należy również wskazać, że zgodnie z obowiązującymi przepisami obecnie gmina ma obowiązek nadzorowania gospodarowania odpadami komunalnymi.
107.	Art. 1 pkt 4	W odniesieniu do art. 4 ust. 2a pkt 6 w sprawie „indywidualnego oznakowania worków”, kwestii powiązanej z art. 2a ust. 1. warto zauważyć, że podstawą przetwarzania danych osobowych powinna być ustawa, a nie uchwała organu gminy	**Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Poznaniu**	**Uwaga nieuwzględniona.** Przetwarzanie danych osobowych odbywa się na podstawie ustawy regulującej ww. kwestie. Przetwarzanie danych osobowych nie jest przedmiotem wskazanych w uwadze zmian. W art. 4 dodano przepisy umożliwiające oznakowania pojemników lub worków przeznaczonych

				do zbierania odpadów komunalnych, w celu identyfikacji gospodarstw domowych oraz sposobu realizacji przez nie obowiązków w zakresie selektywnego zbierania odpadów.
108.	Art. 1 pkt 4	Wprowadzono zapis umożliwiający radzie gminy podjęcie uchwały ustalającej obowiązek stosowania indywidulanego oznakowania worków przeznaczonych do zbierania odpadów (…). Zapis ten ogranicza się tylko do oznakowania worków. Czy to oznacza, że pojemniki na odpady nie będą objęte obowiązkiem oznakowania.	**Urząd Gminy Radziejowice**	**Uwaga uwzględniona.** Rozszerzono zapis o możliwość indywidualnego znakowania pojemników.
109.	Art. 1 pkt 4	Ponadto odnośnie Art. 1 pkt 4 wnosimy o dodanie punktu 6 w „w art. 4 w ust. 2a, czyli: w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu: Pkt 6 wprowadzić obowiązek stosowania indywidualnego oznakowania worków i pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów w sposób, który pozwoli na identyfikację:" W naszej opinii proponowana zmiana w zakresie możliwości stosowania indywidualnego oznakowania worków powinna odnosić się również do pojemników przeznaczonych do gromadzenia odpadów. W tym miejscu zwracamy się do Pana Ministra także o zmianę charakteru upoważnienia (obecnie zamkniętego), na upoważnienie ustawowe w katalogu otwartym umożliwiającym gminom prowadzenie gospodarki odpadami odpowiadającej specyficznym potrzebom lokalnym. W związku z tym proponujemy zmianę art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach poprzez następującą zmianę brzmienia, tj.: „2. Regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące, a w szczególności:"	**Krajowa Izba Gospodarki Odpadami**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Rozszerzono zapis o możliwość indywidualnego znakowania pojemników.
110.	Art. 1 pkt 4	Zakres zmiany dotyczy wprowadzenia fakultatywnych zapisów w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie dotyczące wprowadzenia obowiązku stosowania indywidualnego oznakowania worków - „w art. 4 w ust. 2a w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu: 6) wprowadzić obowiązek stosowania indywidualnego oznakowania worków i pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów w sposób, który pozwoli na identyfikację:” Proponowana zmiana w zakresie możliwości stosowania indywidualnego oznakowania worków powinna odnosić się również do pojemników przeznaczonych do gromadzenia odpadów. Ponadto w uzasadnieniu projektu ustawy mowa jest o indywidulanym oznakowaniu zarówno worków jak i pojemników.	**MPO Kraków Sp. z o.o.**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Rozszerzono zapis o możliwość indywidualnego znakowania pojemników.

		Nawiązując do zmian w zakresie regulaminu utrzymania czystości i porządku w gminach, postulujemy o rozważenie zmiany charakteru prawnego upoważnienia gmin do regulowania zagadnień związanych z utrzymaniem czystości i porządku na terenie gminy. W wyniku dość wąskiego charakteru upoważnienia ustawowego często, przez organy nadzoru, stwierdzane jest przekraczanie tych uprawnień przez gminy, co skutkuje częściowym stwierdzaniem nieważności uchwał. Fakt ten wynika głównie z charakteru upoważnienia (zamkniętego), nie w pełni skorelowanego z występującymi praktycznymi potrzebami lokalnymi. Sformułowanie upoważnienia ustawowego jako katalogu otwartego umożliwiałoby prowadzenie gminom gospodarki odpadami odpowiadającej specyficznym potrzebom lokalnym. Proponujemy zatem zmianę art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach poprzez następującą zmianę brzmienia wprowadzenia do wyliczenia: „2. Regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące, a w szczególności:”		
111.	Art. 1 pkt 5	Proponujemy nowe brzmienie art. 4b ust. 2 pkt 4): 4) czas trwania odstępstwa (nie krócej niż 12 miesięcy). Proponowana zmiana ma na celu zapewnienie stabilności ustanowionego odstępstwem systemu na okres roku. Każdorazowa zmiana systemu segregacji (dodawanie lub zmniejszanie ilości segregowanych frakcji) wymaga nie tylko np. zmiany umowy z podmiotem odbierającym opady komunalne, czy zamówienia nowych lub odsprzedaży niepotrzebnych pojemników, ale także z edukacji mieszkańców/pracowników. Zbyt częste zmiany niekorzystanie wpływają na jakość segregacji, m.in. dlatego, że mieszkańcy/pracownicy muszą na nowo wyrabiać „nawyk” poprawnego sortowania w danym systemie.	**Konfederacja Lewiatan**	**Uwaga nieuwzględniona.** Gmina zwracając się o wydanie decyzji będzie wskazywać w jakim zakresie będzie starać się o stosowanie odstępstwa. Gmina są odpowiedzialne za organizację systemu, w związku z powyższym będą indywidualnie określać na jaki okres będzie wnioskować o wydanie decyzji zezwalającej na odstępstwo od selektywnego zbierania odpadów.
112.	Art. 1 pkt 5	W art. 1 pkt 5 projektu ustawy dodającym art. 4b ust. 1 pkt 1 do ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach we frazie „łączne zbieranie pewnych rodzajów odpadów..." należy uściślić, jakie rodzaje odpadów mogą być brane pod uwagę.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Lublinie**	**Uwaga nieuwzględniona.** Gmina ubiegając się o wydanie decyzji będzie zobligowana do wskazania w jakim zakresie ubiega się o odstępstwo. Wskazany fragment odnosi się wyłącznie do wykazywania przez gminy, w jakim zakresie zbieranych frakcji będzie dotyczyło odstępstwo.
113.	Art. 1 pkt 5	*po art. 4a dodaje się art. 4b w brzmieniu: „Art. 4b. 1. Minister właściwy do spraw klimatu może zezwolić gminie, w drodze decyzji, na odstępstwo, w całości lub w części, w zakresie selektywnego zbierania odpadów komunalnych…”*	**Rada RIPOK**	**Uwaga nieuwzględniona.** Wprowadzenie odstępstwa od selektywnego zbierania nie będzie obligatoryjne, może nastąpić na skutek zwrócenia się przez gminę z wnioskiem o wydanie takiej decyzji.

		Zapis, który w konsekwencji może prowadzić do stosowania różnych standardów selektywnej zbiórki odpadów w Polsce w różnych gminach. Tym bardziej, że zaproponowany wachlarz przesłanek, wg których odstępstwa mogą nastąpić jest szeroki i dający duże możliwości interpretacyjne. Tymczasem należy mieć na uwadze, iż wiele Instalacji Komunalnych, z zaangażowaniem środków publicznych, środków z programów operacyjnych, planowało, planuje czy dokonuje już budowy, rozbudowy i modernizacji swoich instalacji bazując m.in. na prognozach morfologii wejściowego strumienia odpadów do instalacji w oparciu o powszechny i jednolity standard selektywnej zbiórki odpadów w całym kraju. Nieprzewidywalne co do treści i w zasadzie uznaniowe wprowadzanie odstępstw może skazać wiele z tych projektów na klęskę. Nałożone na tę sytuację niedawne zmiany likwidujące regiony gospodarki odpadami, spowoduje brak jakiejkolwiek możliwości bilansowania nie tylko mas strumieni odpadów ale i ich morfologii. Ponadto, zważywszy na niedawne problemy Ministerstwa związane z prowadzeniem listy spalarni, z którego to pomysłu wycofano się wraz z niedawną nowelizacją, nadanie nowych kompetencji co do ustalania zasad selektywnej zbiórki odpadów w konkretnych gminach wydaje się pomysłem chybionym, z trudną do przewidzenia skalą wniosków gmin w tym zakresie. Wydaje się niemożliwe wręcz, by pracownicy resortu znali szczegółowo problemy gospodarki odpadami każdej z gmin odrębnie. Jeżeli już zatem takie odstępstwa miałyby mieć miejsce, organem właściwym do ich zatwierdzania wydaje się Marszałek Województwa, jako koordynator Wojewódzkich Planów Gospodarki Odpadami. Należy także bezwzględnie wprowadzić uzgodnienie odstępstwa z instalacją komunalną, do której trafią odpady. Zapewni to kompatybilność działań w zakresie zbierania i przetwarzania odpadów. Ponadto z zapowiedzi wprowadzenia przedmiotowej możliwości prawnej wynika, iż zmniejszenie ilości frakcji odbieranych od mieszkańców selektywnie będzie możliwe pod warunkiem wykazania przez gminę możliwości rozdziału zbieranych łącznie frakcji przez docelową instalację przynajmniej ze skutecznością porównywalną do selektywnej zbiórki. Innymi słowy w każdej takiej sytuacji niezbędne jest powiązanie potencjalnego odstępstwa z możliwościami technicznymi danej instalacji, a zatem wspomniane powyżej uzgodnienie jest nieodzowne.		Ponadto projekt określa szereg wymagań, jakie musza zostać spełnione przez gminę aby taka decyzja został wydana - decyzja zezwalająca na odstępstwa ma mieć charakter wyjątkowy i nie może zagrażać osiągnięciu celów w zakresie recyklingu odpadów komunalnych.

114.	Art. 1 pkt 5	Umożliwienia gminom wystąpienia do Ministra Klimatu i Środowiska o wydanie decyzji zezwalającej na odstępstwo od selektywnego zbierania odpadów komunalnych. Zwracamy się do Pana Ministra o doprecyzowanie w projekcie ustawy, czy ww. rozwiązanie obejmuje nieruchomości zamieszkane i niezamieszkane oraz dookreślenie frakcji odpadów, które miałyby być objęte ww. odstępstwem.	**Polski Związek Działkowców Stowarzyszenie Ogrodowe**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Zostanie doprecyzowane jakich frakcji odpadów nie będzie mogło dotyczyć odstępstwo od selektywnego zbierania.
115.	Art. 1 pkt 5	Istotne wątpliwości wzbudzają zapisy Art. 1 pkt 5 przedmiotowego projektu ustawy, dotyczące dodania art. 4b w ustawie z dnia 13 września 1996r.o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1439, 2320 i 2361) wprowadzającego możliwość określenia przez Ministra właściwego do spraw klimatu, w drodze decyzji, odstępstwa dla poszczególnych gmin, od selektywnego zbierania odpadów. Zwracamy uwagę, aby takie rozwiązanie było ustanawiane w drodze wyjątku, a jego zasadność była weryfikowana. Umożliwienie odstępstwa od selektywnego zbierania odpadów może negatywnie wpłynąć na ilość surowców wtórnych nadających się do recyklingu. Poziomy selektywnej zbiórki odpadów w Polsce są niezadawalające, dla tworzyw sztucznych utrzymują się na poziomie kilkunastu procent już od wielu lat, a zgodnie z najnowszymi analizami dotyczącymi odpadów tworzyw sztucznych poziomy recyklingu dla odpadów tworzyw zbieranych selektywnie są 10 razy większe niż dla odzyskanych ze strumienia odpadów zmieszanych . Odejście od selektywnej zbiórki odpadów może sprawić, że ambitne cele recyklingu odpadów opakowań z tworzyw sztucznych w ramach GOZ (50% do roku 2025 oraz 55% do roku 2030) staną się utrudnione do osiągnięcia. Wskazujemy, że należy dążyć do ulepszania rozwiązań w zakresie gospodarowania odpadami, ze szczególnym uwzględnieniem zapobiegania niekorzystnym praktykom i rozwiązaniom, a do takich należy zaliczyć możliwość odstąpienia z selektywnej zbiórki odpadów. Ponadto, zasadne jest doprecyzowanie tego przepisu – obecnie bowiem nie wynika z niego wyraźnie czy chodzi o odstępstwo od systemu pięciofrakcyjnego czy selektywnej zbiórki w ogóle i nie nakazuje wskazania we wniosku na czym takie odstępstwo miałoby dokładnie polegać. Nie wskazuje się także sankcji za naruszenie warunków decyzji.	**Polska Izba Przemysłu Chemicznego**	**Uwaga nieuwzględniona.** Wprowadzenie odstępstwa od selektywnego zbierania nie będzie obligatoryjne, może nastąpić na skutek zwrócenia się przez gminę z wnioskiem o wydanie takiej decyzji. Ponadto projekt określa szereg wymagań, jakie musza zostać spełnione przez gminę aby taka decyzja został wydana - decyzja zezwalająca na odstępstwa ma mieć charakter wyjątkowy i nie może zagrażać osiągnięciu celów w zakresie recyklingu odpadów komunalnych.

116.	Art. 1 pkt 5	ZPGO krytycznie odnosi się do proponowanych zmian. Jakkolwiek, w naszym przekonaniu, prosty, łatwy do przyswojenia dla właściciela nieruchomości, system selektywnej zbiórki u źródła pozostaje niewątpliwą zaletą, to jednak zmiany w tym zakresie wydają się spóźnione. Biorąc pod uwagę, że odpady zgromadzone selektywnie u źródła muszą następnie zostać doczyszczone (szczegółowo podzielone na frakcje), co zauważa także sam Projektodawca w przedmiotowym projekcie ustawy, uzasadnione jest gromadzenie odpadów komunalnych z papieru razem z tworzywami sztucznymi i metalem. Jednak tego typu zmiany należało wprowadzić w 2017 roku, wraz z ustaleniem systemu selektywnej zbiórki. Po kilku latach edukacji w tym zakresie zmiana będzie deprymująca dla odbiorców regulacji i demotywująca ich do przyswajania zasad gromadzenia odpadów. Przy wzrastającej świadomości mieszkańców, powolnej, ale jednak systematycznej poprawie jakości selektywnej zbiórki odpadów komunalnych, zmiana oznaczać będzie krok wstecz. Jednocześnie, w kontekście ewentualnych oszczędności należy zwrócić uwagę, że koszty sfinansowania pojemników na 5 frakcji, pojazdów wielokomorowych już zostały poniesione, próżno będzie szukać w tym zakresie oszczędności. Szczególnie negatywnie należy ocenić projektowane rozwiązanie, które pozwala na odstępstwa od uniwersalnych zasad selektywnej zbiórki poprzez decyzje wydawane dla poszczególnych gmin. Przeczy to walorowi zunifikowanego systemu (pod względem ilości frakcji i kolorów pojemników) - burzy budowaną z trudem świadomość ekologiczną, wprowadza chaos informacyjny. Podsumowując, uproszczenia selektywnej zbiórki powinny mieć charakter generalny i uniwersalny i zostać wprowadzone kilka lat temu. Z całą pewnością jednak nie teraz i nie w taki sposób.	**Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami**	**Uwaga nieuwzględniona.** Wprowadzenie odstępstwa od selektywnego zbierania nie będzie obligatoryjne, może nastąpić na skutek zwrócenia się przez gminę z wnioskiem o wydanie takiej decyzji. Ponadto projekt określa szereg wymagań, jakie muszą zostać spełnione przez gminę aby taka decyzja został wydana - decyzja zezwalająca na odstępstwa ma mieć charakter wyjątkowy i nie może zagrażać osiągnięciu celów w zakresie recyklingu odpadów komunalnych.
117.	Art. 1 pkt 5	Piąta nasza propozycja dotyczy art. 1 pkt 5 projektu ustawy, czyli umożliwienia gminom wystąpienia do Ministra Klimatu i Środowiska o wydanie decyzji zezwalającej na odstępstwo od selektywnego zbierania odpadów komunalnych. Zgodnie z projektem ustawy ma to odbywać się w ten sposób, że na wniosek wójta, burmistrza lub prezydenta miasta Minister Klimatu będzie mógł wydawać decyzje wyrażające zgodę poszczególnej gminie lub miastu, na odstępstwo od selektywnego zbierania odpadów komunalnych. W praktyce, w przypadku wydania ww. decyzji, w danym mieście lub gminie nie byłoby (przez określony czas) obowiązku w zakresie osobnej	**Polski Związek Działkowców**	**Uwaga nieuwzględniona.** Gmina zwracając się o wydanie decyzji będzie wskazywać w jakim zakresie będzie starać się o stosowanie odstępstwa.

		segregacji np. metali i tworzyw sztucznych, szkła, papieru, czy też bioodpadów. W projekcie ustawy nie doprecyzowano jednak, czy ww. odstępstwo miałoby zastosowanie do nieruchomości zamieszkanych, jak i niezamieszkanych (co może budzić wątpliwości w praktyce). Nie zostały również określone frakcje odpadów komunalnych, które miałyby być objęte ww. odstępstwem, co budzi nasze wątpliwości co do wykonalności tego zapisu. Biorąc pod uwagę, że ww. rozwiązanie byłoby dobrym rozwiązaniem dla dużej liczby ROD, zwracamy się do Pana Ministra o doprecyzowanie w projekcie ustawy, czy ww. rozwiązanie obejmuje nieruchomości zamieszkane i niezamieszkane oraz dookreślenie frakcji odpadów, które miałyby być objęte ww. odstępstwem. Zmniejszenie ilości frakcji odpadów na pewno ułatwiłoby proces segregacji śmieci na terenie ROD, stopniowo przyzwyczaiłoby działkowców do nowych zachowań proekologicznych, a w przyszłości poprawiłoby efektywność w zakresie selektywnego odbioru odpadów komunalnych.		
118.	Art. 1 pkt 5	Odnośnie Art. 1 pkt 5 dotyczącego wydawania decyzji Ministra właściwego ds. klimatu, zezwalającej gminie na odstępstwo od zasad selektywnego zbierania odpadów zwracamy się do Pana Ministra 0 określenie skutków prawnych utraty mocy decyzji. Uważamy, że w przypadku utraty mocy prawnej decyzji (np. z uwagi na stwierdzenie jej nieważności) gmina powinna być uprawniona do organizacji systemu gospodarowania odpadami komunalnymi na zasadach wynikających z decyzji do zakończenia czasu trwania umowy na odbieranie i zagospodarowanie odpadów komunalnych.	**Krajowa Izba Gospodarki Odpadami**	**Uwaga uwzględniona.** Doprecyzowano skutek cofnięcia decyzji.
119.	Art. 1 pkt 5	Zakres zmiany dotyczy wydawania decyzji Ministra właściwego ds. klimatu zezwalającej gminie na odstępstwo od zasad selektywnego zbierania odpadów. Określenie skutków prawnych utraty mocy decyzji. W przypadku utraty mocy prawnej decyzji (np. z uwagi na stwierdzenie jej nieważności) gmina powinna być uprawniona do organizacji systemu gospodarowania odpadami komunalnymi na zasadach wynikających z decyzji do zakończenia czasu trwania umowy na odbieranie i zagospodarowanie odpadów komunalnych.	**MPO Kraków Sp. z o.o.**	**Uwaga uwzględniona.** Doprecyzowano skutek cofnięcia decyzji.
120.	Art. 1 pkt 5	Wprowadzoną zmianę ograniczającą ilość frakcji odpadów należy ocenić pozytywnie. Celowym jednak byłoby wprowadzenie zmniejszenia ilości frakcji w całym kraju. Zezwolenie na odstępstwo w całości lub części, w zakresie selektywnego zbierania odpadów komunalnych w drodze decyzji wydanej przez właściwego ministra ds. klimatu w stosunku do wybranej gminy, która spełni określone	**Związek Rewizyjny Spółdzielni Mieszkaniowych RP**	**Uwaga nieuwzględniona.** Szczegółowe zasady zbierania odpadów komunalnych dla wszystkich gmin określa rozporządzenie w sprawie szczegółowego sposobu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów. Odstępstwo od ww. zasad może odbyć się tylko na wniosek danej gminy.

		warunki budzi zastrzeżenia, co do równego traktowania podmiotów oraz może doprowadzić do chaosu w zakresie zasad selektywnej zbiórki odpadów komunalnych, które winny być jednakowe w całym kraju.		
121.	Art. 1 pkt 5	Określenie skutków prawnych utraty mocy decyzji. W przypadku utraty mocy prawnej decyzji (np. z uwagi na stwierdzenie jej nieważności) gmina powinna być uprawniona do organizacji systemu gospodarowania odpadami komunalnymi na zasadach wynikających z decyzji do zakończenia czasu trwania umowy na odbieranie i zagospodarowanie odpadów komunalnych.	**Krajowe Forum Dyrektorów Zakładów Oczyszczania Miast**	**Uwaga uwzględniona.** Doprecyzowano skutek cofnięcia decyzji.
122.	Art. 1 pkt 6	W art. 3b: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: *„po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu: „Rozdział 2a Obowiązki wytwórców odpadów komunalnych Art. 4c. Wytwórcy odpadów komunalnych są obowiązani do zbierania w sposób selektywny wytworzonych przez siebie odpadów komunalnych, zgodnie z wymaganiami określonymi w regulaminie oraz sposobem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 4a ust. 1.";"* W kwestii porządkowej, jeśli w jakikolwiek sposób miało by być wprowadzone odstępstwa od zasad selektywnej zbiórki odpadów, to wydaje się zasadne dopisanie w art. 4c odniesienia do zasad i sposobu zbiórki wg sprecyzowanych kryteriów.	**Rada RIPOK**	**Uwaga nieuwzględniona.** Art. 5 określa obowiązki właścicieli nieruchomości, którzy będą wytwórcami odpadów, w związku z czym nie jest zasadne wprowadzanie wskazanych zmian. Dodanie „Obowiązki wytwórców odpadów komunalnych", ma na celu jasne wskazanie, że wszyscy wytwórcy odpadów komunalnych są obowiązani do zbierania w sposób selektywny odpadów komunalnych, zgodnie z wymaganiami określonymi w regulaminie.
123.	Art. 1 pkt 7	Wnosimy do Pana Ministra o zachowanie dotychczasowych zapisów i pozostawienie zasady pisemnej zgody właścicieli itd. nieruchomości niezamieszkanych na włączenie ich do gminnego systemu gospodarowania odpadami komunalnymi.	**Polski Związek Działkowców Stowarzyszenie Ogrodowe**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zaproponowane w projekcie rozwiązanie zapewni właściwe zaplanowania zamówienia publicznego na odbiór lub odbiór i zagospodarowanie odpadów - znana będzie liczba podmiotów, które zostaną w systemie. . Zostanie również zapewniona stabilność systemu, ponieważ rezygnacja z wyłączenia się z systemu zorganizowanego przez gminę lub wyłączenie się właściciela nieruchomości będzie ponownie możliwe po upływie okresu, na jaki została zawarta umowa w sprawie zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych.
124.	Art. 1 pkt 7	Jako przedstawiciele Instalacji Komunalnych zdecydowanie sprzeciwiamy się zapisom określonym w art. 1, pkt 7), które mogą spowodować odpływ strumienia odpadów z selektywnej zbiórki z instalacji komunalnych, stawiając pod znakiem zapytania chociażby prace modernizacyjne, prowadzone w wielu tego typu Instalacjach z	**Rada RIPOK**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zaproponowane w projekcie rozwiązanie zapewni właściwe zaplanowania zamówienia publicznego na odbiór lub odbiór i zagospodarowanie odpadów - znana będzie liczba podmiotów, które zostaną w systemie. . Zostanie również zapewniona stabilność systemu, ponieważ

		wykorzystaniem środków pomocowych krajowych oraz z funduszy UE.		rezygnacja z wyłączenia się z systemu zorganizowanego przez gminę lub wyłączenie się właściciela nieruchomości będzie ponownie możliwe po upływie okresu, na jaki została zawarta umowa w sprawie zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych.
125.	Art. 1 pkt 7	W związku z proponowaną przez ustawodawcę zmianą w Art. 1 pkt 7 lit. c projektu ustawy, wnioskujemy o dodanie zapisu zmieniającego art. 6c ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996r.o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1439, 2320 i 2361) o następującej treści: „ust. 2 otrzymuje brzmienie: Rada gminy może, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, postanowić o odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta zobowiązani są do poinformowania właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy o podjętej uchwale.”. Uważamy za zasadne włączenie obowiązku informowania właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy o podjętej uchwale dotyczącej odbierania odpadów komunalnych z tych nieruchomości. Pozwoli to na świadome decyzje podmiotów o przystąpieniu lub nie do gminnego systemu odbierania odpadów.	**Polska Izba Przemysłu Chemicznego**	**Uwaga nieuwzględniona.** Z uwagi na dużą liczbę przedsiębiorców, która może zmieniać się w czasie ze względu np. na otwieranie nowych działalności, zaproponowany sposób informowania właścicieli nieruchomości niezamieszkałych może nie być skuteczny. Uchwały rady gminy publikowane są w sposób zwyczajowo przyjęty (np. na stronach BIP) i dostępne są dla wszystkich właścicieli nieruchomości.
126.	Art. 1 pkt 7	Projektowana zmiana burzy porządek wprowadzony nowelizacją ustawy z lipca 2019 r., po około roku po uwolnieniu rynku odbioru i zagospodarowania odpadów komunalnych z terenu nieruchomości niezamieszkałych. System, w którym właściciel nieruchomości niezamieszkałej (głównie przedsiębiorca) ma możliwość wyboru podmiotu odbierającego i zagospodarowującego odpady komunalne z terenu jego nieruchomości, wpływ na jakość i cenę usługi, cechuje elastyczność. Przedsiębiorcy - wytwórcy odpadów pozytywnie odnoszą się do wprowadzonych w tym zakresie zmian. Również przedsiębiorcy zajmujący się profesjonalnie gospodarką odpadami zyskali realną możliwość pozyskania klienta na rynku odpadów komunalnych. Jest to szansa głownie dla tych małych przedsiębiorców, których potencjał nie pozwala na objęcie zamówienia w całej, choćby niewielkiej gminie, przez co w zasadzie nie mają oni dostępu do rynku odpadów komunalnych. Uwolnienie tych 17-tu procent rynku służy odbudowie konkurencyjności rynku gospodarki odpadami komunalnymi, który coraz bardziej zmierza w	**Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami**	**Uwaga nieuwzględniona.** Wprowadzenie odstępstwa od selektywnego zbierania nie będzie obligatoryjne, może nastąpić na skutek zwrócenia się przez gminę z wnioskiem o wydanie takiej decyzji. Ponadto projekt określa szereg wymagań, jakie musza zostać spełnione przez gminę aby taka decyzja został wydana - decyzja zezwalająca na odstępstwa ma mieć charakter wyjątkowy i nie może zagrażać osiągnięciu celów w zakresie recyklingu odpadów komunalnych.

		stronę oligopolu (zmiana w 2013 r. konkurencji na rynku na konkurencję o rynek, mechanizm in house). W opinii ZPGO - Związku skupiającego głównie małych i średnich rodzinnych i rodzimych przedsiębiorców z branży, jeśli wprowadzać jakiegokolwiek zmiany w tym zakresie to jedynie w kierunku całkowitego urynkowienia odbioru i zagospodarowania odpadów komunalnych z terenu nieruchomości niezamieszkałych, a zatem skreślenia art. 6c ust. 2 -4 oraz dostosowania do tej zmiany brzmienia art. 6d ust. 1a. W tej sytuacji bezprzedmiotowa była by także zmiana 10 w art. 1 (art. 6k ust. 2a pkt 5 ucpg) określająca górne stawki opłat pobieranych przez gminę w związku z gospodarowaniem odpadami komunalnymi z terenu nieruchomości niezamieszkałych. Wysokość cen regulowałby rynek oparty na mechanizmie konkurencji, oczywiście przy uwzględnieniu dyspozycji art. 6 ust. 2 ucpg, który stanowi materialnoprawną podstawę dla rad gmin do podjęcia uchwał w sprawie określenia górnych stawek opłat (w istocie cen) w tym zakresie. Z całą jednak pewnością nieakceptowalna jest projektowana zmiana, która zakłada objęcie systemem opłatowym (gminnym) wszystkich nieruchomości niezamieszkałych (o ile gmina podjęła uchwałę na podstawie art. 6c ust. 23 ucpg) i przyznaje krótki 30-dniowy termin na wyłączenie właściciela nieruchomości niezamieszkałej z takiego systemu. W wielu przypadkach zamówienia na odbiór i zagospodarowanie odpadów komunalnych w gminach organizowane są na okres 6-12 miesięcy, a zatem przedsiębiorcy - właścicielowi nieruchomości trudno będzie uchwycić termin, w którym może on podpisać umowę w systemie wolnorynkowym. Termin 30 dni, w którym właściciel nieruchomości niezamieszkałej może zdecydować o wejściu/wyjściu do systemu, jest zbyt krótki. To spowoduje, że właściciele tych nieruchomości nie zdążą podjąć racjonalnej decyzji, a skutki niezłożenia oświadczenia są doniosłe - nieruchomość co najmniej przez kilka lat pozostanie w gminnym systemie. Pozostaje też pytanie czy i w jaki sposób właściciel nowopowstałej nieruchomości (np. 6 m-cy po wejściu w życie uchwały) będzie decydował o pozostaniu w systemie gminnym lub opuszczeniu go. Projekt nie zawiera normy na okoliczność powstanie nieruchomości niezamieszkałej w trakcie obowiązywania na terenie gminy zamówienia na odbiór odpadów komunalnych.		

127.	Art. 1 pkt 7	Z praktycznego punktu widzenia ma to wyglądać tak, że podjęcie przez radę miasta lub gminy uchwały o odbieraniu odpadów komunalnych z nieruchomości niezamieszkanych, w tym ROD i włączenie ich do gminnego systemu odbioru odpadów komunalnych ma odbywać się bez pisemnej zgody m.in. PZD, która dotychczas była wymagana. ROD będzie mógł wyłączyć się z gminnego systemu odbierania odpadów komunalnych (i rozliczać wywóz śmieci na podstawie umowy z prywatną firmą lub przedsiębiorstwem komunalnym), gdy w terminie 30 dni od ogłoszenia ww. uchwały złoży pisemne oświadczenie o wyłączeniu się z gminnego systemu. Takie oświadczenie będzie nieodwołalne do czasu organizacji przez gminę kolejnego przetargu na odbiór odpadów komunalnych z nieruchomości niezamieszkanych, w tym ROD. Po zamieszczeniu na stronie BIP urzędu miasta lub gminy informacji o kolejnym przetargu, PZD będzie mógł w terminie 30 dni złożyć oświadczenie o odwołaniu oświadczenia o wyłączeniu się z systemu gminnego (i tym samym przystąpić do systemu gminnego) albo złożyć oświadczenie o wyłączeniu się z systemu gminnego, jeżeli poprzednio tego nie zrobił. To będzie wymagało, nieustannego śledzenia uchwał ogłaszanych przez radę miasta i gminy oraz informacji o przetargach zamieszczanych na stronie BIP urzędu gminy lub miasta i składania w krótkim terminie stosownych oświadczeń, aby uniknąć przymusowego włączenia ROD do gminnego systemu gospodarowania odpadami komunalnymi albo tam, gdzie ROD nie chcą być w systemie gminnym — pozostawienia ich wbrew woli. Z uwagi, że realizowanie zadania polegającego na nieustannym monitorowaniu gminnych uchwał i informacji jest bardzo czasochłonne i obciążające (zwłaszcza dla członków organów PZD, wykonujących swoje funkcje społecznie), procedura jest bardzo skomplikowana oraz jest krótki okres na podjęcie przez PZD decyzji, a jeszcze wcześniej dokonanie kalkulacji, który system bardziej się opłaca, nie możemy zgodzić się z zaproponowanymi rozwiązaniami prawnymi. Szczególnie, że brak reakcji PZD w określonym czasie może spowodować ujemne skutki dla ROD i działkowców tj. funkcjonowanie w systemie odbioru odpadów, który im nie odpowiada. Wobec czego wnosimy do Pana Ministra o zachowanie dotychczasowych zapisów i pozostawienie zasady pisemnej zgody właścicieli itd. nieruchomości niezamieszkanych na włączenie ich do gminnego systemu gospodarowania odpadami komunalnymi.	**Polski Związek Działkowców**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zaproponowane w projekcie rozwiązanie zapewni właściwe zaplanowania zamówienia publicznego na odbiór lub odbiór i zagospodarowanie odpadów - znana będzie liczba podmiotów, które zostaną w systemie. . Zostanie również zapewniona stabilność systemu, ponieważ rezygnacja z wyłączenia się z systemu zorganizowanego przez gminę lub wyłączenie się właściciela nieruchomości będzie ponownie możliwe po upływie okresu, na jaki została zawarta umowa w sprawie zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych.

128.	Art. 1 pkt 7	Propozycja nowego art. 6c ust. 3a dopuszcza złożenie przez właściciela nieruchomości, na której nie zamieszkują mieszkańcy, oświadczenia o wyłączeniu się z systemu odbierania odpadów komunalnych zorganizowanego przez gminę. W naszej ocenie podobne rozwiązanie powinno przysługiwać także spółdzielniom mieszkaniowym i wspólnotom mieszkaniowym w stosunku do nieruchomości zamieszkałych przez mieszkańców, a także nieruchomości częściowo zamieszkałych przez mieszkańców. W naszej ocenie takie rozwiązanie pozwoli choćby na częściową demonopolizację rynku związanego z odbiorem odpadów komunalnych. Pozwoli również mieć większy wpływ i kontrolę nad prawidłowym odbieraniem odpadów komunalnych przez firmy wywozowe. Pozwoli spółdzielniom mieszkaniowym i wspólnotom mieszkaniowym na wybór firmy odbierającej odpady, wynegocjowanie najkorzystniejszych warunków cenowych, a także zapewni większą kontrolę nad odbieraniem odpadów komunalnych przez firmę.	**Unia Spółdzielców Mieszkaniowych w Polsce**	**Uwaga nieuwzględniona.** W celu zapewnienia prawidłowej gospodarki odpadami komunalnymi na swoim ternie gminy muszą kontrolować odbiór odpadów komunalnych ze wszystkich nieruchomości zamieszkałych.
129.	Art. 1 pkt 7	Skreślenie art. 1 pkt 7 lit c projektu ustawy. Przywrócenie uprzednio obowiązującego rozwiązania legislacyjnego ustawy, w którym to gmina samodzielnie decyduje o objęciu tzw. nieruchomości niezamieszkanych gminnym systemem odbioru i zagospodarowania odpadów komunalnych. Zapisy ustawy o utrzymaniu czystości porządku w gminach w obecnym kształcie, tj. dobrowolne przystępowanie właścicieli nieruchomości niezamieszkałych do systemów gminnych skutkują niestabilnością systemów gminnych, utratą kontroli gmin nad strumieniem odpadów oraz zbędnym multiplikowaniem usług w zakresie transportu odpadów (zwłaszcza w dużych konglomeracjach miejskich) ze szkodą dla środowiska naturalnego, lub co najmniej wprowadzenie regulacji przewidującej obligatoryjny udział właścicieli nieruchomości niezamieszkanych w zorganizowanych przez gminy systemach gospodarowania odpadami komunalnymi, o których mowa w art. 6c ust 2c ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (u.c.p.g), w sytuacji kiedy nieruchomość tego typu położona jest na terenie parku kulturowego utworzonego na terenie gminy zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 poz. 282 t.j.), poprzez wyłączenie stosowania do takich nieruchomości art. 6c ust. 2c ustawy u.c.p.g.	**MPO Kraków Sp. z o.o.**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zaproponowane w projekcie rozwiązanie zapewni właściwe zaplanowania zamówienia publicznego na odbiór lub odbiór i zagospodarowanie odpadów - znana będzie liczba podmiotów, które zostaną w systemie. . Zostanie również zapewniona stabilność systemu, ponieważ rezygnacja z wyłączenia się z systemu zorganizowanego przez gminę lub wyłączenie się właściciela nieruchomości będzie ponownie możliwe po upływie okresu, na jaki została zawarta umowa w sprawie zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych.

130.	Art. 1 pkt 7 lit. b	Dopisanie w art. 6c ust. 2c ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, że zgoda właściciela nieruchomości wymagana jest zarówno w przypadku włączenia nieruchomości do gminnego systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, jak i wyłączenia (aby nie dopuścić do sytuacji, że ROD zostaną pozbawione możliwości zapewnienia wywozu odpadów w związku z odmową podpisania takiej umowy przez przedsiębiorcę wywozowego).	**Polski Związek Działkowców Stowarzyszenie Ogrodowe**	**Uwaga nieuwzględniona.** Obecnie jeżeli gminna nie objęła nieruchomości niezamieszkałych właściciele takich nieruchomości są zobowiązani do zawierania indywidulanych umów na odbiór odpadów. W związku z powyższym jeżeli rodzinne ogrody działkowe nie zostaną objęte gminnym system muszą zawierać indywidulane umowy na odbiór odpadów komunalnych.
131.	Art. 1 pkt 7 lit. c	Proponujemy nowe brzmienie art. 6c ust. 3a i 3b: „3a Właściciel nieruchomości, na której nie zamieszkuję mieszkańcy, może w terminie 60 dni od dnia ogłoszenia uchwały, o której mowa w ust. 2, złożyć wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta pisemne oświadczenie o wyłączeniu się z systemu odbierania odpadów komunalnych zorganizowanego przez gminę na podstawie tej uchwały. ~~W oświadczeniu właściciel nieruchomości wskazuje gminną jednostkę organizacyjną lub przedsiębiorców, z którymi zawarł umowy, o których mowa w art. 6 ust. 1, pod rygorem nieskuteczności oświadczenia.~~ Oświadczenie jest skuteczne od dnia wejścia w życie uchwały, o której mowa w ust. 2, ~~i nie może być odwołane przez okres obowiązywania umowy w sprawie zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, zawartej po dniu ogłoszenia tej uchwały.~~ 3b. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest obowiązany zamieścić na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu gminy oraz w sposób zwyczajowo przyjęty informację o przystąpieniu do przeprowadzenia następnego postępowania w celu udzielenia zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, wyznaczając jednocześnie termin, nie krótszy niż 60 dni od dnia zamieszczenia tej informacji na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu gminy, na: 1) odwołanie przez właściciela nieruchomości oświadczenia o wyłączeniu się z systemu odbierania odpadów komunalnych zorganizowanego przez gminę, jeżeli nieruchomość jest wyłączona z tego systemu na podstawie tego oświadczenia; 2) złożenie przez właściciela nieruchomości oświadczenia spełniającego wymagania, o których mowa w ust. 3a, o wyłączeniu	**Konfederacja Lewiatan**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zaproponowane w projekcie rozwiązanie zapewni właściwe zaplanowania zamówienia publicznego na odbiór lub odbiór i zagospodarowanie odpadów - znana będzie liczba podmiotów, które zostaną w systemie. . Zostanie również zapewniona stabilność systemu, ponieważ rezygnacja z wyłączenia się z systemu zorganizowanego przez gminę lub wyłączenie się właściciela nieruchomości będzie ponownie możliwe po upływie okresu, na jaki została zawarta umowa w sprawie zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych. Nie jest zasadne również wydłużanie terminu na złożenie oświadczenia ponieważ może prowadzić do nieefektywnego wdrażanie ww. rozwiązania.

		się z systemu odbierania odpadów komunalnych zorganizowanego przez gminę, jeżeli właściciel nieruchomości jest objęty tym systemem.„. Proponujemy wydłużenie terminu złożenia przedmiotowego oświadczenia do 60 dni. Zaproponowane zapisy nie dają możliwości sporządzenia oświadczenia w wskazanym terminie przez nieruchomości niezamieszkałe, żeby móc przedstawić podpisaną umowę z innym niż wybrany w przetargu podmiot władający nieruchomością niezamieszkałą musi mieć czas na zebranie ofert i wynegocjowanie stawek z potencjalnym późniejszym odbiorca jego odpadów. Ponadto w przypadku podmiotów prowadzących wiele lokalizacji (kilkaset i więcej) monitorowanie stanu prawa lokalnego każdej gminy jest procesem bardzo czasochłonnym (tym bardziej, że każda z gmin publikuje informacje w różny sposób - strona www. gminy, BIP itp.). W takiej sytuacji bardzo łatwo może dochodzić do niezachowania proponowanego terminu (30 dni) mimo, że podmiot byłby zainteresowany złożeniem oświadczenia. Ponadto proponujemy usunięcie zdania: „W oświadczeniu właściciel nieruchomości wskazuje gminną jednostkę organizacyjną lub przedsiębiorcę, z którymi zawarł umowę, o której mowa w art. 6 ust. 1, pod rygorem nieskuteczności oświadczenia." W przypadku nowo otwieranych lokalizacji/podmiotów, umowa na odbiór odpadów komunalnych może być jeszcze np. w trakcie negocjacji, we wskazanym w projekcie terminie składania oświadczenia. W takiej sytuacji nie byłoby możliwe złożenie oświadczenia o zawarciu umowy, ponieważ na dzień składania oświadczenia umowa nie byłaby jeszcze prawnie wiążąca. Podmiot znajdujący się w takiej sytuacji nie będzie miał możliwości złożenia oświadczenia. Proponujemy także usunięcie poniższego zdania: „i nie może być odwołane przez okres obowiązywania umowy w sprawie zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, zawartej po dniu ogłoszenia tej uchwały." Zwracamy uwagę na sytuację, w której przedsiębiorca składa oświadczenie o wyjściu z systemu gminnego, następnie firma/firmy posiadające uprawnienia do odbioru odpadów komunalnych (m.in. wpis do rejestru działalności regulowanej gminy) rezygnują ze świadczenia takich usług lub zamykają działalność (tym samym rozwiązaniu ulega umowa na odbiór odpadów komunalnych z danym		

		przedsiębiorcą). W takiej sytuacji podmiot, który złożył oświadczenie nie będzie miał technicznej możliwości realizacji swoich obowiązków zgodnie z przepisami (brak umowy na odbiór odpadów komunalnych z podmiotem uprawnionym oraz brak możliwości powrotu do systemu gminnego). Już obecnie pojawiają się problemy ze znalezieniem odbiorcy odpadów komunalnych w niektórych gminach (sam fakt posiadania wpisu do rejestru działalności regulowanej gminy nie oznacza, że dana firma faktycznie świadczy takie usługi w danym roku). Wskazujemy także na przypadek, lokalizacji otwieranych np. w trakcie trwania danej umowy na odbiór odpadów komunalnych. Właściciele takich nieruchomości są, w obecnym kształcie zapisów, pozbawieni możliwości wyboru sposobu odbioru odpadów komunalnych.		
132.	Art. 1 pkt 7 lit. c	Wskazany w art. 6c ust. 3a termin 30 dni na złożenie oświadczenia o wyłączenie z systemu odbierania odpadów komunalnych zorganizowanego przez gminę może nie być wystarczający. Oświadczenie nie może być odwołane przez cały okres obowiązywania umowy w sprawie zamówienia publicznego na odbieranie odpadów od właścicieli nieruchomość, na których nie zamieszkują mieszkańcy. W takiej sytuacji właściciel nieruchomości nie będzie miał możliwości powrotu do gminnego systemu zbierania odpadów przed końcem obowiązywania umowy zawartej przez gminę na odbiór odpadów, jeżeli z przyczyn niezależnych od właściciela jego umowa z odbiorcą odpadów zostanie rozwiązana.	**Związek Rewizyjny Spółdzielni Mieszkaniowych RP**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zaproponowane w projekcie rozwiązanie zapewni właściwe zaplanowania zamówienia publicznego na odbiór lub odbiór i zagospodarowanie odpadów - znana będzie liczba podmiotów, które zostaną w systemie. . Zostanie również zapewniona stabilność systemu, ponieważ rezygnacja z wyłączenia się z systemu zorganizowanego przez gminę lub wyłączenie się właściciela nieruchomości będzie ponownie możliwe po upływie okresu, na jaki została zawarta umowa w sprawie zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych.
133.	Art. 1 pkt 7 lit. c	Powyższy zapis (art. 6c ust. 3a-3c) w dalszym ciągu wpływa na brak stabilności systemu w zakresie obsługi nieruchomości niezamieszkałych (nie wiadomo jaki będzie udział nieruchomości do obsługi). Najbardziej korzystne dla szczelności systemu jest objęcie systemem wszystkich właścicieli nieruchomości. Bez możliwości wystąpienia z systemu.	**Urząd Miasta Katowice**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zaproponowane w projekcie rozwiązanie zapewnia, że znana będzie liczba podmiotów, które zostaną w systemie – podmiot musi złożyć oświadczenie o wyłączeniu się z systemu gminnego w przeciągu 30 dni dnia publikacji uchwały. W związku z powyższym możliwe będzie wskazanie ile nieruchomości będzie objęte systemem.
134.	Art. 1 pkt 7 lit. c	W art. 6c ust. 3a, pojawia się niedoprecyzowane pojęcie „właściciela nieruchomości na której nie zamieszkują mieszkańcy”. Dodatkowo, od strony językowej budzi wątpliwości zwrot „zamieszkanie na nieruchomości”,	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu**	**Uwaga nieuwzględniona.** Wskazane pojęcia funkcjonują w obecnie obowiązującej ustawie.

135.	Art. 1 pkt 7 lit. c	Wnioskujemy do Pana Ministra o rozważenie możliwości wykreślenia art. 1 pkt 7 lit c projektu ustawy o przywrócenie uprzednio obowiązującego rozwiązania legislacyjnego ustawy, w którym to gmina samodzielnie decyduje o objęciu tzw. nieruchomości niezamieszkanych gminnym systemem odbioru i zagospodarowania odpadów komunalnych. Zapisy ustawy o utrzymaniu czystości porządku w gminach w obecnym kształcie, tj. dobrowolne przystępowanie właścicieli nieruchomości niezamieszkałych do systemów gminnych jak i proponowana przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska zmiana skutkują niestabilnością systemów gminnych, utratą kontroli gmin nad strumieniem odpadów oraz zbędnym multiplikowaniem usług w zakresie transportu odpadów (zwłaszcza w dużych konglomeracjach miejskich) ze szkodą dla środowiska naturalnego.	**Krajowa Izba Gospodarki Odpadami**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zaproponowane w projekcie rozwiązanie zapewni właściwe zaplanowania zamówienia publicznego na odbiór lub odbiór i zagospodarowanie odpadów - znana będzie liczba podmiotów, które zostaną w systemie. . Zostanie również zapewniona stabilność systemu, ponieważ rezygnacja z wyłączenia się z systemu zorganizowanego przez gminę lub wyłączenie się właściciela nieruchomości będzie ponownie możliwe po upływie okresu, na jaki została zawarta umowa w sprawie zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych.
136.	Art. 1 pkt 7 lit. c	Wnioskujemy także o rezygnację z projektowanych zapisów w zakresie nowych regulacji art 6c ust. 3a - 3c lub ich doprecyzowanie w zakresie tego, jak traktować nieruchomości nowe, które nie byłyby objęte uchwałą w dacie jej podejmowania. Wydaje się, że zapisy powinny doprecyzować to, że nieruchomości te także z zasady będą objęte systemem gminnym.	**Krajowa Izba Gospodarki Odpadami**	**Uwaga uwzględniona.** Doprecyzowano przepisu w zakresie dołączania nowych nieruchomości, które powstały w trakcie obowiązywania umowy.
137.	Art. 1 pkt 7 lit. c	Skreślenie art. 1 pkt 7 lit c projektu ustawy. Przywrócenie uprzednio obowiązującego rozwiązania legislacyjnego ustawy, w którym to gmina samodzielnie decyduje o objęciu tzw. nieruchomości niezamieszkanych gminnym systemem odbioru i zagospodarowania odpadów komunalnych. Zapisy ustawy o utrzymaniu czystości porządku w gminach w obecnym kształcie, tj. dobrowolne przystępowanie właścicieli nieruchomości niezamieszkałych do systemów gminnych jak i proponowana przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska zmiana skutkują niestabilnością systemów gminnych, utratą kontroli gmin nad strumieniem odpadów oraz zbędnym multiplikowaniem usług w zakresie transportu odpadów (zwłaszcza w dużych konglomeracjach miejskich) ze szkodą dla środowiska naturalnego.	**Krajowe Forum Dyrektorów Zakładów Oczyszczania Miast**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zaproponowane w projekcie rozwiązanie zapewni właściwe zaplanowania zamówienia publicznego na odbiór lub odbiór i zagospodarowanie odpadów - znana będzie liczba podmiotów, które zostaną w systemie. Zostanie również zapewniona stabilność systemu, ponieważ rezygnacja z wyłączenia się z systemu zorganizowanego przez gminę lub wyłączenie się właściciela nieruchomości będzie ponownie możliwe po upływie okresu, na jaki została zawarta umowa w sprawie zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych.
138.	Art. 1 pkt 8	Proponujemy nowe brzmienie art. 6d ust. 4 pkt 7): „7) obowiązek przekazywania odpadów selektywnie zebranych oraz odpadów powstających w procesie sortowania w celu doczyszczenia selektywnie zebranych odpadów komunalnych do instalacji zapewniających przygotowanie do ponownego użycia lub recykling lub innych form odzysku zgodnie z hierarchią sposobów	**Konfederacja Lewiatan**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zaproponowane rozwiązanie odnosi się do obowiązujących przepisów ustawy o odpadach, określających sposoby postępowania z odpadami.

		postępowania z odpadami, o której mowa w art. 17 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach". Proponowana zmiana ma na celu zapewnienie spójności z obowiązkiem postępowania zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, o której mowa w art. 17 ustawy o odpadach jest już nałożony na podmioty odbierające odpady komunalne od właścicieli nieruchomości (art. 9e ust. 1), a także na podmioty prowadzące punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych (art. 9ea), a także umożliwienie odzysku innymi metodami, gdyby recykling i j przygotowanie do ponownego użycia nie byty możliwe (przy jednoczesnym zachowaniu hierarchii sposobów postępowania z odpadami).		
139.	Art. 1 pkt 8	W art. 6d w ust. 4 w pkt. 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu: „7) obowiązek przekazywania odpadów selektywnie zebranych oraz odpadów powstających w procesie sortowania w celu doczyszczenia selektywnie zebranych odpadów komunalnych w pierwszej kolejności do instalacji zapewniających przygotowanie do ponownego użycia lub recyklingu." W większości przypadków odpady z selektywnej zbiórki wymagają doczyszczenia (np. sortowania negatywnego czy pozytywnego) oraz przygotowania do transportu (np. belowanie) w ilościach transportowych („całotirowych"). Taki sposób postępowania z odpadami zapewniają w tej chwili rozbudowujące się i modernizujące się Instalacje Komunalne. Nakazywanie przez włodarza gminy firmie komunalnej w dokumentacji w zakresie odbioru odpadów komunalnych przekazywanie ich w zasadzie bezpośrednio do recyklera jest warunkiem niemożliwym technicznie do spełnienia i przede wszystkim niezasadnym z punktu widzenia ekonomicznego i ekologicznego. Obecny katalog wymagań określony w art. 6d, ust. 4 jest wystarczający, a określone dla gmin do osiągnięcia poziomy recyklingu, zagrożone wysokimi karami finansowymi w przypadku ich nieosiągnięcia i tak wymuszają postępowanie zgodne z hierarchią postępowania z odpadami.	**Rada RIPOK**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zaproponowane rozwiązanie odnosi się do obowiązujących przepisów ustawy o odpadach, określających sposoby postępowania z odpadami – hierarchia sposobów postępowania z odpadami.
140.	Art. 1 pkt 8	Zapis może wpływać na ograniczenie swobody gospodarczej, wyklucza pośredników w obrocie odpadami. W niektórych sytuacjach nie jest możliwe przekazanie odpadów do instalacji, np. w zakresie złomu, bo recyklerem w tym przypadku są wyłącznie huty. Może	**Urząd Miasta Katowice**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zaproponowana propozycja nie wyklucza pośredników w obrocie odpadami – propozycja ma zapewnić aby odpady były zagospodarowane zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami, określoną w ustawie o odpadach.

		znacząco podnieść koszty gospodarowania odpadami, w tym koszty logistyczne.		
141.	Art. 1 pkt 8	Wnosimy o doprecyzowanie i zmianę treści przepisu art. 1 pkt 8 w oparciu o zaprezentowane uzasadnienie. Duży strumień cennych (kalorycznych) surowców wtórnych nadających się do recyklingu, może znajdować się w niesegregowanych (zmieszanych) odpadach komunalnych. Z tego powodu, po odpowiednim poddaniu procesowi sortowania, tego typu odpady mogą również być uwzględniane w procesie sporządzania specyfikacji istotnych warunków zamówienia publicznego udzielanego przez organy administracji samorządowej na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, albo zamówienia publicznego na odbieranie i zagospodarowanie tych odpadów.	**Polska Izba Przemysłu Chemicznego**	**Uwaga nieuwzględniona.** Przepis ten ma na celu zapewnienie, żeby odpady były zagospodarowane zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami, które to przepisy funkcjonują już w ustawie o odpadach.
142.	Art. 1 pkt 9	W art. 6j ust. 1 pkt 3 i ust. 2a oraz art. 6k ust. 2a pkt 3 proponuje się, aby w odniesieniu do pojęcia „powierzchni użytkowej”, podać definicję bądź odwołanie do odpowiednich przepisów prawa,	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu**	**Uwaga nieuwzględniona.** Definicja powierzchni użytkowej została już określona odrębnymi przepisami.
143.	Art. 1 pkt 9 lit. a oraz lit. b	Zgodnie z art. 1a ust. 1 ust. 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych poprzez powierzchnię użytkową budynku lub jego części rozumie się powierzchnię mierzoną po wewnętrznej długości ścian na wszystkich kondygnacjach, z wyjątkiem powierzchni klatek schodowych oraz szybów dźwigowych; za kondygnację uważa się również garaże podziemne, piwnice, sutereny i poddasza użytkowe. W myśl art. 4 ust. 1 ww. ustawy - podstawę opodatkowania stanowi: 1) dla gruntów – powierzchnia; 2) dla budynków lub ich części – powierzchnia użytkowa. Powierzchnia użytkowa w myśl ustawy o podatkach i opłatach lokalnych uwzględnia garaże, piwnice itd., które nie są zamieszkałe. Zapis ten budzi wątpliwości. Brak jest jednoznacznej definicji powierzchni użytkowej, która będzie dotyczyła wszystkich typów nieruchomości (budynki jednorodzinne bez wyodrębnionych lokali mieszkalnych, w których są piwnice, garaże, strychy). Wprowadzenie zapisu wymaga równoczesnego określenia definicji powierzchni użytkowej w ustawie na potrzeby realizacji opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.	**Urząd Miasta Katowice**	**Uwaga nieuwzględniona.** Definicja powierzchni użytkowej została już określona odrębnymi przepisami - Ustawa o własności lokali.

144.	Art. 1 pkt 9 i 10	1. Postulowana zmiana polega na nadaniu nowego brzmienia ust. 2 i ust. 2a w art. 6j ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach: „2. W przypadku nieruchomości, o której mowa w art. 6c ust. 1, rada gminy może uchwalić stawki opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi od gospodarstwa domowego. (kom. obecne brzmienie: „uchwalić jedną stawkę opłaty"); 2a. Rada gminy może zróżnicować stawki opłaty w zależności od powierzchni lokalu mieszkalnego, liczby mieszkańców zamieszkujących nieruchomość, liczby mieszkańców w gospodarstwie domowym, odbierania odpadów z terenów wiejskich lub miejskich, a także od rodzaju zabudowy. Rada gminy może stosować łącznie różne kryteria różnicujące stawki opłaty.". 2. Doprecyzowanie dostępu do baz danych/rejestrów. 3. Uregulowanie skutków prawnych doprecyzowania powierzchni lokalu użytkowego z punktu widzenia gmin, które obecnie stosują tę metodę. 1. Proponujemy wprowadzenie zmian legislacyjnych w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (ucipg) umożliwiających stosowanie metody naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi uzależnionej od liczby osób w gospodarstwie domowym, przy czym wnioskuję o powrót do możliwości degresywnego różnicowania stawek opłat w gospodarstwie domowym np. pod względem liczby osób, co w szczególności preferuje rodziny wielodzietne. Do 2015 roku zapisy ustawy ucipg umożliwiały różnicowanie stawek opłat od gospodarstw domowych pod względem liczby osób, stąd szereg gmin w Polsce, w tym Gmina Miejska Kraków wybrała tę metodę jako jedno z najoptymalniejszych rozwiązań. Nowelizacja przepisów ustawy w 2015 roku (art, 6 ust, 4) uniemożliwiła dalsze stosowanie metody naliczania opłaty od gospodarstwa domowego zróżnicowanej w zależności od liczby osób tworzących to gospodarstwo. Podejmowane przez rady gmin uchwały w tym zakresie są uchylane przez rozstrzygnięcia Kolegiów Regionalnych Izb Obrachunkowych zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 maja 2016 roku (sygn. akt II FSK 16/16 z 16 maja 2016r.). Wskazujemy przy tym, że Ministerstwo Klimatu i Środowiska w przedstawionym projekcie ustawy prawdopodobnie zamierzało zaproponować omawiane rozwiązanie	**Krajowe Forum Dyrektorów Zakładów Oczyszczania Miast**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Wprowadzono rozwiązanie poprzez dodanie art. 6j ust. 2a, poprzez doprecyzowanie sposobu naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, określając możliwość różnicowania stawki w zależności od liczby osób w gospodarstwie domowym.

		legislacyjne, gdyż w uzasadnieniu na str. 5 (akapit 4) znajduje się opis proponowanej zmiany. 2. Ponadto podejmując tematykę metod naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi pragniemy zwrócić uwagę na konieczność umożliwienia gminom dostępu do danych osobowych w zakresie zużycia tzw, mediów (woda, energia elektryczna, energia cieplna, gaz) występującego na nieruchomościach, których właściciele mają obowiązek złożenia deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Postulujemy wprowadzenie do ustawy ucipg nowej regulacji prawnej, zezwalającej gminom na uzyskiwanie informacji, stanowiących dane osobowe z baz danych podmiotów zewnętrznych w stosunku do gmin, w przypadku każdej z dopuszczonych przepisami ustawy metod obliczania opłaty „śmieciowej". Wnioskowany dostęp jest gminom niezbędny do skutecznego kontrolowania prawidłowości wykonywania obowiązku deklaracyjnego przez właścicieli nieruchomości, w szczególności, przy wyborze metody obliczania opłaty uzależnionej od liczby mieszkańców albo (postulowanej niżej) liczby członków gospodarstwa domowego. Uzasadnione jest dodanie upoważnienia dla gminy do uzyskiwania danych przedmiotowych danych na etapie czynności sprawdzających, o których mowa w art. 272 ordynacji podatkowej, tj. bez konieczności wszczynania postępowania podatkowego. Obecnie brak jest wyraźnej podstawy do uzyskiwania takich danych oraz korzystania z nich do weryfikacji deklaracji. Nie dotyczy to jedynie przypadku wszczęcia postępowania podatkowego, jednak jest to nieuzasadnione ograniczenie. 3. Dodanie określenia powierzchni jako „użytkowej' skutkować będzie koniecznością złożenia nowych deklaracji w gminach, które dotychczas stosowały tę metodą (z uwagi na brak okresu przejściowego na dostosowanie uchwał). Uzasadnione jest: 1) umożliwienie gminom, które wdrożyły już przedmiotową metodę stosowania dotychczasowych przepisów, 2) upoważnienia gminy do dookreślenia sposobu rozumienia powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego (na wzór normy określonej w art. 6j ust. 3e odnośnie ilości zużytej wody).		
145.	Art. 1 pkt 9 i 10	Odnośnie Art. 1 pkt 9 i 10 postulujemy o nadanie nowego brzmienia ust. 2 i ust. 2a w art. 6j ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, tj.: „2. 14/przypadku nieruchomości, o której mowa w art. 6c ust. 1, rada gminy może uchwalić stawki opłat za gospodarowanie	**Krajowa Izba Gospodarki Odpadami**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Wprowadzono rozwiązanie poprzez dodanie art. 6j ust. 2a, poprzez doprecyzowanie sposobu naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, określając

		odpadami komunalnymi od gospodarstwa domowego. 2a. Rada gminy może zróżnicować stawki opłaty w zależności od powierzchni lokalu mieszkalnego, liczby mieszkańców zamieszkujących nieruchomość, liczby mieszkańców w gospodarstwie domowym. odbierania odpadów z terenów wiejskich lub miejskich, a także od rodzaju zabudowy. Rada gminy może stosować łącznie różne kryteria różnicujące stawki opłaty. Powyższy zakres zmian ma na celu doprecyzowanie zapisów w zakresie metod naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Proponujemy wprowadzenie zmian legislacyjnych w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (ucipg) umożliwiających stosowanie metody naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi uzależnionej od liczby osób w gospodarstwie domowym, przy czym prosimy o powrót do możliwości degresywnego różnicowania stawek opłat w gospodarstwie domowym np. pod względem liczby osób, co w szczególności preferuje rodziny wielodzietne. Wskazujemy przy tym, że Ministerstwo Klimatu i Środowiska w przedstawionym projekcie ustawy prawdopodobnie zamierzało zaproponować omawiane rozwiązanie legislacyjne, gdyż w uzasadnieniu na str. 5 (akapit 4) znajduje się opis proponowanej zmiany. W tym miejscu odnośnie tematyki metod naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi pragniemy zwrócić uwagę na konieczność umożliwienia gminom dostępu do baz danych/rejestrów, w szczególności danych osobowych w zakresie zużycia tzw. mediów (woda, energia elektryczna, energia cieplna, gaz) występującego na nieruchomościach, których właściciele mają obowiązek złożenia deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Postulujemy wprowadzenie do ustawy ucipg nowej regulacji prawnej, zezwalającej gminom na uzyskiwanie informacji, stanowiących dane osobowe z baz danych podmiotów zewnętrznych w stosunku do gmin, w przypadku każdej z dopuszczonych przepisami ustawy metod obliczania opłaty „śmieciowej". Wnioskowany dostęp jest gminom niezbędny do skutecznego kontrolowania prawidłowości wykonywania obowiązku deklaracyjnego przez właścicieli nieruchomości, w szczególności, przy wyborze metody obliczania opłaty uzależnionej od liczby mieszkańców albo (postulowanej niżej) liczby członków gospodarstwa domowego.		możliwość różnicowania stawki w zależności od liczby osób w gospodarstwie domowym.

		Uzasadnione jest także dodanie upoważnienia dla gminy do uzyskiwania danych przedmiotowych danych na etapie czynności sprawdzających, o których mowa w art. 272 ordynacji podatkowej, tj. bez konieczności wszczynania postępowania podatkowego. Obecnie brak jest wyraźnej podstawy do uzyskiwania takich danych oraz korzystania z nich do weryfikacji deklaracji. Nie dotyczy to jedynie przypadku wszczęcia postępowania podatkowego, jednak jest to ograniczenie nieuzasadnione. Dodatkowo wprowadzenie określenia powierzchni jako „użytkowej" skutkować będzie koniecznością złożenia nowych deklaracji w gminach, które dotychczas stosowały tę metodę (z uwagi na brak okresu przejściowego na dostosowanie uchwał). Uzasadnione jest zatem: a) umożliwienie gminom, które wdrożyły już przedmiotową metodę stosowanie dotychczasowych przepisów, b) upoważnienie gmin do dookreślenia sposobu rozumienia powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego (na wzór normy określonej w art. 6j ust. 3e odnośnie ilości zużytej wody).		
146.	Art. 1 pkt 9 lit. b	Proponuje się nowe brzmienie art. 1 pkt 9 lit. b projektu ustawy zmieniającej poprzez nadanie następującego brzmienia art. 6j ust. 2a ustawy zmienianej: „b) ust. 2a otrzymuje brzmienie: „2a. Rada gminy może zróżnicować stawki opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, w zależności od powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego, liczby mieszkańców zamieszkujących nieruchomość, liczby osób tworzących gospodarstwo domowe, odbierania odpadów z terenów wiejskich lub miejskich, a także od rodzaju zabudowy. Rada gminy może stosować łącznie różne kryteria różnicujące stawki opłaty.”;”.	**Prezydent Miasta Stargard**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Wprowadzono rozwiązanie poprzez dodanie art. 6j ust. 2a, poprzez doprecyzowanie sposobu naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, określając możliwość różnicowania stawki w zależności od liczby osób w gospodarstwie domowym.
147.	Art. 1 pkt 9 lit. b	W art. 6j ust. 2 ustawy otrzymuje brzmienie: „2. W przypadku nieruchomości, o której mowa w art. 6c ust. 1, rada gminy może uchwalić stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od gospodarstwa domowego, różnicując jej wysokość w zależności od wielkości gospodarstwa domowego, tj. dla gospodarstw domowych jednoosobowych, dwuosobowych, trzyosobowych, czteroosobowych i większych.” Proponowany przepis spowoduje konieczność różnicowania stawki w zależności od wielkości (liczby osób) w gospodarstwie domowym i tym samym pozwoli uniknąć niesprawiedliwej społecznie sytuacji	**Unia Spółdzielców Mieszkaniowych w Polsce**	**Uwaga uwzględniona.** Wprowadzono rozwiązanie poprzez dodanie art. 6j ust. 2a, poprzez doprecyzowanie sposobu naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, określając możliwość różnicowania stawki w zależności od liczby osób w gospodarstwie domowym. Projekt ustawy wprowadza również doprecyzowanie, że poprzez powierzchnie lokalu należy rozumieć powierzchnię użytkową.

		wprowadzenia jednakowej stawki opłaty dla wszystkich gospodarstw domowych niezależnie od ich wielkości.		
148.	Art. 1 pkt 9 lit. b	W uzasadnieniu projektu ustawy nowelizującej, w którym wskazano „dodano możliwość różnicowania stawki w zależności od liczby osób w gospodarstwie domowym, dostosowując przepisy do możliwości rozliczenia właścicieli nieruchomości.: - natomiast brakuje zapisów w projekcie ustawy nowelizacyjnej. Ustalenie opłaty przy metodzie od gospodarstwa domowego z perspektywy samorządu ma ona ogromną zaletę – jest najłatwiej policzalna, łatwo weryfikowalna jest też korzystna dla dużych rodzin wielodzietnych. Niestety taka metoda uderza w małe gospodarstwa zamieszkujące przez osoby samotne, często starsze, ponieważ taki sposób naliczania opłaty powoduje, że nie ma różnicy czy w danym budynku (gospodarstwie) mieszka jedna osoba czy pięć osób – opłata jest taka sama, uśredniona – co jest bardzo niesprawiedliwe. Najważniejszą konsekwencją proponowanej zmiany to umożliwienie radzie gmin (zgromadzeniu związku) wprowadzenie systemu przedziałów w naliczaniu opłat i odpowiednie różnicowanie stawek od gospodarstwa domowego stosownie do treści NSA z dnia 6 maja 2016 r. sygn. Akt: II FSK 16/16.	**Ekologiczny Związek Gmin Dorzecza Koprzywianki**	**Uwaga uwzględniona.** Wprowadzono rozwiązanie poprzez dodanie art. 6j ust. 2a, poprzez doprecyzowanie sposobu naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, określając możliwość różnicowania stawki w zależności od liczby osób w gospodarstwie domowym. Projekt ustawy wprowadza również doprecyzowanie, że poprzez powierzchnie lokalu należy rozumieć powierzchnię użytkową.
149.	Art. 1 pkt 9 lit. b	Zakres zmiany dotyczy doprecyzowania zapisów w zakresie metod naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. 1. Postulowana zmiana polega na nadaniu nowego brzmienia ust. 2 i ust. 2a w art. 6j ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach: „2. W przypadku nieruchomości, o której mowa w art. 6c ust. 1, rada gminy może uchwalić stawki opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi od gospodarstwa domowego. (kom. obecne brzmienie: „uchwalić jedną stawkę opłaty") 2a. Rada gminy może zróżnicować stawki opłaty w zależności od powierzchni lokalu mieszkalnego, liczby mieszkańców zamieszkujących nieruchomość, liczby mieszkańców w gospodarstwie domowym, odbierania odpadów z terenów wiejskich lub miejskich, a także od rodzaju zabudowy. Rada gminy może stosować łącznie różne kryteria różnicujące stawki opłaty.". 2. Doprecyzowanie dostępu do baz danych/rejestrów. 3. Uregulowanie skutków prawnych doprecyzowania powierzchni lokalu użytkowego z punktu widzenia gmin, które obecnie stosują tę metodę.	**MPO Kraków Sp. z o.o.**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Wprowadzono rozwiązanie poprzez dodanie art. 6j ust. 2a, poprzez doprecyzowanie sposobu naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, określając możliwość różnicowania stawki w zależności od liczby osób w gospodarstwie domowym. Projekt ustawy wprowadza również doprecyzowanie, że poprzez powierzchnie lokalu należy rozumieć powierzchnię użytkową.

		1. Proponujemy wprowadzenie zmian legislacyjnych w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (ucipg) umożliwiających stosowanie metody naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi uzależnionej od liczby osób w gospodarstwie domowym, przy czym wnioskuję o powrót do możliwości degresywnego różnicowania stawek opłat w gospodarstwie domowym np. pod względem liczby osób, co w szczególności preferuje rodziny wielodzietne. Do 2015 roku zapisy ustawy ucipg umożliwiały różnicowanie stawek opłat od gospodarstw domowych pod względem liczby osób, stąd szereg gmin w Polsce, w tym Gmina Miejska Kraków wybrała tę metodę jako jedno z najoptymalniejszych rozwiązań. Nowelizacja przepisów ustawy w 2015 roku (art. 6 ust. 4) uniemożliwiła dalsze stosowanie metody naliczania opłaty od gospodarstwa domowego zróżnicowanej w zależności od liczby osób tworzących to gospodarstwo. Podejmowane przez rady gmin uchwały w tym zakresie są uchylane przez rozstrzygnięcia Kolegiów Regionalnych Izb Obrachunkowych zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 maja 2016 roku (sygn. akt II FSK 16/16 z 16 maja 2016r.). Wskazujemy przy tym, że Ministerstwo Klimatu i Środowiska w przedstawionym projekcie ustawy prawdopodobnie zamierzało zaproponować omawiane rozwiązanie legislacyjne, gdyż w uzasadnieniu na str. 5 (akapit 4) znajduje się opis proponowanej zmiany. 2. Ponadto podejmując tematykę metod naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi pragniemy zwrócić uwagę na konieczność umożliwienia gminom dostępu do danych osobowych w zakresie zużycia tzw. mediów (woda, energia elektryczna, energia cieplna, gaz) występującego na nieruchomościach, których właściciele mają obowiązek złożenia deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Postulujemy wprowadzenie do ustawy ucipg nowej regulacji prawnej, zezwalającej gminom na uzyskiwanie informacji, stanowiących dane osobowe z baz danych podmiotów zewnętrznych w stosunku do gmin, w przypadku każdej z dopuszczonych przepisami ustawy metod obliczania opłaty „śmieciowej". Wnioskowany dostęp jest gminom niezbędny do skutecznego kontrolowania prawidłowości wykonywania obowiązku deklaracyjnego przez właścicieli nieruchomości, w szczególności,		

		przy wyborze metody obliczania opłaty uzależnionej od liczby mieszkańców albo (postulowanej niżej) liczby członków gospodarstwa domowego. Uzasadnione jest dodanie upoważnienia dla gminy do uzyskiwania danych przedmiotowych danych na etapie czynności sprawdzających, o których mowa w art. 272 ordynacji podatkowej, tj. bez konieczności wszczynania postępowania podatkowego. Obecnie brak jest wyraźnej podstawy do uzyskiwania takich danych oraz korzystania z nich do weryfikacji deklaracji. Nie dotyczy to jedynie przypadku wszczęcia postępowania podatkowego, jednak jest to nieuzasadnione ograniczenie. 3. Dodanie określenia powierzchni jako „użytkowej" skutkować będzie koniecznością złożenia nowych deklaracji w gminach, które dotychczas stosowały tę metodą (z uwagi na brak okresu przejściowego na dostosowanie uchwał). Uzasadnione jest: 1) umożliwienie gminom, które wdrożyły już przedmiotową metodę stosowania dotychczasowych przepisów, 2) upoważnienia gminy do dookreślenia sposobu rozumienia powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego (na wzór normy określonej w art. 6j ust. 3e odnośnie ilości zużytej wody).		
150.	Art. 1 pkt 9 lit c, lit. d	Konieczność zmiany zapisów ww. art. ustawy, uwzględnienie i zwiększenie górnej ryczałtowej stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi do 25% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem – za rok od domku letniskowego na nieruchomości albo od innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe. Zgodnie z podjętą uchwałą NR VI/33/2020 Zgromadzenia Mazurskiego Związku Międzygminnego - Gospodarka Odpadami z dnia 30 grudnia 2020 r. ustalono stawkę opłaty w wysokości 168 zł w przypadku nieruchomości, na której znajduje się domek letniskowy, lub innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe. Wprawdzie zapisy zmienianej ustawy określają: W przypadku nieruchomości, na której znajduje się domek letniskowy, lub innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, rada gminy uchwala ryczałtową stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi nie wyższą niż 10% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem – za rok od domku letniskowego na nieruchomości albo od	**Związek Gmin Warmińsko-Mazurskich**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zaproponowana stawka wydaje się zbyt wysoka. Zaproponowana w projekcie stawka opłata, zgodnie z przedstawionymi wyliczeniami, będzie pokrywać koszty zagospodarowania odpadów z tego typu nieruchomości.

		innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, jednakże nadal ograniczają możliwość ustalenia przez gminy Związku realnej kwoty opłaty za odbiór, transport i zagospodarowanie odpadów komunalnych, odbieranych w rozproszonych gminach Związku. Wyliczenie opłaty ryczałtowej na terenie MZMGO: Ilość odpadów wytwarzanych przez mieszkańca miesięcznie: 22.050 Mg : 71.000 mieszkańców = 0,311 Mg 0,311 Mg : 12 m-cy = 0,0259 Mg = ok. 26 kg Ilość odpadów wytwarzanych na nieruchomości letniskowej: (26 kg x 4 m-ce) x 3 osoby = 312 kg Proporcjonalnie do kosztu odbioru, transportu i zagospodarowania 1 Mg odpadów wynoszącego 1.085 zł, koszt zagospodarowanie odpadów powstałych na nieruchomości czasowo zamieszkałej wynosi 338, 52 zł. Nadmienić należy, iż tak niska kwota opłaty nie wyższej niż 10% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem, spowodowało proceder, iż mieszkańcy stale zamieszkujący nieruchomości rekreacyjne (domki przystosowane do całorocznego zamieszkiwania), składają deklaracje o opłacie jako nieruchomości ryczałtowe. Stawka opłaty od 1 mieszkańca prowadzącego segregację wynosi 27 zł, co daje roczną kwotę 324 zł, dwukrotnie przewyższająca kwotę 168 zł. Zważywszy na powyższe opłata wyliczana na podstawie nie wyższej niż 10% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem nie pokrywa rzeczywistych kosztów odbioru i zagospodarowania odpadów komunalnych. Koszt braku samofinansowania się gmin w tym zakresie przerzucony zostaje ponownie na mieszkańca. Zgłaszamy konieczność zmiany zapisów ww. art. ustawy, uwzględnienie i zwiększenie górnej ryczałtowej stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi do 25% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem – za rok od domku letniskowego na nieruchomości albo od innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.		

151.	Art. 1 pkt 9 lit c	1) konieczność zmiany zapisów ww. ustawy w art. 6j ust. 3b, które umożliwią uwzględnienie w ustalaniu stawek realnych kosztów ponoszonych na nieruchomościach rekreacyjnych lub ustaleniu górnej stawki uchwalanej przez rady gmin do 25% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę- za rok od domku letniskowego na nieruchomości lub od innej nieruchomości wykorzystywanej w celach rekreacyjno-wypoczynkowych. 2) wprowadzenie zapisów w ustawie dających możliwość zamieszczania obwieszczenia o zmianie stawki opłaty umieszczanego na BIP-ie, na stronach urzędu i w sposób zwyczajowo przyjęty w gminie. 1) Zapisy ww. przepisów pozostają nadal niezmienne i znacznie ograniczają ustalenie przez rady gmin realnej wysokości stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Według podjętej przez Radę Miejską w Pasymiu Uchwały Nr XI/86/2019 z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie: uchwalenia stawki ryczałtowej opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za rok od domku letniskowego lub innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, zgodnie z obowiązującymi wówczas ograniczeniami dla rekreacji uchwalono stawkę rocznej opłaty dla odpadów selektywnych w wysokości 169 zł. Jednakże rzeczywiste koszty odbioru i zagospodarowania dla nieruchomości rekreacyjno-wypoczynkowych, są znacznie wyższe niż podjęte stawki. Na terenie Gminy Pasym koszty rocznej opłaty dla jednej nieruchomości rekreacyjnej wyniosły ponad 440 zł. Wyliczenia opłaty dla nieruchomości rekreacyjnych przedstawione Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Olsztynie, uwidaczniają znaczną różnicę między ponoszonymi wydatkami i uzyskanymi wpływami z tych nieruchomości. W związku z faktem i ideą samofinansowania się systemu odpadów komunalnych brakujące wpływy musiały zostać przerzucone na mieszkańców. Stąd też m. in. w naszej gminie o charakterze rekreacyjnym, rada gminy zmuszona była, zgodnie z zapisami ww. ustawy, przerzucić koszty wydatków ponoszonych na rekreację na wpływy uzyskiwane z nieruchomości zamieszkałych. Dlatego też stawka dla rekreacji od 2020 r. w stosunku do poprzedniej uchwały wzrosła tylko o 10% (zmiana stawki rocznej ze 154 zł na 169 zł), natomiast stawka opłaty dla nieruchomości zamieszkałych o ponad 100% (z 15,20 zł na 31 zł za osobę miesięcznie). Uważamy, że	**Związek Gmin Warmińsko-Mazurskich**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zaproponowana stawka wydaje się zbyt wysoka. Zaproponowana w projekcie stawka opłata, zgodnie z przedstawionymi wyliczeniami, będzie pokrywać koszty zagospodarowania odpadów z tego typu nieruchomości.

		niesprawiedliwy jest taki sposób ustalania stawki opłaty, który jest sprzeczny z ideą samofinansowania opłat oraz sprawiedliwości społecznej, a niedobory są przerzucane na mieszkańców, którzy „płacą za wczasowiczów". Należy także zauważyć, iż coroczny wzrost wysokości dochodu rozporządzalnego na osobę w przypadku rekreacji, powoduje iż konieczność wysłania zawiadomień o opłacie pokrywa wzrost opłaty da rekreacji wynikającej ze wzrostu dochodu rozporządzalnego. Rzeczywistym skutkiem takiej zmiany jest znikomy wzrost wpływów z rekreacji ze względu na konieczność jednoczesnego wysłania zawiadomienia o zmianie stawki za gospodarowanie odpadami komunalnymi do każdego właściciela domku letniskowego. Rozwiązaniem mogłoby być wprowadzenie zapisów w ustawie dających możliwość zamieszczania obwieszczenia o zmianie stawki opłaty umieszczanego na BIP-ie, na stronach urzędu i w sposób zwyczajowo przyjęty w gminie. W związku z powyższym zgłaszamy konieczność zmiany zapisów ww. ustawy w art. 6j ust. 3b, które umożliwią uwzględnienie w ustalaniu stawek realnych kosztów ponoszonych na nieruchomościach rekreacyjnych lub ustaleniu górnej stawki uchwalanej przez rady gmin do 25% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę- za rok od domku letniskowego na nieruchomości lub od innej nieruchomości wykorzystywanej w celach rekreacyjno-wypoczynkowych. 2) Zapisy ww. przepisów pozostają nadal niezmienne i znacznie ograniczają ustalenie przez rady gmin realnej wysokości stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Według podjętej przez Radę Gminy w Dźwierzutach Uchwały Nr XXIV/208/20 z dnia 9 listopada 2020 r. w sprawie: w sprawie uchwalenia stawki ryczałtowej opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za rok od domku letniskowego lub innej nieruchomości wykorzystywanej jedynie przez część roku na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, zgodnie z obowiązującymi ograniczeniami dla rekreacji uchwalono stawkę rocznej opłaty dla odpadów selektywnych w wysokości 181 zł. Jednakże rzeczywiste koszty odbioru i zagospodarowania dla nieruchomości rekreacyjno- wypoczynkowych, są znacznie wyższe niż podjęte stawki. W związku z faktem i ideą samofinansowania się systemu odpadów komunalnych brakujące wpływy muszą zostać przerzucone na mieszkańców. Stąd też m. in. w naszej gminie o		

		charakterze rekreacyjnym, rada gminy zmuszona jest, zgodnie z zapisami ww. ustawy, przerzucić koszty wydatków ponoszonych na rekreację na wpływy uzyskiwane z nieruchomości zamieszkałych. Uważamy, że niesprawiedliwy jest taki sposób ustalania stawki opłaty, który jest sprzeczny z ideą samofinansowania opłat oraz sprawiedliwości społecznej, a niedobory są przerzucane na mieszkańców, którzy „płacą za wczasowiczów". Należy także zauważyć, iż coroczny wzrost wysokości dochodu rozporządzalnego na osobę w przypadku rekreacji, powoduje konieczność corocznego podejmowania uchwał oraz wysyłania zawiadomień o zmianie stawki, w związku z czym pokrywa wzrost opłaty dla rekreacji wynikającej ze wzrostu dochodu rozporządzalnego. Należy także zauważyć, iż coroczny wzrost wysokości dochodu rozporządzalnego na osobę w przypadku rekreacji, powoduje iż konieczność wysłania zawiadomień o opłacie pokrywa wzrost opłaty da rekreacji wynikającej ze wzrostu dochodu rozporządzalnego Rozwiązaniem mogłoby być wprowadzenie zapisów w ustawie dających możliwość zamieszczania obwieszczenia o zmianie stawki opłaty umieszczanego na BIP-ie, na stronach urzędu i w sposób zwyczajowo przyjęty w gminie. W związku z powyższym zgłaszamy konieczność zmiany zapisów ww. ustawy w art. 6j ust. 3b, które umożliwią uwzględnienie w ustalaniu stawek realnych kosztów ponoszonych na nieruchomościach rekreacyjnych lub ustaleniu górnej stawki uchwalanej przez rady gmin do 25% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę - za rok od domku letniskowego na nieruchomości lub od innej nieruchomości wykorzystywanej w celach rekreacyjno-wypoczynkowych.		
152.	Art. 1 pkt 9 lit c	W art. 6j ust. 3 w zdaniu pierwszym tego przepisu jest mowa o „zadeklarowanej liczbie pojemników i worków", natomiast w dodawanym zdaniu drugim tego przepisu jest wyjaśniane pojęcie „zadeklarowanej liczby pojemników", nie ma natomiast odniesienia do zadeklarowanej liczby worków.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu**	**Uwaga nieuwzględniona.** Dodatkowe zapisy ust. 3 odnoszą się tylko do dokonywania opróżnieni pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów. Jak wskazano w uzasadnieniu takie doprecyzowanie wynika z możliwości kilkukrotnego odbierania odpadów z tego samego pojemnika na odpady komunalne w ciągu miesiąca.
153.	Art. 1 pkt 9 lit c	W art. 1 pkt. 9 lit. c projektu zmiany ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach odnoszącym się do art. 6j ust. 3b zmienianej ustawy UCPG dotyczącym ustalania przez rady gmin wysokości rocznej opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla domku letniskowego na nieruchomości lub innej nieruchomości	**Urząd Gminy Pasym**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zaproponowana stawka wydaje się zbyt wysoka. Zaproponowana w projekcie stawka opłata, zgodnie z przedstawionymi wyliczeniami, będzie pokrywać koszty zagospodarowania odpadów z tego typu nieruchomości.

		wykorzystywanej w celach rekreacyjno-wypoczynkowych, nie wyższą niż 10% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem. Zapisy ww. przepisów pozostają nadal niezmienne i znacznie ograniczają ustalenie przez rady gmin realnej wysokości stawki opiaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Według podjętej przez Radę Miejską w Pasymiu Uchwały Nr XI/86/2019 z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie: uchwalenia stawki ryczałtowej opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za rok od domku letniskowego lub innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, zgodnie z obowiązującymi wówczas ograniczeniami dla rekreacji uchwalono stawkę rocznej opiaty dla odpadów selektywnych w wysokości 169 zł. Jednakże rzeczywiste koszty odbioru i zagospodarowania dla nieruchomości rekreacyjnowypoczynkowych, są znacznie wyższe niż podjęte stawki. Na terenie Gminy Pasym koszty rocznej opłaty dla jednej nieruchomości rekreacyjnej wyniosły ponad 440 zł. Wyliczenia opłaty dla nieruchomości rekreacyjnych przedstawione Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Olsztynie, uwidaczniają znaczną różnicę między ponoszonymi wydatkami i uzyskanymi wpływami z tych nieruchomości. W związku z faktem i ideą samofinansowania się systemu odpadów komunalnych brakujące wpływy musiały zostać przerzucone na mieszkańców. Stąd też m. in. w naszej gminie o charakterze rekreacyjnym, rada gminy zmuszona była, zgodnie z zapisami ww. ustawy, przerzucić koszty wydatków ponoszonych na rekreację na wpływy uzyskiwane z nieruchomości zamieszkałych. Dlatego też stawka dla rekreacji od 2020 r. w stosunku do poprzedniej uchwały wzrosła tylko o 10% (zmiana stawki rocznej ze 154 zł na 169 zł), natomiast stawka opiaty dla nieruchomości zamieszkałych o ponad 100% (z 15,20 zł na 31 zł za osobę miesięcznie). Uważamy, że niesprawiedliwy jest taki sposób ustalania stawki opłaty, który jest sprzeczny z ideą samofmansowania opłat oraz sprawiedliwości społecznej, a niedobory są przerzucane na mieszkańców, którzy „płacą za wczasowiczów". Należy także zauważyć, iż coroczny wzrost wysokości dochodu rozporządzalnego na osobę w przypadku rekreacji, powoduje iż konieczność wysłania zawiadomień o opłacie pokrywa wzrost opłaty da rekreacji wynikającej ze wzrostu dochodu rozporządzalnego. Rzeczywistym skutkiem takiej zmiany jest znikomy wzrost wpływów		

		z rekreacji ze względu na konieczność jednoczesnego wysłania zawiadomienia o zmianie stawki za gospodarowanie odpadami komunalnymi do każdego właściciela domku letniskowego. Rozwiązaniem mogłoby być wprowadzenie zapisów w ustawie dających możliwość zamieszczania obwieszczenia zmianie stawki opłaty umieszczanego na BIP-ie, na stronach urzędu i w sposób zwyczajowo przyjęty w gminie. W związku z powyższym zgłaszamy konieczność zmiany zapisów ww. ustawy w art. 6j ust. 3b, które umożliwią uwzględnienie w ustalaniu stawek realnych kosztów ponoszonych na nieruchomościach rekreacyjnych lub ustaleniu górnej stawki uchwalanej przez rady gmin do 25% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę- za rok od domku letniskowego na nieruchomości lub od innej nieruchomości wykorzystywanej w celach rekreacyjno-wypoczynkowych.		
154.	Art. 1 pkt 9 lit d oraz lit. e	Stawka opłaty dla domku letniskowego bądź innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe (10% dochodu rozporządzalnego na rok -181,90zł) została określona na zbyt niskim poziomie, a dodatkowe umożliwienie ponoszenia opłaty za wybrane miesiące (art. 6j ust. 3ba) spowoduje konieczność dopłaty do systemu w tym zakresie dla przedmiotowych nieruchomości. Przede wszystkim należy uwzględnić, iż na nieruchomościach tego typu wytwarzane są duże ilości bioodpadów, których zagospodarowanie niesie za sobą wysokie koszty. Maksymalna stawka opłaty dla tych nieruchomości powinna być zwiększona.	**Urząd Miasta Katowice**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zaproponowana stawka wydaje się zbyt wysoka. Zaproponowana w projekcie stawka opłata, zgodnie z przedstawionymi wyliczeniami, będzie pokrywać koszty zagospodarowania odpadów z tego typu nieruchomości.
155.	Art. 1 pkt 9 lit d	Propozycja zmiany brzmienia przepisu: „3b. W przypadku nieruchomości, na której znajduje się domek letniskowy, lub innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, rada gminy uchwala ryczałtową stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi nie wyższą niż 25% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem — za rok od domku letniskowego na nieruchomości albo od innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.". Słusznym jest ustalanie przez rady gmin wysokości opiaty rocznej za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla domku, a nie dla nieruchomości. Ustalanie powyższej opiaty od nieruchomości, niezależnie od ilości posadowionych na niej domków jest rozwiązaniem krzywdzącym i niesprawiedliwym, zarówno względem	**Urząd Gminy Postomino**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zaproponowana stawka wydaje się zbyt wysoka. Zaproponowana w projekcie stawka opłata, zgodnie z przedstawionymi wyliczeniami, będzie pokrywać koszty zagospodarowania odpadów z tego typu nieruchomości.

		prowadzonych tego typu działalność, jak i względem mieszkańców danej gminy. W żaden sposób ustalona na poziomie wcześniej 169 zł, a obecnie na poziomie 181 zł ryczałtowa opłata nie pokrywa kosztów odbioru i zagospodarowania odpadów z nieruchomości rekreacyjno-wypoczynkowych. W roku 2021 na terenie Gminy Postomino prognozuje się niedoszacowanie stawki na poziomie ok. 90 zł. Zmiana sposobu naliczania opłaty na opłatę „od domku" zbliża gminę do zbilansowania stawki opiaty względem ponoszonych kosztów, wpływa też na zmniejszenie niesprawiedliwości społecznej, jaką jest przerzucanie na mieszkańców kosztów odbierania i zagospodarowania odpadów „od wczasowiczów". Proponuje się podniesienie maksymalnej ryczałtowej stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi do równowartości 25% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem — za rok od domku letniskowego na nieruchomości albo od innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjnowypoczynkowe. Stawka w wysokości 10% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem nie zapewnia pokrycia kosztów funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi pochodzącymi z nieruchomości, na których znajdują się domki letniskowe lub innych nieruchomości wykorzystywanych na cele rekreacyjnowypoczynkowe. Pozostawienie maksymalnej stawki w wysokości 10% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem spowoduje obciążeniem mieszkańców gminy częścią kosztów związanych z odbiorem i utylizacją odpadów komunalnych z nieruchomości rekreacyjnych. Ponadto coroczny wzrost wysokości dochodu rozporządzalnego na osobę, powoduje konieczność wysyłania zawiadomień o zmianie opłaty. Koszt wysyłki zawiadomień w przypadku gminy Postomino pochłonął w przypadku ostatniej zmiany 80% wartości wzrostu opłaty. W związku z powyższym proponujemy wprowadzenie zapisów w ustawie pozwalających na zamieszczanie informacji o zmianie stawki opłaty za pośrednictwem BIP, strony internetowej oraz w sposób zwyczajowo przyjęty na terenie każdej gminy i traktowanie tej informacji jako sposobu zawiadomienia o zmianie stawki.		
156.	Art. 1 pkt 9 lit d	W art. 1 pkt. 9 lit. d) projektu wskazano, że ryczałtowa stawka opłaty za gospodarowanie odpadami dla nieruchomości, na której znajdują		**Uwaga nieuwzględniona.**

		się domki letniskowe lub innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno- wypoczynkowe, nie może być wyższa niż 10% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem. Oznacza to, iż przepisy w tej kwestii w dalszym ciągu pozostają niezmienne. Obecna stawka maksymalna wynikająca z ustawy i proponowana w projekcie tj. 10% dochodu rozporządzalnego na 1 osobę, jest zbyt niska i nie pozwala pokryć kosztu odbioru, transportu i zagospodarowania odpadów z nieruchomości rekreacyjnych. Stawka ta jest poniżej kosztów rynkowych obsługi nieruchomości rekreacyjno-wypoczynkowych. Ma to swoje negatywne konsekwencje, m.in.: -konieczność pokrycia deficytu budżetowego z opłat od mieszkańców stałych (zgodnie z myślą samofinansowania się systemu gospodarowania odpadami komunalnymi), mimo że koszty związane z podwyżką nie są przez nich generowane; -wyłączenie domków letniskowych z systemu gospodarowania odpadami (wskutek zbyt wysokich wydatków w stosunku do dochodów gminy oraz w związku z brakiem zgody Rady Gminy Powidz na drastyczne podniesienie stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od nieruchomości zamieszkałych, mającej rekompensować koszty poniesione z tytułu odbioru odpadów od właścicieli działek rekreacyjnych), co stwarza ryzyko, iż nie wszyscy zawrą umowy na odbiór odpadów; generuje to konieczność podejmowania szczegółowych działań kontrolnych przez pracowników gmin; -nielegalne pozbywanie się odpadów przez właścicieli nieruchomości rekreacyjno-wypoczynkowych - dzikie wysypiska. W związku z powyższym Gmina Powidz wnosi o zwiększenie maksymalnej stawki ryczałtowej opłaty do co najmniej 25 %, co pozwoli na ustalenie realnych stawek pokrywających koszty zagospodarowania odpadów z nieruchomości rekreacyjno-wypocyznkowych. Reasumując, ze względów zarówno środowiskowych, jak i społecznych oraz finansowych wnioskowana zmiana jest konieczna.	**Urząd Gminy Powidz**	Zaproponowana stawka wydaje się zbyt wysoka. Zaproponowana w projekcie stawka opłata, zgodnie z przedstawionymi wyliczeniami, będzie pokrywać koszty zagospodarowania odpadów z tego typu nieruchomości.
157.	Art. 1 pkt 9 lit d	Zmiany w projekcie ustawy powinny dotyczyć udoskonalenia systemy biorąc pod uwagę samofinansowanie się systemu zagospodarowania i odbioru odpadów komunalnych, zgodnie z rosnącymi kosztami.	**Związek Gmin Warmińsko-Mazurskich**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Zespół ds. odpadów komunalnych w Ministerstwie Klimatu i Środowiska przedstawił rekomendacje Ministrowi w zakresie uwag wniesionych do projektu ustawy, dotyczących stawek opłat za odbiór odpadów.

		Jako Gmina Miejska Szczytno, popieramy uwagi i propozycje innych Gmin będących w Związku Gmin Warmińsko-Mazurskich dotyczących zmian w projekcie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Pragniemy zauważyć, że mimo braku nieruchomości rekreacyjnych w granicach administracyjnych miasta dotychczasowa roczna opłata na poziomie 10 % przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem nie pozwoliłaby ustalić realnej wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za rok od domku letniskowego, w sytuacji wzrostu kosztów zagospodarowania odpadów komunalnych. Kolejnym przykładem jest obsługa nieruchomości niezamieszkałej. Z dniem 1 lutego 2021 roku podjęliśmy uchwałę o wyłączeniu z systemu zagospodarowania i odbioru odpadów komunalnych nieruchomości niezamieszkałych ponieważ nowe obliczenia zgodnie z ustawą o UCPG nie pozwalają na naliczenie większej opłaty za poj. 1100 niż 58, 21 zł, co stanowi maksymalny poziom 3,2 % miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę przy rzeczywiście wyższych kosztach, które wynikają z odbioru i zagospodarowaniu tych odpadów. Zmiany w projekcie ustawy powinny dotyczyć udoskonalenia systemy mając na uwadze samofinansowanie się systemu zagospodarowania i odbioru odpadów komunalnych, zgodnie z rosnącymi kosztami np. na zagospodarowania odpadów.		Zgodnie z wypracowanym rozwiązaniem uwzględniono nowe stawki opłaty - 2,6% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem za pojemnik lub worek, o pojemności 120 litrów, przeznaczone do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości (art. 6k ust. 2 pkt 5). Zaproponowana w projekcie stawka opłaty dla domków letniskowych oraz innych nieruchomości wykorzystywanych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, zgodnie z przedstawionymi wyliczeniami, będzie pokrywać koszty zagospodarowania odpadów z tego typu nieruchomości.
158.	Art. 1 pkt 9 lit d	1) Wysokość opłaty na poziomie 10% przeciętnego dochodu rozporządzalnego na 1 mieszkańca nie rekompensuje utrudnionej obsługi nieruchomości. 2) Projekt ustawy nie uwzględnia zmiany stawki w wysokości 3,2 % przeciętnego dochodu rozporządzalnego na 1 mieszkańca za pojemnik 1100 l lub 1% za worek 120 l dotyczący nieruchomości niezamieszkałych. Stawki te niejednokrotnie, co wykazały samorządy i podzieliło Ministerstwo Klimatu, są zbyt niskie nie rekompensują kosztów odbioru i zagospodarowania odpadów komunalnych z nieruchomości nie zamieszkałych. Projekt nie określa kiedy należy uznać, że mieszkaniec odpady segreguje. 1. W przypadku nieruchomości na której znajdują się domki letniskowe wysokość opłaty na poziomie 10% przeciętnego dochodu rozporządzalnego na 1 mieszkańca nie rekompensuje niejednokrotnie	**Związek Gmin Warmińsko-Mazurskich**	

		utrudnionej obsługi tych nieruchomości ze względu na dojazd śmieciarkami, lokalizację tych nieruchomości i kosztów ich obsługi. Likwidacja jednej całorocznej składki za te nieruchomości i wprowadzenie możliwości deklarowania okresowych deklaracji z korzystania z tych nieruchomości spowoduje nagminne korekty deklaracji a tym samym opłat co jest nie do przyjęcia przez samorządy. Obsługa tych nieruchomości należy do najbardziej uciążliwych wymagających dodatkowych nakładów czego nie rekompensuje proponowana stawka. 2. Projekt Ustawy nie uwzględnia zmiany stawki w wysokości 3,2 % przeciętnego dochodu rozporządzalnego na 1 mieszkańca za pojemnik 1100 l lub 1% za worek 120 l dotyczący nieruchomości niezamieszkałych. Stawki te niejednokrotnie, co wykazały samorządy i podzieliło Ministerstwo Klimatu, są zbyt niskie nie rekompensują kosztów odbioru i zagospodarowania odpadów komunalnych z nieruchomości nie zamieszkałych. Sytuacja taka powoduje, że mieszkańcy ze swojej opłaty za zagospodarowanie odpadów dopłacają do obsługi nieruchomości nie zamieszkałych. Brak zmiany tego % uregulowania spowoduje wyłączenie nieruchomości nie zamieszkałych z gminnych systemów gospodarki odpadami. Skutkiem może być brak obsługi w/w nieruchomości w małych gminach a także pozbywanie się odpadów w sposób niekontrolowany. 3. Projekt nie określa kiedy należy uznać, że mieszkaniec odpady segreguje, brak jest określenia jaki np. procentowy udział frakcji obcych dla danej frakcji np. plastik, szkło, papier dyskwalifikuje proces segregacji odpadów w danym gospodarstwie domowym.		
159.	Art. 1 pkt 9 lit d	Wprowadzenie zapisów dotyczących możliwości podejmowania uchwały z art.6j ust. 3b w sprawie stawki opłaty za odpady komunalne dla nieruchomości rekreacyjno-wypoczynkowych np. do 30 kwietnia danego roku. Proponowana zmiana zapisu mogłaby dotyczyć dodania zdania drugiego w art. 1 pkt. 9 lit d (na druku UD 163) o przykładowej treści: „Uchwała w sprawie stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za rok od domku letniskowego na nieruchomości albo innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe za dany rok kalendarzowy może być podjęta w terminie do 30 kwietnia danego roku”.	**Związek Gmin Warmińsko-Mazurskich**	**Uwaga nieuwzględniona.** W celu swobodnej realizacji zadań przez, w zakresie organizacji systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, nie jest zasadne nakładanie ograniczeń czasowych, co do wprowadzania terminu na podjęcie uchwały dotyczącej określenia stawki opłaty dla domków letniskowych lub innych nieruchomości wykorzystywanych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.

		Ułatwi to dokonywanie zmian w opłatach. Nieruchomości zamieszkałe, w związku ustawowym miesięcznym naliczaniem mogą być zmieniane w trakcie roku, a dla nieruchomości rekreacyjnych nie jest możliwe wprowadzenie tej opłaty w trakcie roku kalendarzowego (uchylenie takich uchwał przez RIO w Olsztynie). W związku, z czym zmiany stawek dla nieruchomości rekreacyjno-wypoczynkowych nie mogą obowiązywać za dany rok, tylko od następnego roku kalendarzowego. Wszelkie analizy kosztów, zmiany stawek, przetargi mające wpływ na stawki opłat, dokonywane są zazwyczaj pod koniec roku. O ile nieruchomości zamieszkałe i niezamieszkałe (działalność) mają rozliczenie miesięczne i zmiany stawek mogą być podejmowane po przetargach na początku danego roku, o tyle w tej samej sytuacji nieruchomości rekreacyjne mają stawkę rocznej opłaty i zmiany nie mogą być dokonane na początku roku. Wówczas w celu zbilansowania opłat, zgodnie z ustawą o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, koszty z rekreacji są przerzucane głównie na mieszkańców. Problem ten rozwiązałaby możliwość podejmowania przez radę gminy uchwały wynikającej z art. 6j ust. 3b przynajmniej do 30 kwietnia danego roku. Ponadto obwieszczenie w sprawie przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego za rok poprzedni jest publikowane przez GUS do końca marca danego roku. Dochód ten jest podstawą podejmowania uchwał. Okres do 30 kwietnia na podejmowanie uchwał w sprawie stawki ryczałtowej dla rekreacji powinien być wystarczający na skorygowanie rosnących stawek opłaty na nieruchomościach rekreacyjnych. Brak takich zapisów powoduje, że podwyżkami cen zagospodarowania na początku danego roku zostają obciążeni mieszkańcy, ponieważ aktualnie jakakolwiek zmiana stawek opłaty dla rekreacji na początku roku powoduje brak możliwości ich zastosowania do rosnących kosztów zagospodarowania odpadów z początkiem danego roku. Skutkiem obecnych zapisów ustawowych jest obciążanie kosztami mieszkańców za odpady, ponieważ zgodnie z aktualnymi zapisami (oraz uchylaniem takich uchwał przez RIO) uchwała w sprawie stawki ryczałtowej dla rekreacji, podjęta nawet na początku danego roku, może mieć zastosowanie dopiero od roku następnego. Proponowana zmiana zapisu mogłaby dotyczyć dodania zdania drugiego w art. 1 pkt. 9 lit d (na druku UD 163) o przykładowej treści: „Uchwała w sprawie stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za rok od domku letniskowego na nieruchomości albo		

		innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe za dany rok kalendarzowy może być podjęta w terminie do 30 kwietnia danego roku”.		
160.	Art. 1 pkt 9 lit d	Zachowano zasadę ustalania przez rady gmin wysokości rocznej opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla domku letniskowego na nieruchomości lub innej nieruchomości wykorzystywanej w celach rekreacyjno-wypoczynkowych, nie wyższą niż 10% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem. W/w przepisy pozostają nadal niezmienione i znacznie ograniczają ustalenie przez rady gmin realnej wysokości stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Według podjętej przez Radę Gminy Radziejowice Uchwały Nr XXI/162/2020 z dnia 27 stycznia 2020 r. w sprawie stawki ryczałtowej opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za rok od nieruchomości na której znajduje się domek letniskowy, lub od innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe , opłata ta w toku 2020 wyniosła 169,30 zł. W celu ustalenia wysokości stawki opłaty na takim poziomie, który pozwoli na osiągnięcie wpływów w wysokości pozwalającej pokryć koszty funkcjonowania systemu, dokonano analizy kosztów funkcjonowania systemu na terenie gminy Radziejowice w oparciu o dostępne dane. Na podstawie danych z roku 2020 koszt odbioru i zagospodarowania odpadów komunalnych, z nieruchomości, na której znajduje się domek letniskowy lub od innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe wyniósł 153 215,93 zł., bez uwzględnienia kosztów obsługi systemu. Przeliczając te koszty na liczbę działek (486), stawka opłaty powinna wynosić 315,26 zł. Uważam, ze sposób określania stawki ryczałtowej wskazany w projekcie ustawy jest niesprawiedliwy względem mieszkańców zamieszkujących teren gminy i sprzeczny z ideą samofinansowania się systemu gospodarki odpadami komunalnymi. Ponadto coroczna zmiana wysokości dochodu rozporządzalnego, a co za tym idzie, zmiana wysokości opłaty ryczałtowej, powoduje konieczność corocznego wysyłania zawiadomień o zmianie stawki do właścicieli domków letniskowych, co również generuje dodatkowe koszty po stronie gminy.	**Urząd Gminy Radziejowice**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zaproponowana stawka wydaje się zbyt wysoka. Zaproponowana w projekcie stawka opłata, zgodnie z przedstawionymi wyliczeniami, będzie pokrywać koszty zagospodarowania odpadów z tego typu nieruchomości.

		W związku z powyższym wnoszę o zmianę zapisu, na taki, który umożliwi urealnienie wysokości opłaty ryczałtowej tj. nie wyższy niż 20% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na osobę.		
161.	Art. 1 pkt 9 lit d	W art. 6j ust. 3b i 3ba - pojawiają się pojęcia „domku letniskowego” i „innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe”. Proponuje się aby w stosunku do tych pojęć podać odwołanie do stosownych przepisów prawa.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu**	**Uwaga nieuwzględniona.** Wskazane pojęcia już funkcjonują w obecnie obowiązujących przepisach ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.
162.	Art. 1 pkt 9 lit d	Uwzględnienie w przedmiotowej nowelizacji zapisu umożliwiającego gminom określenia ryczałtowej stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, której mowa w art. 6j ust. 3b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, także w odniesieniu do rodzinnych ogrodów działkowych w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o rodzinnych ogrodach działkowych. Aktualne zapisy ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nakazujące gminie określenie wysokości opłaty w stosunku do rodzinnych ogrodów działkowych w sposób określony w art. 6j ust. 3 ustawy, tj. jako iloczyn zadeklarowanej liczby pojemników lub worków (...) oraz stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi powoduje znaczny wzrost kosztów jakie muszą ponosić rodzinne ogrody działkowe w stosunku do stosowanej dotychczas metody ryczałtowej. Mając na uwadze specyfikę wytwarzanych przez ww. podmioty odpadów komunalnych (duża liczba odpadów bio), naliczenie opłaty za każdy pojemnik bardzo negatywnie wpływa na wysokość ponoszonych przez te podmioty kosztów. Proponuję zatem wprowadzenie zmian w art. 6j niniejszej ustawy: Modyfikacja art. 3b, który otrzymuje brzmienie: W przypadku nieruchomości, na której znajduje się domek letniskowy, lub innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe oraz nieruchomości, na której znajduje się rodzinny ogród działkowy w rozumieniu art. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2176), rada gminy może uchwalić ryczałtową stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi nie wyższą niż 10% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem — za rok od nieruchomości, na której znajduje się domek letniskowy lub innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.	**Urząd Miasta Bydgoszczy**	**Uwaga nieuwzględniona.** Stosowanie ryczałtowego rozliczania może powodować przeszacowanie kosztów odbioru tych odpadów.

163.	Art. 1 pkt 9 lit d	Przedłożone propozycje wprowadzenia zmian do omawianego projektu budzą niepokój ze względu na wysokie podwyżki dla nieruchomości niezamieszkałych w tym dla ROD. Dotychczas płaciliśmy ryczałtowo 53.00zt w skali roku a po podwyżkach będziemy płacić 300.00 zł, więc pytamy się: -czym kierowano się podnosząc tak drastycznie stawki opłat? - czy te podwyżki wynikają z uzasadnionych ekonomicznie kosztów zagospodarowania odpadów, czy pokrywa się koszty braku odpowiedniej organizacji w systemie gospodarowania odpadami komunalnymi? Uważamy, że nieruchomości niezamieszkałe/zajmowane przez ROD/ powinny być obowiązkowo ujęte w gminnym systemie gospodarowania odpadami komunalnymi a wyłączenie ich z tego systemu następowało by wyłącznie na wniosek właścicieli nieruchomości /zarządów ROD/. Jako Zarząd ROD będziemy kontynuować działania edukacyjne w zakresie właściwej segregacji odpadów poprzez rozdawanie ulotek, zamieszczanie informacji na stronie internetowej ogrodu oraz kontroli składowanych odpadów w punktach selektywnej zbiorki.	**Polski Związek Działkowców ROD im. kpr. Benedy w Bydgoszczy**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Zespół ds. odpadów komunalnych w Ministerstwie Klimatu i Środowiska przedstawił rekomendacje Ministrowi w zakresie uwag wniesionych do projektu ustawy, dotyczących stawek opłat za odbiór odpadów. Zgodnie z wypracowanym rozwiązaniem uwzględniono nowe stawki opłaty - 2,6% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem za pojemnik lub worek, o pojemności 120 litrów, przeznaczone do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości (art. 6k ust. 2 pkt 5); Natomiast objęcie nieruchomości niezamieszkałych należy do decyzji rady gminy. Zgodnie z zaproponowanymi w projekcie rozwiązania w przypadku podjęcia takiej uchwały właściciele nieruchomości zostają włączeni do gminnego systemu chyba, że w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia uchwały złożą pisemne oświadczenie o wyłączeniu się z systemu odbierania odpadów komunalnych zorganizowanego przez gminę.
164.	Art. 1 pkt 9 lit d	Zapisy projektu zmiany ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie zakładają zmiany przepisu zawartego wart. 6j ust. 3b, co znacznie ogranicza ustalanie przez rady gmin realnej wysokości stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na nieruchomościach zabudowanych budynkami letniskowymi lub innych wykorzystywanych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe. Gmina Zbiczno jest jedną z wielu gmin o charakterze turystycznym, na terenie której zlokalizowana jest duża liczba domków letniskowych i nieruchomości przeznaczonych pod rekreację. W ostatnim czasie, najprawdopodobniej z uwagi na pandemię, wiele tego typu nieruchomości było zamieszkałych przez większą część roku. Koszty odbioru i zagospodarowania wygenerowanych ilości odpadów komunalnych z ww. nieruchomości znacznie przewyższały stawki podjęte przez Rady Gminy na 2020 r. zgodnie z dyspozycją ustawy UCPG. Mając powyższe na uwadze, uważam, ze pilnych zmian wymaga spos6b naliczania opłaty za odbiór odpadów komunalnych z nieruchomości letniskowych, gdyż ustalenie poziomu opłaty za nieruchomości letniskowe w wysokości nie większej niż 10 %	**Urząd Gminy Zbiczno**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zaproponowana stawka wydaje się zbyt wysoka. Zaproponowana w projekcie stawka opłata, zgodnie z przedstawionymi wyliczeniami, będzie pokrywać koszty zagospodarowania odpadów z tego typu nieruchomości.

		przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osoby zł za rok jest nieadekwatne do faktycznych kosztów ponoszonych przez gminy za odbieranie odpad6w z takich nieruchomości. Ustalenie stawek za odpady z nieruchomości letniskowych należy pozostawić radom gmin, które powinny ustalać stawki opłat biorąc pod uwagę specyfikę danej gminy, ilość powstających odpadów i koszty ich odbierania. Ponadto, zgodnie z brzmieniem art. 6j ust. 3b oplata ryczałtowa ustalana jest dla ,,nieruchomości", a nie dla domku letniskowego. Uważam, ze należałoby doprecyzować zapisy, w kwestii określenia opłaty za domek letniskowy (obiekt letniskowy), a nie za nieruchomość, na kt6rej znajduje się domek letniskowy, gdyż interpretując wprost niniejszy zapis, w przypadku nieruchomości zabudowanej kilkoma domkami letniskowymi właściciel zapłaci za odbiór odpadów tyle samo, co właściciel jednego domku letniskowego. Jednocześnie stoję na stanowisku, ze zastosowanie opłaty ryczałtowej, o której mowa w art. 6j ust. 3b ustawy UCPG dotyczy właścicieli domków letniskowych i innych nieruchomości wykorzystywanych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, którzy nie czerpią z tego dochodów tzn. wykorzystują je na potrzeby własne. Natomiast domki letniskowe i inne nieruchomości rekreacyjno-wypoczynkowe, na których powstają odpady komunalne, regularnie wynajmowane, często przez większą część roku, nie powinny być objęte opłatą ryczałtową roczną. Z reguły właściciele takich domków świadczących usługi najmu, nie mają zgłoszonej działalności gospodarczej w tym zakresie, zatem nie poczuwają się do zawierania odrębnych umów z przedsiębiorcą odbierającym odpady komunalne. Biorąc pod uwagę funkcję obiektu, składają deklarację na budynek letniskowy płacąc roczną stawkę ryczałtową, która jest zbyt niska. Ilość wyprodukowanych odpadów komunalnych rocznie z takiego obiektu jest niewspółmierna do ponoszonych przez właściciela obiektu opłat za odbiór i zagospodarowanie śmieci. W związku z powyższym wnioskujemy o wprowadzenie zmian wart. 6j ust. 3b ustawy UCPG w zakresie: -podniesienia górnej stawki uchwalanej przez rady gmin do co najmniej 25% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osoby - za rok od domku letniskowego na nieruchomości lub		

		od innej nieuchronności wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, lub pozostawienie ustalania stawek za odpady z nieruchomości letniskowych radom gmin; -zmiany zapisu ,,..od nieruchomości, na której znajduje się domek letniskowy, lub innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe" na zapis ,,od domku letniskowego zlokalizowanego na nieruchomości lub innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe nie przeznaczonych na wynajem".		
165.	Art. 1 pkt 9 lit. e	Modyfikacja art. 3ba, który otrzymuje brzmienie: Rada gminy, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, może nałożyć obowiązek ponoszenia przez właścicieli nieruchomości, na której znajduje się domek letniskowy, lub innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe oraz nieruchomości, na której znajduje się rodzinny ogród działkowy w rozumieniu art. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2176), opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w wysokości określonej zgodnie z ust. 3, z tym, że w przypadku gdy deklaracja, o której mowa w art. 6m ust. lab, zawiera wskazanie okresów korzystania z tych nieruchomości, właściciel nieruchomości ponosi opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi za miesiąc lub miesiące, w których zostały wskazane okresy korzystania z nieruchomości; oraz Uchylenie art. 3d w całości Mając na uwadze powyższe argumenty wnoszę o uwzględnienie w nowelizacji ustawy przytoczonych zapisów, które umożliwią gminie wybór sposobu naliczenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w odniesieniu do rodzinnych ogrodów działkowych (stawka ryczałtowa lub opłata za pojemnik).	**Urząd Miasta Bydgoszczy**	**Uwaga nieuwzględniona.** Nie jest zasadne łączenie tych dwóch typów nieruchomości w ramach jednej kategorii nieruchomości oraz stosowanie tych samych przepisów z uwagi na innych charakter rodzinnych ogródków działkowych od domków letniskowych lub innych nieruchomości wykorzystywanych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe – będzie się to wiązać z różnym charakterem wytwarzanych odpadów, zasadami odbioru i innymi czynnikami w tym zakresie.
166.	Art. 1 pkt 9 lit. e	Rozwiązaniem dla Gminy byłoby wrócenie do poprzednich rozwiązań dot. ustalania ryczałtu, a mianowicie przed wprowadzeniem zapisu stanowiącego, że opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi nie może być wyższa niż 10 % przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem lub podniesienie tego pułapu chociażby do 20%. Niewystarczająca wydaje się maksymalna stawka opłaty za nieruchomości niezamieszkałe w wysokości 23 zł.	**Związek Gmin Warmińsko-Mazurskich**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zaproponowana stawka wydaje się zbyt wysoka. Zaproponowana w projekcie stawka opłata, zgodnie z przedstawionymi wyliczeniami, będzie pokrywać koszty zagospodarowania odpadów z tego typu nieruchomości.

		I. Pozytywnie należy ocenić rozszerzenie oddziaływania przepisów ustawy na wytwórców odpadów komunalnych. Konsekwencją powyższego jest zniesienie odpowiedzialności zbiorowej i umożliwienie, po zapewnieniu technicznych możliwości identyfikacji odpadów komunalnych wytwarzanych w poszczególnych lokalach, postanowienie przed radę gminy, w drodze uchwały, o składaniu deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ponoszeniu tej opłaty. II. Pozytywnie należy ocenić również propozycję zmiany pozwalającą w przypadku podjęcia uchwały rady gminy o objęciu nieruchomości niezamieszkałych systemem odbierania odpadów zorganizowanym przez gminę na wyłączenie się przez właściciela nieruchomości z tego systemu. III. Pozytywnie Gmina ocenia również odniesienie się w projekcie do podstawy naliczenia opłaty poprzez dodanie dodatkowego czynnika, jakim jest liczba opróżnień danego pojemnika w ciągu miesiąca dla nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy. IV. Z negatywną oceną musi się natomiast spotkać, dodanie do art. 6j po ust. 3b ustępu 3ba i 3bb. Z uwagi, że wprowadza on dodatkową możliwość wyznaczenia przez rady gmin obowiązku ponoszenia przez właściciela nieruchomości, na której znajduje się domek letniskowy lub innych nieruchomości wykorzystywanych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, co jednak nie rozwiązuje problemów związanych z kosztami obsługi ww. nieruchomości. Z zapisu ust. 3ba wynika, że właściciele nieruchomości ponosić będą opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi za miesiąc lub miesiące, w których zostały wskazane okresy korzystania z nieruchomości. Z doświadczenia wiemy, że właściciele domków letniskowych przebywają częściej na swoich nieruchomościach niż to deklarują, a za ich pobytem nie idzie zmiana deklaracji. Natomiast odpady powstają, a koszt ich odbioru i zagospodarowania ponoszą samorządy, a w rzeczywistości mieszkańcy. Rozwiązaniem dla Gminy byłoby wrócenie do poprzednich rozwiązań dot. ustalania ryczałtu, a mianowicie przed wprowadzeniem zapisu stanowiącego, że opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi nie może być wyższa niż 10 % przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem lub podniesienie tego pułapu chociażby do 20%. Gminy już teraz przyjmując maksymalną wartość (10%) nie pokrywają kosztów		

		związanych z obsługą nieruchomości letniskowych. Nieruchomości letniskowe znajdują się często w obszarach, gdzie nie znajduje się zabudowa należąca do stałych mieszkańców. Wykonawca usługi, musi zatem przemierzyć/pokonać dodatkową trasę, w trakcie której może okazać się, że na danym terenie nie został wystawiony żaden pojemnik w dniu odbioru, nie może on również ominąć trasy, gdyż może okazać się równie dobrze, że któraś z tych nieruchomości wystawiła pojemnik. Zdarza się, że właściciele domków rekreacyjnych skarżą się, że odbiór odpadów jest zbyt rzadko, a harmonogramy wywozu nie są dostosowane do ich potrzeb. Natomiast Gminy nie są w stanie sprostać tym wymaganiom, zwłaszcza gdy są zmuszone minimalizować koszty. Należy mocno zaznaczyć, że koszt odbioru odpadów od właścicieli domków letniskowych nie powinien odbywać się kosztem stałych mieszkańców, a to właśnie oni najbardziej odczuwają podwyżki podyktowane koniecznością domknięcia się systemu. VI. Niewystarczająca wydaje się maksymalna stawka opłaty za nieruchomości niezamieszkałe w wysokości 23 zł. VII. Źle należy także ocenić możliwość odstępstwa od selektywnej zbiórki odpadów. Pytanie, komu ma służyć takie rozwiązanie. Małe gminy, świetnie sobie one radzą z selekcją odpadów i jest to rozwiązanie, na którym powinno zależeć wszystkim.		
167.	Art. 1 pkt 10	Postulujemy do Pana Ministra o utrzymanie dotychczasowych stawek opłat za wywóz odpadów komunalnych z nieruchomości niezamieszkanych na dotychczasowym — w odczuciu ROD – i tak już wysokim poziomie.	**Polski Związek Działkowców Stowarzyszenie Ogrodowe**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zaproponowane zmiany wynikają z uwag zgłaszanych przez przedstawicieli JST zgłaszali uwagi, że koszty zagospodarowania odpadów znacząco wzrosły i wyżej wymienione stawki są zbyt niskie i nie pokrywają kosztów obsługi ww. nieruchomości.
168.	Art. 1 pkt 10	Dotyczy propozycji podwyższenia maksymalnych stawek opłat za odbiór odpadów komunalnych w przypadku nieruchomości niezamieszkanych, w tym ROD (art. 1 pkt 10 projektu ustawy). Dotychczasowe maksymalne stawki wynosiły — 3,2% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem za pojemnik 1100 litrów (w 2020 r. — 58,20 zł) oraz 1 % przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem na worek 120 litrów (w 2020 r. — 18,19 zł). Proponowana zmiana polega na określeniu stawki 1,3 % przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem za worek 120 litrów (w 2020 r. — 23,65 zł), a stawki za pozostałe pojemności pojemników mają być	**Polski Związek Działkowców**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zaproponowane zmiany wynikają z uwag zgłaszanych przez przedstawicieli JST. Postulaty wskazywały, że koszty zagospodarowania odpadów znacząco wzrosły i obowiązujące do tej poru stawki są zbyt niskie i nie pokrywają kosztów obsługi nieruchomości niezamieszkałych.

		proporcjonalne. Oznacza, że za pojemnik 1100 litrów ROD będą musiały zapłacić blisko 4 razy więcej — 216,76 zł (ok. 0,19 zł za litr). Opłaty znacząco wzrosną również za pozostałe pojemności pojemników! Zdaniem PZD powyższa propozycja podwyższenia maksymalnych stawek opłat w przypadku nieruchomości niezamieszkanych w tym ROD jest niczym nieuzasadniona, a tym samym niemożliwa do zaakceptowania. W uzasadnieniu projektu, Ministerstwo wskazuje, że „zmiana jest podyktowana analizą danych dotyczących wzrostu kosztów związanych z gospodarowaniem odpadami zarówno na etapie odbioru, transportu jak i przetwarzania oraz weryfikacją sygnałów napływających od JST w tym zakresie". Nie zostały jednak przedstawione żadne aktualne, dokładne dane wynikające z ww. analiz, a w szczególności uzasadniające wzrost stawek opłat o blisko 400 % (w przypadku pojemnika 1100 litrów). W związku z powyższym zgłaszamy poważne wątpliwości co do prawidłowości dokonanej kalkulacji i obawy, że wyliczone, wyższe stawki opłat nie spowodują bilansowania się gminnych systemów odbioru odpadów komunalnych w zakresie nieruchomości niezamieszkanych, lecz będą stanowić dodatkowe źródło zysku miast i gmin. W związku z powyższym, wobec braku jakiegokolwiek uzasadnienia dla proponowanej wysokości podwyżki, postulujemy do Pana Ministra o utrzymanie dotychczasowych stawek opłat za wywóz odpadów komunalnych z nieruchomości niezamieszkanych na dotychczasowym — w odczuciu ROD - tak już wysokim poziomie.		
169.	Art. 1 pkt 10	Nowelizacja powinna zawierać obniżkę maksymalnych stawek, o których mowa w art. 6k ust. 2a pkt 1-4. Wiele gmin przyjmuje maksymalne stawki, co w praktyce powoduje wzrost opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi średnio o 40%. Niekiedy podwyżki te w indywidualnych przypadkach sięgnęły 100%, a nawet więcej. Żadna z podwyżek opłat związanych eksploatacją i utrzymaniem lokalu mieszkalnego nigdy nie była tak skokowa i drastyczna, jak w przypadku opłat z tytułu gospodarowania odpadami komunalnymi.	**Unia Spółdzielców Mieszkaniowych w Polsce**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zaproponowane zmiany wynikają z uwag zgłaszanych przez przedstawicieli JST. Postulaty wskazywały, że koszty zagospodarowania odpadów znacząco wzrosły i obowiązujące do tej poru stawki są zbyt niskie i nie pokrywają kosztów obsługi nieruchomości niezamieszkałych.
170.	Art. 1 pkt 10	Art. 6k ust. 4a, który wskazuje, iż ,,Rada gminy, w drodze uchwały, zwalnia w części z opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi właścicieli nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi kompostujących bioodpady stanowiące odpady komunalne w kompostowniku przydomowym, proporcjonalnie do	**Urząd Gminy Zbiczno**	**Uwaga nieuwzględniona.** Gmina mając na uwadze właściwe zbilansowanie kosztów systemu (w tym kosztów gospodarowania odpadami) powinna zwolnić mieszkańców tylko w takiej części, w

		zmniejszenia kosztów gospodarowania odpadami komunalnymi z gospodarstw domowych". Ustawodawca wymaga by zwolnienie nastąpiło proporcjonalnie. Ustalając kwoty takiego zwolnienia należy zastosować następującą regułę: równowartość zwolnienia do opłaty za gospodarowanie odpadami ma się tak, jak zmniejszenie kosztów gospodarowania odpadami komunalnymi z gospodarstw domowych do tych kosztów ogółem. Kierując się ww. zasadą, wielokrotnie w podejmowanych przez rady gmin uchwałach zwalniających w części z opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi właścicieli nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi, którzy kompostują bioodpady w przydomowych kompostownikach, stawki określające kwotę zwolnienia są bardzo niskie. Nieznaczna różnica w stawkach za odbiór odpadów komunalnych nie motywuje właścicieli do urządzania na nieruchomości kompostownika. Założeniem powyższego przepisu ma być zmniejszenie ilości odpadów bio kierowanych na wysypiska, a w konsekwencji zmniejszeniem kosztów funkcjonowania systemu. Brak możliwości ustalenia wyższych kwot zwolnienia w części z opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi właścicieli nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi kompostujących bioodpady stanowiące odpady komunalne w kompostowniku przydomowym powoduje brak zainteresowania przez właścicieli kompostowaniem odpadów bio na swoich nieruchomościach.		jakiej ponosi mniejsze koszty z tytułu braku konieczności zagospodarowania bioodpadów.
171.	Art. 1 ust 10 lit b	Proponujemy nowe brzmienie art. 6k w ust. 2a pkt 5): „5) w przypadku metody, o której mowa w art. 6j ust. 3 - 3% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem za pojemnik lub worek, o pojemności 120 litrów, przeznaczone do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości; za pojemniki lub worki o mniejszej lub większej pojemności stawki opłat ustala się w wysokości proporcjonalnej do ich pojemności.". Wprowadzenie wartości 1,3% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem za pojemnik lub worek, o pojemności 120 litrów prowadzi do sytuacji, ze nadal stawka za zagospodarowanie pojemnika, worka 120 L wyniesie tylko 23,64 zł co w obecnej chwili jest zbyt niską stawką i nie pokrywa kosztów odbioru i zagospodarowania odpadów.	**Konfederacja Lewiatan**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Zespół ds. odpadów komunalnych w Ministerstwie Klimatu i Środowiska przedstawił rekomendacje Ministrowi w zakresie uwag wniesionych do projektu ustawy, dotyczących stawek opłat za odbiór odpadów. Zgodnie z wypracowanym rozwiązaniem uwzględniono nowe stawki opłaty – 2,6% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem za pojemnik lub worek, o pojemności 120 litrów, przeznaczone do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości (art. 6k ust. 2 pkt 5).

172.	Art. 1 ust 10 lit b	Stawki opłat winny być odzwierciedleniem rzeczywistych kosztów zagospodarowania odpadów komunalnych, a nie wynikać z zapisów ustawy. Ustalenie maksymalnych stawek na tak wysokim poziomie może spowodować przyjęcie ich przez gminę jako uzasadnionych ekonomicznie.	**Związek Rewizyjny Spółdzielni Mieszkaniowych RP**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zaproponowane zmiany wynikają z uwag zgłaszanych przez przedstawicieli JST. Postulaty wskazywały, że koszty zagospodarowania odpadów znacząco wzrosły i obowiązujące do tej poru stawki są zbyt niskie i nie pokrywają kosztów obsługi nieruchomości niezamieszkałych.
173.	Art. 1 ust 10 lit b	Doprecyzowanie w art. 6k ust. 2a pkt 5 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, że maksymalne stawki opłat za wywóz odpadów komunalnych z nieruchomości niezamieszkanych, w tym ROD dotyczą zarówno gminnego systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, jak i prywatnego (aby nie dopuścić do nieuczciwych praktyk i wykorzystywania pozycji monopolistycznej przez przedsiębiorców wywozowych narzucających właścicielom nieruchomości niezamieszkanych, w tym ROD stawki opłat przekraczające kilkakrotnie stawki gminne).	**Polski Związek Działkowców Stowarzyszenie Ogrodowe**	**Uwaga nieuwzględniona.** Obecne brzmienie art. 6k ust. 2a stanowi, że rada gminy ustala stawki opłat, również w stosunku do nieruchomości niezamieszkałych niezależnie czy są one objęte gminny systemem. W przypadku gdy właściciele nieruchomości niezamieszkałych zobowiązani są do zawierania indywidulanych umów na odbieranie odpadów komunalnych to podmioty świadczące takie usługi nie powinny stosować stawek wyższych niż te, określone uchwałą rady gminy.
174.	Art. 1 ust 10 lit b	Maksymalna stawka za pojemnik wynosząca 1,3% dochodu rozporządzalnego za pojemnik 120l nadal nie odpowiada stawkom rynkowym (1819*1,3%=23,65zł). Dla porównania obecne stawki odbioru za pojemnik 120l (cennik komercyjny) w Katowicach wynoszą ok 30,00zł. Metodologia obliczeń stawek powinna być wyliczona od pojemnika najmniejszej pojemności -najwyższa cena jednostkowa.	**Urząd Miasta Katowice**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Zespół ds. odpadów komunalnych w Ministerstwie Klimatu i Środowiska przedstawił rekomendacje Ministrowi w zakresie uwag wniesionych do projektu ustawy, dotyczących stawek opłat za odbiór odpadów. Zgodnie z wypracowanym rozwiązaniem uwzględniono nowe stawki opłaty – 2,6% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem za pojemnik lub worek, o pojemności 120 litrów, przeznaczone do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości (art. 6k ust. 2 pkt 5).
175.	Art. 1 ust 10 lit b	Zwiększenie maksymalnego poziomu stawek opłat do co najmniej 2-2,5 % przeciętnego dochodu rozporządzalnego. Pomimo projektowanej wartości na poziomie 1,3% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem, nadal, w ocenie Gminy Kowale Oleckie jest ona zbyt niska, aby urealnić stawkę opłat w stosunku do rzeczywiście ponoszonych kosztów i tym samym uniknąć przerzucania części kosztów na nieruchomości zamieszkałe, tak jak miało to miejsce dotychczas. Przykładowo: proponowana maksymalna wartość 1,3% po przeliczeniu na pojemnik/worek 120 l daje maksymalną wartość stawki w wysokości 23,647 zł. Na terenie Gminy Kowale Oleckie niemal identyczna	**Związek Gmin Warmińsko-Mazurskich**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Zespół ds. odpadów komunalnych w Ministerstwie Klimatu i Środowiska przedstawił rekomendacje Ministrowi w zakresie uwag wniesionych do projektu ustawy, dotyczących stawek opłat za odbiór odpadów. Zgodnie z wypracowanym rozwiązaniem uwzględniono nowe stawki opłaty – 2,6% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem za pojemnik lub worek, o pojemności 120 litrów, przeznaczone do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości (art. 6k ust. 2 pkt 5).

		stawka (23,00 zł) funkcjonowała jeszcze przed wdrożeniem z dniem 1 lipca 2020 Wspólnego Systemu Segregacji Odpadów (na podstawie uchwały Rady Gminy Kowale Oleckie z dnia 6 sierpnia 2019 nr RG.0007.62.2019, wówczas na terenie gminy funkcjonował system segregacji w podziale na frakcje suchą i mokrą). Przy przejściu na 5-frakcyjny system segregacji odpadów koszty funkcjonowania systemu znacząco wzrosły, m.in. wskutek drastycznego wzrostu kosztów odbioru i transportu odpadów oraz stałego wzrostu kosztów ich zagospodarowania. Skoro przy ”tańszym” sposobie odbioru odpadów skalkulowana w oparciu o realne koszty stawka była na poziomie 23,00 zł za pojemnik 120 l, oczywistym jest iż powrót do tej wartości przy obecnie ponoszonych kosztach dalej będzie skutkować przerzucaniem kosztów na nieruchomości zamieszkałe, a w konsekwencji wyłączeniem z gminnego systemu gospodarowania odpadami nieruchomości niezamieszkałych z urzędu (gmina Kowale Oleckie od początku jego funkcjonowania objęła nim nieruchomości niezamieszkałe). Postulat: o zwiększenie maksymalnego poziomu stawek opłat do co najmniej 2-2,5 % przeciętnego dochodu rozporządzalnego.		
176.	Art. 1 ust 10 lit b	Dodatkowo zmiany wymaga art. 6k ust. 2a pkt 5 w sprawie stawek za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla właścicieli nieruchomości niezamieszkałych. ,, (. ..) w przypadku nieruchomości, na której nie zamieszkują mieszkańcy (...) rada gminy ustala stawki opłat w wysokości, nie wyższej niż maksymalne stawki opłat, które za odpady komunalne zbierane i odbierane w sposób selektywny wynoszą za miesiąc - 3,2% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem za pojemnik o pojemności 1100 l lub 1% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem za worek o pojemności 120 litrów, o mniejszej lub większej pojemności stawki opłat ustala się w wysokości proporcjonalnej do ich pojemności ". Takie brzmienie przepisu powoduje, ze maksymalna stawka za pojemnik dla właścicieli nieuchronności niezamieszkałych, czyli np. sklepów, przedsiębiorstw, ośrodków wczasowych, obiektów agroturystycznych nie pokrywa rzeczywistych kosztów odbioru odpadów z tych nieruchomości. Firmy odbierające odpady komunalne nie są w stanie odbierać odpad6w po stawce 6,35 zł za pojemnik 120 l odpadów zmieszanych.	**Urząd Gminy Zbiczno**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Zespół ds. odpadów komunalnych w Ministerstwie Klimatu i Środowiska przedstawił rekomendacje Ministrowi w zakresie uwag wniesionych do projektu ustawy, dotyczących stawek opłat za odbiór odpadów. Zgodnie z wypracowanym rozwiązaniem uwzględniono nowe stawki opłaty – 2,6% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem za pojemnik lub worek, o pojemności 120 litrów, przeznaczone do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości (art. 6k ust. 2 pkt 5).

		W konsekwencji czego, gminy unikają stosowania art. 6c ust. 2, na podstawie którego rada Gminy może w drodze uchwały postanowić o odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne, a wręcz wyłączają z gminnych systemów gospodarowania odpadami komunalnymi nieruchomości niezamieszkane. Pozostaje to jednak w sprzeczności z założeniami całego systemu gospodarki odpadami komunalnymi w gminach - samofinansowaniem się systemu. Gminy nie mogą czerpać z systemu gospodarki odpadami komunalnymi dodatkowych dochodów, ale nie mogą także finansować systemu z innych źródeł niż zyski pozyskane ze sprzedaży surowców wtórnych, które w obecnej sytuacji rynkowej nie występują.		
177.	Art. 1 ust 10 lit b	Wnioskujemy o podwyższenie wysokości maksymalnych stawek opłat, o których mowa w art. 6k ust. 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w przypadku nieruchomości, na której nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne do co najmniej czterokrotności obecnie obowiązującej stawki. W wyniku rosnących kosztów transportu i zagospodarowania odpadów komunalnych pozostawienie ich na wskazanym w ustawie poziomie uniemożliwia gminom ustalenie opłat w wysokości pozwalającej na pełne pokrycie kosztów systemów gospodarowania odpadami komunalnymi (GOK). Krajowa Izba Gospodarki Odpadami dokonała wnikliwej analizy dotyczącej wysokości powyższej opłaty, poprzez rozesłanie ankiet do wszystkich Członków naszej Izby. Na podstawie pozyskanych danych należy stwierdzić, że całkowite pokrycie kosztów może zapewnić opłata w wysokości, co najmniej 200 zł. Jednakże, jak wynika z ankiet, nadesłanych z województw: łódzkiego i mazowieckiego gdzie koszty zagospodarowania odpadów są bardzo wysokie, opłata powinna wynieść nawet 450 zł. Prosimy także o doprecyzowanie w zapisach ustawowych, że maksymalna stawka opłaty w przypadku nieruchomości, na której nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne odnosi się jedynie do sytuacji w których nieruchomości takie zostały objęte gminny systemem gospodarki odpadami, zgodnie z art. 6c ust. 2 ustawy. Tak samo postuluje się zwiększenie maksymalnej stawki określonej w art. 6j ust. 3b ustawy (nieruchomości, na której znajduje się domek letniskowy, lub innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjnowypoczynkowe).	**Krajowa Izba Gospodarki Odpadami**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Zespół ds. odpadów komunalnych w Ministerstwie Klimatu i Środowiska przedstawił rekomendacje Ministrowi w zakresie uwag wniesionych do projektu ustawy, dotyczących stawek opłat za odbiór odpadów. Zgodnie z wypracowanym rozwiązaniem uwzględniono nowe stawki opłaty – 2,6% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem za pojemnik lub worek, o pojemności 120 litrów, przeznaczone do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości (art. 6k ust. 2 pkt 5).

178.	Art. 1 ust 10 lit b	Przedłożone propozycje wprowadzenia zmian do omawianego projektu budzą mój wielki niepokój ze względu na wysokie podwyżki dla nieruchomości niezamieszkanych do których zaliczane są Rodzinne Ogrody Działkowe. Do tej pory płaciliśmy ryczałtowo za wywóz nieczystość stałych (w tym odpadów zielonych) 53.00 zł w skali roku a po podwyżkach będziemy płacić 300.00 zł. Nie wszystkich działkowców będzie stać na taki wydatek, bo waloryzacja emerytur nie przekroczy 4% a podwyżki za wywóz odpadów stałych zwiększą, się o 566%. Czym kierowało się ministerstwo podnosząc tak drastycznie stawki opłat? Czy te podwyżki wynikają, z uzasadnionych ekonomicznie kosztów zagospodarowania odpadów, czy kosztem nas działkowców w większości emerytów, pokrywa się koszty braku odpowiedniej organizacji w systemie gospodarowania odpadami komunalnymi? Jestem przekonany, ze nieruchomości niezamieszkane (zajmowane przez ROD) powinny być obowiązkowo ujęte w gminnym systemie gospodarowania odpadami komunalnymi a wyłączenie ich z tego systemu następowało by wyłącznie na wniosek właścicieli nieruchomości (Zarządów ROD). Jestem zwolennikiem edukacji ekologicznej i jak większość działkowców prowadzę segregacje odpadów dając w ten sposób przykład sąsiadom. Chwała ministerstwu za prowadzenie prac legislacyjnych w celu ochrony środowiska, ale wyrażam żal, ze projektów tych nie uzgadnia się i nie konsultuje ze społecznościami żywo zainteresowanymi ochroną przyrody np. z Polskim Związkiem Działkowców, który powołany jest do reprezentowania i obrony praw i interesów swych członków wynikających z użytkowania dziatek w rodzinnych ogrodach działkowych.	**Waldemar Graczyk**	**Uwaga nieuwzględniona.** Proponując zmiany w wysokości opłaty kierowano się: - wynikami ankiet kierowanych do samorządów; - analizą wniosków z „Raportu z badania rynku usług związanych z gospodarowaniem odpadami komunalnymi w gminach miejskich w latach 2014-2019" wydanego przez UOKiK. Ponadto propozycja zmiany została dokonana z uwagi na zgłoszenia samorządów, które informowały, że koszty zagospodarowania odpadów znacząco wzrosły i wyżej wymienione stawki są zbyt niskie i nie pokrywają kosztów obsługi ww. nieruchomości.
179.	Art. 1 ust 10 lit b	W projekcie zaproponowano między innymi podwyższenie w gminnym systemie gospodarowania odpadami komunalnymi maksymalnych stawek opłat za wywóz śmieci z nieruchomości niezamieszkałych, w tym ROD. Obecnie stawka za wywóz worka 120 litrów nie może przekroczyć 18,19 zł a pojemnika 1100 litrów — 58,20 zł. Po zmianach, maksymalna stawka za wywóz worka 120 litrów nie będzie mogła przekroczyć 23,65 zł, tj. wzrost o 30%. Pojemnik 1100 litrów — 216,76 zł wzrost do 372,43%. Propozycja wzrostu o 30% z trudem do zaakceptowania.	**Polski Związek Działkowców – Okręg w Szczecinie**	**Uwaga nieuwzględniona.** Zaproponowane zmiany wynikają z uwag zgłaszanych przez przedstawicieli JST. Postulaty wskazywały, że koszty zagospodarowania odpadów znacząco wzrosły i obowiązujące do tej poru stawki są zbyt niskie i nie pokrywają kosztów obsługi nieruchomości niezamieszkałych. Ponadto należy wyjaśnić, że nieruchomości niezamieszkałe nie są obligatoryjnie obejmowane przez gminny system odbioru odpadów – zależy to od decyzji

		Natomiast wzrost kosztów prawie czterokrotny nie wynika z ekonomii i organizacji. Maksymalne stawki opłat mają być również wyższe w przypadku pozostałych pojemności pojemników i worków (ok. 19 gr za litr!). Według projektu ustawy Rodzinny Ogród Działkowy będzie automatycznie włączany do systemu gminnego (na podstawie uchwały Rady Miasta lub Gminy o odbieraniu odpadów komunalnych z nieruchomości niezamieszkałych). Podstawa prawna do włączenia — to określenie szczegółowych zasad. ROD muszą segregować odpady komunalne najczęściej na 5 frakcji tj.: papier, metale i tworzywa sztuczne, szkło bezbarwne, szkło kolorowe, bioodpady. Zwolnienia ROD z części opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w związku z zagospodarowaniem przez działkowców bioodpadów w kompostownikach ogrodowych.		rady gminy. W przypadku objęcia ww. nieruchomości, zgodnie z zaproponowanymi w projekcie rozwiązaniami, właściciele tych nieruchomości mogą złożyć oświadczenie o wyłączeniu się z systemu gminnego w przeciągu 30 dni dnia publikacji uchwały.
180.	Art. 1 ust 10 lit b	Podwyższenie wysokości maksymalnych stawek opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w szczególności w przypadku nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne - do co najmniej 6,4% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem (obecnie jest to 3.2%). W wyniku rosnących kosztów transportu i zagospodarowania odpadów komunalnych pozostawienie maksymalnych stawek opłat na wskazanym w ustawie poziomie uniemożliwia gminom ustalenie opłat w wysokości pozwalającej na pełne pokrycie kosztów systemu gospodarowania odpadami komunalnymi (GOK).	**MPO Kraków Sp. z o.o.**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Zespół ds. odpadów komunalnych w Ministerstwie Klimatu i Środowiska przedstawił rekomendacje Ministrowi w zakresie uwag wniesionych do projektu ustawy, dotyczących stawek opłat za odbiór odpadów. Zgodnie z wypracowanym rozwiązaniem uwzględniono nowe stawki opłaty – 2,6% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem za pojemnik lub worek, o pojemności 120 litrów, przeznaczone do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości (art. 6k ust. 2 pkt 5
181.	Art. 1 ust 13	Proponujemy wykreślenie. Proponowany zapis określa karę grzywny nakładaną na wytwórcę odpadów komunalnych, który nie prowadzi segregacji zgodnie z wymaganiami. Dodanie takiej sankcji karnej prowadzi, w naszej opinii, do podwójnego ukarania wytwórcy, ponieważ obecnie stosowana jest już sankcja za brak segregacji odpadów komunalnych w postaci naliczenia tzw. opłaty podwyższonej (wg stawki stanowiącej wielokrotność stawki za odbiór zmieszanych odpadów komunalnych).	**Konfederacja Lewiatan**	**Uwaga nieuwzględniona.** Podwyższona stawka opłaty nie stanowi kary, w związku z powyższym kary, o których mowa w art. 10 ustawy o odpadach są nakładane tylko raz w stosunku do wytwórcy odpadów. Wskazane przepisy, które obecnie obowiązują, w sposób analogiczny mają zastosowanie do właścicieli nieruchomości zamieszkałych – w przypadku braku segregacji odpadów komunalnych właściciel takiej nieruchomości wnosi do gminny podwyższoną stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami oraz może na niego być nałożona kara grzywny zgodnie z art. 10 ww. ustawy.
182.	Art. 2	Proponuję wprowadzenie w Kodeksie wykroczeń zapisu: „Kto porzuca śmieci w miejscach na ten cel nieprzeznaczony podlega karze	**Wojewódzki Inspektorat**	**Uwaga nieuwzględniona.**

		grzywny od 300 do 5000 złotych". Zapis ten mógłby być np. dodany jako art. 52c. w Rozdziale VIII Wykroczenia przeciwko porządkowi i spokojowi publicznemu. Przepisy kodeksu wykroczeń dotyczące zaśmiecania odnoszą się m.in. do miejsc publicznych, lasów, pól natomiast brakuje sankcji za zaśmiecanie innych miejsc nie wymienionych w kodeksie. Ogólny zapis nie powołujący się na dany rodzaj terenu gdzie może mieć miejsce „zaśmiecanie" , będzie także ułatwieniem dla służb walczących z nielegalnym porzucaniem odpadów.	**Ochrony Środowiska w Łodzi**	Proponowana zmiana może powodować wątpliwości interpretacyjne poprzez użycie definicji „miejsca na ten cel nieprzeznaczony". Dlatego proponuje się pozostawienie niezmienionego brzmienia przepisu projektowanego. Należy zauważyć, że systematyka Kodeksu wykroczeń odnosi się do konkretnych obszarów, które co do zasady nie zostały ujęte w przepisach karnych administracyjnych i tworzy spójna całość systemu sankcyjnego w zakresie porzucenia odpadów.
183.	Art. 2 pkt 2	W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń słowo „śmieci" należy zastąpić słowem „odpady". Pojęcie „śmieci" nie jest ustawowo zdefiniowane, natomiast „odpady" posiadają definicję określoną w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy o odpadach.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Krakowie**	**Uwaga nieuwzględniona.** Terminologia wynika z przepisów Kodeksu wykroczeń
184.	Art. 2 pkt 2	W treści paragrafu proponujemy usunąć słowo grunt, natomiast śmieci zastąpić słowem „odpady".	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach**	**Uwaga nieuwzględniona.** Terminologia wynika z przepisów Kodeksu wykroczeń
185.	Art. 3	Proponuję wprowadzenie w Kodeksie Karnym w art. 183 po §5a kolejnego §5b o następującej treści: „Kto pozostawia odpady inne niż niebezpieczne w znacznych ilościach w miejscu nieprzeznaczonym do ich składowania lub magazynowania, podlega karze pozbawienia wolności do 2 lat". W niektórych sytuacjach zdarza się przyjmowanie bądź gromadzenie odpadów innych niż niebezpieczne w znacznych ilościach co może skutkować ich podpaleniem (np. w przypadku gromadzenia tworzyw sztucznych, opon) albo całkowitym porzuceniem bez docelowego przekazania ich do odpowiednich instalacji zagospodarowujących odpady. Rozważyć można by było także doprecyzowanie w/w pojęcia „znaczne ilości" tak aby jednoznaczne były możliwości egzekwowania tego zapisu.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Łodzi**	**Uwaga nieuwzględniona.** Przedstawiony zakres projektowanego przepisu jest zawarty w obecnie obowiązującym art. 183 § 1 Kodeksu Karnego.
186.	Art. 3	Wykreślić proponowaną zmianę, lub dodać: „§ 5a Kto pozostawia odpady niebezpieczne w miejscu nieprzeznaczonym do ich składowania lub magazynowani w takiej ilości lub w takiej postaci, że może to zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub	**Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu**	**Uwaga nieuwzględniona.** Celem projektowanego przepisu jest założenie prewencji ogólnej wobec zjawiska, jakim jest porzucanie odpadów niebezpiecznych.

		zwierzęcym w znacznych rozmiarach, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.”. Katalog odpadów niebezpiecznych zawiera bardzo dużo pozycji, które nie w każdym przypadku mają w rzeczywistości jednoznaczny „charakter” odpadu niebezpiecznego. W obecnym stanie prawnym odpowiedzialność karna dotyczy sytuacji, kiedy np. składowanie „może to zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym”. Wprowadzenie proponowanej regulacji bez odniesienia się do zagrożenia życia lub zdrowia człowieka lub dużych strat dla środowiska jest rozwiązaniem zbyt represyjnym.		
187.	Art. 3 pkt 1	Zmiana terminu „pozostawienia” na „porzucenie” odpadów. W art. 3 pkt 1 ustawy zaproponowano zmianę Kodeksu Karnego poprzez wprowadzenie w art. 183 paragrafu 5a w brzmieniu: „Kto pozostawia odpady niebezpieczne w miejscu nieprzeznaczonym do ich składowania lub magazynowania, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8”. Tutejszy Organ zwraca uwagę na potrzebę doprecyzowania ww. przepisu, celem uniknięcia sytuacji, w której każde magazynowanie lub składowanie odpadów w miejscu na ten cel nieprzeznaczonym stanowiłoby jednocześnie delikt administracyjny oraz przestępstwo. Jeżeli bowiem przez miejsce nieprzeznaczone do składowania lub magazynowania odpadów rozumieć miejsce, w którym odpady nie mogą być w sposób legalny magazynowane lub składowane (ze względu na brak wymaganego zezwolenia), każdorazowo naruszenie polegające na zmagazynowaniu lub składowaniu odpadów niebezpiecznych w – tak rozumianym – miejscu na ten cel nieprzeznaczonym, stanowiłby jednocześnie delikt administracyjny sankcjonowany administracyjną karą pieniężną (art. 194 ust. 4 ustawy o odpadach) oraz przestępstwo, co budzi wątpliwości, co do zgodności przepisu z zasadą Nebis in idem (por. wyrok TK z 20.06.2017 r. sygn. P 124/15, LEX nr 2306392). Każdorazowe traktowanie takiego działania jako przestępstwo wydaje się niecelowe, gdyż „miejscem nieprzeznaczonym” (rozumianym w ww. sposób) mogą być również tereny, które nadają się do prowadzenia działalności w zakresie magazynowania lub składowania odpadów (np. tereny o funkcji przemysłowej, składowej), a brak zezwolenia stanowi niedostatek o charakterze formalno-prawnym. W części uzasadnienia projektu	**Pomorski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska**	**Uwaga uwzględniona.**

		ustawy dotyczącym powyższej zmiany mowa jest o wykrytych przez Inspekcję Ochrony Środowiska przypadkach porzucenia odpadów niebezpiecznych na terenie kraju. Termin „porzucenia" odpadów obecny jest już w art. 184 §1 kk, wobec czego, kierując się zasadami wykładni językowej, zgodnie z którymi w tekście prawnym nie ma synonimów, odczytując treść tak sformułowanej normy art. 183 §5a, należałoby dokonać takiej wykładni „pozostawienia odpadów", która odróżniałaby je od „porzucenia odpadów". Jeżeli „pozostawienie odpadów" nie stanowi ich „porzucenia" sformułowanie przepisu w ten sposób mogłoby wiązać się z ryzykiem – do czasu utrwalenia się w tym zakresie linii orzeczniczej – obciążenia organów ścigania (w związku z obowiązkiem zgłoszenia możliwości popełnienia przestępstwa) dużą liczbą zawiadomień o możliwości popełnienia przestępstwa w sprawach, w których wystarczającym jest podjęcie działań administracyjnych i tym samym opóźnieniem postępowań dotyczących innych przestępstw środowiskowych. Przestępstwo z projektowanego art. 183 §5a stanowiłoby bowiem przestępstwo zagrożenia abstrakcyjnego (podobnie jak przestępstw a z §2. §4 i §5), a nie abstrakcyjno-konkretnego, tj. potencjalnego (jak przestępstwo z §1), wobec czego skala zagrożenia pozostawałaby bez znaczenia dla obowiązku złożenia zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa. Celem uniknięcia ww. problemów tut. Organ proponuje zmianę brzmienia projektowanego przepisu poprzez zastąpienie terminu „pozostawia" terminem „porzuca" odpady.		
188.	Art. 3 pkt 1	Dodany zostaje § 5a w następującej treści: „5a Kto pozostawia odpady niebezpieczne w miejscu nieprzeznaczonym do ich składowania lub magazynowania, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8." Jednocześnie zgodnie z nowym brzmieniem § 6 art. 183 powyższe przestępstwa może zostać popełnione także nieumyślnie. Zatem wprowadzony został do kodeksu karnego nowy rodzaj przestępstwa penalizującego pozostawienie odpadu niebezpiecznego w miejscu nieprzeznaczonym do jego składowania, bez względu na to, czy gospodarowanie takim odpadem jest przez daną osobę legalne (zgodne z pozwoleniem) czy też nielegalne, jak również bez względu na okres takiego pozostawienia. Kuriozalnie można przyjąć, że nawet chwilowe i przypadkowe pozostawienie niewielkich ilości odpadu w miejscu do tego nieprzeznaczonym (np. w toku wyładunku,	**Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem**	**Uwaga nieuwzględniona.** Uwaga odnosi się już do faktycznego stosowania przepisu, a nie do jego brzmienia. Jednocześnie należy zaznaczyć, że wskazane wątpliwości interpretacyjne zostaną wykluczone poprzez uwzględnienie uwagi Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska - zmiana terminu „pozostawienia" na „porzucenie" odpadów.

		załadunku, logistyki wewnątrzzakładowej) będzie skutkować odpowiedzialnością karną. Zdaniem Izby, byłoby zasadne wprowadzenie kryterium ilościowego bądź warunkującego np. w postaci posiadania uprawnień na gospodarowanie odpadami. Istotne jest, aby oddzielić podmioty, które celowo działają wbrew prawu od przedsiębiorców, których pracownik pozostawi np. odpady ZSEiE w nieodpowiednim miejscu.		
189.	Art. 3 pkt 1	Projektowana zmiana polegająca na dodaniu w art. 183 § 5a w brzmieniu: „5a Kto pozostawia odpady niebezpieczne w miejscu nieprzeznaczonym do ich składowania lub magazynowania, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8" wprowadza sankcje jedynie w odniesieniu do odpadów niebezpiecznych, nie odnosząc się w żaden sposób do składowania i magazynowania odpadów innych niż niebezpieczne w miejscach do tego celu nieprzeznaczonych. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska proponuje rozważyć rozwiązanie, zmierzające do wprowadzenia sankcji karnych za nielegalne postępowanie z odpadami niebezpiecznymi oraz innymi niż niebezpieczne, poprzez dodanie słowa „magazynuje" w art. 183 § 1 „Kto wbrew przepisom składuje, magazynuje, usuwa, przetwarza, zbiera, dokonuje odzysku, unieszkodliwia albo transportuje odpady lub substancje w takich warunkach lub w taki sposób, że może to zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5". Rozwiązanie tego rodzaju gwarantowałoby wprowadzenie kar za magazynowanie w miejscach do tego nieprzeznaczonych, zarówno odpadów niebezpiecznych, jak i innych niż niebezpieczne.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Bydgoszczy**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu, zakres uwagi faktycznie odnosi się do art. 183 §1 Kodeksu karnego. Jednocześnie należy wskazać, że orzecznictwo wskazuje, że użyty w art. 183 §1 Kodeksu karnego zwrot „składowanie" odnosi się również do magazynowania w rozumieniu ustawy o odpadach.
190.	Art. 4	W art. 186 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „Przepisu ust. I pkt I w zakresie, w jakim dotyczy zgodności zamierzonego sposobu gospodarowania odpadami z planami gospodarki odpadami, o których mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, nie stosuje się do instalacji przeznaczonych do termicznego przekształcania odpadów komunalnych lub odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych, dla których do końca 2022 r. wydano ostateczną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale	**Kancelaria Prawna Schampera, Dubis, Zając i Wspólnicy Sp. k.**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.

		społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”		
191.	Art. 4 pkt 1	Umożliwienie przeniesienia praw i obowiązków wynikających z decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu na nowego prowadzącego instalację. Ponadto tut. Organ proponuje wprowadzenie w art. 115a dodatkowego ustępu, stanowiącego możliwość zmiany podmiotu w wydanej decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu w przypadku zmiany prowadzącego instalację. W obecnym stanie prawnym, jeżeli dopuszczalne poziomy hałasu są określone w pozwoleniu zintegrowanym, zmiana prowadzącego instalację wiąże się z przeniesieniem prawi obowiązków wynikających z tego pozwolenia (w tym obowiązku dotrzymywania dopuszczalnego poziomu hałasu) na nowego prowadzącego instalację i z możliwością sankcjonowania ewentualnych przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu w drodze administracyjnych kar pieniężnych (art. 298 ust. 1 pkt 5 ustawy POŚ). Natomiast, jeżeli poziomy te są określone w decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu (która nie stanowi żadnego z pozwoleń z art. 181 ust. 1 POŚ), zmiana prowadzącego instalację uniemożliwia zastosowanie regulacji, o jakiej mowa w art. 189 POŚ i skutkuje koniecznością rozpoczynania procedury na nowo, tj. prowadzenia kontroli, wydawania kolejnej decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu, a następnie ewentualnego sankcjonowania naruszenia warunków tej decyzji karą biegnącą. Tut. Organ napotkał taki problem w przypadku zmiany podmiotu prowadzącego myjnię samochodową. Faktem jest, że nowy prowadzący instalację może ją eksploatować w inny sposób, który nie powoduje już przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu. Niemniej w takim wypadku sama decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu nie stanowi jeszcze sankcjonowania ewentualnych przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu w drodze administracyjnych kar pieniężnych; w tym celu niezbędne jest przecież wydanie decyzji, o jakiej mowa w art. 298 ust. 1 pkt 5 ustawy POŚ. Mając na uwadze powyższe zasadne wydaje się dodanie w art. 115a ust. 8 i 9 w następującym brzmieniu: *„8. W przypadku zmiany prowadzącego instalację, wobec którego wydano decyzję, o której mowa w ust. 1, podmiot, który staje się prowadzącym instalację lub jej oznaczoną część, przejmuje prawa i*	**Pomorski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.

		obowiązki wynikające z decyzji, o jakiej mowa w ust. 1 dotyczących tej instalacji lub jej oznaczonej części. *9. Podmiot, o którym mowa w ust. 8, występuje niezwłocznie z wnioskiem o zmianę decyzji, w zakresie oznaczenia prowadzącego instalację."* Zmiana ta skutkowała by zapobieżeniu przypadkom unikania odpowiedzialności administracyjno-karnej za naruszenie warunków decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu(art. 298 ust. 1 pkt 5 ustawy POŚ) poprzez zmiany podmiotów prowadzących instalację. Ponadto, z racji tego, że wyniki okresowych pomiarów hałasu, emitowanego do środowiska, przeprowadzane przez podmioty dla których wydano pozwolenie zintegrowane lub decyzję o dopuszczalnym poziomie hałasu, przesyłane są organowi ochrony środowiska oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska na podstawie §2 ust. 1 i §7 pkt 3 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 15 grudnia 2020 r. w sprawie rodzajów wyników pomiarów prowadzonych w związku z eksploatacją instalacji lub urządzenia i innych danych zbieranych w wyniku monitorowania procesów technologicznych oraz terminów i sposobów ich prezentacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 2405), zasadne jest wprowadzenia zmiany w art. 115a ust. 4 pkt 4 poprzez zamianę słów „Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska" na „wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska", by sprawozdania z badań hałasu, wykonywane na podstawie ww. rozporządzenia oraz na podstawie art. 115a ust. 4 pkt 4 ustawy POŚ, były przesyłane do tego samego organu. Tutejszy Organ zwraca również uwagę na potrzebę rozważenia możliwości znowelizowania rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października2014 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2286 zez.). W §10 ust. 3 wskazano, że okresowe pomiary hałasy należy wykonywać raz na dwa lata. Podmioty nie maja możliwości ograniczenia obowiązku wykonywania badań nawet wówczas, gdy równoważny poziom hałasu, powodowanych ich działalnością, został już ograniczony i jest zgodny z obowiązującymi normami. Zasadnym było by wprowadzenie np. zasady, zgodnie z którą, w przypadku gdy dwa kolejne badania nie wykażą przekroczeń i nie zostaną zakwestionowane przez WIOŚ, częstość wykonywania badań może być zmniejszona do raz napięć lat.		

192.	Art. 4 pkt 1	Rozszerzenie uprawnień organów ochrony środowiska, celem usprawnienia przeprowadzania kontroli w zakresie emisji hałasu do środowiska. W ocenie tut. Organu zmiana w art. 115a ust. 1 poprzez wykreślenie GIOŚ z katalogu podmiotów wykonujących pomiary hałasu na potrzeby wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu jest celowa i potrzebna. Niemniej zmianie tej, w ocenie tut. Organu, powinno towarzyszyć rozszerzenie uprawnień kontrolnych organów ochrony środowiska (w szczególności Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska), określonych w art. 379 ust. 3 ustawy POŚ, celem umożliwienia sprawnego i skutecznego wykonywania kontroli działalności podmiotów w zakresie emisji hałasu do środowiska na wzór uprawnienia organów Inspekcji Ochrony Środowiska, polegającego na możliwości żądania wstrzymania ruchu lub uruchomianie instalacji lub urządzeń w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla przeprowadzenia pomiarów (art. 9 ust. 2 pkt 3 i art. 9c ust. 2 ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska). Pomiary hałasu z instalacji i urządzeń wykonywane są najczęściej metodą próbkowania, która polega na pomiarze emisji hałasu z poszczególnych zdarzeń akustycznych (urządzeń lub grup urządzeń) przy wyłączonych pozostałych urządzeniach oraz uwzględnieniu całkowitego czasu pracy poszczególnych urządzeń lub grup urządzeń w czasie odniesienia (8h w porze dnia lub1h w porze nocy). Ponadto pomiary tła akustycznego wykonywane są przy wyłączonych urządzeniach zakładu. Brak możliwości żądania, przez organy ochrony środowiska wstrzymania ruchu lub uruchomienia instalacji lub urządzeń wiąże się z koniecznością liczenia w tym zakresie na przychylność kontrolowanych podmiotów w tym zakresie lub koniecznością oczekiwania przez kontrolujących na „spontaniczne" zaistnienie zdarzenia, które stanowiłoby przedmiot pomiaru, co wiąże się z praktycznymi trudnościami w wykonywaniu kontroli i koniecznością podejmowania wielokrotnych prób wykonania pomiaru w przypadku nieprzychylności kontrolowanego podmiotu do kontrolujących.	**Pomorski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.
193.	Art. 4 pkt 1	Ww. opinii Marszałka Województwa Opolskiego niezasadnym jest wykreślenie z listy podmiotów wykonujących kontrole, w ramach których wykonywane są pomiary kontrolne hałasu, w celu wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu Laboratoriów Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.	**Marszałek Województwa Opolskiego**	**Uwaga nieuwzględniona.** W art. 115a ustawy Poś, wskazano że decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu wydawana jest przez organ ochrony środowiska na podstawie m.in. pomiarów własnych, czyli wykonanych przez niego. Podkreślić

		W projekcie ustawy, w art. 4, zaproponowano zmiany w odniesieniu do 115a ustawy Prawo ochrony środowiska poprzez wykreślenie Głównego Inspektora Ochrony Środowiska (GIOŚ) z katalogu podmiotów wykonujących kontrole, w ramach których wykonywane są pomiary kontrolne hałasu w postępowaniu zmierzającym do wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu. Konieczność wprowadzenia zmiany jest argumentowana znacznym obciążeniem GIOŚ obowiązkami pomiarowymi prowadzonymi w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska oraz w ramach kontroli podmiotów korzystających ze środowiska i braki kadrowe w Centralnym Laboratorium Badawczym GIOŚ (CLB GIOŚ). Jednocześnie zwrócono uwagę na możliwość wykonywania pomiarów, o których mowa w art. 115a Poś, przez organy ochrony środowiska z wykorzystaniem własnych akredytowanych laboratoriów lub zlecenia przez te organy wykonywania takich pomiarów innym zewnętrznym laboratoriom wykonującym tego rodzaju pomiary. Podkreślono, że analiza wydawanych decyzji określających dopuszczalne poziomy hałasu, wykazała, że prawie wszystkie decyzje wydawane są na podstawie pomiarów wykonywanych przez CLB GIOŚ, w ramach kontroli podmiotów korzystających ze środowiska, wykonywanych przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska, lub w nielicznych przypadkach przez GIOŚ. Uznano to za powszechną praktykę samorządowych organów ochrony środowiska, co w znacznym stopniu obciąża, zarówno organy IOŚ, jak i CLB GIOŚ, i przyczynia się do wydłużenia postępowań prowadzonych przez organy ochrony środowiska. Odnosząc się do projektowanej zmiany, to należy przede wszystkim zwrócić uwagę na fakt, że samorządowe organy ochrony środowiska co do zasady nie są wyposażone we własne akredytowane laboratoria. Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, to właśnie tej Inspekcji przypisano prowadzenie działalności laboratoryjnej polegającej na: - wykonywaniu badań, w tym pobieraniu próbek, - wykonywaniu pomiarów i analiz na potrzeby państwowego monitoringu środowiska oraz działań kontrolnych, - zapewnieniu nadzoru nad jakością badań, prowadzeniu badań przy użyciu referencyjnych i równoważnych metod pomiarowych - organizowaniu i udziale w porównaniach międzylaboratoryjnych i badaniach biegłości oraz prowadzenie kontroli podmiotów		należy, że nie tylko organy Inspekcji Ochrony Środowiska sprawują kontrolę podmiotów korzystających ze środowiska, ale również organy samorządowe mają uprawnienia zarówno do prowadzenia kontroli jak i wykonywania pomiarów w ich trakcie. Na podstawie art. 379 ustawy Poś, Marszałek województwa, starosta oraz wójt, burmistrz lub prezydent miasta sprawują kontrolę przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska w zakresie objętym właściwością tych organów, w tym celu na podstawie art. 379 ust. 2 ustawy Poś w/w organy, w zakresie objętym właściwością tych organów, mogą upoważnić do wykonywania funkcji kontrolnych pracowników podległych im urzędów marszałkowskich, powiatowych, miejskich lub gminnych lub funkcjonariuszy straży gminnych. Zgodnie z art. 379 ust. 3 w/w ustawy upoważniony do przeprowadzenia kontroli pracownik organu samorządowego jest uprawniony m.in. do przeprowadzania badań a także wstępu z rzeczoznawcami i niezbędnym sprzętem na teren nieruchomości objętej kontrolą. Podkreślenia wymaga że zgodnie z ust. 5 art. 379 ustawy Poś Wójt, burmistrz lub prezydent miasta, starosta lub marszałek województwa występują do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o podjęcie odpowiednich działań będących w jego kompetencji, jeżeli w wyniku kontroli organy te stwierdzą naruszenie przez kontrolowany podmiot przepisów o ochronie środowiska lub występuje uzasadnione podejrzenie, że takie naruszenie mogło nastąpić, przekazując dokumentację sprawy. W praktyce najczęściej wnioski obywateli o przeprowadzenie kontroli w związku ze zgłaszanymi uciążliwościami bez podejmowania działań na poziomie organów samorządowych przekazywane są do IOŚ. Natomiast co do zasady zadaniem kontrolnym IOŚ jest kontrola podmiotów korzystających ze środowiska w rozumieniu ustawy Poś, w zakresie przestrzegania decyzji ustalających warunki korzystania ze środowiska oraz przestrzegania zakresu, częstotliwości i sposobu prowadzenia pomiarów wielkości emisji i jej wpływu na stan środowiska. Wobec

		korzystających ze środowiska w rozumieniu ustawy Poś w zakresie przestrzegania przepisów o ochronie środowiska. Zatem wykreślenie Głównego Inspektora Ochrony Środowiska (GIOŚ) z katalogu podmiotów wykonujących kontrole, w ramach których wykonywane są pomiary kontrolne hałasu w celu wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu spowoduje, że samorządowe organy ochrony środowiska będą zmuszone zlecać zewnętrznym laboratoriom wykonywanie tego typu badań, a to wcale nie przyspieszy postępowań biorąc pod uwagę wymogi wynikające z przepisów ustawy - Prawo zamówień publicznych i nie zmniejszy w żaden sposób kosztów. Podkreślić należy, że zgodnie z art. 378 ustawy Poś wydawanie decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu dla przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zakładów, gdzie jest eksploatowana instalacja, która jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, jest zadaniem z zakresu administracji rządowej, które wykonuje samorząd województwa. A więc pozostawianie w art. 115a ustawy Poś rozwiązania by organy ochrony środowiska stwierdzały przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu na podstawie pomiarów własnych lub pomiarów podmiotu obowiązanego do ich prowadzenia, spowoduje, że koszty te i tak powstaną, co więcej, będą musiały być pokryte ze środków budżetu państwa, z uwagi na charakter zadania - z zakresu administracji rządowej. W ocenie skutków regulacji rekomenduje się ww. rozwiązanie jako regulację, w efekcie której ma nastąpić zmniejszenie obciążeń dla Głównego Inspektora Ochrony Środowiska z pominięciem tego, że zwiększy to koszty zadań z zakresu administracji rządowej, a to z kolei wymusi konieczność zwiększenia dotacji z budżetu państwa przekazywanej samorządom województw na to zadanie. Być może rozwiąże to problem zbytniego obciążenia GIOŚ, zarówno jeśli chodzi o koszty (wskazuje się zmniejszenie kosztów o 17 mln złotych), jak i zasoby kadrowe, ale te koszty będą obciążeniem samorządowych organów ochrony środowiska realizujących zadanie z dotacji z budżetu państwa a to w ocenie skutków regulacji projektu ustawy zostało pominięte.		powyższego wykonanie pomiarów w celu ustalenia, czy dany podmiot powinien posiadać decyzję o dopuszczalnym poziomie hałasu powinno należeć do organu który taka decyzje wydaje. Dodatkowo podkreślić należy że nie w każdy przypadku możliwe jest określenie poprzez wykonanie pomiarów czy dany podmiot przekracza dopuszczalne normy i konieczne jest wykorzystanie obliczeniowej metody oceny hałasu emitowanego przez instalację lub urządzenia na którą Centralne Laboratorium Badawcze GIOŚ nie posiada akredytacji i w takich przypadkach również musi zlecać wykonanie obliczeń do laboratorium akredytowanego w tym zakresie.

		Można zgodzić się z tezą postawioną w uzasadnieniu do projektu ustawy, że cyt.: „prawie wszystkie decyzje wydawane są na podstawie pomiarów wykonywanych przez CLB GIOŚ, w ramach kontroli podmiotów korzystających ze środowiska, wykonywanych przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska, lub w nielicznych przypadkach przez GIOŚ". Jednak błędne jest twierdzenie, że cyt.: „powszechną praktyką samorządowych organów ochrony środowiska stało się przekazywanie wszystkich spraw z zakresu uciążliwości hałasowej, wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska w celu realizacji, poprzez przeprowadzenie kontroli, w ramach których CLB GIOŚ wykona pomiary kontrolne hałasu". Dotychczasowe doświadczenie wskazuje, że prowadzenie pomiarów kontrolnych hałasu w środowisku od instalacji są w większości odpowiedzią wioś na skargi lub wnioski obywateli, którzy zgłaszają nieprawidłowości właśnie do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska jako niezależnej jednostki kontrolnej administracji państwowej ufając w profesjonalność Inspekcji. W związku z tym, w opinii Marszałka Województwa Opolskiego niezasadnym jest wykreślenie z listy podmiotów wykonujących kontrole, w ramach których wykonywane są pomiary kontrolne hałasu, w celu wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu Laboratoriów Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.		
194.	Art. 4 pkt 1	Wprowadzona w art. 4 zmiana w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, wskazująca, iż art. 115a otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku stwierdzenia przez organ ochrony środowiska, na podstawie pomiarów własnych lub pomiarów podmiotu obowiązanego do ich prowadzenia, że poza zakładem, w wyniku jego działalności, przekroczone są dopuszczalne poziomy hałasu, organ ten wydaje decyzję o dopuszczalnym poziomie hałasu; za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu uważa się przekroczenie wskaźnika hałasu LAeq D lub LAeq N." - wymaga uwzględnienia środków na ten cel w budżetach województw. Powyższe, podyktowane jest faktem, że urzędy marszałkowskie nie dysponują własnymi akredytowanymi laboratoriami pomiarów hałasu a wprowadzenie dodatkowego obowiązku wykonywania pomiarów hałasu dla zakładów mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania	**Marszałek Województwa Dolnośląskiego**	**Uwaga nieuwzględniona.** W art. 115a ustawy Poś, wskazano że decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu wydawana jest przez organ ochrony środowiska na podstawie m.in. pomiarów własnych, czyli wykonanych przez niego. Podkreślić należy, że nie tylko organy Inspekcji Ochrony Środowiska sprawują kontrolę podmiotów korzystających ze środowiska, ale również organy samorządowe mają uprawnienia zarówno do prowadzenia kontroli jak i wykonywania pomiarów w ich trakcie. Na podstawie art. 379 ustawy Poś, Marszałek województwa, starosta oraz wójt, burmistrz lub prezydent miasta sprawują kontrolę przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska w zakresie objętym właściwością tych organów, w tym celu na podstawie art. 379 ust. 2 ustawy Poś w/w organy, w zakresie objętym właściwością tych organów, mogą upoważnić do wykonywania funkcji

		na środowisko, a nie posiadającymi pozwolenia zintegrowanego, wymaga zaangażowania znacznych środków na ten cel.		kontrolnych pracowników podległych im urzędów marszałkowskich, powiatowych, miejskich lub gminnych lub funkcjonariuszy straży gminnych. Zgodnie z art. 379 ust. 3 w/w ustawy upoważniony do przeprowadzenia kontroli pracownik organu samorządowego jest uprawniony m.in. do przeprowadzania badań a także wstępu z rzeczoznawcami i niezbędnym sprzętem na teren nieruchomości objętej kontrolą. Podkreślenia wymaga że zgodnie z ust. 5 art. 379 ustawy Poś Wójt, burmistrz lub prezydent miasta, starosta lub marszałek województwa występują do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o podjęcie odpowiednich działań będących w jego kompetencji, jeżeli w wyniku kontroli organy te stwierdzą naruszenie przez kontrolowany podmiot przepisów o ochronie środowiska lub występuje uzasadnione podejrzenie, że takie naruszenie mogło nastąpić, przekazując dokumentację sprawy. W praktyce najczęściej wnioski obywateli o przeprowadzenie kontroli w związku ze zgłaszanymi uciążliwościami bez podejmowania działań na poziomie organów samorządowych przekazywane są do IOŚ. Natomiast co do zasady zadaniem kontrolnym IOŚ jest kontrola podmiotów korzystających ze środowiska w rozumieniu ustawy Poś, w zakresie przestrzegania decyzji ustalających warunki korzystania ze środowiska oraz przestrzegania zakresu, częstotliwości i sposobu prowadzenia pomiarów wielkości emisji i jej wpływu na stan środowiska. Wobec powyższego wykonanie pomiarów w celu ustalenia, czy dany podmiot powinien posiadać decyzję o dopuszczalnym poziomie hałasu powinno należeć do organu który taka decyzje wydaje. Dodatkowo podkreślić należy że nie w każdy przypadku możliwe jest określenie poprzez wykonanie pomiarów czy dany podmiot przekracza dopuszczalne normy i konieczne jest wykorzystanie obliczeniowej metody oceny hałasu emitowanego przez instalację lub urządzenia na którą Centralne Laboratorium Badawcze GIOŚ nie posiada akredytacji i w takich przypadkach również musi zlecać wykonanie obliczeń do laboratorium akredytowanego w tym zakresie.

195.	Art. 4 pkt 1	W art. 115a ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska należy pozostawić obowiązujące brzmienie przepisu to jest: „W przypadku stwierdzenia przez organ ochrony środowiska, na podstawie pomiarów własnych, pomiarów dokonanych przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska lub pomiarów podmiotu obowiązanego do ich prowadzenia, że poza zakładem, w wyniku jego działalności, przekroczone są dopuszczalne poziomy hałasu, organ ten wydaje decyzję o dopuszczalnym poziomie hałasu; za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu uważa się przekroczenie wskaźnika hałasu LAeq D lub LAeq N. Wyłączenie GIOŚ z wykonywania pomiarów hałasu spowoduje przerzucenie większości pomiarów na organy ochrony środowiska. Skutkiem tego będzie znaczące wydłużenie czasu postępowań w zakresie uciążliwości akustycznych gdyż samorządowe organy ochrony środowiska nie dysponują odpowiednim sprzętem pomiarowym oraz wiedzą i doświadczeniem w prowadzeniu pomiarów hałasu, a tym bardziej nie posiadają stosownych akredytacji umożliwiających im prowadzenie takich pomiarów. Sytuacja taka zmuszałaby władze samorządowe do zlecania większości pomiarów hałasu podmiotom komercyjnym co z uwagi na konieczność zachowania procedur zamówień publicznych w znacznym stopniu wydłuży czas oczekiwania na wyniki pomiarów niż w przypadku wykonania ich przez Centralne Laboratorium Badawcze GIOŚ. Doprowadzi to w niektórych przypadkach do dłuższego tolerowania przez organy ochrony środowiska przekraczania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku co niewątpliwie szkodzi interesowi społecznemu. Ponadto zwiększyłoby to obciążenie budżetu publicznego, gdyż koszty komercyjne wykonania pomiarów hałasu z pewnością byłyby większe niż koszty wykonania ich przez CLB GIOŚ. Należy ponadto nadmienić, że samorządowe organy ochrony środowiska nie przewidywały w swoich budżetach na rok 2021 wydatków na zlecenia pomiarów hałasu, a wprowadzenie tak znaczącej zmiany przepisów w tym zakresie w znacznym stopniu utrudni prowadzenie postępowań w roku 2021 (konieczność zabezpieczenia środków oraz przeprowadzenia procedur dotyczących zamówień publicznych). W związku z powyższym proponowana zmiana zapisów art. 115a ust. 1 Poś nie jest zasadna z uwagi na interes społeczny oraz wydatki	**Marszałek Województwa Lubelskiego**	**Uwaga nieuwzględniona.** W art. 115a ustawy Poś, wskazano że decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu wydawana jest przez organ ochrony środowiska na podstawie m.in. pomiarów własnych, czyli wykonanych przez niego. Podkreślić należy, że nie tylko organy Inspekcji Ochrony Środowiska sprawują kontrolę podmiotów korzystających ze środowiska, ale również organy samorządowe mają uprawnienia zarówno do prowadzenia kontroli jak i wykonywania pomiarów w ich trakcie. Na podstawie art. 379 ustawy Poś, Marszałek województwa, starosta oraz wójt, burmistrz lub prezydent miasta sprawują kontrolę przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska w zakresie objętym właściwością tych organów, w tym celu na podstawie art. 379 ust. 2 ustawy Poś w/w organy, w zakresie objętym właściwością tych organów, mogą upoważnić do wykonywania funkcji kontrolnych pracowników podległych im urzędów marszałkowskich, powiatowych, miejskich lub gminnych lub funkcjonariuszy straży gminnych. Zgodnie z art. 379 ust. 3 w/w ustawy upoważniony do przeprowadzenia kontroli pracownik organu samorządowego jest uprawniony m.in. do przeprowadzania badań a także wstępu z rzeczoznawcami i niezbędnym sprzętem na teren nieruchomości objętej kontrolą. Podkreślenia wymaga że zgodnie z ust. 5 art. 379 ustawy Poś Wójt, burmistrz lub prezydent miasta, starosta lub marszałek województwa występują do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o podjęcie odpowiednich działań będących w jego kompetencji, jeżeli w wyniku kontroli organy te stwierdzą naruszenie przez kontrolowany podmiot przepisów o ochronie środowiska lub występuje uzasadnione podejrzenie, że takie naruszenie mogło nastąpić, przekazując dokumentację sprawy. W praktyce najczęściej wnioski obywateli o przeprowadzenie kontroli w związku ze zgłaszanymi uciążliwościami bez podejmowania działań na poziomie organów samorządowych przekazywane są do IOŚ. Natomiast co do zasady zadaniem kontrolnym IOŚ jest kontrola podmiotów

		publiczne, ponieważ nie skróci to czasu wydawania decyzji a wręcz go wydłuży oraz zwiększy koszty administracji publicznej.		korzystających ze środowiska w rozumieniu ustawy Poś, w zakresie przestrzegania decyzji ustalających warunki korzystania ze środowiska oraz przestrzegania zakresu, częstotliwości i sposobu prowadzenia pomiarów wielkości emisji i jej wpływu na stan środowiska. Wobec powyższego wykonanie pomiarów w celu ustalenia, czy dany podmiot powinien posiadać decyzję o dopuszczalnym poziomie hałasu powinno należeć do organu który taka decyzje wydaje. Dodatkowo podkreślić należy że nie w każdy przypadku możliwe jest określenie poprzez wykonanie pomiarów czy dany podmiot przekracza dopuszczalne normy i konieczne jest wykorzystanie obliczeniowej metody oceny hałasu emitowanego przez instalację lub urządzenia na którą Centralne Laboratorium Badawcze GIOŚ nie posiada akredytacji i w takich przypadkach również musi zlecać wykonanie obliczeń do laboratorium akredytowanego w tym zakresie.
196.	Art. 5	Dodanie do Projektu przepisu uchylającego art. 35 ust. 9 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Procedowany obecnie projekt ustawy o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw zakłada odejście od obecnych restrykcyjnych rozwiązań związanych z limitem 30% termicznego przekształcania odpadów komunalnych oraz odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych. Z tego powodu jednym z założeń tej reformy jest uchylenie art.35b i art. 35c w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797 i 875, dalej jako: u.o.). Jednakże, zgodnie z art. 186 ust. I pkt I ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U z 2020 r. poz. 1219, dalej jako: p.o.ś.): Organ właściwy do wydania pozwolenia odmówi jego wydania, jeżeli nie są spełnione wymagania, o których mowa w art. 141 ust. 2, art. 143 i art. 204 ust. 1, a w przypadku pozwolenia na wytwarzanie odpadów, o którym mowa w art. 181 ust. I pkt 4, oraz pozwolenia zintegrowanego - także jeżeli zamierzony sposób gospodarowania odpadami jest niezgodny z planami gospodarki odpadami, o których mowa w u.o. Z kolei we wciąż obowiązującym na mocy art. 36 ust. | u.o. „Krajowym planie gospodarki odpadami 2022” przyjętym przez Radę	**Kancelaria Prawna Schampera, Dubis, Zając i Wspólnicy Sp. k.**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu. Ponadto usuniecie art. 35b i 35c zostało uwzględnione w ustawie o odpadach z grudnia 2020 r.

		Ministrów uchwałą nr 88 z dnia 1 lipca 2016 r. (dalej: KPGO), na str. 90 znajduje się następujący zapis: Natomiast termicznemu przekształcaniu nie powinno być poddawane więcej niż 30% wytworzonych odpadów komunalnych. Konsekwencją pozostawienia art. 186 ust. | pkt I p.o.ś. w obecnym brzmieniu jest więc ryzyko odmowy wydania pozwolenia zintegrowanego dla wybudowanej instalacji z uwagi na niezgodność z KPGO w zakresie, w jakim wciąż zawiera on limit 30% termicznego przekształcania odpadów komunalnych oraz odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych. Nie wiadomo przy tym, jak brzmieć będzie nowy KPGO(a zgodnie z zapowiedziami Ministerstwa w najbliższym czasie rozpoczną się prace związane z aktualizacją KPGO), nie wiadomo także, na ile organy wydające pozwolenia będą odnosić się do WPGO w przedmiotowym zakresie. Nie sposób również przewidzieć, jakie będzie brzmienie tych planów za 3 lata, kiedy to najwcześniej mogą być wydawane pozwolenia zintegrowanedla instalacji, które mogłyby niebawem rozpocząć proces inwestycyjny. Niepewność sytuacji prawnej uniemożliwia rozpoczęcie czy kontynuowanie procesów inwestycyjnych. Zatem nawet wprowadzenie w życie rozwiązań umożliwiających budowę spalarni (poprzez uchylenie art. 35b i art. 35 u.o.) nie odniesie zakładanego rezultatu, skoro powyższy limit 30% dla tych instalacji i tak pozostanie, określony zapisami KPGO,a art. 186 ust. I pkt I p.o.ś. wiąże wydanie pozwolenia zintegrowanego dla spalarni z zapisami KPGO. Po uwolnieniu rynku na budowę instalacji do termicznego przekształcania odpadów zgodnie z założeniami reformy nie będzie bowiem praktycznej możliwości zbilansowania mocy przerobowych budujących się instalacji i stwierdzenia, czy jakaś instalacja jest czy nie jest zgodna z tymi planami w opisanym zakresie. Pozostawienie zatem warunku, że właściwy organ ma uznać na etapie uzyskiwania pozwolenia zintegrowanego, czy dana instalacja jest czy nie jest zgodna z planami gospodarki odpadami, utrudni lub uniemożliwi w praktyce wydanie takiego pozwolenia. Nie bez znaczenia pozostaje przy tym fakt, że zadania związane z wydawaniem pozwoleń zintegrowanych pozostają zadaniami rządowymi zleconymi administracji samorządowej, w praktyce więc art. 186 ust. I pkt I p.o.Ś., w zakresie przesłanki dotyczącej		

		niezgodności z planami gospodarki odpadami, adresowany jest do marszałków województw — organów o zasięgu regionalnym. Wobec braku możliwości ujednolicenia podejścia do tej problematyki w skali całego kraju, istnieje realne ryzyko, że procesy stosowania art. 186 ust. I pkt 1 p.o.ś. prowadzone będą niejednolicie. W doktrynie prawa administracyjnego powszechnie przyjmuje się, że przepisy prawa budzące wątpliwości interpretacyjne rodzą istotne ryzyko błędnego ich stosowania. Szczególnie problematyczne wydaje się stosowanie przez organy administracji publicznej przepisów posługujących się uznaniem administracyjnym oraz pojęciami nieostrymi, co może prowadzić do sytuacji, w której akty i czynności podejmowane przez równorzędne względem siebie organy w analogicznych stanach faktycznych są znacznie zróżnicowane. Tymczasem nie da się budować i finansować instalacji, o koszcie inwestycji powyżej 100 mln EUR lub więcej, w sytuacji niepewności co do możliwości otrzymania pozwolenia zintegrowanego. Na powyższy problem zwracano uwagę w trakcie konsultacji społecznych projektu ustawy o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw. Uwag i te nie zostały uwzględnione, uznano bowiem, że „wnioskowane zmiany są poza zakresem merytorycznym nowelizowanej ustawy". Tymczasem aby zrealizować cele reformy, konieczna jest także wnioskowana zmiana p.o.Ś. Inaczej nie zlikwiduje się barier dla budowy instalacji termicznego przekształcania odpadów komunalnych oraz odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych, w szczególności nie będą mogły być budowane te instalacje, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia lub pozwolenie na budowę. Z, powyższych względów dobrym rozwiązaniem wydaje się uwzględnienie postulowanej zmiany w ramach procedowanego obecnie Projektu, obejmującego nowelizację właśnie przepisów p.o.Ś., co pozwoli na wyeliminowanie rozbieżności w rozumieniu tego samego celu w różnych aktach normatywnych. Jednocześnie wnioskujemy również o uchylenie art. 35 ust. 9 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r., poz. 797 ze zm., dalej: u.o.). Należy mieć na uwadze, że intencją reformy jest między innymi zniesienie barier stojących na		

		przeszkodzie inwestycjom w zakresie instalacji do termicznego przekształcania odpadów, co polega między innymi na ograniczeniu roli planów gospodarki odpadami. W tej sytuacji nie jest zasadne pozostawienie w treści ustawy o odpadach przepisu, który wprost uzależnia możliwość uzyskania finansowania budowy instalacji przeznaczonej do przetwarzania odpadów komunalnych ze środków unijnych oraz środków z funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej od tego, czy instalacja ta zostanie ujęta w planie inwestycyjnym, będącym wszak integralną częścią wojewódzkiego planu gospodarki odpadami. Skoro bowiem zamierzenia ustawodawcy przewidują skromniejszą rolę wojewódzkich planów gospodarki odpadami i zakładają likwidację ograniczeń, stojących na przeszkodzie inwestowaniu w instalacje przeznaczone do termicznego przekształcania odpadów, to realizacji takiego celu będzie służyć również zniesienie bariery dla uzyskania finansowania, którą stanowi art. 35 ust. 9 u.o. Wskazać ponadto należy, że uchylenie art. 35b i art. 35c u.o. ma też wpływ na treść i zakres obowiązywania wojewódzkich planów gospodarki odpadami. W procesie opracowywania i uchwalania tych planów widoczna była bowiem praktyka polegająca na wprowadzaniu zapisów bezpośrednio odwołujących się do mającego powstać do końca 2020 roku rozporządzenia Ministra Klimatu w sprawie listy instalacji przeznaczonych do termicznego przekształcania odpadów komunalnych lub odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych, z podziałem na istniejące, planowane do modernizacji, planowane do rozbudowy w zakresie zwiększenia mocy przerobowych i planowane do budowy, wskazując dla każdej instalacji moc przerobową istniejącą oraz moc przerobową planowaną, maksymalne terminy realizacji modernizacji, rozbudowy albo budowy oraz podmiot prowadzący instalację lub wskazany do prowadzenia instalacji. Przyjęcie takiej praktyki prowadziło do usunięcia z planu inwestycyjnego wykazu zawierającego planowane nowe instalacje do termicznego przekształcania odpadów komunalnych i odpadów pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych. Sytuacja taka miała miejsce w województwie wielkopolskim przy uchwalaniu planu inwestycyjnego, stanowiącego załącznik nr 1 do planu gospodarki odpadami dla województwa wielkopolskiego na lata 2019-2025, co w konsekwencji spowodowało, że przedsięwzięcia, które powinny być		

		w planie inwestycyjnym uwzględnione, nie figurują w nim z uwagi na zmianę koncepcji legislacyjnej w zakresie tzw. „listy Ministra". Pozostawienie art. 35 ust. 9 u.o. w obecnym kształcie pogłębia zatem i tak wysoką już niepewność prawną w zakresie finansowania instalacji do termicznego przekształcania odpadów. Stąd wnosimy o pilne dodanie do Projektu przepisu zmieniającego art. 186 p.o.ś., w celu umożliwienia bezpiecznego prawnie rozpoczynania i kontynuacji rozpoczętych już inwestycji, a także przepisu uchylające go art. 35 ust. 9 u.o.		
197.	Art. 5	W nawiązaniu do uwag zgłoszonych do art. 1 projektu ustawy proponuje się zmiany do ustawy o odpadach: 1)w art. 36 w ust. 4 po wyrazach „oraz organy wykonawcze związków międzygminnych" proponuje się dodać wyrazy „i związku metropolitalnego, o którym mowa w ustawie z dnia 9 marca 2017 r. o związku metropolitalnym w województwie śląskim (Dz. U. z 2017 r. poz. 730, z późn. zm.)"; 2) w art. 83 w ust. 1 w pkt 21 po wyrazie „górniczego" proponuje się dodać przecinek oraz dodać pkt 22 w brzmieniu: „22) zarząd związku metropolitalnego, o którym mowa w ustawie z dnia 9 marca 2017 r. o związku metropolitalnym w województwie śląskim (Dz. U. z 2017 r. poz. 730, z późn. zm.) w celu realizacji zadań z zakresu gospodarki odpadami";	**Urząd Metropolitalny Górnośląsko-Zagłębiowskiej Metropolii**	**Uwaga uwzględniona częściowo.** Wprowadzono wnioskowane rozwiązanie poprzez dookreślenie w ustawie o utrzymana czystości i porządku w gminach oraz ustawie o odpadach, że zadania gminy mogą być realizowane przez związek metropolitalny.
198.	Art. 5 pkt 1	W art. 5 pkt 1 projektu ustawy zmieniono brzmienie art. 25 ust. 4a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, które powoduje wyłączenie zezwoleń na przetwarzanie odpadów z ograniczeń maksymalnej łącznej masy wszystkich rodzajów odpadów, które w tym samym czasie mogą być magazynowane. Według uzasadnienia do projektu ww. zmiana jest zmianą o charakterze porządkującym. W ocenie organu ograniczenie powinno dotyczyć zarówno zezwoleń na zbieranie, jak i przetwarzanie odpadów, gdyż faktyczne ryzyko dla środowiska niesie za sobą sam fakt magazynowania odpadów, a nie to czy są one magazynowane w ramach zezwolenia na zbieranie, czy zezwolenia na przetwarzanie odpadów.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Lublinie**	**Uwaga nieuwzględniona.** Przepis zostanie uchylony. W ustawie o odpadach istnieje szereg instrumentów mających na celu wyeliminowanie problemu nielegalnego gospodarowania odpadami, są to: rozporządzenie w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów, zabezpieczenie roszczeń, monitoring wizyjny, zapewnienie ochrony przeciwpożarowej, tytuł prawny do nieruchomości, wyższe kary. Zatem istnienie tego przepisu nie jest konieczne.
199.	Art. 5 pkt 1	Czas magazynowania odpadów niebezpiecznych, odpadów palnych, niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych i odpadów pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych nie mogą przekroczyć łącznie 1 roku, podczas gdy dla pozostałych odpadów dopuszczalne jest ich magazynowanie do 3 lat. Projektowany przepis daje możliwość magazynowania odpadów pochodzących z	**Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce**	**Uwaga uwzględniona**. Przepis art. 25 ust. 4 ustawy o odpadach otrzyma brzmienie: „4. Odpady, z wyjątkiem przeznaczonych do składowania, mogą być magazynowane, jeżeli konieczność magazynowania wynika z procesów technologicznych lub

		przetwarzania odpadów komunalnych, paliwa alternatywnego oraz odpadów przeznaczonych bezpośrednio do produkcji takiego paliwa przez okres 3 lat. Niezbędnym jest również wydłużenie czasu magazynowania dla odpadów niebezpiecznych. Małe podmioty nie maja obecnie możliwości dotrzymywać terminu 1 roku m.in. z uwagi na brak chętnych odbiorców do odbioru czasami znikomych ilości wytworzonych odpadów. Stosowanie dodatkowej presji w tym względzie szczególnie w odniesieniu do małych wytwórców odpadów uznaje się za nieuzasadnione ,mogące doprowadzić do pozbywania się odpadów niebezpiecznych w sposób nie gwarantujący bezpieczeństwa środowiskowego (np. podczas kontroli WIOS). Praktycznie po wprowadzeniu nowelizacji ustawy o odpadach w ciągu ostatnich 2 lat zaniki rynek odbioru odpadów od podmiotów o niewielkim potencjale ilościowym ich wytwarzania. Zgromadzenie większej ilości odpadów (oczywiście w warunkach bezpiecznych dla środowiska) umożliwi zachętę dla przeciętnego odbiorcy do ich odbioru z uwagi na pojawienie się kalkulacji ekonomicznej w tym zakresie.		organizacyjnych i nie przekracza terminów uzasadnionych zastosowaniem tych procesów, nie dłużej jednak niż przez 3 lata.”
200.	Art. 5 pkt 1	1) w art. 25: a) w ust. 4 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) 1 rok - w przypadku magazynowania odpadów: a) niebezpiecznych, b) palnych, o których mowa w ust. 6f pkt 2 – 6 i 8, c) niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych; 2) 3 lata – w przypadku magazynowania pozostałych odpadów oraz paliwa alternatywnego i odpadów przeznaczonych bezpośrednio do produkcji takiego paliwa.”. Odpady mogą być magazynowane, jeżeli konieczność magazynowania wynika z procesów technologicznych lub organizacyjnych i nie przekracza terminów uzasadnionych zastosowaniem tych procesów, nie dłużej jednak niż przez 3 lata dla odpadów przeznaczonych do odzysku i rok dla odpadów przewidzianych do unieszkodkiwienia. Do ww. okresów nie wlicza się czasów magazynowania odpadów u ich wytwórcy oraz okresów magazynowania poza RP. Należy zapewnić aby pozostały dopuszczalny czas magazynowania odpadów przekazywanych do miejsca ich przetwarzania wynosił min 6 miesięcy lud dłuższy jeśli wynika to z procesów technologicznych lub organizacyjnych .	**Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu**	**Uwaga uwzględniona**. Przepis art. 25 ust. 4 ustawy o odpadach otrzyma brzmienie: „4. Odpady, z wyjątkiem przeznaczonych do składowania, mogą być magazynowane, jeżeli konieczność magazynowania wynika z procesów technologicznych lub organizacyjnych i nie przekracza terminów uzasadnionych zastosowaniem tych procesów, nie dłużej jednak niż przez 3 lata.”

		Członkowie IGMNIR proponują przyjęcie 3 letniego okresu na magazynowanie wszystkich odpadów przewidzianych do odzysku, ze względu na to, że wielokrotnie przedsiębiorstwa zbierają odpady, których zebrana ilość w okresie 1 roku nie jest ilością „handlową", czyli koszty odbioru przez wyspecjalizowanego odbiorcę są bardzo wysokie dla zebranej ilości. Trudności ze znalezieniem odbiorcy odpadów nasiliły się w ostatnich latach w związku z podniesiem kosztów i ryzyka w sektorze zagospodarowania odpadów. Dodatkowo pandemia koronawirusa uniemożliwiła znalezienie odbiorcy niektórych odpadów w ciągu kilku tygodni. Dyrektywa 2008/98/WE o odpadach stanowi: Konieczne jest rozróżnienie między pojęciami: „wstępnego magazynowania odpadów poprzedzającego ich zbieranie", „zbierania odpadów" i „magazynowania odpadów poprzedzającego ich przetwarzanie". Zakłady lub przedsiębiorstwa wytwarzające odpady w trakcie swojej działalności nie powinny być uznawane za uczestniczące w gospodarowaniu odpadami i podlegające obowiązkowi uzyskania zezwolenia na magazynowanie własnych odpadów poprzedzające ich zbieranie. Wstępne magazynowanie odpadów w ramach definicji zbierania jest rozumiane jako magazynowanie poprzedzające zbieranie w obiektach, w których odpady są rozładowywane, by umożliwić przygotowanie odpadów do dalszego transportu w celu odzysku lub unieszkodliwienia w innym miejscu. Należy wprowadzić rozróżnienie między wstępnym magazynowaniem odpadów poprzedzającym ich zbieranie, a magazynowaniem odpadów poprzedzającym ich przetwarzanie, odpowiednio do celu niniejszej dyrektywy, uwzględniając rodzaj odpadów, rozmiar oraz czas magazynowania i cel zbierania. Rozróżnienie to powinny wprowadzić państwa członkowskie.		
201.	Art. 5 pkt 1	Czas magazynowania odpadów niebezpiecznych, odpadów palnych, niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych i odpadów pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych) nie mogą przekroczyć łącznie 1 roku, podczas gdy dla pozostałych odpadów dopuszczalne jest ich magazynowanie do 3 lat. Projektowany przepis daje możliwość magazynowania odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych, paliwa alternatywnego oraz odpadów przeznaczonych bezpośrednio do produkcji takiego paliwa przez okres 3 lat.	**Stowarzyszenia Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii**	**Uwaga uwzględniona**. Przepis art. 25 ust. 4 ustawy o odpadach otrzyma brzmienie: „4. Odpady, z wyjątkiem przeznaczonych do składowania, mogą być magazynowane, jeżeli konieczność magazynowania wynika z procesów technologicznych lub organizacyjnych i nie przekracza terminów uzasadnionych zastosowaniem tych procesów, nie dłużej jednak niż przez 3 lata."

		Niezbędnym jest również wydłużenie czasu magazynowania dla odpadów niebezpiecznych. Małe podmioty nie maja obecnie możliwości dotrzymywać terminu 1 roku m.in. z uwagi na brak chętnych odbiorców do odbioru czasami znikomych ilości wytworzonych odpadów. Stosowanie dodatkowej presji w tym względzie szczególnie w odniesieniu do małych wytwórców odpadów uznaje się za nieuzasadnione ,mogące doprowadzić do pozbywania się odpadów niebezpiecznych w sposób nie gwarantujący bezpieczeństwa środowiskowego (np. podczas kontroli WIOŚ). Praktycznie po wprowadzeniu nowelizacji ustawy o odpadach w ciągu ostatnich 2 lat zanikł rynek odbioru odpadów od podmiotów o niewielkim potencjale ilościowym ich wytwarzania. Zgromadzenie większej ilości odpadów (oczywiście w warunkach bezpiecznych dla środowiska) umożliwi zachętę dla przeciętnego odbiorcy do ich odbioru z uwagi na pojawienie się kalkulacji ekonomicznej w tym zakresie.		
202.	Art. 5 pkt 1 lit. a	Proponujemy wykreślenie. Umożliwienie magazynowania przez okres 3 lat odpadów, paliwa alternatywnego oraz odpadów przeznaczonych bezpośrednio do produkcji takiego paliwa spowoduje ożywienie „spekulacyjnej" części rynku opadowego. W krótkim okresie może to negatywnie wpłynąć na dostępność odpadów do produkcji paliw alternatywnych, które stanowią istotne źródło energii w procesach przemysłowych. W konsekwencji odpady będą zalegać w magazynach, podczas gdy mogłyby zostać zagospodarowane w istniejących instalacjach współspalania. W odniesieniu do samych paliw alternatywnych zmiana niesie ze sobą negatywne skutki w postaci pogarszania się jakości długo składowanego paliwa oraz związanych z tym uciążliwości dla otoczenia. Przede wszystkim mają na to wpływ właściwości higroskopijne paliwa alternatywnego oraz zachodzące w nich procesy biologiczne (uciążliwość odorowa miejsc długotrwałego magazynowania tego rodzaju odpadów).	**Konfederacja Lewiatan**	**Uwaga nieuwzględniona.** Przepis art. 25 ust. 4 ustawy o odpadach otrzyma brzmienie: „4. Odpady, z wyjątkiem przeznaczonych do składowania, mogą być magazynowane, jeżeli konieczność magazynowania wynika z procesów technologicznych lub organizacyjnych i nie przekracza terminów uzasadnionych zastosowaniem tych procesów, nie dłużej jednak niż przez 3 lata.” Powrót do umożliwienia magazynowania wszystkich rodzajów odpadów (poza kierowanymi do składowania) przez okres 3 lat umożliwia istnienie w ustawie o odpadach szeregu instrumentów mających na celu wyeliminowanie problemu nielegalnego gospodarowania odpadami, są to: rozporządzenie w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów, zabezpieczenie roszczeń, monitoring wizyjny, zapewnienie ochrony przeciwpożarowej, tytuł prawny do nieruchomości, wyższe kary.
203.	Art. 5 pkt 1 lit. a	Ustawowe pozwolenie na magazynowanie do 3 lat odpadów' paliwa alternatywnego i odpadów przeznaczonych do produkcji takiego paliwa stwarza potencjalne zagrożenia pożarowa takich odpadów.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony**	**Uwaga nieuwzględniona.** Przepis art. 25 ust. 4 ustawy o odpadach otrzyma brzmienie:

		Propozycja pozostawienia okresu magazynowania -1 rok.	**Środowiska we Wrocławiu**	„4. Odpady, z wyjątkiem przeznaczonych do składowania, mogą być magazynowane, jeżeli konieczność magazynowania wynika z procesów technologicznych lub organizacyjnych i nie przekracza terminów uzasadnionych zastosowaniem tych procesów, nie dłużej jednak niż przez 3 lata.” Powrót do umożliwienia magazynowania wszystkich rodzajów odpadów (poza kierowanymi do składowania) przez okres 3 lat umożliwia istnienie w ustawie o odpadach szeregu instrumentów mających na celu wyeliminowanie problemu nielegalnego gospodarowania odpadami, są to: rozporządzenie w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów, zabezpieczenie roszczeń, monitoring wizyjny, zapewnienie ochrony przeciwpożarowej, tytuł prawny do nieruchomości, wyższe kary.
204.	Art. 5 pkt 1 lit. a	Wnioskujemy, aby czas magazynowania dla wszystkich rodzajów odpadów wynosił 3 lata. Okres łączny 1 roku magazynowania odpadów dla wszystkich posiadaczy jest zbyt krótki. Tak krótki łączny okres magazynowania może nieść za sobą problem z podjęciem ryzyka zagospodarowania odpadów przez ostatecznego recyklera, które od daty wytworzenia np. magazynowane są u kolejnych posiadaczy przez 11 miesięcy, a pozostawiony czas 1 miesiąca nie wystarczy na procedury związane z końcowym przetworzeniem. Czas ten w znaczący sposób wpływa na koszty gospodarowania odpadami. Kolejny problem to sytuacja podmiotów, które generują niewielkie ilości odpadów, wielokrotnie zdarzają się problemy wiązane z brakiem odpowiednich ilości odpadów zapewniających optymalny transport.	**Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem**	**Uwaga uwzględniona**. Przepis art. 25 ust. 4 ustawy o odpadach otrzyma brzmienie: „4. Odpady, z wyjątkiem przeznaczonych do składowania, mogą być magazynowane, jeżeli konieczność magazynowania wynika z procesów technologicznych lub organizacyjnych i nie przekracza terminów uzasadnionych zastosowaniem tych procesów, nie dłużej jednak niż przez 3 lata.”
205.	Art. 5 pkt 1 lit. a	Dopuszczenia do magazynowania w przedziale czasowym do 3 lat szerszej gamy odpadów w tym RDF i pre-RDF, to z jednej strony zapis pozwalający na „złapanie oddechu” przez branżę, zwłaszcza w sytuacji, gdy rozstrzygane postępowania w tym zakresie powalają galopującymi cenami, z drugiej strony zapis może okazać się martwy w kontekście wprowadzonych stosunkowo niedawno wymagań związanych z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wymagań w zakresie ochrony przeciwpożarowej, jakie mają spełniać obiekty budowlane lub ich	**Rada RIPOK**	**Uwaga uwzględniona**. Przepis art. 25 ust. 4 ustawy o odpadach otrzyma brzmienie: „4. Odpady, z wyjątkiem przeznaczonych do składowania, mogą być magazynowane, jeżeli konieczność magazynowania wynika z procesów technologicznych lub organizacyjnych i nie przekracza terminów uzasadnionych zastosowaniem tych procesów, nie dłużej jednak niż przez 3 lata.”

		części oraz inne miejsca przeznaczone do zbierania, magazynowania lub przetwarzania odpadów czy rozporządzeniem Ministra Klimatu w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów. Pozostanie jedynie możliwość przekazywania tej frakcji odpadów do zewnętrznych podmiotów prowadzących zbieranie odpadów, dysponujących odpowiednimi powierzchniami magazynowymi. Powinno to pociągać za sobą zmiany w module sprawozdawczym BDO w zakresie odpadów komunalnych – gdyż nie ma obecnie możliwości wpisania zbierania odpadów jako sposobu ich zagospodarowania, a instytucje kontrolne (WIOŚ) wymagają wpisywania ostatecznych instalacji i procesów odzysku lub unieszkodliwienia, grożąc niemałymi sankcjami finansowymi. Co i w tym kontekście może spowodować, że zapis będzie „martwy". Wnioskujemy o możliwość magazynowania w instalacjach komunalnych do trzech lat także odpadów wytworzonych w procesach przetwarzaniu odpadów komunalnych posiadających cechy surowców wtórnych: szkło, papier, tworzywa sztuczne, tekstylia, drewno i inne surowce wtórne. W ramach tego ujęte powinny być także inne odpady zbierane w instalacji komunalnej, jak np. opony i papa przygotowane do przekazania do procesów recyklingu. Ułatwi to zarządzanie logistyką oraz reakcję na koniunkturę rynkową obniżając koszty działania systemu.		
206.	Art. 5 pkt 1 lit. a	Dotyczący zmiany art. 25 ust. 1 i 2 ustawy o odpadach – generalnie należy pozytywnie ocenić zmianę dotyczącą wydłużenia okresu magazynowania dla większości odpadów. Zmiana ta przywróci częściowo rozwiązania sprzed nowelizacji ustawy o odpadach z 20 lipca 2018 r. Natomiast zmiana nie rozwiązuje zasadniczego problemu, jakim jest sumowane okresów magazynowania odpadów przez poszczególnych posiadaczy odpadów. Odbiorca odpadu nie ma żadnego wpływu na to, jak długo odpad był magazynowany przez poprzedniego posiadacza, ani u ilu posiadaczy odpad był magazynowany. Poza tym jest duża grupa odpadów, które mają określoną wartość rynkową i w obrocie traktowane są jako towar handlowy np. złom. Takich odpadów nikt nie porzuca, a ich magazynowanie wynika nie tylko z procesów technologicznych i organizacyjnych, ale też niejednokrotnie z koniunktury na rynku i cen tych surowców. Od lat obserwujemy ogromne różnice cen surowców i wiemy, że na przestrzeni jednego roku ceny mogą się zmieniać diametralnie. W	**Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów (FORS)**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Przepis art. 25 ust. 4 ustawy o odpadach otrzyma brzmienie: „4. Odpady, z wyjątkiem przeznaczonych do składowania, mogą być magazynowane, jeżeli konieczność magazynowania wynika z procesów technologicznych lub organizacyjnych i nie przekracza terminów uzasadnionych zastosowaniem tych procesów, nie dłużej jednak niż przez 3 lata."

		dłuższym okresie czasu łatwiej jest zaplanować pewne działania i sprzedać odpady po korzystnej dla przedsiębiorcy cenie – ale ten czas magazynowania odpadów musi być przewidywalny i niezależny od tego, jak długo odpad był magazynowany przez innego posiadacza. Z tych względów wskazane jest by określone w ustawie okresy magazynowania odpadów odnosić wyłącznie do danego posiadacza.		
207.	Art. 5 pkt 1 lit. a	Zgodnie z projektem dopuszczalny okres magazynowania odpadów wyniesie: 1 rok - w przypadku magazynowania odpadów niebezpiecznych, palnych, których mowa w art. 25 ust. 6f pkt 2-6 i 8 ustawy mienianej, oraz niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych, 3 lata — w przypadku magazynowania pozostałych odpadów oraz paliwa alternatywnego i odpadów przeznaczonych bezpośrednio do produkcji takiego paliwa. Paliwo alternatywne wytwarza się w procesie przetwarzania odpadów palnych, w tym odpadów wymienionych w art. 25 ust. 6f pkt 2-6 i 8 ustawy o odpadach, tj: papieru, tektury, tekstyliów, odpadów wielkogabarytowych, z wyłączeniem metali, tworzyw sztucznych, drewna, odpadów drewnopochodnych. Zaproponowane w projekcie rozwiązanie wprowadza możliwość magazynowania ww. odpadów zasadniczo - przez okres jednego roku lub przez okres trzech lat w przypadku przeznaczenia do produkcji paliwa alternatywnego. Może to powodować trudności w zakresie dokonania właściwej oceny prawidłowości stosowania przepisów przez przedsiębiorców, którzy w sytuacji magazynowania odpadów przez okres dłuższy niż 1 rok, będą powoływać się na możliwość poddania tychże odpadów przetwarzaniu w kierunku paliwa alternatywnego. Ponadto 3-letni okres magazynowania odpadów w postaci paliwa alternatywnego wydaje się okresem zbyt długim ze względu na zwiększone ryzyko wystąpienia pożarów, szczególnie w okresie letnim. Projektowana zmiana, polegająca na zastąpieniu kary grzywny za nieprowadzenie ewidencji odpadów albo prowadzenie jej w sposób nieterminowy lub niezgodny ze stanem rzeczywistym, administracyjną karą pieniężną, wydaje się być rozwiązaniem radykalnym. Prowadzenie ewidencji odpadów w sposób nieprawidłowy jest jednym z najczęściej stwierdzanych naruszeń, przy czym niejednokrotnie nieprawidłowości te polegają na drobnych błędach rachunkowych lub dokonaniu wpisu w niewłaściwej rubryce tabeli i nie są dokonywane w sposób celowy. W niewielkich przedsiębiorstwach, które nie zatrudniają specjalistów z dziedziny	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Bydgoszczy**	**Uwaga nieuwzględniona.** Przepis art. 25 ust. 4 ustawy o odpadach otrzyma brzmienie: „4. Odpady, z wyjątkiem przeznaczonych do składowania, mogą być magazynowane, jeżeli konieczność magazynowania wynika z procesów technologicznych lub organizacyjnych i nie przekracza terminów uzasadnionych zastosowaniem tych procesów, nie dłużej jednak niż przez 3 lata.” Powrót do umożliwienia magazynowania wszystkich rodzajów odpadów (poza kierowanymi do składowania) przez okres 3 lat umożliwia istnienie w ustawie o odpadach szeregu instrumentów mających na celu wyeliminowanie problemu nielegalnego gospodarowania odpadami, są to: rozporządzenie w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów, zabezpieczenie roszczeń, monitoring wizyjny, zapewnienie ochrony przeciwpożarowej, tytuł prawny do nieruchomości, wyższe kary. Skuteczniejszym narzędziem do wyegzekwowania przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów czy przekazywania odpadów podmiotom uprawnionym, niż grzywna w drodze mandatu, może być administracyjna kara pieniężna. Obserwuje się znaczną skalę nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji odpadów, co w przypadku dużej skali prowadzonej działalności z naruszeniem przepisów, dodatkowo utrudnia oszacowanie faktycznej wielkości tych naruszeń, będących jedną z wytycznych do ustalenia wymiaru kary. Natomiast w przypadku stwierdzania przekazywania odpadów podmiotom, które nie posiadają uregulowanego stanu formalnoprawnego (co stanowi szczególne zagrożenie w

		ochrony środowiska, błędy w ewidencji odpadów często wynikają z nieznajomości lub niezrozumienia przepisów prawa. Administracyjna kara pieniężna, której najniższy wymiar przewidziano na 5 000 zł, może być karą bardzo dotkliwą dla mikroprzedsiębiorców, zwłaszcza dla jednoosobowych działalności gospodarczych. Dyskusyjne wydaje się również projektowane rozwiązanie, polegające na wprowadzeniu administracyjnych kar pieniężnych za zlecenie wykonywania obowiązku gospodarowania odpadami podmiotom, które nie uzyskały wymaganych decyzji lub wymaganego wpisu do rejestru. Każdy, kto planuje powierzyć gospodarowanie odpadami podmiotowi gospodarczemu, może w łatwy i wiarygodny sposób dokonać jego weryfikacji w BDO pod kątem posiadania wymaganego wpisu do rejestru. W chwili obecnej nie ma jednak możliwości ustalenia w sposób nie budzący wątpliwości, czy zezwolenia podmiotów gospodarujących odpadami zachowują ważność, np.: czy nie wygasły w wyniku niezłożenia wniosku o ich aktualizację w wymaganym terminie do 5 marca 2020 roku. Uwagi natury formalnej budzi zapis art. 9 projektu w brzmieniu: „W sprawach dotyczących naruszeń w zakresie zbierania odpadów lub przetwarzania odpadów bez wymaganego zezwolenia, o którym mowa w art 41 ustawy zmienianej w art. 4, stwierdzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 194 ust. 4 tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym". W ocenie Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska zapis ten jest sprzeczny z art. 189c ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020, poz. 256 z późn. zm.): „Jeżeli w czasie wydawania decyzji w sprawie administracyjnej kary pieniężnej obowiązuje ustawa inna niż w czasie naruszenia prawa, w następstwie którego ma być nałożona kara, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest ona względniejsza dla strony. W związku z powyższym zapis art. 9 opiniowanego projektu mógłby otrzymać brzmienie: „W sprawach dotyczących naruszeń w zakresie zbierania odpadów lub przetwarzania odpadów bez wymaganego zezwolenia, którym mowa w art. 41 ustawy zmienianej w art. 4, stwierdzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w których postępowania zostały wszczęte i nie zakończone, stosuje się przepisy art 194 ust. 4 tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym".		przypadku odpadów niebezpiecznych), sankcja w postaci mandatu karnego, nie będzie stanowiła skutecznego środka prewencyjnego i do tego typu naruszeń może nadal dochodzić.

		Analizując treść projektu zauważono błąd, noszący mamiona oczywistej omyłki pisarskiej. Zgodnie z projektowaną zmianą art. 194, ust. 3 obecnie obowiązującej ustawy odpadach ma otrzymać brzmienie: Administracyjna kara pieniężna za naruszenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4 i 6-9, wynosi nie mniej niż 5000 zł i nie może przekroczyć 5 000 000 zł. W obecnie obowiązującej ustawie o odpadach w art. 194 ust. 1 brak jest punktu 9.		
208.	Art. 5 pkt 1 lit. a	Wnosimy o przywrócenie 3-letniego okresu magazynowania dla grupy 10 - Odpady z procesów termicznych i nadanie następującego brzmienia Art. 5 pkt 1 lit. a przedmiotowego projektu ustawy: „a) w ust. 4 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) 1 rok - w przypadku magazynowania odpadów: a) niebezpiecznych z wyłączeniem odpadów uwzględnionych w pkt 2, b) palnych, o których mowa w ust. 6f pkt 2 – 6 i 8, c) niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych; 2) 3 lata – w przypadku magazynowania pozostałych odpadów, paliwa alternatywnego i odpadów przeznaczonych bezpośrednio do produkcji takiego paliwa, odpadów wytwarzanych u pierwotnego wytwórcy odpadów oraz odpadów z grupy 10 nie posiadających właściwości palnych”. Ponadto wnosimy o dodanie następujących zapisów: „Po ust. 4b dodaje się ust. 4c w brzmieniu: 4c. Okresu magazynowania o którym mowa w ust. 4 pkt 1 nie stosuje się do pierwotnego wytwórcy odpadów.”. Specyfika odpadów z grupy 10, czyli odpadów z procesów termicznych, powoduje, że okres magazynowania tych odpadów dla części podmiotów jest zagadnieniem strategicznym. Przywrócenie 3-letniego okresu magazynowania dla grupy 10 oceniamy jako korzystne dla środowiska, ponieważ odpady z tej grupy mają ograniczone zastosowanie w przypadku niezagospodarowania w okresie 1-roku np. odpadu 10 06 03* będą trafiały do składowania. Natomiast, w okresie 3-letnim przedsiębiorstwa będą mogły poddać je odzyskowi, tak w instalacjach własnych, jak i odbiorców zewnętrznych.	**Polska Izba Przemysłu Chemicznego**	**Uwaga uwzględniona**. Przepis art. 25 ust. 4 ustawy o odpadach otrzyma brzmienie: „4. Odpady, z wyjątkiem przeznaczonych do składowania, mogą być magazynowane, jeżeli konieczność magazynowania wynika z procesów technologicznych lub organizacyjnych i nie przekracza terminów uzasadnionych zastosowaniem tych procesów, nie dłużej jednak niż przez 3 lata.” W związku z powyższą zmianą uwaga dotycząca dodania ust. 4c jest bezprzedmiotowa.

		W proponowanej zmianie dodatkowo można ująć uszczegółowienie, że 3-letni okres magazynowania dla grupy 10-tej będzie obowiązywał dla odpadów, które nie posiadają właściwości palnych.		
209.	Art. 5 pkt 1 lit. b	Dotyczący art. 25 ust. 4 a ustawy o odpadach – jest to w zasadzie zmiana redakcyjna. W naszej ocenie przepis w ogóle powinien być skreślony – nie rozwiązuje on żadnego problemu i niczego nie wnosi do tematu magazynowania. Ilości odpadów magazynowanych w ciągu roku mogą być niemalże dowolnie określone przez wnioskodawcę tak, ażeby odpowiednio zabezpieczać potrzeby wnioskodawcy i jednocześnie dostosować się do ilości odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie. To jedynie dodatkowy algorytm we wniosku o wydanie zezwolenia.	**Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów (FORS)**	**Uwaga uwzględniona** Przepis zostanie uchylony.
210.	Art. 5 pkt 1 lit. c	Zasadne jest wyłączenie instalacji termicznego przekształcania odpadów komunalnych z wymogu prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania ponieważ bunkier, czy silos w „spalarniach” należy traktować jako element węzła technologicznego przygotowywania odpadów do spalenia, a nie miejsce magazynowania odpadów. Brak jednoznacznego podejścia w tym zakresie powoduje nadregulację w przypadku bunkrów w "spalarniach" i silosów w instalacjach do współspalania odpadów. Traktując bunkier instalacji termicznego przekształcania odpadów jako miejsce magazynowania odpadów objęci jesteśmy obowiązkiem dotyczącym prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania. Wymusza to na prowadzącym instalację konieczność zainwestowania i utrzymywania dodatkowego systemu wizyjnego. Instalacje Termicznego Przekształcania spełniają rygorystyczne normy p.poż. m.in. poprzez zastosowanie takich rozwiązań jak: ciągły monitoring bunkra za pomocą termowizji i innych rozwiązań zabezpieczających przed powstaniem pożaru, zatem nie należy tych instalacji zrównywać z otwartymi powierzchniami magazynowania na terenach innych zakładów. Bunkier zasypowy nie powinien być uznawany za miejsce magazynowania odpadów. Analogiczna sytuacja dotyczy silosów w instalacji współspalania odpadów - silos w którym przygotowywane jest paliwo stanowi integralną część instalacji, zapas paliwa jest przewidziany jedynie na około 96h normalnej pracy instalacji. Silos zlokalizowany jest na terenie instalacji, jest nadzorowany, serwisowany na bieżąco. Instalacja posiada pozwolenie zintegrowane, które wprowadza szereg wymagań, zapewniających bezpieczeństwo.	**Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych**	**Uwaga nieuwzględniona**. Przyjęcie propozycji mogłoby rozstrzelić system mający na celu ograniczanie nieprawidłowości w gospodarce odpadami.

		Propozycja zapisu: Art 25 ust.6a. Posiadacz odpadów obowiązany do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów lub pozwolenia zintegrowanego uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów, prowadzący magazynowanie odpadów, z wyjątkiem wstępnego magazynowania odpadów, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 lit. a, prowadzonego przez pierwotnego wytwórcę odpadów lub zarządzający składowiskiem odpadów są obowiązani do prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów, zgodnie z ust. 6b–6f, 6h i 6i oraz przepisami wydanymi na podstawie ust. 8a.” Przepisu nie stosuje się do bunkrów zasypowych odpadów oraz silosów na paliwo alternatywne, będących częścią ciągu technologicznego instalacji termicznego przekształcania odpadów.		
211.	Art. 5 pkt 1 lit. c	Wnosimy o doprecyzowanie i zmianę treści Art. 5 pkt 1 lit. c projektu ustawy: „c) ust. 6a otrzymuje brzmienie: 6a. Posiadacz odpadów obowiązany do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów lub pozwolenia zintegrowanego uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów, prowadzący magazynowanie odpadów, z wyjątkiem wstępnego magazynowania odpadów, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 lit. a, prowadzonego przez pierwotnego wytwórcę odpadów lub zarządzający składowiskiem odpadów z wyjątkiem zarządzającego składowiskiem odpadów, na którym składowane są jedynie odpady pierwotnego wytwórcy odpadów lub odpady powstające na jego terenie w wyniku świadczenia na jego rzecz usług w zakresie budowy, rozbiórki, remontu obiektów, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątania, konserwacji i napraw, który jednocześnie jest zarządzającym składowiskiem są obowiązani do prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów, zgodnie z ust. 6b–6f, 6h i 6i oraz przepisami wydanymi na podstawie ust. 8a.”		**Uwaga częściowo uwzględniona.** Obowiązek prowadzenia wizyjnego systemu kontroli nie jest powiązany wyłącznie z możliwością wystąpienia pożaru gromadzonych odpadów, ale również z niewłaściwym postepowaniem z odpadami. Przepisy ustawy w art. 25 ust. 6j zostały doprecyzowane w taki sposób, że obowiązek prowadzenia wizyjnego systemu kontroli nie będzie stosowany do odpadów wymienionych w załączniku nr 2a do ustawy oraz odpadów uznanych za niepalne zgodnie z art. 3 ust. 3c ustawy, niebędących odpadami niebezpiecznymi

		Uważamy za zasadne wyłączenie z obowiązku monitoringu wizyjnego składowisk odpadów, których właścicielami i zarządzającymi są zakłady przemysłowe kierujące na przedmiotowe składowiska jedynie generowane przez siebie odpady. Zakłady przemysłowe eksploatują własne składowiska odpadów, na które trafiają jedynie odpady generowane na ich instalacjach, w tym pochodzące z procesów spalania, procesów uzdatniania wody oraz oczyszczania ścieków. Na przedmiotowe składowiska nie są przyjmowane odpady od innych podmiotów tym samym proces ich składowania jest bezpieczny i nie stwarza ryzyka dla środowiska. Składowiska posiadają zatwierdzone instrukcje prowadzenia składowiska i są w regularny sposób nadzorowane i kontrolowane. Wyposażanie tych składowisk w dodatkowy nadzór w postaci wizyjnego systemu kontroli przyczyni się do znaczącego wzrostu kosztów prowadzenia działalności gospodarczej przez przedsiębiorstwa, nie wpływając na poprawę sytuacji w ochronie środowiska. Dodatkowo wskazujemy na konieczność uwzględnienia wyłączenia z obowiązku monitoringu wizyjnego zarządzającego składowiskiem odpadów, na którym składowane są odpady powstające na jego terenie w wyniku świadczenia na jego rzecz usług w zakresie budowy, rozbiórki, remontu obiektów, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątania, konserwacji i napraw.		
212.	Art. 5 pkt 1 lit. c	Pozostawienie brzmienia przepisu w obecnym brzmieniu. Proponowana zmiana wbrew wskazanemu przez ministerstwo w uzasadnieniu sugestii nie będzie prowadziła do równego traktowania podmiotów, lecz spowoduje kolejne znaczne koszty po stronie podmiotów prowadzących przetwarzanie odpadów, w wyniku którego wytwarzane są inne odpady, a więc zgodnie z definicją wytwórcy odpadów są wytwórcą wtórnym. Ta zmiana dotknie instalacje związane z przetwarzaniem np. selektywnie zbieranych odpadów. Dla tych instalacji po raz kolejny znacząco wzrosną koszty funkcjonowania, bo będzie konieczność montowania kolejnych kamer tym razem dla odpadów wytwarzanych po np. sortowaniu. W przypadku tego rodzaju odpadów monitoring wizyjny wiąże się często z koniecznością przekazu do WIOŚ. Prowadzić to będzie do kolejnego wzrostu kosztów zagospodarowania tych odpadów.	**Polska Izba Odzysku i Recyklingu Opakowań**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poprawka ta ma na celu zapewnienie równego traktowania podmiotów gospodarujących odpadami, w szczególności palnymi, które stanowią największe zagrożenie dla środowiska w kontekście pojawiających się pożarów odpadów.
213.	Art. 5 pkt 1 lit. c	W art. 25 ust. 6a proponuje się zmianę:	**Wojewódzki Inspektorat**	**Uwaga nieuwzględniona.**

		„Posiadacz odpadów obowiązany do uregulowania stanu formalno-prawnego w zakresie zbierania lub przetwarzania odpadów, w tym zarządzający składowiskiem odpadów są obowiązani do prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania odpadów zbieranych lub przeznaczonych do przetworzenia lub składowania odpadów, zgodnie z ust. 6b–6f, 6h i 6i oraz przepisami wydanymi na podstawie ust. 8a." W obecnym brzemieniu przepisu zachodzi wątpliwość, czy wytworzone w wyniku przetworzenia odpady również muszą być objęte systemem monitoringu wizyjnego. Proponowany zapis zarówno uprości brzmienie przepisu, jak i jednoznacznie wskaże, że przepis ten dotyczy odpadów zbieranych oraz przyjętych do przetwarzania. Natomiast w przypadku gdyby zapis ten miał dotyczyć również odpadów wytwarzanych to właściwym byłoby objęcie tym przepisem podmiotów obowiązanych do uzyskania decyzji w zakresie wytwarzania odpadów i w związku z tym proponuje się następujący zapis: *„Posiadacz odpadów obowiązany do uregulowania stanu formalno-prawnego w zakresie wytwarzania, zbierania lub przetwarzania odpadów, w tym zarządzający składowiskiem odpadów są obowiązani do prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania odpadów wytwarzanych, zbieranych lub przeznaczonych do przetworzenia lub składowania odpadów, zgodnie z ust. 6b–6f, 6h i 6i oraz przepisami wydanymi na podstawie ust. 8a."*	**Ochrony Środowiska w Krakowie**	Zgodnie z projektowanym brzmieniem przepisu, pod obowiązek prowadzenia wizyjnego sytemu kontroli nie podlega wstępne magazynowanie odpadów prowadzone przez pierwotnego wytwórcę odpadów. Pozostałe miejsca magazynowania i składowania odpadów (poza wyłączonymi w ustawie grupami odpadów) podlegają temu obowiązkowi. Zatem przepis nie wymaga doprecyzowanie w tym zakresie.
214.	Art. 5 pkt 1 lit. d	Proponujemy dodanie w art. 25h ust. 6h zdania drugiego w brzmieniu: „Informacje te mogą podlegać weryfikacji przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska po uprzednim poinformowaniu zainteresowanego o chęci podjęcia weryfikacji." Proponujemy dodanie zapisu nakładającego na WIOS obowiązek pisemnego poinformowania o dacie przeprowadzenia weryfikacji danych służących do logowania do systemu monitoringu wizyjnego. Proponowany w projekcie zapis daje możliwość WIOŚ do bezpodstawnego inwigilowania podmiotów prowadzących monitoring, pod pretekstem weryfikacji będą mogły prowadzić podgląd działalności bez jakiejkolwiek wiedzy zainteresowanego. W przypadku gdyby informowanie przed przeprowadzeniem weryfikacji było technicznie trudne, proponujemy dodanie zdania drugiego w brzmieniu: „Wojewódzki inspektor ochrony środowiska informuje pisemnie podmiot zobowiązany do prowadzenia	**Konfederacja Lewiatan**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Przepis w art. 25 ust. 6h ustawy o odpadach zostanie doprecyzowany w zakresie, że weryfikacja będzie polegała na próbnym zalogowaniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska do wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów, w ustalonym z podmiotem, którego weryfikacja ta dotyczy, terminie.

		monitoringu, o którym mowa w ust. 6a, o przeprowadzeniu weryfikacji wskazując datę, kiedy została ona przeprowadzona."		
215.	Art. 5 pkt 1 lit. d	W celu jednoznacznego ustalenia uprawnień WIOŚ, propozycja dodatkowej zmiany zapisu art. 25 ust. 6g poprzez dodanie w ust. 6g punktu 3): ‚3) weryfikacji danych w informacji umożliwiającej logowanie do wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów, przekazanych przez posiadacza odpadów o którym mowa w ust. 6f.”	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska we Wrocławiu**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Przepis w art. 25 ust. 6h ustawy o odpadach zostanie doprecyzowany w zakresie, że weryfikacja będzie polegała na próbnym zalogowaniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska do wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów, w ustalonym z podmiotem, którego weryfikacja ta dotyczy, terminie.
216.	Art. 5 pkt 1 lit. d	Doprecyzowano przepis w zakresie umożliwienia wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska (WIOS) sprawdzenia, czy przekazane przez podmioty informacje do logowania do wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów (np. login i hasło) umożliwiają faktyczny dostęp do obrazu z systemu wizyjnego w czasie rzeczywistym. Istnieje obawa, i ż wprowadzony zapis umożliwi swobodny podgląd instalacji przez organ kontrolny. Należy wprowadzić zasadę wcześniejszego informowania przedsiębiorcę o takim zamiarze.	**Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Przepis w art. 25 ust. 6h ustawy o odpadach zostanie doprecyzowany w zakresie, że weryfikacja będzie polegała na próbnym zalogowaniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska do wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów, w ustalonym z podmiotem, którego weryfikacja ta dotyczy, terminie.
217.	Art. 5 pkt 1 lit. d	W ocenie członków Związku rozwiązanie proponowane w art. 5 ust. 1 pkt d nie powinno zostać wprowadzone. Związek wskazuje, iż założeniami systemu monitoringu wizyjnego nie było umożliwienie organom administracji prowadzenia nieograniczonej kontroli/weryfikacji działalności przedsiębiorców. Proponowana zmiana w ocenie członków Związku w sposób nieproporcjonalny przyznaje organom administracyjnym uprawnienie do nieograniczonego dostępu do systemów monitoringu wizyjnego pod pretekstem kontroli dostępu. Należy podkreślić tu, że w chwili obecnej przedsiębiorcy są zobowiązani do udostępnienia na żądanie WIOŚ zapisu obrazu z ostatnich 30 dni – jednak żądanie WIOŚ w tym zakresie musi być uzasadnione podejrzeniem naruszenia przepisów. Proponowane rozwiązanie jest zatem w naszej ocenie zbyt daleko idące – w wyniku jego wprowadzenia WIOŚ będzie uprawniony do nieograniczonego sprawdzania/kontrolowania/testowania dostępu, bez konieczności wskazania przyczyny uzasadniającej taki dostęp. Należy zaznaczyć, co wskazano już powyżej, iż na podstawie aktualnie obowiązujących przepisów możliwe jest uzyskanie przez WIOŚ wglądu do systemu monitoringu wizyjnego, a ustawowa przyczyna umożliwiająca taki dostęp jest w pełni adekwatna, zasadna	**Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań ELEKTRO-ODZYSK**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Przepis w art. 25 ust. 6h ustawy o odpadach zostanie doprecyzowany w zakresie, że weryfikacja będzie polegała na próbnym zalogowaniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska do wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów, w ustalonym z podmiotem, którego weryfikacja ta dotyczy, terminie.

		oraz wystarczająca. Wprowadzenie proponowanych zmian może doprowadzić do nadmiernej ingerencji organów administracyjnych w swobodę działalności przedsiębiorców a także generować ryzyko naruszenia swobody działalności gospodarczej oraz tajemnicy przedsiębiorstwa. Wobec powyższego wnioskujemy o niewprowadzanie proponowanego zapisu.		
218.	Art. 5 pkt 1 lit. d	Dotyczący art. 25 ust. 6h ustawy o odpadach – zapis ten budzi nasze wątpliwości i obawy. Dziś inspektor WIOŚ może skorzystać z dostępu do monitoringu on-line jedynie w przypadkach wymienionych w art. 25 ust. 6g ustawy o odpadach tj. w przypadku kontroli lub powzięcia uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa wymienionego w ustawie. Nie bez powodu dane dotyczące logowania mają być przekazane do WIOŚ w sposób zapewniający zachowanie tych informacji w poufności – chodzi o zabezpieczenie danych przed możliwością bezprawnego wykorzystania. Proponowany zapis otwiera furtkę do takiego niekontrolowanego korzystania z monitoringu on-line – właśnie pod pozorem weryfikacji. Weryfikacja będzie zapewne polegać na zalogowaniu się do systemu i sprawdzeniu, czy istnieje możliwość skorzystania on-line z monitoringu wizyjnego danego przedsiębiorcy. Projekt nie precyzuje jednak na czym ta weryfikacja ma polegać, jak długo może trwać, czy będzie jednorazowa, czy może będzie przeprowadzana częściej. Jeśli taka potrzeba weryfikacji danych do logowania istnieje, proponujemy, ażeby możliwa ona była wyłącznie po uprzednim powiadomieniu przedsiębiorcy, którego to dotyczy z informacją kiedy i w jakich godzinach będzie przeprowadzana.	**Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów (FORS)**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Przepis w art. 25 ust. 6h ustawy o odpadach zostanie doprecyzowany w zakresie, że weryfikacja będzie polegała na próbnym zalogowaniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska do wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów, w ustalonym z podmiotem, którego weryfikacja ta dotyczy, terminie.
219.	Art. 5 pkt 1 lit. d	Uregulowania sytuacji, w której przesłane do WIOŚ dane do logowania są niepoprawne Pomorski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska wskazuje także na potrzebę uregulowania sytuacji, w której podmiot prześle wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska dane dostępowe (login, hasło) do prowadzonego systemu monitoringu wizyjnego miejsc magazynowania odpadów, a dane te okażą się nieprawidłowe. Zweryfikowanie dostarczonych danych jako nieprawidłowych jest bowiem jednoznaczne ze stwierdzeniem popełnienia przez podmiot deliktu administracyjnego i koniecznością wszczęcia postępowania administracyjnego z art. 194 ust. 1 pkt 2c ustawy. Tutejszy Organ proponuje wprowadzenie możliwości pisemnego poinformowania	**Pomorski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Przepis w art. 25 ust. 6h ustawy o odpadach zostanie doprecyzowany w zakresie, że weryfikacja będzie polegała na próbnym zalogowaniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska do wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów, w ustalonym z podmiotem, którego weryfikacja ta dotyczy, terminie.

		podmiotu o niepoprawności przesłanych danych i wezwania do ich uzupełnienia. W związku z powyższym proponuje się dodanie art. 6ha ustawy w następującym brzmieniu: *„6ha W przypadku ustalenia przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, w wyniku weryfikacji, o której mowa w art. 25 ust. 6h, że dostarczone przez posiadacza odpadów informacje nie umożliwiają logowania do wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów, wojewódzki inspektor ochrony środowiska informuje o tym posiadacza odpadów wzywając do przedłożenia poprawionych danych w terminie nie krótszym niż 7 dni od dnia doręczenia wezwania. W przypadku uzupełnienia danych, obowiązek określony w art. 25 ust. 6h uznaje się za dochowany". Do wezwania stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego o doręczeniach."*		
220.	Art. 5 pkt 1 lit. d	Doprecyzowanie możliwości weryfikowania przekazanych danych do logowania. W art. 5 pkt 1 lit. d ustawy dodano drugie zdanie w art. 25 ust. 6h ustawy o odpadach w brzmieniu: „Informacje te mogą podlegać weryfikacji przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska". W ocenie tut. Organu uzasadnione jest doprecyzowanie terminu weryfikacja poprzez wskazanie: 1) na czym ta weryfikacja mogłaby polegać poprzez doprecyzowanie, że weryfikacja ta mogłaby polegać w szczególności na próbnym zalogowaniu się do systemu; 2) czy weryfikacja może być wykonywana jednorazowo po przekazaniu danych do logowania przez zobowiązany do tego podmiot, czy wielorazowo, także w innych sytuacjach, celem sprawdzenia, czy przekazane dane wciąż dają możliwość podglądania w czasie rzeczywistym obrazu z systemu wizyjnego. Pomorski Wojewódzki Inspektor w tym miejscu zwraca uwagę, że podczas dotychczasowej praktyki wielokrotnie napotykał na sytuacje, w których wskutek serwisu, zmian lub aktualizacji dokonywanych przez podmiot zobowiązany do prowadzenia systemu wizyjnego w tym systemie dane dostępowe przekazane do WIOŚ przestają być aktualne i nie dają już możliwości zalogowanie się do systemu. O tej niemożliwości inspektorzy WIOŚ dowiadują się jednak dopiero w trakcie prowadzonych kontroli. Doprecyzowanie dodanego przepisu w sposób wskazany powyżej umożliwi inspektorom WIOŚ	**Pomorski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Przepis w art. 25 ust. 6h ustawy o odpadach zostanie doprecyzowany w zakresie, że weryfikacja będzie polegała na próbnym zalogowaniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska do wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów, w ustalonym z podmiotem, którego weryfikacja ta dotyczy, terminie.

		weryfikowanie przekazanych danych celem potwierdzenia, czy przekazane dane umożliwiają podgląd w czasie rzeczywistym miejsc magazynowania odpadów i to nie tylko bezpośrednio po ich przekazaniu, ale także w innych, niezbędnych sytuacjach.		
221.	Art. 5 pkt 1 lit. d	Proponujemy dodać zapis: W przypadku problemów technicznych zakład ma obowiązek podjąć działania w celu zapewnienia dostępności obrazu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Przepis w art. 25 ust. 6h ustawy o odpadach zostanie doprecyzowany w zakresie, że weryfikacja będzie polegała na próbnym zalogowaniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska do wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów, w ustalonym z podmiotem, którego weryfikacja ta dotyczy, terminie.
222.	Art. 5 pkt 1 lit. d	Doprecyzowano przepis w zakresie umożliwienia wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska (WIOŚ) sprawdzenia, czy przekazane przez podmioty informacje do logowania do wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów (np. login i hasło) umożliwiają faktyczny dostęp do obrazu z systemu wizyjnego w czasie rzeczywistym. Istnieje obawa, iż wprowadzony zapis umożliwi swobodny podgląd instalacji przez organ kontrolny. Należy wprowadzić zasadę wcześniejszego informowania przedsiębiorcę o takim zamiarze.	**Stowarzyszenia Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Przepis w art. 25 ust. 6h ustawy o odpadach zostanie doprecyzowany w zakresie, że weryfikacja będzie polegała na próbnym zalogowaniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska do wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów, w ustalonym z podmiotem, którego weryfikacja ta dotyczy, terminie.
223.	Art. 5 pkt 2	Dodanie ograniczenia czasowego dla kontroli WIOŚ i Straży Pożarnej. Dla instalacji zbierającej i/lub przetwarzającej odpady pozwolenie zintegrowane / na odzysk jest wydawane tylko po uprzedniej kontroli WIOŚ i Straży Pożarnej, zakończonych oczywiście pozytywnie. Realia pokazują, że na kontrolę WIOŚ czeka się bardzo długo (często nawet 2 lata). Proponujemy zmianę,: gdy instytucja kontrolna w ciągu miesiąca nie przeprowadzi kontroli to oznacza to, że opinia organu pozytywna i można dalej procedować z pozwoleniem zintegrowanym. Szczególnie kluczowe jest to dla nowych inwestycji, które mogą być gotowe do eksploatacji, a będą czekały 2 lata na WIOŚ. Jest to bardzo duże ryzyko dla inwestora. Propozycja dodania ust 3b o treści "W przypadku nieprzeprowadzenia przez upoważniony organ postępowania kontrolnego o którym mowa w ust. 1 i ust. 1a w ciągu 30 dni od wystąpienia z wnioskiem organu, o którym mowa w ust. 2, zastosowanie mają przepis art. 122a k.p.a.".	**Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych**	**Uwaga nieuwzględniona** Wykorzystanie obciążenia WIOŚ wnioskami o kontrole w trybie art. 41a ustawy o odpadach i wynikającymi z niego opóźnieniami w prowadzeniu kontroli, nie może stanowić podstawy do uznania, że instalacja spełnia warunki ochrony środowiska, co zgodnie z przedstawioną propozycją miałoby się odbywać w formie tzw. „milczącej zgody". W efekcie nie byłoby kontroli nad podmiotami przetwarzającymi czy zbierającymi odpady, co oznacza, że zostałby zniweczony cel wprowadzania art. 41a ustawy o odpadach.
224.	Art. 5 pkt 2	Zmiana brzmienia art. 41a ust. 3 ustawy o odpadach. Po przeprowadzeniu kontroli wojewódzki inspektor ochrony środowiska niezwłocznie wydaje postanowienie w przedmiocie spełnienia	**Polska Izba Odzysku i**	**Uwaga nieuwzględniona.** Podtrzymujemy stanowisko w zakresie konieczności zachowania obecnego brzmienia przepisu art. 41a ust. 3

		wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska. Na postanowienie służy zażalenie. Zgodnie z art. 41a ust. 7 do kontroli prowadzanych na podstawie art. 41a ust. 1, 1a i 6 nie stosuje się art. 48 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców. Przedsiębiorcy zostali więc pozbawieni możliwości weryfikacji przez organ drugiej instancji działań prowadzonych przez WIOŚ. Dotychczasowa praktyka w zakresie postanowień wskazuje, że WIOŚ próbuje wykorzystać każde stwierdzone naruszenie jako przesłankę do wydania negatywnego postanowienia. Ponadto w postanowieniach wskazywane są dodatkowe warunki magazynowania odpadów wykraczające poza obowiązujące prawo. Z jednej strony negatywne postanowienie równa się brak możliwości prowadzenia działalności przez przedsiębiorcę z drugiej strony przedsiębiorca nie ma żadnej możliwości aby wydane postanowienie zostało zweryfikowane przez inny niezależny organ.	**Recyklingu Opakowań**	ustawy o odpadach, zgodnie z którym po przeprowadzeniu kontroli wojewódzki inspektor ochrony środowiska niezwłocznie wydaje postanowienie w przedmiocie spełnienia wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska; na postanowienie nie służy zażalenie. Celem wprowadzenia ww. przepisu było ograniczenie wydawania zezwoleń w zakresie gospodarowania odpadami, bez względu na stan faktyczny (wydawano decyzje nawet na tzw. „dziurę w ziemi”). Skoro opinia WIOŚ (wydana po kontroli takiej działalności) ma być istotna przed wydaniem decyzji przez organ ochrony środowiska, z zachowaniem terminów wynikających z kpa, a przynajmniej ograniczeniem prowadzonych postępowań do minimum, to dopuszczenie możliwości składania zażaleń na postanowienia WIOŚ, w sposób znaczący przyczyni się do wydłużenia wielu postępowań o wydanie zezwoleń (poza postępowaniem odwoławczym, jest również ścieżka odwoławcza do sądów administracyjnych, co w przypadku skargi kasacyjnej do NSA wiąże się nawet z kilkuletnim okresem trwania postępowań). Wychodząc naprzeciw wnioskom branży gospodarki odpadami, zasadne wydaje się przywrócenie pierwotnego brzmienia przepisu art. 41a ust. 4 ustawy o odpadach, tj.: „W przypadku postanowienia wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska negatywnie opiniującego spełnienie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska właściwy organ może odmówić wydania zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów.” Powyższe rozwiązanie umożliwi organowi ochrony środowiska, przy jednoczesnym podtrzymaniu obowiązku opiniowania przez WIOŚ danej instalacji pod względem spełniania wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska, dokonanie całościowej oceny własnej, w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego i wydania decyzji w zakresie udzielenia bądź odmowy

				udzielenia zezwolenia w zakresie gospodarowania odpadami. Takie rozwiązanie nie doprowadzi do znacznych opóźnień w wydawanych przez marszałków województw/ starostów, jakie z wysokim prawdopodobieństwem miałyby miejsce w przypadku prowadzenia ścieżki odwoławczej od postanowień WIOŚ (tj. zażalenie do GIOŚ, skarga do WSA i NSA).
225.	Art. 5 pkt 2	Zmiana brzmienia art. 41a ust. 3a ustawy o odpadach. Po przeprowadzeniu kontroli komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej wydaje postanowienie w przedmiocie spełnienia wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, oraz w postanowieniu, o którym mowa w art. 42 ust. 4c. Na postanowienie służy zażalenie. Zgodnie z art. 41a ust. 7 do kontroli prowadzanych na podstawie art. 41a ust. 1, 1a i 6 nie stosuje się art. 48 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców. Z jednej strony negatywne postanowienie równa się brak możliwości prowadzenia działalności przez przedsiębiorcę z drugiej strony przedsiębiorca nie ma żadnej możliwości aby wydane postanowienie zostało zweryfikowane przez inny niezależny organ.	**Polska Izba Odzysku i Recyklingu Opakowań**	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zakresem merytorycznym projektu.
226.	Art. 5 pkt 2	1)Projektowana zmiana nie dotyka zasadniczego problemu, wielokrotnie sygnalizowanego przez przedstawicieli branży, czyli kontroli WIOŚ – art. 41a ust. 6 ustawy o odpadach w związku z wnioskiem złożonym w trybie art. 14 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw. Postulujemy uwzględnienie przepisu doprecyzowującego w tym zakresie w ustawie nowelizującej z dnia 20 lipca 2018 r. Zgodnie z art. 41a ust. 6 Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach przepisy odnoszące się m.in. do kontroli przez inspektora ochrony środowiska stosuje się jedynie w przypadku istotnej zmiany zezwolenia na zbieranie, przetwarzanie lub na wytwarzanie odpadów. W naszym przekonaniu należy uznać, iż owa istotna zmiana to nie każda zmiana decyzji, lecz tylko taka, która w sposób znaczący wpływa na treść decyzji pierwotnej, nie ma zaś charakteru jedynie aktualizacyjnego, porządkowego. W odniesieniu do przedmiotowej regulacji musiałaby to być zmiana dotycząca sposób prowadzenia procesu gospodarowania odpadami (zbierania, przetwarzania itd.)	**Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami**	**Uwaga nieuwzględniona.** Podtrzymujemy stanowisko w zakresie konieczności zachowania obecnego brzmienia przepisu art. 41a ust. 3 ustawy o odpadach, zgodnie z którym po przeprowadzeniu kontroli wojewódzki inspektor ochrony środowiska niezwłocznie wydaje postanowienie w przedmiocie spełnienia wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska; na postanowienie nie służy zażalenie. Celem wprowadzenia ww. przepisu było ograniczenie wydawania zezwoleń w zakresie gospodarowania odpadami, bez względu na stan faktyczny (wydawano decyzje nawet na tzw. „dziurę w ziemi”). Skoro opinia WIOŚ (wydana po kontroli takiej działalności) ma być istotna przed wydaniem decyzji przez organ ochrony środowiska, z zachowaniem terminów wynikających z kpa, a przynajmniej ograniczeniem prowadzonych postępowań do minimum, to dopuszczenie możliwości składania

		dotykająca go w sposób znaczący. Nie liczba wprowadzanych zmian w decyzji (podyktowanych zresztą wymogiem znowelizowanej ustawy), a ich zakres w odniesieniu do podmiotu wnioskującego winien tu przesądzać. Gdyby bowiem przyjąć odmienny pogląd, Ustawodawca wprowadziłby wraz z wymogami określonymi w ustawie nowelizującej i ten, który kontrolę WIOŚ czyniłby obligatoryjną. Tak jednak nie jest i w odniesieniu do kontroli związanej z wnioskami aktualizacyjnymi obowiązują przepisy art. 41 ust. 6 ustawy o odpadach, które wiążą kontrolę z pojęciem zmiany istotnej. Warto dodać, iż w obecnym stanie prawnym kontrola WIOŚ przedsiębiorcy może się odbywać w zasadzie w każdym czasie (kontrole: planowe, pozaplanowe, interwencyjne), nie ma zatem powodu, by w tym przypadku miały one charakter obligatoryjny. Z uwagi jednak na brak definicji legalnej w ustawie o odpadach pojęcia „zmiany istotnej", organy rozpatrujące wniosek aktualizacyjny, z ostrożności wskazują na konieczność przeprowadzenia takiej kontroli. Zgodnie z dyspozycją art. 14 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2018 poz. 1592 z późn. zm.), podmioty posiadające pozwolenie zintegrowane oraz pozwolenia sektorowe na wytwarzanie, przetwarzanie lub zbieranie odpadów obowiązane były do dnia 5 marca 2020 r. złożyć wniosek o zmianę o charakterze aktualizacyjnym w/w pozwoleń, w celu dostosowania ich do nowych wymogów prawnych. Obecnie organy właściwe dla rozpatrzenia tych wniosków prowadzą postępowania zmierzające do wydania decyzji. Jak już wcześniej, wielokrotnie sygnalizowano, postępowania te będą długotrwałe ze względu na możliwości organizacyjne i kadrowe organów. Wydaje się, iż w obecnej sytuacji proces ten dodatkowo się wydłuży ze względu na sytuację związaną z epidemią koronawirusa COVID-19. W związku z tym zasadne wydaje się podjęcie wszelkich możliwych działań, które usprawnią procedowanie wniosków i wpłyną pozytywnie na funkcjonowanie przedsiębiorców z branży gospodarki odpadami, którzy w związku z epidemią borykają się z ogromnymi problemami logistycznymi i organizacyjnymi w celu zapewnienia ciągłości świadczenia usług odbioru i zagospodarowania odpadów, przede wszystkim komunalnych. Podstawowym usprawnieniem w zakresie uproszczenia procedury rozpatrywania wniosków aktualizacyjnych, zarówno dla urzędów		zażaleń na postanowienia WIOŚ, w sposób znaczący przyczyni się do wydłużenia wielu postępowań o wydanie zezwoleń (poza postępowaniem odwoławczym, jest również ścieżka odwoławcza do sądów administracyjnych, co w przypadku skargi kasacyjnej do NSA wiąże się nawet z kilkuletnim okresem trwania postępowań). Wychodząc naprzeciw wnioskom branży gospodarki odpadami, zasadne wydaje się przywrócenie pierwotnego brzmienia przepisu art. 41a ust. 4 ustawy o odpadach, tj.: „W przypadku postanowienia wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska negatywnie opiniującego spełnienie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska właściwy organ może odmówić wydania zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów." Powyższe rozwiązanie umożliwi organowi ochrony środowiska, przy jednoczesnym podtrzymaniu obowiązku opiniowania przez WIOŚ danej instalacji pod względem spełniania wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska, dokonanie całościowej oceny własnej, w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego i wydania decyzji w zakresie udzielenia bądź odmowy udzielenia zezwolenia w zakresie gospodarowania odpadami. Takie rozwiązanie nie doprowadzi do znacznych opóźnień w wydawanych przez marszałków województw/ starostów, jakie z wysokim prawdopodobieństwem miałyby miejsce w przypadku prowadzenia ścieżki odwoławczej od postanowień WIOŚ (tj. zażalenie do GIOŚ, skarga do WSA i NSA).

		państwowych i samorządowych jak i samych przedsiębiorców, wydaje się w tej sytuacji wprowadzenie jednoznacznego przepisu odnośnie do obowiązku przeprowadzania przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska kontroli każdej instalacji, obiektu czy miejsca magazynowania odpadów, których dotyczy wniosek aktualizacyjny. W naszym przekonaniu kontrola taka nie musi być przeprowadzana, bowiem konieczność złożenia wniosku o aktualizację zezwoleń wiąże się jedynie z formalnym obowiązkiem dostosowania zezwolenia do obecnie obowiązujących przepisów, bez zmiany dotychczasowego sposobu funkcjonowania instalacji czy organizacji miejsca magazynowania odpadów. W związku z powyższym postulujemy, przy okazji bieżącej nowelizacji, wprowadzenie w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw przepisu wprost wyłączającego stosowanie art. 41a ust. 6 ustawy o odpadach w odniesieniu do zmiany pozwolenia w trybie art. 14 ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2018 poz. 1592 ze zm.). 2) Postanowienie WIOŚ oraz komendanta powiatowej (miejski) Państwowej Straży Pożarnej – art. 41a ust 3 i 3a; Wnosimy o zmianę w art. 41a ust. 3 i 3a ustawy o odpadach, które odnoszą się wprost do kontroli prowadzonych przez inspekcję ochrony środowiska oraz komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, na wniosek organów wydających (zmieniających) decyzje na zbieranie, przetwarzania lub wytwarzanie odpadów. Zgodnie z obecnym brzmieniem ww. przepisów po przeprowadzeniu kontroli wojewódzki inspektor ochrony środowiska, a także komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej, niezwłocznie wydają postanowienie w przedmiocie spełnienia wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska. Na przedmiotowe postanowienie nie służy zażalenie. Wskazujemy, że tak sformułowana procedura kontroli oraz przewidziana w art. 41a ust 3 i 3a forma rozstrzygnięcia (postanowienie) kończącego kontrolę, od którego nie przysługuje środek odwoławczy, powoduje, że podmioty prowadzące działalność w zakresie gospodarowania odpadami, po przeprowadzeniu kontroli oraz wydaniu postanowienia negatywnie opiniującego, zostają		

		pozbawione jakichkolwiek środków ochrony prawnej. Należy przy tym wskazać, że wydawane na podstawie przepisów ustawy o odpadach postanowienia, w sposób istotny ingerują w zakres praw podmiotów, wobec których zostają wydane. Wydanie rzeczonych postanowień jest równe w swych skutkach z wydaniem decyzji i rozstrzygnięciem co do istoty sprawy, choć taki skutek zastrzeżony jest w polskim prawie dla decyzji administracyjnej. W przypadku procedury zmiany posiadanych już zezwoleń, postanowienia opiniujące pozytywnie spełnianie warunków pozwalają na kontynuowanie prowadzonej działalności, zaś postanowienia negatywne - powodują konieczność natychmiastowego zaprzestania prowadzenia działalności. Podmiot wobec którego wydane zostanie postanowienie negatywne, z dnia na dzień zostanie pozbawiony uprawnień do prowadzenia działalności, a zatem z dnia na dzień będzie zmuszony zaprzestać prowadzonej przez siebie działalności. Wskazujemy, że formuła postanowień od których nie przysługuje żaden środek odwoławczy ma kardynalne znaczenie właśnie w odniesieniu do podmiotów już prowadzących działalność z zakresu gospodarowania odpadami. Może się bowiem okazać, że za sprawą arbitralnej decyzji inspektora, wobec podmiotu wydane zostanie postanowienie, które w swoich skutkach jest tak samo daleko idące jak decyzja o zakazie prowadzenia działalności wydana z rygorem natychmiastowej wykonalności. Wskazujemy jednak, że nawet od tej, najbardziej drastycznej decyzji podmiotowi przysługiwała będzie droga odwoławcza, której z kolei w odniesieniu do postanowień wydawanych na podstawie przepisów art. 41a ust 3 i 3a nie przewidziano. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że jedną z najważniejszych zasad polskiego postępowania administracyjnego jest zasada dwuinstancyjności wyrażona w art. 15 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego. Zasada ta przyznaje osobie niezadowolonej, czy też pokrzywdzonej wydaniem określonego rozstrzygnięcia przez organ I instancji, prawo odwołania się do organu II instancji, który po ponownym rozpatrzeniu sprawy wydaje ostateczną decyzję w sprawie. Mając na względzie doniosłość postanowień, o których mowa, brak przewidzianego trybu odwoławczego jest sprzeczny z przywołaną zasadą, stąd postulowana zmiana wydaje się dalece zasadna, zatem wnosimy o zmianę treści przepisu w taki sposób aby wyraźnie		

		określona została norma przewidująca możliwość skorzystania ze środków ochrony prawnej wobec postanowień wydanych na podstawie przepisów art. 41a ust 3 i 3a ustawy o odpadach, wraz ze wskazaniem organów II instancji właściwych dla ich rozpoznania.		
227.	Art. 5 pkt 2	Zmiana brzmienia art. 41a ust. 5 ustawy o odpadach. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy zezwolenie na przetwarzanie odpadów dotyczy odzysku poza instalacjami i urządzeniami lub przygotowania do ponownego użycia. W przydatku tego rodzaju działalności zgodnie z art. 41a ust. 1 kontrola winna ograniczyć się tylko do miejsca magazynowania odpadów. A jeśli odpady nie są magazynowane w ogóle nie ma do niej podstaw. Mimo to starostowie kierując się treścią tego ustępu, inną niż ust. 5a wysyłają wnioski do WIOŚ o przeprowadzenie kontroli, a WIOŚ takie kontrole przeprowadza. Obecnie termin oczekiwania na kontrole wynosi 3-6 miesięcy. Tak długie oczekiwanie uniemożliwia uzyskanie w racjonalnym terminie chociażby zezwoleń związanych z przetwarzaniem odpadów 17 05 04 czy 17 01 01. Dodatkowo należy wskazać, że z dniem 1.01.2021 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 11.09.2020 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów. Wydaje się więc, że wystarczające byłoby aby wydanie decyzji w takim przypadku było poprzedzone tylko kontrolą organu bez uczestnictwa WIOŚ.		**Uwaga nieuwzględniona.** Art. 41a ustawy o odpadach precyzuje podstawy skierowania do WIOŚ wniosku o przeprowadzenie kontroli, a także zakres prowadzenia kontroli.
228.	Art. 5 pkt 2 lit. a	Zezwolenie na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów oraz pozwolenie na wytwarzanie odpadów uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów są wydawane po przeprowadzeniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, z udziałem przedstawiciela właściwego organu, kontroli w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska przez instalację lub jej część, obiekt budowlany lub jego część lub miejsce magazynowania odpadów, w których ma być prowadzone przetwarzanie odpadów lub zbieranie odpadów. Proponowana zmiana jest niewystarczająca. Dotychczasowa praktyka tych kontroli wskazuje, że kontroli poddawana jest cała działalność podmiotu, a nie wskazane w przepisach instalacje lub miejsca magazynowania. Konieczne jest więc takie przeredagowanie tego przepisu, aby kontrola ograniczała się co do istoty sprawy, a nie była podstawa do szukania innych nieprawidłowości w funkcjonowaniu podmiotów. Należy pamiętać, że zgodnie z art. 41a ust. 7 do kontroli tych nie	**Polska Izba Odzysku i Recyklingu Opakowań**	**Uwaga nieuwzględniona.** Art. 41a ustawy o odpadach precyzuje podstawy skierowania do WIOŚ wniosku o przeprowadzenie kontroli, a także zakres prowadzenia kontroli.

		stosuje się art. 48 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców. Pomiot nie może więc zaskarżyć zakresu prowadzonej kontroli.		
229.	Art. 5 pkt 4	Projekt ustawy w art. 5 pkt 4 precyzuje, jakich podmiotów prowadzących punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych dotyczy zwolnienie z obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów. Kontrole prowadzone w ramach cyklu kontrolnego w zakresie przestrzegania wymagań ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wskazują, że prowadzone przez gminy punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych często nie posiadają odpowiedniej infrastruktury i nie są odpowiednio wyposażone w pojemniki i kontenery do magazynowania przyjętych odpadów. W ocenie organu w omawianym przepisie należy doprecyzować, że wskazane zwolnienie z obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów nie zwalnia z obowiązku magazynowania odpadów zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 25 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. i przepisach wykonawczych (wystarczające jest zwolnienie gmin z obowiązku prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsc magazynowania odpadów, które jasno wynika z art. 25 ust. 6a ustawy o odpadach, natomiast jeżeli gmina decyduje się prowadzić PSZOK samodzielnie powinna zapewnić magazynowanie odpadów w sposób zapewniający ochronę środowiska przed zanieczyszczeniem).	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Lublinie**	**Uwaga nieuwzględniona** Zwolnienie z obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów dla PSZOK nie zwalnia z obowiązku magazynowania odpadów zgodnie z art. 25 ustawy o odpadach. Zmiana art. 45 ust. 1 pkt 11 ustawy o odpadach stanowi doprecyzowanie obowiązujących przepisów i nie wprowadza zmian systemowych powodujących konieczność wprowadzania przepisów przejściowych.
230.	Art. 5 pkt 4	W związku z tym, że przedmiotem zmian jest art. 45 ww. ustawy (vide art. 5 pkt 4 projektowanej ustawy), proponujemy doprecyzowanie art. 45 ust. 1 pkt 10 poprzez nadanie mu następującego brzmienia: „10) wytwórcę odpadów, który wytwarzane przez siebie odpady zbiera w miejscu ich wytworzenia lub w innym wyznaczonym miejscu, do którego posiada tytuł prawny;". Tytułem uzasadnienia powyższej propozycji należy wskazać, że obecnie mamy do czynienia z przypadkiem, gdzie wytwórca odpadów prowadząc gospodarkę odpadami wytworzonymi w ramach swojej działalności jest obowiązany do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów, w przypadku, w którym nie następuje przeniesienie odpowiedzialności za ich zbieranie. Odpowiedzialność za właściwe gospodarowanie odpadem pozostaje cały czas na jego wytwórcy. Zdjęta jest ona dopiero w momencie przekazania odpadu innemu podmiotowi, który posiada zezwolenie na zbieranie lub przetwarzanie odpadów.	**Gaz-System S.A.**	**Uwaga nieuwzględniona** Przyjęcie propozycji spowodowałoby zaistnienie sytuacji, w której wytwórca odpadów transportowałby odpady do miejsca magazynowania odpadów i magazynowałby te odpady bez zatwierdzenia tego faktu decyzją z zakresu gospodarki odpadami. Odpady przywożone byłyby z różnych miejsc wytworzenia odpadów i byłyby magazynowane w zbiorczym miejscu bez decyzji zezwalającej na magazynowanie tych odpadów. Takie postępowanie utrudniałoby prowadzenie kontroli i nadzoru nad prawidłowym gospodarowaniem odpadami.

		Doprecyzowanie przepisu w proponowanym brzmieniu zmniejszy obciążenie administracyjne podmiotów będących wytwórcą własnych odpadów w przedmiocie uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów oraz organów zaangażowanych w wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów. Podkreślamy, że opisywany przypadek dotyczy wyłącznie podmiotów (wytwórców), które nie przyjmują odpadów i odpowiedzialności za odpady od innych podmiotów. Nadmienić należy, że Gaz-System jako Spółka Skarbu Państwa zarządzająca siecią przesyłową na obszarze całego kraju wytwarza odpady związane z utrzymaniem tej sieci. Jako wytwórca odpadów wytwarzanych na obiektach, w tym obiektach liniowych (gazociągach przesyłowych), wskazujemy miejsca ich wytworzenia (gminę). Jednocześnie wszystkie obiekty Spółki są monitorowane w zakresie dostępu osób nieupoważnionych, a niektóre, w zależności od ich rodzaju, mają wyznaczone miejsca magazynowania odpadów. Jednocześnie działalność GAZ-SYSTEM S.A. w zakresie prowadzonej gospodarki odpadami ogranicza się wyłącznie do odpadów wytwarzanych przez Spółkę.		
231.	Art. 5 pkt 4	Projektowane ograniczenia w zakresie prawa do korzystania ze zwolnienia z obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów ogranicza możliwość prowadzenia PSZOK przez spółki komunalne, jednocześnie podnosi koszt funkcjonowania takich obiektów. Prowadzenie PSZOK odbywa się w sferze zadań z zakresu użyteczności publicznej i nie grozi w żaden sposób naruszeniem reguł wolnorynkowych, a jednocześnie uniemożliwia efektywne wykorzystanie zasobów spółek komunalnych. Postuluje się jednoznaczne przesądzenie, że wpisy do rejestru BDO uzyskane przez spółki komunalne na okoliczność prowadzenia PSZOK zachowują swoją aktualność, jeśli do projektowanej zmiany miałoby dojść.	**Urząd Miasta Katowice**	**Uwaga nieuwzględniona** Zmiana art. 45 ust. 1 pkt 11 ustawy o odpadach stanowi doprecyzowanie obowiązujących przepisów i nie wprowadza zmian systemowych w tym powodujących konieczność wprowadzania przepisów przejściowych.
232.	Art. 5 pkt 4	Zwracam się także z prośbą o wprowadzenie w art. 5 pkt 4 projektu nowelizacji zapisów umożliwiających zwolnienie spółek komunalnych, będących własnością gmin, które prowadzą Punkty Selektywnego Zbierania Odpadów Komunalnych na podstawie zamówień in-house, z wymaganego zezwolenia na zbieranie odpadów. Zwolnienie to wpłynie korzystnie na budżet systemu gospodarowania odpadami poprzez obniżenie kosztów budowy oraz utrzymania PSZOK. Spełnienie rygorystycznych wymagań dotyczących uzyskania zezwoleń na zbieranie odpadów (wymagania	**Urząd Miasta Luboń**	**Uwaga nieuwzględniona** Zmiana art. 45 ust. 1 pkt 11 ustawy o odpadach stanowi doprecyzowanie obowiązujących przepisów i nie wprowadza zmian systemowych w tym powodujących konieczność wprowadzania przepisów przejściowych.

		przeciwpożarowe, konieczność sporządzenia Operatu przeciwpożarowego, monitoring wizyjny, itp.) jest bardzo kosztowne. Jednocześnie spółki komunalne, w których 100% udziału ma gmina różnią się od jednostek i zakładów budżetowych jedynie formą prawną, natomiast struktura własności pozostaje taka sama. Należy podkreślić, że spółki wybrane w toku zamówień in-house nie konkurują z innymi podmiotami na rynku, dlatego zniesienie obowiązku uzyskiwania przez nie ww. zezwoleń nie zaburzy w żaden sposób konkurencji. Spółki te świadczą usługi użyteczności publicznej na podstawie ustawy o gospodarce komunalnej, podobnie jak zakłady i jednostki budżetowe, dlatego powinny być zwolnione z obowiązku uzyskiwania zezwoleń na zbieranie odpadów.		
233.	Art. 5 pkt 6	Proponujemy nowe brzmienie art. 48 pkt 4 i 5: „4) jeżeli podmiot objęty zezwoleniem nie rozpoczął działalności objętej zezwoleniem w terminie 2 lat od dnia, w którym zezwolenie stało się ostateczne; 5) jeżeli podmiot objęty zezwoleniem nie prowadził działalności objętej zezwoleniem przez 2 lata." Wprowadzenie skróconego terminu na rozpoczęcie działalności tj. 1 roku jest nie uzasadnione z uwagi na fakt, że niejednokrotnie od uzyskanie decyzji do dnia rozpoczęcia faktycznej działalności może upłynąć więcej niż 1 rok. Konieczność oczekiwanie na dostarczenie np. specjalistycznych urządzeń czy części jest niezależne od posiadającego ww. zezwolenia i może powodować, że z przyczyn niezależnych od niego nastąpi przekroczenie terminu 1 roku. Uważamy, że zapis powinien zostać w formie obecnie obowiązującej, czyli 2 lata.	**Konfederacja Lewiatan**	**Uwaga nieuwzględniona** W art. 48 w pkt 4 i 5 dokonano skrócenia czasu z dwóch lat do roku na podjęcie działalności objętej zezwoleniem. Powyższe pozwoli na wyeliminowanie tzw. „miejsc-słupów", które często wskazywane są w kartach przekazania odpadów jako miejsce docelowe, a tymczasem żadne odpady tam nie trafiają. Wydaje się zatem, że ustanowienie rocznego limitu czasowego na rozpoczęcie działalności bądź brak aktywności w ramach jej prowadzenia, jest wystarczające dla samego przedsiębiorcy, a z drugiej strony pozwoli na dodatkowe uszczelnienie systemu gospodarki odpadami.
234.	Art. 5 pkt 6	Propozycja zawarta w art. 5 pkt 6 projektowanej ustawy zmienia przesłanki wygaśnięcia zezwolenia na zbieranie odpadów określone w art. 48 ustawy o odpadach. Obecnie przewidziany w art. 48 pkt 5 i 6 okres 2 lat ma zostać zastąpiony okresem rocznym. Gospodarka odpadami prowadzona w Gaz-System realizowana jest w oparciu o hierarchię postępowania z odpadami. Priorytetem jest ograniczanie ilości wytwarzanych odpadów do minimum, przez stosowanie najlepszej jakości materiałów zapewniających niezawodność przy eksploatacji gazociągów. W Gaz-System własne odpady wytworzone w ramach prowadzonej działalności są zbierane sporadycznie, wiąże się to z wystąpieniem prac eksploatacyjnych, remontowych bądź awaryjnych realizowanych siłami własnymi na terenie, na którym nie	**Gaz-System S.A.**	**Uwaga nieuwzględniona** W art. 48 w pkt 4 i 5 dokonano skrócenia czasu z dwóch lat do roku na podjęcie działalności objętej zezwoleniem. Powyższe pozwoli na wyeliminowanie tzw. „miejsc-słupów", które często wskazywane są w kartach przekazania odpadów jako miejsce docelowe, a tymczasem żadne odpady tam nie trafiają. Wydaje się zatem, że ustanowienie rocznego limitu czasowego na rozpoczęcie działalności bądź brak aktywności w ramach jej prowadzenia, jest wystarczające dla samego przedsiębiorcy, a z drugiej strony pozwoli na dodatkowe uszczelnienie systemu gospodarki odpadami.

		mamy możliwości magazynowania odpadów na miejscu, bądź ilość odpadów jest zbyt mała do przekazania bezpośrednio dla podmiotu zajmującego się gospodarowaniem odpadami. Odpady takie są transportowane do wyznaczonego miejsca magazynowania odpadów, do którego Spółka posiada tytuł prawny oraz zezwolenie na zbieranie odpadów, czyli w innej lokalizacji, niż zostały one wytworzone. Okres 2 lat jest lepiej dostosowany do przedmiotu funkcjonowania Spółki, nie można bowiem wykluczyć sytuacji, że w okresie 1 roku nie powstaną takie odpady, zatem nie będzie prowadzona działalność objęta zezwoleniem na zbieranie odpadów.		
235.	Art. 5 pkt 6	Dokonano skrócenia czasu z dwóch lat do roku na podjęcie działalności objętej zezwoleniem. Istnieje obawa, że jeśli przez rok nie będzie odbioru np. jakiegoś odpadu to organ może dążyć do usunięcia zezwolenia z obrotu prawnego.	**Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce**	**Uwaga nieuwzględniona** W art. 48 w pkt 4 i 5 dokonano skrócenia czasu z dwóch lat do roku na podjęcie działalności objętej zezwoleniem. Powyższe pozwoli na wyeliminowanie tzw. „miejsc-słupów", które często wskazywane są w kartach przekazania odpadów jako miejsce docelowe, a tymczasem żadne odpady tam nie trafiają. Wydaje się zatem, że ustanowienie rocznego limitu czasowego na rozpoczęcie działalności bądź brak aktywności w ramach jej prowadzenia, jest wystarczające dla samego przedsiębiorcy, a z drugiej strony pozwoli na dodatkowe uszczelnienie systemu gospodarki odpadami.
236.	Art. 5 pkt 6	Aktualnie obowiązujący art. 48 ustawy o odpadach zawiera katalog przesłanek wygaśnięcia zezwolenia na przetwarzanie odpadów. Proponowana zmiana odnosi się do punktu 4 i 5 ww. przepisu, powodując skrócenie obowiązującego dotychczas okresu posiadania zezwolenia z 2 lat do 1 roku. W ocenie Związku proponowana zmiana niesie ze sobą ryzyko wystąpienia szeregu negatywnych konsekwencji. Wskazać należy, iż przedsiębiorcy zajmujący się działalnością odpadową wielokrotnie uzyskują pozwolenia w zakresie zbierania lub przetwarzania odpadów niezbędne do podjęcia/prowadzenia negocjacji z określonymi kontrahentami. Bardzo często okazuje się, że negocjacje znacznie się wydłużają – wówczas nawet aktualnie obowiązujący okres 2 letni okazuje się niewystarczający do realizacji odbioru odpadów i wprowadzenia stosownych informacji do kart ewidencji. Skrócenie tego okresu może spowodować zwracanie się przez wielu przedsiębiorców z wnioskami o cofnięcie decyzji w określonym zakresie, a następnie z kolejnymi	**Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań ELEKTRO-ODZYSK**	**Uwaga nieuwzględniona** W art. 48 w pkt 4 i 5 dokonano skrócenia czasu z dwóch lat do roku na podjęcie działalności objętej zezwoleniem. Powyższe pozwoli na wyeliminowanie tzw. „miejsc-słupów", które często wskazywane są w kartach przekazania odpadów jako miejsce docelowe, a tymczasem żadne odpady tam nie trafiają. Wydaje się zatem, że ustanowienie rocznego limitu czasowego na rozpoczęcie działalności bądź brak aktywności w ramach jej prowadzenia, jest wystarczające dla samego przedsiębiorcy, a z drugiej strony pozwoli na dodatkowe uszczelnienie systemu gospodarki odpadami.

		wnioskami w przedmiocie wydania nowej decyzji. Należy zaznaczyć, iż proponowane rozwiązanie może zatem pozostawać w sprzeczności z zasadą ekonomiki procesowej. Proponowane rozwiązanie może doprowadzić do powstania biurokratyzmu oraz znacznego zwiększenia ilości spraw rozpoznawanych przez właściwe urzędy. Należy przy tym uwzględnić ilość aktualnie rozpoznawanych wniosków oraz średni czas trwania postępowania w ich przedmiocie (około 2 lata). Jednocześnie należy mieć na uwadze, że proponowane rozwiązanie w konsekwencji może prowadzić do ograniczenia swobody działalności gospodarczej/utrudnienia możliwości jej prowadzenia a także negatywnie wpłynąć na możliwości legalnego zagospodarowania odpadów. Wobec powyższego wnioskujemy o niewprowadzanie proponowanego zapisu.		
237.	Art. 5 pkt 6	Obecnie okres nieprowadzenia działalności, po którym decyzja na zbieranie lub przetwarzanie odpadów wygasa wynosi 2 lata. W kontekście czasu uzyskiwania wszystkich wymaganych decyzji administracyjnych i czasu trwania postępowań skracanie tego czasu wydaje się niezasadne. W czasie kryzysu z jakim obecnie mierzą się przedsiębiorcy, ten czas powinien zostać wydłużony lub co najmniej pozostawiony bez zmian.	**Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Odpadami**	**Uwaga nieuwzględniona** W art. 48 w pkt 4 i 5 dokonano skrócenia czasu z dwóch lat do roku na podjęcie działalności objętej zezwoleniem. Powyższe pozwoli na wyeliminowanie tzw. „miejsc-słupów", które często wskazywane są w kartach przekazania odpadów jako miejsce docelowe, a tymczasem żadne odpady tam nie trafiają. Wydaje się zatem, że ustanowienie rocznego limitu czasowego na rozpoczęcie działalności bądź brak aktywności w ramach jej prowadzenia, jest wystarczające dla samego przedsiębiorcy, a z drugiej strony pozwoli na dodatkowe uszczelnienie systemu gospodarki odpadami.
238.	Art. 5 pkt 6	Art. 5 przedmiotowego projektu ustawy pkt. 5 w zakresie zmiany art. 48 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach, wygaszania zezwoleń na zbieranie odpadów i zezwolenie na przetwarzanie odpadów szczególnie przez podmioty, które nie rozpoczęły lub nie prowadziły działalności w określonym czasie, poprzez dopisanie „wygasza się z urzędu". Zapisy art. 48 ustawy o odpadach wygaszają, w określonych przypadkach, zezwolenia na zbieranie odpadów i zezwolenie na przetwarzanie odpadów. W rzeczywistości podmioty posiadające takie zezwolenia i nie wykreślone z Bazy BDO nadal będą mogły legitymować się uprawnieniami w zakresie gospodarowania odpadami. Podstawą takich wykreśleń może być np. brak sprawozdań	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Opolu**	**Uwaga nieuwzględniona** Projektowany przepis wyłącznie skraca okres, w którym wydane zezwolenia wygasają.

		o gospodarowaniu odpadami, ewentualnie składane sprawozdania tzw. zerowe.		
239.	Art. 5 pkt 6	Zmiana jest całkowicie nieuzasadniona. Co do pkt 4 – uważamy, że nie ma żadnego racjonalnego powodu, dla którego należałoby skrócić czas na podjęcie decyzji o rozpoczęciu działalności, zwłaszcza w okresie pandemii w którym część przedsiębiorców zawiesza działalność gospodarczą - uważamy, że do czasu trwania pandemii przepis ten powinien zostać zawieszony. Co do pkt 5 - uważamy, że ten przepis w ogóle powinien zostać skreślony. Dostajemy jako Stowarzyszenie coraz więcej sygnałów od naszych członków o tym, że podczas kontroli WIOŚ sprawdza m.in. czy wszystkie kody odpadów przewidziane w decyzji do zbierania czy przetwarzania były zbierane/przetwarzane, a jeśli nie – w protokole kontroli WIOŚ stwierdza, że decyzja w tym zakresie wygasała. Przepis art. 48 pkt 5 ustawy o odpadach jest dla przedsiębiorcy niebezpieczny i szkodliwy – ogranicza on istotnie prowadzenie działalności i możliwość dostosowywania się do zmian rynku odpadowego. Rynek się ewoluuje, a przedsiębiorca aby móc prowadzić swoją działalność musi być elastyczny i umieć reagować na potrzeby rynku. Aby to robić – musi też mieć odpowiednią decyzję na gospodarowanie odpadami. Stąd przedsiębiorcy wnioskują zwykle o wydanie decyzji na takie odpady, które w ich działalności mogą się pojawić – nie wszystkie odpady z listy muszą być w danym czasie zbierane czy przetwarzane. Biorąc pod uwagę długotrwałość procedur administracyjnych związanych z uzyskaniem nowej decyzji, jest to działanie racjonalne i w pełni uzasadnione, a pozbawianie przedsiębiorcy możliwości uwzględnienia w decyzji rodzajów odpadów trochę „na zapas" , na przyszłość tak, aby reagować na potrzeby rynku, jest zwyczajnie szkodliwe dla branży. W specyficznej sytuacji znajdują się przedsiębiorcy prowadzący stacje demontażu. W swoich decyzjach na prowadzenie stacji muszą uwzględnić to, że pojazd wycofanych z eksploatacji może być dostarczony do stacji pod dwoma różnymi kodami: 16 01 04* Zużyte lub nienadające się do użytkowania pojazdy 16 06 06 Zużyte lub nienadające się do użytkowania pojazdy niezawierające cieczy i innych niebezpiecznych elementów. W większości stacji odpad o kodzie 16 06 06 występuje sporadycznie - a w wielu stacjach takich odpadów w ogóle nie ma. A jednak stacja demontażu musi zapewnić gotowość odbioru każdego pojazdu	**Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów (FORS)**	**Uwaga nieuwzględniona.** W art. 48 w pkt 4 i 5 dokonano skrócenia czasu z dwóch lat do roku na podjęcie działalności objętej zezwoleniem. Powyższe pozwoli na wyeliminowanie tzw. „miejsc-słupów", które często wskazywane są w kartach przekazania odpadów jako miejsce docelowe, a tymczasem żadne odpady tam nie trafiają. Wydaje się zatem, że ustanowienie rocznego limitu czasowego na rozpoczęcie działalności bądź brak aktywności w ramach jej prowadzenia, jest wystarczające dla samego przedsiębiorcy, a z drugiej strony pozwoli na dodatkowe uszczelnienie systemu gospodarki odpadami.

		wycofanego z eksploatacji. Jak w takim razie zapobiec wygaśnięciu decyzji w zakresie przyjmowania i przetwarzania odpadu o kodzie 16 06 06, jeśli w decyzji ten kod być musi, a do stacji trafia on sporadycznie albo w ogóle? Inny przykład – części pochodzące z naprawy – zgodnie z ustawą o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji z 20 stycznia 2005 r., prowadzący stację demontażu musi mieć możliwość przyjęcia takich części, a więc odpowiednie kody muszą być uwzględnione w decyzji. Większość stacji demontażu części pochodzących z napraw nie przyjmuje w ogóle. Czy to oznacza, że po dwóch latach decyzja w tym zakresie wygasa? Jak zatem sprostać oczekiwaniom ustawodawcy – całkowicie sprzecznym – z jednej strony musi być zapewniona gotować do przyjęcia i przetwarzania określonych odpadów, z drugiej – wygasza się decyzję gdy tych odpadów w praktyce się nie przyjmuje, ponieważ odpadów tych nie ma lub pojawiają się sporadycznie?		
240.	Art. 5 pkt 6	Wnosimy o doprecyzowanie zapisów art. 5 pkt 6 uwzględniające aspekty wskazane w uzasadnieniu. Wskazujemy, że skrócenie czasu z dwóch lat do roku na podjęcie działalności objętej zezwoleniem - ustanowienie rocznego limitu czasowego w zakresie braku aktywności w ramach jej prowadzenia, nie jest wystarczające dla przedsiębiorcy, którego działalność powoduje wytwarzanie niektórych rodzajów odpadów nieregularnie, np. w wyniku remontów, realizacji dużych inwestycji.	**Polska Izba Przemysłu Chemicznego**	**Uwaga nieuwzględniona** W art. 48 w pkt 4 i 5 dokonano skrócenia czasu z dwóch lat do roku na podjęcie działalności objętej zezwoleniem. Powyższe pozwoli na wyeliminowanie tzw. „miejsc-słupów", które często wskazywane są w kartach przekazania odpadów jako miejsce docelowe, a tymczasem żadne odpady tam nie trafiają. Wydaje się zatem, że ustanowienie rocznego limitu czasowego na rozpoczęcie działalności bądź brak aktywności w ramach jej prowadzenia, jest wystarczające dla samego przedsiębiorcy, a z drugiej strony pozwoli na dodatkowe uszczelnienie systemu gospodarki odpadami.
241.	Art. 5 pkt 6	Skrócenie z dwóch lat do jednego roku okresu, po którym zezwolenie na prowadzenie działalności wygasa, jeśli podmiot w tym czasie jej nie podjął albo nie prowadził, należy ocenić negatywnie. W obecnej sytuacji, w której proces uzyskiwania zezwoleń, ich zmian, jest w wielu przypadkach wieloletni, łatwość, z którą zezwolenie można utracić utrudnia budowanie i rozwijanie konkurencyjnego rynku gospodarki odpadami. Firma, która traci zezwolenie w danym obszarze zostaje automatycznie wykluczona z możliwości realizacji kontraktów w tym zakresie, nie realizowanie ich przez 2 lata (np. ze względu na nieobjęcie zamówienia publicznego na daną usługę)	**Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami**	**Uwaga nieuwzględniona** W art. 48 w pkt 4 i 5 dokonano skrócenia czasu z dwóch lat do roku na podjęcie działalności objętej zezwoleniem. Powyższe pozwoli na wyeliminowanie tzw. „miejsc-słupów", które często wskazywane są w kartach przekazania odpadów jako miejsce docelowe, a tymczasem żadne odpady tam nie trafiają. Wydaje się zatem, że ustanowienie rocznego limitu czasowego na rozpoczęcie działalności bądź brak aktywności w ramach jej prowadzenia, jest wystarczające dla samego

		wyklucza danego przedsiębiorcę z możliwości ubiegania się o kontrakt w kolejnym okresie czasowym. W tej sytuacji zasadne jest raczej wydłużenie okresu do 3 lat, co postulujemy, nie zaś jego skracanie.		przedsiębiorcy, a z drugiej strony pozwoli na dodatkowe uszczelnienie systemu gospodarki odpadami.
242.	Art. 5 pkt 6	Dokonano skrócenia czasu z dwóch lat do roku na podjęcie działalności objętej zezwoleniem. Istnieje obawa, że jeśli przez rok nie będzie odbioru np. jakiegoś odpadu to organ może dążyć do usunięcia zezwolenia z obrotu prawnego.	**Stowarzyszenia Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii**	**Uwaga nieuwzględniona**. W art. 48 w pkt 4 i 5 dokonano skrócenia czasu z dwóch lat do roku na podjęcie działalności objętej zezwoleniem. Powyższe pozwoli na wyeliminowanie tzw. „miejsc-słupów", które często wskazywane są w kartach przekazania odpadów jako miejsce docelowe, a tymczasem żadne odpady tam nie trafiają. Wydaje się zatem, że ustanowienie rocznego limitu czasowego na rozpoczęcie działalności bądź brak aktywności w ramach jej prowadzenia, jest wystarczające dla samego przedsiębiorcy, a z drugiej strony pozwoli na dodatkowe uszczelnienie systemu gospodarki odpadami.
243.	Art. 5 pkt 6	W art. 48 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie: „4) jeżeli podmiot objęty zezwoleniem nie rozpoczął działalności objętej zezwoleniem w terminie 1 roku od dnia, w którym zezwolenie stało się ostateczne; 5) jeżeli podmiot objęty zezwoleniem nie prowadził działalności objętej zezwoleniem przez 1 rok."; Członkowie IGMNiR wnioskują o pozostawienie obecnego brzmienia uregulowania: 4) jeżeli podmiot objęty zezwoleniem nie rozpoczął działalności objętej zezwoleniem w terminie 2 lat od dnia, w którym zezwolenie stało się ostateczne; 5) jeżeli podmiot objęty zezwoleniem nie prowadził działalności objętej zezwoleniem przez 2 lata.). Obecnie okres nieprowadzenia działalności, po którym decyzja na zbieranie lub przetwarzanie odpadów wygasa wynosi 2 lata. W kontekście czasu uzyskiwania wszystkich wymaganych decyzji administracyjnych i czasu trwania postępowań, skracanie tego czasu wydaje się niezasadne. W czasie kryzysu z jakim obecnie mierzą się przedsiębiorcy, ten czas powinien zostać wydłużony lub co najmniej pozostawiony bez zmian.	**Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu**	**Uwaga nieuwzględniona.** W art. 48 w pkt 4 i 5 dokonano skrócenia czasu z dwóch lat do roku na podjęcie działalności objętej zezwoleniem. Powyższe pozwoli na wyeliminowanie tzw. „miejsc-słupów", które często wskazywane są w kartach przekazania odpadów jako miejsce docelowe, a tymczasem żadne odpady tam nie trafiają. Wydaje się zatem, że ustanowienie rocznego limitu czasowego na rozpoczęcie działalności bądź brak aktywności w ramach jej prowadzenia, jest wystarczające dla samego przedsiębiorcy, a z drugiej strony pozwoli na dodatkowe uszczelnienie systemu gospodarki odpadami.
244.	Art. 5 pkt 7	W art. 5 pkt 7 projektu ustawy proponuję wydłużenie terminu przesłania do ministra właściwego do spraw klimatu informacji za rok	**Urząd Marszałkowski**	**Uwaga częściowo uwzględniona.**

		poprzedni o masie odpadów komunalnych wytworzonych na terenie województwa, które zostały przekazane do termicznego przekształcania odpadów oraz informację o udziale przekazanych do termicznego przekształcania odpadów komunalnych w stosunku do wytworzonych odpadów komunalnych na terenie województwa. Informacje o masie wytworzonych odpadów komunalnych oraz o sposobie ich zagospodarowania (w tym przekształcenia termicznego) są zawarte w sprawozdaniach wójta, burmistrza lub prezydenta miasta z realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi. Zgodnie z zapisami ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach gminy składają ww. sprawozdania do końca marca, zaś marszałek województwa weryfikuje je i przekazuje zbiorczą informację w formie sprawozdania do ministra właściwego do spraw klimatu w terminie do 15 lipca danego roku. W związku z powyższym proponuję wydłużyć termin, o którym mowa wart. 5 pkt 7 ww. projektu co najmniej do 15 lipca, co pozwoli zapewnić spójność przekazywanych danych ze sprawozdaniem zbiorczym z realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi po pełnej weryfikacji informacji przekazywanych przez gminy.	**Województwa Podlaskiego**	Zostanie odpowiednio rozszerzony zakres sprawozdań dot. odpadów komunalnych.
245.	Art. 5 pkt 7	Proponuje się usunięcie art.5 pkt 7 z projektu ustawy i dodanie w art. 9s. ust.3 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, punktu 7 o treści: „7) informację o masie odpadów komunalnych odebranych i zebranych na terenie województwa, które zostały przekazane do termicznego przekształcania odpadów oraz informację o udziale przekazanych do termicznego przekształcania odpadów komunalnych w stosunku do odebranych i zebranych odpadów komunalnych na terenie województwa" oraz dodanie odpowiednio w art. 9q. ust.3 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, punktu 7 o treści: „7) informację o masie odpadów komunalnych odebranych i zebranych na terenie gminy, które zostały przekazane do termicznego przekształcania odpadów oraz informację o udziale przekazanych do termicznego przekształcania odpadów komunalnych w stosunku do odebranych i zebranych odpadów komunalnych na terenie gminy". Zapis w projekcie dotyczący obowiązku przesyłania ministrowi właściwemu do spraw klimatu informacji o masie wytworzonych na terenie województwa odpadów komunalnych, bez wskazania źródła	**Marszałek Województwa Świętokrzyskiego**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Zostanie odpowiednio rozszerzony zakres sprawozdań dot. odpadów komunalnych.

		jest problematyczny. Aktualnie marszałek województwa posiada informacje na temat odebranych i zebranych odpadów komunalnych, które uwzględnione są w rocznych sprawozdaniach z realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi. Dlatego też proponuje się, aby informacja dotyczyła masy odpadów komunalnych odebranych i zebranych na terenie województwa, które zostały przekazane do termicznego przekształcania odpadów. W celu pozyskania przez marszałków województw przedmiotowych danych, proponuje się uwzględnienie takiej informacji w rocznych sprawozdaniach z realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnym, o których mowa w art. 9q. ust. 1 i art. 9s. ust.1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Proponuje się określić czy informacja winna również uwzględniać masę odpadów pochodzenia komunalnego przekazaną do termicznego przekształcania odpadów wytworzoną np.: w instalacjach do mechaniczno-biologicznego przetwarzania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów czy sortowniach odpadów.		
246.	Art. 5 pkt 7	Prośba o usunięcie zaproponowanego zapisu odnośnie dodania ustępu 5 w art. 158 ustawy o odpadach. Dodanie w art. 158 ustawy o odpadach ustępu 5 w brzmieniu zaproponowanym w przedmiotowym projekcie, w sytuacji kiedy działa system BDO, jest bez zasadne. Dane które miałby przekazywać marszałek są dostępne w portalu JAP-BDO, a dokładnie w sprawozdaniu marszałka województwa przesyłanego do ministra właściwego do spraw klimatu do 15 lipca każdego roku, za rok poprzedni. Marszałek nie posiada innych danych w zakresie spalania odpadów komunalnych niż te wykazane w sprawozdaniach gminnych. W związku z tym, Minister dysponuje informacją o masie odpadów komunalnych wytworzonych na terenie województwa oraz przekazanych do termicznego przekształcania i tym samym o udziale przekazanych do termicznego przekształcania odpadów komunalnych w stosunku do wytworzonych odpadów komunalnych na terenie województwa. System BDO miał ograniczyć „biurokrację" i tworzenie „papierowej dokumentacji". Wszystkie dane odnośnie mas odpadów są zawarte w BDO. Jest to kolejny obowiązek nakładany na marszałka (jak np. przekazywanie informacji do WIOŚ na podstawie art. 9r ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach),	**Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Zostanie odpowiednio rozszerzony zakres sprawozdań dot. odpadów komunalnych.

		który nie znajduje uzasadnienia, kiedy wszystkie dane są zawarte w systemie JAP-BDO, do którego ma dostęp ministerstwo i inne organy w tym WIOŚ (art. 83 ustawy o odpadach). Ponadto, z uzasadnienia do projektu ustawy wynika, cytat: „Zaproponowane zmiany w art. 158 maja na celu zapewnienie monitorowania przez Marszałków województw masy odpadów komunalnych wytworzonych na terenie województwa, które zostały przekazane do termicznego przekształcania.”. Zaproponowana treść ustępu 5 nie wskazuje, że marszałek ma monitorować masę odpadów komunalnych przekazywanych do spalenia, a jedynie przesyłać dane. Ponadto, w jakim celu marszałek ma monitorować tę masę, skoro ustawa z dnia 17 grudnia 2020 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw w art. 2 ust 1 uchyla art. 35b i art. 35c w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797 i 875).		
247.	Art. 5 pkt 7	W art. 158 przez dodanie ust. 5 nakłada się na marszałka województwa obowiązek przesłania do ministra właściwego do spraw klimatu, w terminie do końca czerwca każdego roku, za rok poprzedni, informacji o masie odpadów komunalnych wytworzonych na terenie województwa, które zostały przekazane do termicznego przekształcania odpadów oraz informacji o udziale przekazanych do termicznego przekształcania odpadów komunalnych w stosunku do wytworzonych odpadów komunalnych na terenie województwa. Proponuje się wprowadzenie realizacji ww. obowiązku w ramach wszystkich poziomów sprawozdań z realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi oraz przesunięcie wejścia w życie ww. przepisu. Pozyskanie przez marszałka województwa informacji wymaganych w proponowanym art. 158 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach jest możliwe przy wprowadzeniu dodatkowych obowiązków raportowania ich przez podmioty gospodarujące odpadami. W celu pozyskania wiarygodnych danych, obowiązek raportowania powinien być nałożony na poszczególne stopnie sprawozdawczości tj. instalacje - podmioty odbierające odpady komunalne — gminy - marszałka województwa. Przy aktualnych zapisach prawa wójt, burmistrz, prezydent miasta jak i marszałek województwa nie posiada rzetelnych danych dot. masy odpadów komunalnych przekazanych do termicznego przekształcenia. Dotyczy to głównie pozostałości z sortowania odpadów komunalnych.	**Marszałek Województwa Lubelskiego**	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Zostanie odpowiednio rozszerzony zakres sprawozdań dot. odpadów komunalnych.

		Sprawozdania składane przez gminy uwzględniają jedynie masę odpadów (19 12 12) przekazanych do składowania, które powstały po sortowaniu zmieszanych odpadów komunalnych i odpadów selektywnie zebranych. Pozyskanie ww. danych w sprawozdaniach wytwarzanych odpadach i o gospodarowaniu odpadami w odniesieniu do województwa jest niemożliwe, gdyż odpady mogą być przekazane i zagospodarowane w ramach instalacji zlokalizowanych na terenie całego kraju. Warto również zauważyć, że wprowadzony termin przekazania informacji tj. „do końca czerwca każdego roku, za rok poprzedni..." nie jest spójny z terminem przekazania sprawozdań z realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi przez marszałków województw (wiąże się to z pozyskaniem ostatecznie zweryfikowanej masy wytworzonych odpadów komunalnych na terenie województwa). Mając na uwadze powyższe, wnoszę o przesunięcie wejścia w życie wart. 158 ust. 5 do czasu wprowadzenia rozwiązań prawnych umożliwiających raportowanie i przekazanie przez marszałków województw przedmiotowych danych.		
248.	Art. 5 pkt 8 i pkt 9	Dotyczy Art. 5 pkt 8 i 9 i powiązany punkt 3, 5 i 10 ustawy zmieniającej dotyczący zmiany w art. 175, 180 ust. 1 i 194. Propozycja odstąpienia od zmiany polegającej na usunięciu wykroczeń ujętych w art. 175 i 180 ust. 1 i zastąpieniu ich administracyjnymi karami pieniężnymi. Uchylenie podstaw do postępowania w sprawach o wykroczenia i wprowadzenie sankcji w postaci kary administracyjnej przyczyni się do dodatkowego obciążenia (a być może nawet niewydolności) organów IOŚ oraz wydłużenia prowadzonych już w obecnej chwili postępowań administracyjnych wynikających z ustawy o odpadach (również odwoławczych). Ostatnio w zmianach przepisów widoczna jest tendencja przechodzenia od wykroczeń do kar administracyjnych. Postępowanie w sprawie wykroczeń może prowadzić szereg organów w tym Policja czy straże gminne, a także organy administracji, które w ramach swoich działań ujawniły' wykroczenie. Wymierzenie mandatu to czas wypisania druku. Ciężar prowadzenia postępowań rozkłada się na szerszy krąg podmiotów uprawnionych do ich prowadzenia. Natomiast jeżeli z przepisów eliminowane jest wykroczenie i w to miejsce pojawia się administracyjna kara pieniężna, którą może wymierzyć tylko wojewódzki inspektor	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska we Wrocławiu**	**Uwaga nieuwzględniona** Skuteczniejszym narzędziem do wyegzekwowania przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów czy przekazywania odpadów podmiotom uprawnionym, niż grzywna w drodze mandatu, może być administracyjna kara pieniężna. Obserwuje się znaczną skalę nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji odpadów, co w przypadku dużej skali prowadzonej działalności z naruszeniem przepisów, dodatkowo utrudnia oszacowanie faktycznej wielkości tych naruszeń, będących jedną z wytycznych do ustalenia wymiaru kary. Natomiast w przypadku stwierdzania przekazywania odpadów podmiotom, które nie posiadają uregulowanego stanu formalnoprawnego (co stanowi szczególne zagrożenie w przypadku odpadów niebezpiecznych), sankcja w postaci mandatu karnego, nie będzie stanowiła skutecznego środka prewencyjnego i do tego typu naruszeń może nadal dochodzić.

		ochrony środowiska to zmniejszeniu ulega liczba podmiotów, które mogą być faktycznie ukarane, czyli ograniczeniu ulega nieuniknioność poniesienia kary. W przypadku, gdy w miejsce kory grzywny w drodze mandatu wprowadzana jest administracyjna kara pieniężna wymagane jest przeprowadzenie postępowania administracyjnego: zawiadomienie o wszczęciu postępowania, zebranie materiału dowodowego, konieczność analizy wniosków i uwag strony, zawiadomienie o zakończeniu zbierania materiału dowodowego i wreszcie wydanie wielostronicowej decyzji. Wszystkie te działania pociągają za sobą znaczne koszty czas pracy inspektorów, koszty przesyłek pocztowych, a także czas pracy organów odwoławczych i sądów administracyjnych. Wszystkie te działania często pozostają bez efektu - brak możliwości ściągnięcia kary. Podmioty, które lamią notorycznie przepisy, ale przykładowo: nie posiadają majątku, nie posiadają zarządu, działają na tzw. słupa pozostają bezkarne. W takich przypadkach poza znacznymi kosztami wynikającymi z pracy inspektorów w celu udokumentowania naruszenia i wymierzenia kąty, następnie wydziału prowadzącego postępowanie egzekucyjne oraz Urzędu Skarbowego jako wykonawcy tytułu wykonawczego, brak jakiegokolwiek skutku, ponieważ postępowanie jest umarzane z powodu braku możliwości ściągnięcia należności. Zatem Państwo ponosi kolejne straty Do tego jeszcze od czasu wymierzenia kary do momentu jej uprawomocnienia się może minąć nawet 3-5 lat, w sytuacji gdy podmiot najpierw składa odwołanie, a następnie skargę do sądu i skargę kasacyjną. Zmniejszanie katalogu wykroczeń powoduje ograniczenia w możliwości podejmowania działań przez organy IOŚ w trybie art. 10b ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska, czyli szybkich działań ukierunkowanych na zebranie materiału dowodowego i ukaranie sprawcy wykroczenia lub przestępstwa przeciwko środowisku. Podczas kontroli WIOŚ częste są przypadki stwierdzenia nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji, które nie wynikają z celowego zamierzenia, lecz są wynikiem pomyłek, niedopatrzeń czy opóźnień w zapisach. Sytuacje takie dotyczą zawłaszcza mikroprzedsiębiorców (niewielkie skupy złomu, czy makulatury-). Wydaje się, że obecnie funkcjonujące narzędzie umożliwiające		

		nałożenie grzywny w formie mandatu karnego jest wystarczające, zwłaszcza gdy w ocenie kontrolującego zastosowanie mandatu wydaje się zbył mało dolegliwe możliwe jest skierowanie wniosku do sądu w celu ukarania. W przypadku pozostawienia zmiany w zakresie dodania nowych podstaw do kar administracyjnych proponujemy, aby nie usuwać podstaw do postępowań w sprawie o wykroczenia. W przypadku naruszeń niższej rangi możliwe jest zastosowanie tylko postępowania w' sprawie o wykroczenie, a w przypadku większej skali naruszenia administracyjnej kary pieniężnej. Działanie takie umożliwia art. 189f § 1 pkt 2 kpa. „Art, 189f. § 1. Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli: 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie, lub wykroczenie skarbowe lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miała być nałożona administracyjna kara pieniężna." Proponowane w związku z powyższym zmiany: Art. 5 pkt 3) ustawy zmieniającej Treść projektu: „3) w art. 42 ust. 3a pkt 3 skreśla się wyrazy „art. 175,” Propozycja rezygnacji z tej zmiany. Art. 5 pkt 5) ustawy zmieniającej Treść projektu: „5) w art. 46 w ust. le: a) w pkt 1 w lit. a skreśla się wyrazy „ art. 175, ”, b) w pkt 2 w lit. A skreśla się wyrazy „art. 175, ”” Propozycja rezygnacji z tej zmiany.		

		Art. 5 pkt 8 i 9 ustany zmieniającej Treść projektu: „ 8) uchyla się art. 175;" Propozycja rezygnacji z tej zmiany. „9) w art. 180: a) uchyla się ust. 1, Propozycja rezygnacji z tej zmiany. Art.5 pkt 10a) ustawy zmieniającej Treść projektu: „10) wart. 194: a) w ust. 1: -po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu „3a) zlecanie wykonywania obowiązku gospodarowania odpadami podmiotom, które nie uzyskały wymaganych decyzji lub wymaganego wpisu do rejestru, wbrew przepisom art, 27 ust. 2; - po pkt 5a dodaje się pkt 5b w brzmieniu: „5b) nieprowadzenie ewidencji odpadów albo prowadzenie tej ewidencji w sposób nieterminowy lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym. ” Propozycja rezygnacji ze zmiany w postaci dodania punktu 5b.		
249.	Art. 5 pkt 8-10	Z perspektywy działalności organów Inspekcji Ochrony Środowiska duże znaczenie mają przepisy wprowadzone art. 5 pkt 8-10 projektu ustawy zmieniające sankcje za naruszenia prawa polegające na: - zlecaniu gospodarowania odpadami podmiotom, które nie uzyskały wymaganych decyzji lub wymaganego wpisu do rejestru wbrew postanowieniom art. 27 ust. 2 ustawy oraz - nieprowadzeniu ewidencji odpadów lub prowadzeniu tej ewidencji w sposób nieterminowy lub niezgodny ze stanem rzeczywistym. Projekt ustawy w przypadku stwierdzenia ww. naruszeń przewiduje zamiast dotychczas stosowanych kar aresztu lub grzywny wymierzenie administracyjnych kar pieniężnych w wysokościach odpowiednio od 5 000 zł do 5 000 000 z1 i od 1 000 z1 do 1 000 000 zł. Tutejszy organ stoi na stanowisku, że zasadne jest wprowadzenie administracyjnej kary pieniężnej z tytułu zlecania gospodarowania odpadami podmiotom nieuprawnionym. Niemniej jednak należy zwrócić uwagę, że na chwilę obecną przedsiębiorcy posiadają ograniczoną możliwość weryfikacji uprawnień podmiotów gospodarujących odpadami, np. poprzez sprawdzenie czy	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Lublinie**	**Uwaga nieuwzględniona.** Skuteczniejszym narzędziem do wyegzekwowania przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów czy przekazywania odpadów podmiotom uprawnionym, niż grzywna w drodze mandatu, może być administracyjna kara pieniężna. Obserwuje się znaczną skalę nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji odpadów, co w przypadku dużej skali prowadzonej działalności z naruszeniem przepisów, dodatkowo utrudnia oszacowanie faktycznej wielkości tych naruszeń, będących jedną z wytycznych do ustalenia wymiaru kary. Natomiast w przypadku stwierdzania przekazywania odpadów podmiotom, które nie posiadają uregulowanego stanu formalnoprawnego (co stanowi szczególne zagrożenie w przypadku odpadów niebezpiecznych), sankcja w postaci mandatu karnego, nie będzie stanowiła skutecznego środka prewencyjnego i do tego typu naruszeń może nadal dochodzić.

		przedsiębiorca widnieje w rejestrze BDO (tu należy zauważyć, że obecnie rejestr BDO generalnie nie oferuje możliwości sprawdzenia, jakimi odpadami może gospodarować konkretny przedsiębiorca) lub weryfikację w stosownym urzędzie, który wydal decyzję administracyjną dotyczącą gospodarowania odpadami. Wprowadzenie sankcji administracyjnej w postaci kary pieniężnej powinno się wiązać z uprzednim umożliwieniem przedsiębiorcom szybkiej weryfikacji uprawnień w zakresie gospodarowania odpadami poprzez rejestr BDO. Na dzień dzisiejszy nie jest to możliwe. W ocenie tutejszego Inspektoratu należy również rozważyć zastosowanie w takich przypadkach niższej minimalnej wysokości kary (w wysokości od 1 000 z1). Należy się zgodzić z uzasadnieniem projektu zmiany ustawy, w którym stwierdzono, że w znacznej części przypadków dokumentacja ewidencji odpadów stanowi główne Źródło informacji na temat rodzajów i ilości odpadów poddawanych odzyskowi lub przetwarzaniu. Naruszenie polegające na braku ewidencji odpadów lub prowadzenia jej niezgodnie ze stanem rzeczywistym jest często stwierdzane zarówno w trakcie prowadzonych przez tutejszy organ kontroli planowych, jak i interwencyjnych, w zakresie gospodarki odpadami. Jednakże podkreślenia wymaga fakt, ze oprócz przypadków braku ewidencji lub prowadzenia tzw. ‚kreatywnej" ewidencji odpadów, które mają na celu zafałszowanie faktycznych danych dotyczących ilości, rodzajów i sposobu zagospodarowania odpadów, w trakcie kontroli często notowane są przypadki braku prowadzenia ewidencji lub jej prowadzenia niezgodnie ze stanem rzeczywistym, które wynikają z niewiedzy kontrolowanych przedsiębiorców, co do uregulowań prawnych w zakresie gospodarki odpadami. W praktyce kontrole prowadzone przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska wskazują, że liczne przypadki braku prowadzenia ewidencji lub jej nierzetelnego prowadzenia dotyczą mikro i małych przedsiębiorców, u których kontrola w zakresie gospodarki odpadami jest prowadzona po raz pierwszy. Często brak ewidencji odpadów lub nierzetelne prowadzenie ewidencji nie ma istotnie negatywnego wpływu na środowisko, gdyż nie ewidencjonowane lub błędnie zaewidencjonowane odpady są przekazywane do uprawnionych odbiorców np. łącznie z odpadami komunalnymi). Dlatego tutejszy Inspektorat wnioskuje o odstąpienie od wprowadzenia		

		administracyjnej kary pieniężnej za naruszenia polegające na nieprowadzeniu lub niezgodnym prowadzeniu ewidencji odpadów. Jednocześnie ponownie zgłaszam, że w ocenie tutejszego organu w przypadku drobnych naruszeń w zakresie magazynowania odpadów niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 25 ust. 1-6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, wprowadzone w ostatnich nowelizacjach ustawy o odpadach uchylenie art. 174 (zgodnie, z którym za naruszenie przysługiwała grzywna w postaci mandatu karnego w wysokości kilkuset złotych) i zastosowanie sankcji w postaci administracyjnej kary pieniężnej w wysokości od 5 000 z1 do 1 000 000 zł, a w przypadku obecnie przedstawionego do zaopiniowania projektu ustawy- w wysokości od 5 000 z1 do 5 000 000 zł, może być niewspółmierne z zaistniałą wagą naruszenia. Stwierdzane w trakcie kontroli planowych i interwencyjnych mikro i małych przedsiębiorców naruszenia w zakresie magazynowania odpadów nie zawsze wiążą się z zanieczyszczeniem środowiska, natomiast w przypadku dużych przedsiębiorców lub przedsiębiorców gospodarujących znacznymi ilościami odpadów w przypadku których częściej obserwuje się wpływ na środowisko wynikający z niewłaściwego magazynowania odpadów (chociażby poprzez zaśmiecenie terenu otaczającego zakład) nieprawidłowości w zakresie magazynowania odpadów wiążą się z naruszeniem warunków obowiązujących pozwoleń na wytwarzanie odpadów, zezwoleń na zbieranie lub przetwarzanie odpadów, czy też pozwoleń zintegrowanych i mogą być sankcjonowane poprzez stwierdzenie prowadzenia działalności niezgodnie z obowiązującą przedsiębiorcę decyzją administracyjną. W związku z powyższym tutejszy organ wnioskuje o ustalenie niższych minimalnych wysokości administracyjnych kar pieniężnych za naruszenia dotyczące magazynowania odpadów niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 25 ust. 1-6 (w wysokości nie mniej niż 1 000 zł). Dodatkowo należy podkreślić, że poprzestanie na pouczeniu i odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego może być stosowane jedynie w ściśle określonych w ustawie sytuacjach i nie zawsze będzie możliwe zastosowanie tego przepisu. Konieczność wszczęcia postępowania w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej w wielu przypadkach niewielkich		

		naruszeń dotyczących braku prowadzenia ewidencji odpadów lub magazynowania odpadów niezgodnie z wymaganiami, dla których spełnione będą warunki odstąpienia od wymierzenia kary i poprzestania na pouczeniu, spowoduje zwiększenie biurokracji i obciążeń administracyjnych.		
250.	Art. 5 pkt 8-10	Dotyczące skreślenie odpowiednio art. 175 i art. 180 ustawy o odpadach i dodania nowych ustępów w art. 194. Ustawy o odpadach Przywołane przepisy art. 175 i 180 ustawy o odpadach dotyczą naruszeń ustawy, które ścigane i karane są w trybie ustawy Kodeks wykroczeń. Pierwszy z wymienionych - dotyczy przekazania odpadów podmiotowi, który nie uzyskał stosownych decyzji na gospodarowanie odpadami lub wymaganego wpisu do BDO. Drugi zaś – prowadzenia ewidencji odpadów nieterminowo i niezgodnie ze stanem rzeczywistym. W miejsce skreślanych artykułów mają się pojawić odpowiedniki w art. 194 ustawy o odpadach – zatem naruszenia mają być ścigane w trybie Kodeksu postępowania administracyjnego i będzie wymierzana za nie administracyjna kara pieniężna. Uważamy, że zmiany w tym zakresie nie powinny być dokonywane aż do pełnego dopracowania BDO, wyeliminowania błędów, które wciąż są zgłaszane przez użytkowników tego systemu i zapewnienia płynnej i bieżącej rejestracji podmiotów w BDO. Wciąż otrzymujemy sygnały o tym, że na wpis do BDO trzeba czekać kilka miesięcy. Trudno się więc dziwić, że zdesperowani przedsiębiorcy, którzy mają oddaną do użytkowania instalację, uzyskali stosowne zezwolenie na prowadzenie działalności, podejmują decyzję o rozpoczęciu działalności bez odpowiedniego wpisu do BDO. Problem będzie raczej dotyczył braku odpowiedniego wpisu w BDO – w zakresie wszystkich wykonywanych działalności, aniżeli braki wpisu w ogóle. Poza tym na rynku wciąż pozostają przedsiębiorcy, którzy nie złożyli wniosku o zmianę decyzji – zgodnie z nowelizacją ustawy o odpadach z dnia 20 lipca 2018 r. – tzn. do dnia 5 marca 2020 r. nie złożyli wniosku w ogóle bądź też złożyli wniosek niekompletny – bez możliwości jego uzupełnienia (np. nie dysponują odpowiednim zabezpieczeniem finansowym lub nie spełniają warunków z zakresu ochrony przeciwpożarowej) – a wciąż działalność prowadzą i figurują w BDO. Trudno obarczać przedsiębiorcę odpowiedniością za	**Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów (FORS)**	**Uwaga nieuwzględniona.** Skuteczniejszym narzędziem do wyegzekwowania przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów czy przekazywania odpadów podmiotom uprawnionym, niż grzywna w drodze mandatu, może być administracyjna kara pieniężna. Obserwuje się znaczną skalę nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji odpadów, co w przypadku dużej skali prowadzonej działalności z naruszeniem przepisów, dodatkowo utrudnia oszacowanie faktycznej wielkości tych naruszeń, będących jedną z wytycznych do ustalenia wymiaru kary. Natomiast w przypadku stwierdzania przekazywania odpadów podmiotom, które nie posiadają uregulowanego stanu formalnoprawnego (co stanowi szczególne zagrożenie w przypadku odpadów niebezpiecznych), sankcja w postaci mandatu karnego, nie będzie stanowiła skutecznego środka prewencyjnego i do tego typu naruszeń może nadal dochodzić.

		przekazanie odpadów przedsiębiorcy, któremu decyzja wygasła, a który wciąż figuruje w BDO, ponieważ Urzędy Marszałkowskie nie nadążają z weryfikacją takich sytuacji – można nawet pokusić się o stwierdzenie, że nikt tego specjalnie nie robi z uwagi na ogrom wniosków o zmianę decyzji po noweli ustawy o odpadach. BDO zawodzi także w zakresie ewidencji - wciąż jest mnóstwo błędów, nieścisłości, wątpliwości i rozbieżności interpretacyjnych. Przykładem jest chociażby kwestia wystawiania KPO przez PSZOKi. W piśmie z dnia 14 grudnia 2020 r znak GDO-OK.021.53.2020.MT Ministerstwo Środowisko wskazuje na to, że odpady przekazywane z PSZOK do kolejnego posiadacza odpadów powinny być przekazywane na zwykłej karcie przekazania odpadu, a nie na karcie przekazania odpadu komunalnego – co podobno wprost wynika z ustawy o odpadach (z literalnego brzmienia przepisu to jednak nie wynika). Gdyby faktycznie sprawa była tak oczywista, zapewne nie byłoby pytania o to i wyjaśnień Ministerstwa po prawie roku od uruchomienia BDO, a praktyka nie pozostawałaby w sprzeczności do tej opinii Ministerstwa – duża część firm i gmin prowadzący PSZOKi wystawia bowiem kartę przekazania odpadu komunalnego. Dlatego, tak długo, jak wątpliwości będą budzić kwestie podstawowe (np. jakie karty dla jakich odpadów należy wystawiać, jak je ewidencjonować, jak skorygować błędy w KPO czy w ewidencji, jak wystawić KPO w przypadku gdy ten odpad jest transportowany przez kilku przewoźników), nie zostaną wyeliminowane błędy w BDO zgłaszane przez użytkowników, należy pozostawić przepisy sankcyjne w dotychczasowym brzmieniu. Postępowanie w trybie wykroczeń gwarantuje to, że sprawa będzie rozpatrzona przez Sąd, który musi zbadać, czy działanie obwinionego było zawinione. W przypadku stwierdzenia, że naruszenie nie było zawinione – Sąd zwalnia obwinionego z odpowiedzialności. W postępowaniu administracyjnym – brak winy może co najwyżej mieć wpływ na wysokość kary, a ta i tak będzie orzeczona, ponieważ organ nie może odstąpić od nałożenia kary. Z tych względów proponowane zmiany uważamy przynajmniej za przedwczesne.		
251.	Art. 5 pkt 8	Proponujemy wykreślenie. Proponujemy pozostawienie art. 175 ustawy o odpadach bez zmian. Sankcja karna za zlecanie gospodarowania odpadami podmiotom nie posiadającym stosownych uprawnień (brak wpisu do rejestru BDO lub brak wymaganych zezwoleń) jest oczywiście zasadna, jednak jej drastyczne zaostrzenie	**Konfederacja Lewiatan**	**Uwaga nieuwzględniona.** Skuteczniejszym narzędziem do wyegzekwowania przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów czy przekazywania odpadów podmiotom uprawnionym, niż grzywna w drodze mandatu,

		z poziomu kary grzywny do administracyjnej kary pieniężnej w wysokości od 5 000 - 5 000 0000 zł może znów uderzyć w przedsiębiorców prowadzących gospodarkę odpadami rzetelnie. Przykładowo: 1. Firmy, które tracą uprawniania np. podmioty, które nie złożyły wniosków o aktualizację zezwoleń na zbieranie lub przetwarzanie odpadów do 5 marca 2020 r. nadal widnieją w rejestrze BDO jako zbierający lub przetwarzający. Ponadto rejestr nie zawiera informacji, jakie kody odpadów wskazano w poszczególnych decyzjach. 2. Firmy zbierające i przetwarzające odpady przedstawiają klientom skany posiadanych zezwoleń, jednak nie istnieje prosta metoda weryfikacji, czy dana decyzja nie została wstrzymana, czy cofnięta. Przed jednorazowym przekazaniem odpadów trzeba byłoby rozsyłać zapytania do organu wydającego decyzję oraz WIOŚ właściwych miejscowo dla danego podmiotu, aby upewnić się w 100%, co do ważności przedstawianej decyzji. Takie działanie jest absurdalne i także nie daje pewności (sytuacja może się zmieniać w czasie). Biorąc pod uwagę powyższe podmiot, który zweryfikował swojego odbiorcę, co do posiadanej decyzji oraz wpisu do rejestru BDO nadal nie ma 100% pewności, czy odbiorca realnie posiada wymagane uprawnienia. Oczywiście są to przypadki nieuczciwych odbiorców, jednak pomioty przekazujące odpady nie mogą być obarczane tak wysoką karą, jeśli pomimo wszelkich starań (weryfikacji kontrahenta na podstawie skanu decyzji oraz wpisu do rejestru BDO) odbiorca realnie nie posiada uprawnień. Należy zwrócić uwagę, także na fakt, że po przeprowadzeniu weryfikacji odbiorcy może on stracić uprawnienia i nie poinformować swoich kontrahentów o tym fakcie. Nawet przy regularnej i weryfikacji odbiorców, nie jest ona prowadzona codziennie - jest to niewykonalne.		może być administracyjna kara pieniężna. Obserwuje się znaczną skalę nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji odpadów, co w przypadku dużej skali prowadzonej działalności z naruszeniem przepisów, dodatkowo utrudnia oszacowanie faktycznej wielkości tych naruszeń, będących jedną z wytycznych do ustalenia wymiaru kary. Natomiast w przypadku stwierdzania przekazywania odpadów podmiotom, które nie posiadają uregulowanego stanu formalnoprawnego (co stanowi szczególne zagrożenie w przypadku odpadów niebezpiecznych), sankcja w postaci mandatu karnego, nie będzie stanowiła skutecznego środka prewencyjnego i do tego typu naruszeń może nadal dochodzić.
252.	Art. 5 pkt 8	Brak wykreślenia art. 175 ustawy o odpadach. Niezasadne jest obecnie jego wykreślenie i zastąpienie go nowo wprowadzanym do art. 194 ust.1 punktem 3b, zagrożonego sankcją w postaci administracyjnej kary pieniężnej w wysokości nie mniejszej niż 5000 zł i nie może przekroczyć 5 000 000 zł. W obecnym stanie funkcjonalności systemu BDO nieuzasadnione jest karanie przedsiębiorców za przekazywanie odpadów podmiotom, które nie uzyskały wymaganych decyzji lub wpisu w BDO. System nie weryfikuje automatycznie czy podmiot wskazywany jako transportujący odpady posiada wymagany wpis w BDO. Również w	**Polska Izba Odzysku i Recyklingu Opakowań**	**Uwaga nieuwzględniona.** Skuteczniejszym narzędziem do wyegzekwowania przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów czy przekazywania odpadów podmiotom uprawnionym, niż grzywna w drodze mandatu, może być administracyjna kara pieniężna. Obserwuje się znaczną skalę nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji odpadów, co w przypadku dużej skali prowadzonej działalności z naruszeniem przepisów, dodatkowo utrudnia oszacowanie faktycznej wielkości tych naruszeń, będących

		przypadku wskazywania posiadacza przejmującego odpad, w tym miejsca, gdzie ma on być dostarczony system nie weryfikuje tych informacji. Ponadto należy stwierdzić, ze w BDO brak jest wiarygodnych informacji, co do posiadanych przez podmiot decyzji. Brak jest możliwości weryfikacji, jakie odpady wg kodu podmiot może zbierać/przetwarzać. Przedsiębiorcy powinni ponosić odpowiedzialności za swoje działania tylko w przypadku, gdy są one świadome, a nie są wynikiem błędów/ braków w BDO.		jedną z wytycznych do ustalenia wymiaru kary. Natomiast w przypadku stwierdzania przekazywania odpadów podmiotom, które nie posiadają uregulowanego stanu formalnoprawnego (co stanowi szczególne zagrożenie w przypadku odpadów niebezpiecznych), sankcja w postaci mandatu karnego, nie będzie stanowiła skutecznego środka prewencyjnego i do tego typu naruszeń może nadal dochodzić.
253.	Art. 5 pkt 9	Proponujemy wykreślenie. Proponujemy pozostawienie art. 180 ustawy o odpadach bez zmian. Sankcje karne za brak lub nierzetelnie prowadzoną ewidencję odpadów są uzasadnione, natomiast przenoszenie ich do art. 194 ustawy o odpadach i podnoszenie do kwot od 1 000 - 1 000 000 zł jest w naszej opinii zbyt rygorystyczne. Nadal jest wiele podmiotów (zwykle mikro i małych przedsiębiorców lub nowo otwieranych), którzy nie mają jeszcze wiedzy jak poprawnie prowadzić ewidencję odpadów, co prowadzi do łatwego popełniania błędów. Z perspektywy dużych podmiotów, które rocznie wystawiaj lub zatwierdzają nawet 2 000 000 KPO (i więcej) oraz są zobowiązane do prowadzenia setek KEO (np. z uwagi na wiele lokalizacji) także narażone są pojawianie się błędów wynikających po prostu z pomyłek pracowników. Przy tak dużym wolumenie dokumentów - pomyłki są nieuniknione (np.: podanie masy odpadów w kilogramach zamiast w tonach, wybranie kodu 15 01 01 zamiast 15 01 02 itp.). Oczywiście można stwierdzić, że firmy transportujące, czy odbierające powinny zweryfikować takie błędy i rzeczywiście to robią, jednak w ich przypadkach także pojawiają się omyłki (duża rotacja dokumentów, nowi pracownicy itp.). Wielokrotnie zdarzają się także różne interpretacje poszczególnych organów dotyczące klasyfikacji odpadów do danego kodu odpadu. Niejednokrotnie dwa różne organy prezentują niejednolitą interpretację, co prowadzi do uznania tej samej klasyfikacji odpadu raz jako poprawną, a raz jako błędną. Z uwagi na nieprecyzyjność katalogu odpadów takie interpretacje są możliwe i mogą one stanowić źródło niewspółmiernej kary dla przedsiębiorcy. Obecnie w przypadku np. pomyłki w KPO, po zatwierdzeniu jej przez przyjmującego, nawet jeśli zorientuje się on post factum, nie ma technicznej możliwości skorygowania swojego błędu, ponieważ baza BDO nie daje takiej technicznej możliwości. Tym samym, firmy przekazujące i przyjmujące odpady muszą być 100% nieomylne. Warto zauważyć, że dopuszcza się nawet korekty faktur, a od roku nie	**Konfederacja Lewiatan**	**Uwaga nieuwzględniona.** Skuteczniejszym narzędziem do wyegzekwowania przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów czy przekazywania odpadów podmiotom uprawnionym, niż grzywna w drodze mandatu, może być administracyjna kara pieniężna. Obserwuje się znaczną skalę nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji odpadów, co w przypadku dużej skali prowadzonej działalności z naruszeniem przepisów, dodatkowo utrudnia oszacowanie faktycznej wielkości tych naruszeń, będących jedną z wytycznych do ustalenia wymiaru kary. Natomiast w przypadku stwierdzania przekazywania odpadów podmiotom, które nie posiadają uregulowanego stanu formalnoprawnego (co stanowi szczególne zagrożenie w przypadku odpadów niebezpiecznych), sankcja w postaci mandatu karnego, nie będzie stanowiła skutecznego środka prewencyjnego i do tego typu naruszeń może nadal dochodzić.

		została udostępniona opcja korekty KPO w systemie BDO. Biorąc pod uwagę bezwładność we wdrażaniu aktualizacji BDO (co jest oczywiście zrozumiałe biorąc pod uwagę jej obszerność), podmioty nie mogą odpowiadać karnie za braki funkcjonalności lub błędy bazy BDO. Należy podkreślić, że w przypadku podmiotów działających w kilkuset lub kilku tysiącach lokalizacji prawdopodobieństwo błędu rośnie proporcjonalnie do ilości pracowników zajmujących się ewidencją. Tym samym dany podmiot mógłby uzyskać łącznie bardzo wysokie kary rocznie (nawet przy zastosowaniu najniższej stawki 1000 zł). Jest to szczególnie krzywdzące biorąc pod uwagę fakt, że kary wymierzane z art. 194 są wykazywane w oświadczeniach o niekaralności składanych przy ubieganiu się o zezwolenia na zbieranie lub przetwarzanie odpadów. Może dochodzić do sytuacji, gdy na przestrzeni 10 lat podmiot otrzyma łącznie 150 000 zł kar za drobne błędy w ewidencji i to wykluczy go z branży na kolejne 10 lat (dla podmiotów posiadających kilkaset lokalizacji nie jest to wcale wysoka kwota - wystarczy kontrola w 150 lokalizacjach na przestrzeni 10 lat i kary o najniższym wymiarze -1000 zł). Reasumując, zaostrzenie przedmiotowych kar w zakresie ewidencji odpadów może mieć niewspółmiernie większe konsekwencje dla podmiotów realizujących ustawowe obowiązki, a jedynie popełniających omyłki.		
254.	Art. 5 pkt 9	W zakresie art. 180 ustawy o odpadach Zdaniem tut. Inspektoratu całkowicie niezasadnym jest zaostrzenie sankcjonowania naruszenia dotyczącego ewidencji odpadów poprzez zmianę formy kary za to naruszenie na administracyjną karę pieniężną tj. zmianę z grzywny w wysokości do 500 zł (ewentualnie do 5000 zł – przy skierowaniu wniosku do właściwego sądu rejonowego), na karę od 1000 zł do 1000000 zł). Nieprowadzenie ewidencji odpadów, prowadzenie jej w sposób nieterminowy lub niezgodny ze stanem rzeczywistym jest jednym z najczęstszych naruszeń stwierdzanych w trakcie kontroli. Kara grzywny umożliwia szybkie ukaranie osoby odpowiedzialnej za to naruszenie i zapewnia zrealizowanie celu dla jakiego ten czyn jest sankcjonowany tj. doprowadzenie do prowadzenia ewidencji odpadów w sposób zgodny z ustawą. Wprowadzenie sankcji w postaci administracyjnej kary pieniężnej doprowadzi do znaczącego wzrostu prowadzonych postępowań administracyjnych przez WIOŚ, co przy obecnym	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Krakowie**	**Uwaga nieuwzględniona.** Skuteczniejszym narzędziem do wyegzekwowania przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów czy przekazywania odpadów podmiotom uprawnionym, niż grzywna w drodze mandatu, może być administracyjna kara pieniężna. Obserwuje się znaczną skalę nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji odpadów, co w przypadku dużej skali prowadzonej działalności z naruszeniem przepisów, dodatkowo utrudnia oszacowanie faktycznej wielkości tych naruszeń, będących jedną z wytycznych do ustalenia wymiaru kary. Natomiast w przypadku stwierdzania przekazywania odpadów podmiotom, które nie posiadają uregulowanego stanu formalnoprawnego (co stanowi szczególne zagrożenie w przypadku odpadów niebezpiecznych), sankcja w postaci mandatu karnego, nie będzie stanowiła skutecznego środka

		wysokim obciążeniu Inspektoratów będzie skutkować paraliżem tego organu. Ponadto podobnie jak było to w przypadku administracyjnych kar pieniężnych z obecnie już uchylonego art. 200 ustawy o odpadach – od większość przeprowadzonych postępowań podmioty kontrolowane kierują odwołania do GIOŚ, co spowoduje również znaczne zwiększenie prowadzonych przez organ odwoławczy a także przez sądy. Jednocześnie wskazuje się, że w przypadku wystąpienia rażących naruszeń w prowadzeniu ewidencji odpadów w zakresie jej zgodności ze stanem faktycznym, które pozwala na podjęcie uzasadnionego podejrzenia w zakresie fałszowania dokumentów daje możliwość wystąpienia do prokuratury w myśl art. 270 Kodeksu Karnego.		prewencyjnego i do tego typu naruszeń może nadal dochodzić.
255.	Art. 5 pkt 9 lit. a	Art. 5 przedmiotowego projektu ustawy pkt. 9a) w zakresie uchylenia art. 180 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach w sprawie nakładania grzywien za nieprowadzenie ewidencji odpadów i nieprawidłowości w ewidencji w związku z pkt. 10a) ustawy o odpadach w zakresie dodania art. 194 ust. 1 pkt. 5b w sprawie wymierzenia kary za nieprowadzenie ewidencji odpadów albo prowadzenie ewidencji w sposób nieterminowy lub niezgodny ze stanem rzeczywistym w odniesieniu do art. 10 projektu ustawy określającym wejście w życie opiniowanego projektu ustawy. Zgodnie z art. 10 opiniowanego projektu, ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia z wyjątkiem wyszczególnionych punktów art. 1. Z uwagi na obligatoryjny obowiązek prowadzenia od 1 stycznia 2021 roku ewidencji odpadów wyłącznie za pośrednictwem Bazy BDO oraz funkcjonalności tej Bazy w chwili obecnej a także obserwowane trudności z korzystaniem z Bazy, szczególnie przez małe podmioty, właściwym wydaje się wprowadzenie okresu przejściowego i wydłużenie możliwości stosowania art. 180 ust. 1 ustawy o odpadach.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Opolu**	**Uwaga nieuwzględniona.** Skuteczniejszym narzędziem do wyegzekwowania przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów czy przekazywania odpadów podmiotom uprawnionym, niż grzywna w drodze mandatu, może być administracyjna kara pieniężna. Obserwuje się znaczną skalę nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji odpadów, co w przypadku dużej skali prowadzonej działalności z naruszeniem przepisów, dodatkowo utrudnia oszacowanie faktycznej wielkości tych naruszeń, będących jedną z wytycznych do ustalenia wymiaru kary. Natomiast w przypadku stwierdzania przekazywania odpadów podmiotom, które nie posiadają uregulowanego stanu formalnoprawnego (co stanowi szczególne zagrożenie w przypadku odpadów niebezpiecznych), sankcja w postaci mandatu karnego, nie będzie stanowiła skutecznego środka prewencyjnego i do tego typu naruszeń może nadal dochodzić.
256.	Art. 5 pkt 9 lit. a	Sankcja określona w art. 180 ust. 1 u.o. (Kto wbrew obowiązkowi nie prowadzi ewidencji odpadów albo prowadzi tę ewidencję w sposób nieterminowy lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym, podlega karze grzywny) na mocy nowelizacji ma zostać zawarta w art. 194 u.o., a zatem naruszenie tego obowiązku będzie administracyjną karą pieniężną. Z uwagi na fakt, iż BDO działa obecnie w sposób niestabilny, zawiera braki i błędy (ZPGO przekaże w najbliższym czasie ich listę w odrębnym piśmie) do naruszeń w tym zakresie dochodzi i będzie dochodzić.	**Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami**	**Uwaga nieuwzględniona.** Skuteczniejszym narzędziem do wyegzekwowania przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów czy przekazywania odpadów podmiotom uprawnionym, niż grzywna w drodze mandatu, może być administracyjna kara pieniężna. Obserwuje się znaczną skalę nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji odpadów, co w przypadku dużej skali prowadzonej działalności z naruszeniem przepisów, dodatkowo utrudnia

		Biorąc pod uwagę treść art. 46 u.o., zgodnie z którym wymierzenie 3-krotnej administracyjnej kary pieniężnej na łączna kwotę 150 000 zł w ciągu 10 lat pociąga za sobą odmowę wydania zezwolenia na zbieranie lub przetwarzanie odpadów, w obecnych realiach funkcjonowania BDO ziszczenie się tych przesłanek staje się wysoce prawdopodobne nawet wobec przedsiębiorców, którzy dokładają wszelkich starań na rzecz legalnej, rzetelnej działalności. W tej sytuacji trudno oprzeć się konstatacji, że zmiana ta zaostrza wymagania wobec przedsiębiorców posiadających wpis do rejestru i – przynajmniej na ogół- prowadzących legalną gospodarkę odpadami, nie dotyka zaś podmiotów działających w szarej strefie. W związku z powyższym postulujemy wydłużenie vacatio legis dla tej zmiany do dwóch lat, przy jednoczesnym założeniu, że wszelkie braki i błędy systemu BDO zostaną do tej pory wyeliminowane i będzie on funkcjonował w sposób stabilny.		oszacowanie faktycznej wielkości tych naruszeń, będących jedną z wytycznych do ustalenia wymiaru kary. Natomiast w przypadku stwierdzania przekazywania odpadów podmiotom, które nie posiadają uregulowanego stanu formalnoprawnego (co stanowi szczególne zagrożenie w przypadku odpadów niebezpiecznych), sankcja w postaci mandatu karnego, nie będzie stanowiła skutecznego środka prewencyjnego i do tego typu naruszeń może nadal dochodzić.
257.	Art. 5 pkt 9 lit. a	Proponujemy jednak zostawić mandat za: prowadzenie ewidencji odpadów, w sposób nieterminowy lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym lub pozostawić sankcję karną w postaci mandatu za prowadzenie ewidencji, w sposób nie zawierający wszystkich informacji i elementów określonych w formularzach sporządzanych na potrzeby ewidencji.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach**	**Uwaga nieuwzględniona.** Skuteczniejszym narzędziem do wyegzekwowania przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów czy przekazywania odpadów podmiotom uprawnionym, niż grzywna w drodze mandatu, może być administracyjna kara pieniężna. Obserwuje się znaczną skalę nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji odpadów, co w przypadku dużej skali prowadzonej działalności z naruszeniem przepisów, dodatkowo utrudnia oszacowanie faktycznej wielkości tych naruszeń, będących jedną z wytycznych do ustalenia wymiaru kary. Natomiast w przypadku stwierdzania przekazywania odpadów podmiotom, które nie posiadają uregulowanego stanu formalnoprawnego (co stanowi szczególne zagrożenie w przypadku odpadów niebezpiecznych), sankcja w postaci mandatu karnego, nie będzie stanowiła skutecznego środka prewencyjnego i do tego typu naruszeń może nadal dochodzić.
258.	Art. 5 pkt 9 lit. a	Brak wykreślenia. System BDO, który w założeniu miał ułatwić podmiotom prowadzenie ewidencji odpadów, na obecnym etapie nie wypełnia tej funkcji. Przy obecnej funkcjonalności jest systemem, w którym bardzo łatwo nieświadomie dokonać pomyłki, które zgodnie z proponowaną zmianą mają być karane w postaci administracyjnej	**Polska Izba Odzysku i Recyklingu Opakowań**	**Uwaga nieuwzględniona.** Skuteczniejszym narzędziem do wyegzekwowania przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów czy przekazywania odpadów podmiotom uprawnionym, niż grzywna w drodze mandatu,

		kary pieniężnej. Przykładem może być brak weryfikacji przez system, czy podmiot wskazany jako transportujący rzeczywiście posiada wpis w BDO jako transportujący. Konieczność pojedynczego zaciągania do KEO wystawionych /przyjętych KPO. Przerzucanie odpowiedzialności za braki i błędy w systemie BDO na przedsiębiorców jest niedopuszczalne. W tym miejscu należy także wskazać, że mimo zgłaszania przez użytkowników BDO (zarówno przedsiębiorców, jak i organów) owych braków i błędów nie są one usuwane w ogóle lub po wielu miesiącach. Z dniem 1.01.2020 r. utracił moc przepis wskazujący, że zapisy w karcie ewidencji odpadów dokonywane są po zakończeniu każdego miesiąca. Obecnie w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 14.12.2012 r. o odpadach określono, że „Posiadacz odpadów jest obowiązany do prowadzenia na bieżąco ich ilościowej i jakościowej ewidencji (…)". Wskazany w tym przepisie termin jest terminem nieokreślonym, co powoduje niejednoznaczność jego interpretacji, co skutkowało wielokrotnymi prośbami przedsiębiorców kierowanymi do ministerstwa lub/i IOŚ o jego jednoznaczną interpretację. Taki zapis skutkuje uznaniowością inspektorów WIOŚ i będzie prowadzić do wielu odwołań od nałożonych kar. Kara administracyjna nie może być wymierzana za niedookreślone naruszenie. Wskazany w uzasadnieniu do ustawy argument, że „Obecna sankcja jest zbyt łagodna, gdyż w znacznej części przypadków dokumentacja ewidencji stanowi główne źródło informacji na temat rodzajów i masy przyjmowanych do odzysku (zbieranych) odpadów. Często spotykaną patologią jest umyślne nieprowadzenie ewidencji lub prowadzenie jest w sposób niezgodny ze stanem faktycznym." odnosi się chyba do sytuacji sprzed wprowadzenia obowiązku sporządzenia KPO w BDO. Jeśli nie, to należałoby stwierdzić, że główne zadanie BDO czyli likwidacja szarej strefy nie przyniosła skutku. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że braki w ewidencji dotyczą najczęściej wytwórców odpadów i polegają na braku sporządzenia KEO i to takie podmioty najbardziej odczują skutki wprowadzenia planowanej zmiany. Różne nieprawidłowości w ewidencji odpadów są prawdopodobnie najczęściej stwierdzanym przez WIOŚ naruszeniem przepisów ustawy. Z przykrością należy stwierdzić, że przeniesienie tego naruszania z sankcji z kodeksu wykroczeń do sankcji w postaci administracyjnej kary pieniężnej wskazuje raczej na próbę zasileniu budżetu państwa, a nie walki z szara strefą. W obecnej sytuacji		może być administracyjna kara pieniężna. Obserwuje się znaczną skalę nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji odpadów, co w przypadku dużej skali prowadzonej działalności z naruszeniem przepisów, dodatkowo utrudnia oszacowanie faktycznej wielkości tych naruszeń, będących jedną z wytycznych do ustalenia wymiaru kary. Natomiast w przypadku stwierdzania przekazywania odpadów podmiotom, które nie posiadają uregulowanego stanu formalnoprawnego (co stanowi szczególne zagrożenie w przypadku odpadów niebezpiecznych), sankcja w postaci mandatu karnego, nie będzie stanowiła skutecznego środka prewencyjnego i do tego typu naruszeń może nadal dochodzić.

		gospodarczej przedsiębiorcy oczekiwaliby raczej pomocy, a nie dodatkowego karania.		
259.	Art. 5 pkt 9 lit. b	Zwracamy uwagę, że projektowany zapis Art. 5 pkt 9 lit. b projektu ustawy dotyczący ustanowienia kary grzywny w przypadku nieposiadania w trakcie transportu odpadów potwierdzenia wygenerowanego z BDO jest zbyt rygorystyczny ze względu na możliwość zaistnienia sytuacji, kiedy wygenerowanie, wydrukowanie potwierdzenia z BDO np. przy awarii sieci będzie niemożliwe. Ponadto, wnosimy o doprecyzowanie zapisów Art. 5 pkt 10 lit. a w zakresie jednoznacznego wskazania co oznacza wyrażenie „prowadzenie ewidencji w sposób nieterminowy”. Biorąc pod uwagę jednoczesne podwyższenie administracyjnych kar pieniężnych proponowanych przez ustawodawcę w przedmiotowym projekcie ustawy, w naszej ocenie ewentualne kary będą nieproporcjonalnie wysokie do rangi uchybienia. Przykładem nadmiernej penalizacji jest wprowadzenie administracyjnej kary pieniężnej w wymiarze nawet do 5 000 000 zł, za naruszenia polegające na nieprowadzeniu ewidencji odpadów albo prowadzenie tej ewidencji w sposób nieterminowy lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym. Podobną opinię kierujemy wobec rozwiązania, zgodnie z którym trzykrotne ukaranie na łączną kwotę powyżej 150 000 zł, skutkuje odmową wydania kolejnych zezwoleń. W tym kontekście należy zauważyć, że błędy w ewidencji mogą zdarzyć się w przypadku każdej działalności. Równocześnie zwracamy uwagę, że zaostrzenie administracyjnych kar pieniężnych jest kolejną zmianą sankcji finansowych w stosunkowo krótkim czasie, przy jednoczesnym obciążaniu podmiotów gospodarujących odpadami wymaganiami prawnymi powodującymi znaczne obciążenia finansowe (takich jak obowiązek monitoringu wizyjnego, zabezpieczenia roszczeń, opracowania operatów ppoż., wymagania dla miejsc magazynowania odpadów). W tym kontekście zwracamy również uwagę, iż proponowane istotne zaostrzenie przepisów karnych powinno iść w parze z jednoznacznością przepisów, które nie powinny pozostawiać pola do interpretacji organów kontrolujących. Stąd też należałoby uściślić co oznacza wyrażenie „prowadzenie ewidencji w sposób nieterminowy” skoro jako terminowość ustawa wskazuje prowadzenie ewidencji „na	**Polska Izba Przemysłu Chemicznego**	**Uwaga nieuwzględniona.** Skuteczniejszym narzędziem do wyegzekwowania przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów czy przekazywania odpadów podmiotom uprawnionym, niż grzywna w drodze mandatu, może być administracyjna kara pieniężna. Obserwuje się znaczną skalę nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji odpadów, co w przypadku dużej skali prowadzonej działalności z naruszeniem przepisów, dodatkowo utrudnia oszacowanie faktycznej wielkości tych naruszeń, będących jedną z wytycznych do ustalenia wymiaru kary. Natomiast w przypadku stwierdzania przekazywania odpadów podmiotom, które nie posiadają uregulowanego stanu formalnoprawnego (co stanowi szczególne zagrożenie w przypadku odpadów niebezpiecznych), sankcja w postaci mandatu karnego, nie będzie stanowiła skutecznego środka prewencyjnego i do tego typu naruszeń może nadal dochodzić.

		bieżąco". Proponujemy ustanowienie, że ewidencja jest prowadzona na bieżąco zgodnie z okresami rozliczeniowymi obowiązującymi u posiadacza.		
260.	Art. 5 pkt 9 lit. b	Za brak właściwego dokumentu w trakcie transportu odpadów jest sankcja karna przewidziana w art. 194 ust. 1 pkt. 2a	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach**	**Uwaga nieuwzględniona.** Konieczność posiadania w trakcie transportu odpadów potwierdzenia wygenerowanego z BDO nie wynika wprost z art. 24, a z art. 69 ust. 1 oraz art. 71a ust. 3.
261.	Art. 5 pkt 10	Proponujemy wykreślenie. Zgodnie z uzasadnieniem podanym w pkt. 11) i 12) dotyczącym art. 5 pkt 8) i 9) projektu proponujemy pozostawienie art. 194 ustawy o odpadach bez zmian.	**Konfederacja Lewiatan**	**Uwaga nieuwzględniona.** Brak merytorycznego uzasadnienie do wprowadzenia wnioskowanej zmiany.
262.	Art. 5 pkt 10	Dodanie w art. 194 ustawy o odpadach kary za pozbywanie się odpadów wbrew przepisom. W sytuacji gdy odpad jest porzucany na terenie, do którego dany podmiot nie posiada tytułu prawnego lub w sposób celowy zrzucany do wód czy też odprowadzany w ściekach to trudno działanie takie przyporządkować do magazynowania czy też przetwarzania bez zezwolenia. Kara w tym zakresie uwzględniona była w poprzednio obowiązującej ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (tj. Dz. U. z 2010 r. Nr 185, poz. 1243 z późn. zm.) w art. 79b pkt 1. Propozycja zapisu: „Jeżeli posiadacz odpadów lub transportujący odpady pozbywa się odpadów wbrew przepisom dotyczącym gospodarowania odpadami podlega karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 1 000 000 zł".	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska we Wrocławiu**	**Uwaga nieuwzgledniona.** Aktualny katalog sankcji jest wystarczająco rozbudowany, aby nałożyć odpowiednią sankcję za niezgodne z prawem gospodarowanie odpadami. Przypomnieć też należy, że przepisy Kodeksu karnego również penalizują działania opisane w uwadze.
263.	Art. 5 pkt 10	W art. 5 pkt 10 projektowanej ustawy jest zawarta propozycja rozszerzenia zakresu oraz wzrostu wysokości administracyjnych kar pieniężnych określonych w art. 194 ustawy o odpadach. Projektowana regulacja przewiduje m.in. karę administracyjną w wysokości od 1000 do 1 000 000 zł za nieprowadzenie ewidencji odpadów albo prowadzenie tej ewidencji w sposób nieterminowy lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym. Zaproponowana w ustawie zmiana sankcji w postaci grzywny na wysokie kwotowo kary administracyjne, jest daleko idącym obostrzeniem, które może być nieadekwatne do wagi przewinienia w przypadku nieznacznych nieprawidłowości w zakresie ewidencji. Nadmienić należy, że baza BDO podlega ciągłym modyfikacjom, o których użytkownik nie jest powiadamiany, a za które jako podmiot obowiązany będzie ponosić konsekwencje w postaci kary administracyjnej. Uwaga ta ma szczególne znaczenie w odniesieniu do podmiotów, takich jak Gaz-	**Gaz-System S.A.**	**Uwaga nieuwzględniona.** Skuteczniejszym narzędziem do wyegzekwowania przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów czy przekazywania odpadów podmiotom uprawnionym, niż grzywna w drodze mandatu, może być administracyjna kara pieniężna. Obserwuje się znaczną skalę nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji odpadów, co w przypadku dużej skali prowadzonej działalności z naruszeniem przepisów, dodatkowo utrudnia oszacowanie faktycznej wielkości tych naruszeń, będących jedną z wytycznych do ustalenia wymiaru kary. Natomiast w przypadku stwierdzania przekazywania odpadów podmiotom, które nie posiadają uregulowanego stanu formalnoprawnego (co stanowi szczególne zagrożenie w przypadku odpadów niebezpiecznych), sankcja w postaci

		System, których przedmiot działalności nie jest związany zawodowo z gospodarką odpadami. W przypadku wprowadzenia proponowanego rozwiązania przez ustawodawcę proponujemy, aby nakładanie kar odbywało się w ramach ogólnych przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego tj. Działu IVA „Administracyjne kary pieniężne", które zawierają dużo dalej idące wytyczne dla organu administracji. Szczególnie w tym zakresie na uwagę zasługuje przepis dotyczący możliwości odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestał a naruszania prawa. Obowiązujący przepis art. 199 ustawy o odpadach nie daje takiej możliwości. W związku z powyższym, w projektowanej ustawie należy dodać zmianę obejmującą modyfikację art. 199 poprzez odesłanie do stosowania działu IVA Kodeksu postępowania administracyjnego.		mandatu karnego, nie będzie stanowiła skutecznego środka prewencyjnego i do tego typu naruszeń może nadal dochodzić.
264.	Art. 5 pkt 10	Zastrzeżenia do systemu BDO w związku z propozycją wprowadzania kar pieniężnych za „nieprowadzenie ewidencji odpadów albo prowadzenie tej ewidencji w sposób nieterminowy lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym”. „Dokonywanie korekt kart przekazania odpadów (KPO), które trwają czasami nawet i kilka tygodni, w trakcie których odpady fizycznie zostały już przetransportowane, a niekiedy także już przetworzone. Do czasu jednak, jak ostateczna korekta KPO nie zostanie zatwierdzona poprzez potwierdzenie przejęcia, BDO uniemożliwia jej „zaciągnięcie” do ewidencji. Data ostatecznego potwierdzenia korekty KPO poprzez potwierdzenie przejęcia, jak i data umieszczenia KPO w ewidencji, nijak się ma do rzeczywistych dat transportu, magazynowania czy przetwarzania. Czy taka sytuacja zostanie zinterpretowana przez inspekcje kontrolne jako „niezgodność ze stanem rzeczywistym” i potencjalnie narazi przedsiębiorstwa na kary administracyjne?” „Popełnianie błędów, prozaicznych jak np. umieszczenie masy odpadów w niewłaściwej jednostce, złe dane przewoźnika lub odbiorcy. Pomyłka w ilości wynikająca z zastosowania niewłaściwej jednostki po zatwierdzeniu KPO przez przejmującego, staje się już absolutnie niemożliwa do poprawienia, ponieważ system BDO nie przewiduje takiej opcji. W efekcie otrzymujemy nieprawidłową ilość odpadów u dwóch lub trzech podmiotów, przekazujący i przejmujący	**Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu**	**Uwaga nieuwzględniona.** Uwaga poza zakresem merytorycznym projektu – dotyczy systemu BDO. Uwaga nie wskazuje propozycji zmiany przepisu lub stanowiska do przepisu proponowanego w projekcie.

		oraz transportujący, o ile był inny niż dwa pierwsze wskazane podmioty. Omyłkowo, w skrajnych okolicznościach może dojść do sytuacji, że podczas wybierania przejmującego odpady z listy zostanie wybrana przypadkowa firma np. kwiaciarnia lub gabinet stomatologiczny, której numer rejestrowy BDO był np. podobny do szukanego podmiotu. Użytkownik generujący KPO nie zorientuje się w porę lub zorientuje się zbyt późno, natomiast niewłaściwie wybrany podmiot przejmujący, nie mając wiedzy i doświadczenia, potwierdzi KPO w systemie. Mimo, iż sytuacja wydaje się kuriozalna, jest możliwa, co więcej, wydarzyła się już wielokrotnie. W BDO „wirtualnie" dojdzie do przekazania odpadów do podmiotu nie posiadającego stosownych decyzji administracyjnych w zakresie gospodarowania odpadami. Czy może to stanowić podstawę do wymierzenia kary administracyjnej?" „Odrzucanie KPO celem doprowadzenia do zgodności wagi przekazywanej i przejmowanej. Materiały instruktażowe opublikowane przez Instytut Ochrony Środowiska wskazały taką możliwość, która została przyjęta jako notoryczna praktyka, wręcz wymagana przed podmioty prowadzące działalność w zakresie gospodarowania odpadami. Niemożliwym jest, żeby ilość przekazywana odpadów była identyczna z ilością przejmowaną, ponieważ różnice nawet powinny wynikać chociażby z tolerancji wagi. W tym wypadku istnieje również ryzyko zakwalifikowania takich działań jako prowadzenie ewidencji niezgodnie ze stanem rzeczywistym. W tym miejscu warto również nadmienić, że zagadnienie zwrotów – części dostawy, która nie spełnia warunków umowy/zamówienia, i fizycznie nie zostaje przejęta przez przejmującego jest ogromnym problemem. Firmy realizujące transport oczekują zgodnie z wymaganiami prawnymi wygenerowanego potwierdzenia z BDO „na drogę". Jednak, jeżeli część dostawy zostaje uznana jako zwrot, jaki dokument i czy w ogóle powinien wystawić dokonujący zwrotu, czyli faktycznie podmiot nieprzejmujący odpadu. Zwrotem jest np. zanieczyszczenie w postaci tworzyw sztucznych wyjętych z dostawy aluminium. Jeżeli podmiot zwracający wystawi KPO w kodzie tworzywa sztucznego w BDO, w pewien sposób zadeklaruje, że był posiadaczem tego odpadu, poniekąd wystawiając KPO już ten odpad wytworzył. Jeżeli podmiot, do którego zwracana jest wskazana część dostawy nie posiada decyzji		

		administracyjnej w zakresie zbierania i/lub przetwarzania takiego odpadu, może zostać to uznane za przekazywanie odpadów do nieuprawnionego podmiotu. Istnieje w Polsce praktyka, że w przypadku zwrotów wystawiana jest karta przekazania odpadów w kodzie, w którym przyjechała dostawa zanim stwierdzono w niej zwrot np. 170402. Jednak wystawienie KPO w takim kodzie dla zwracanego tworzywa sztucznego, naraża zarówno wystawiającego taką kartę, jak również przewoźnika realizującego transport na potencjalne konsekwencje w związku z niewłaściwym zaklasyfikowaniem odpadu." Zgodnie z BDO a także zgodnie z dokumentami na potrzeby ewidencji odpadów należy podać masę odpadów w tonach, z dokładnością do czwartego miejsca po przecinku dla odpadów niebezpiecznych oraz innych niż niebezpieczne - ten wymóg jest nie możliwy do spełnienia - odpady przyjmowane prze przedsiębiorstwa zajmujące się zawodowo gospodarowaniem odpadami, ważone są na wagach samochodowych których dokładność ważenia jest na poziomie 20 kg - nie ma więc możliwości podawania masy odpadów przyjmowanych w ilościach hurtowych z żądaną dokładnością.		
265.	Art. 5 pkt 10	Przesłany do konsultacji Projekt wprowadza między innymi bardzo wysokie (drakońskie) kary za „nieprowadzenie ewidencji odpadów albo prowadzenie tej ewidencji w sposób nieterminowy lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym". Ewidencja odpadów od 1 stycznia 2020 r. prowadzona jest przez przedsiębiorstwa w elektronicznym systemie BDO stworzonym przez Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy na zlecenie Ministerstwa Środowiska. IGMNiR przed wprowadzeniem obowiązku prowadzenia ewidencji w systemie BDO wskazywała, że system nie spełnia oczekiwań przedsiębiorców funkcjonujących w drugiej dekadzie dwudziestego pierwszego wieku. Mimo zastrzeżeń także innych stowarzyszeń przedsiębiorców, obowiązek prowadzenia ewidencji w systemie BDO został utrzymany i od 1 stycznia 2020 r. tysiące pracowników w Polsce używa wadliwego systemu BDO, który od dnia wprowadzenia nie został poprawiony zgodnie ze słusznymi wymaganiami przedsiębiorców. System BDO nie uwzględnia wielu sytuacji z teraźniejszej rzeczywistości gospodarczej. W związku z powyższym Członkowie IGMNiR	**Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu**	**Uwaga nieuwzględniona.** Skuteczniejszym narzędziem do wyegzekwowania przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów czy przekazywania odpadów podmiotom uprawnionym, niż grzywna w drodze mandatu, może być administracyjna kara pieniężna. Obserwuje się znaczną skalę nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji odpadów, co w przypadku dużej skali prowadzonej działalności z naruszeniem przepisów, dodatkowo utrudnia oszacowanie faktycznej wielkości tych naruszeń, będących jedną z wytycznych do ustalenia wymiaru kary. Natomiast w przypadku stwierdzania przekazywania odpadów podmiotom, które nie posiadają uregulowanego stanu formalnoprawnego (co stanowi szczególne zagrożenie w przypadku odpadów niebezpiecznych), sankcja w postaci mandatu karnego, nie będzie stanowiła skutecznego środka prewencyjnego i do tego typu naruszeń może nadal dochodzić.

		wnioskują o zaniechanie wprowadzenia tak wysokich stawek kar za popełnienie niezawinionych błędów w wadliwym systemie BDO.		
266.	Art. 5 pkt 10	Proponowana zmiana ma na celu wprowadzenie szeregu nowych artykułów/wprowadzenia zmian do dotychczas obowiązujących przepisów w zakresie administracyjnych kar pieniężnych. Członkowie Związku zwracają uwagę, iż na chwilę obecną najważniejszym zadaniem powinno być kompleksowe doprowadzenie Bazy Danych o Odpadach do pełnej funkcjonalności, co wymaga czasu oraz dalszych zmian dostosowawczych, które umożliwią jego przystosowanie do rozwiązań technicznych i organizacyjnych występujących na rynku odpadów. Zatem zmiany przepisów w zakresie kar pieniężnych odnoszące się do błędów w BDO nie powinny być na tym etapie wprowadzane. Możliwość/dopuszczalność karania nie może bowiem mieć miejsca w sytuacji, w której BDO nie funkcjonuje w sposób całkowicie prawidłowy. Przedsiębiorcy zgłaszają liczne uwagi w tym zakresie bezpośrednio do IOŚ, sukcesywnie odkrywane są jednak kolejne. Błędy w ewidencji mogą być wynikiem błędów informatycznych, mi.in. w protokole API a nie wynikiem błędów przedsiębiorcy za które zostanie ukarany. Należy tez podkreślić, że z uwagi na opóźnienia we wprowadzaniu danych i niekompletność oraz błędy we wpisach do rejestru, BDO nie może stanowić podstawy do weryfikacji uprawnienia do przekazania danych do danego podmiotu. Dane są często nieaktualne i mylące. Figurują w niej podmioty, które utraciły decyzje (np. w wyniku niezłożenia wniosku o aktualizację), a system wciąż umożliwia przekazywanie odpadów za pomocą KPO. BDO jest systemem nieposiadającym wdrożonego systemu uprawnień. Możliwe jest zatem wystąpienie nieautoryzowanych działań na kontach licznych podmiotów (m.in. za pośrednictwem API). Niezwykle istotne, a wręcz krytyczne błędy pojawiają się również na kartach ewidencji, co z kolei uniemożliwia przedsiębiorcom prowadzenie prawidłowej i rzetelnej ewidencji. System cechuje się licznymi błędami informatycznymi, takimi jak np. losowe generowanie podsumowań w przypadku podmiotów z dużą liczbą wpisów. Wspominane problemy były zgłaszane przez Związek zarówno do Instytutu Ochrony Środowiska, jak i Ministra Klimatu i Środowiska. W ocenie członków Związku dopiero po wyeliminowaniu kluczowych, fundamentalnych błędów systemu BDO oraz usprawnienia jego działania możliwym będzie	**Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań ELEKTRO-ODZYSK**	**Uwaga nieuwzględniona.** Skuteczniejszym narzędziem do wyegzekwowania przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów czy przekazywania odpadów podmiotom uprawnionym, niż grzywna w drodze mandatu, może być administracyjna kara pieniężna. Obserwuje się znaczną skalę nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji odpadów, co w przypadku dużej skali prowadzonej działalności z naruszeniem przepisów, dodatkowo utrudnia oszacowanie faktycznej wielkości tych naruszeń, będących jedną z wytycznych do ustalenia wymiaru kary. Natomiast w przypadku stwierdzania przekazywania odpadów podmiotom, które nie posiadają uregulowanego stanu formalnoprawnego (co stanowi szczególne zagrożenie w przypadku odpadów niebezpiecznych), sankcja w postaci mandatu karnego, nie będzie stanowiła skutecznego środka prewencyjnego i do tego typu naruszeń może nadal dochodzić.

		wprowadzanie przepisów w odniesieniu do kar pieniężnych. Należy przy tym mieć na uwadze, iż system BDO został wprowadzony z dniem 1 stycznia 2020 roku, jednak osiągnięcie jego pełnej funkcjonalności, w tym elektronicznej ewidencji i sprawozdawczości wymaga czasu oraz doświadczenia. Wobec powyższego apelujemy o niewprowadzanie proponowanego zapisu.		
267.	Art. 5 pkt 10	W związku ze zmianą wprowadzoną w art. 5 pkt 10 projektu (zmiana dot. ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach), proponuję przeniesienie ust. 2 za ust. 4 i 4a oraz zmianę jego treści na zapis: „Przepisów ust. 4 i 4a nie stosuje się, w przypadku gdy za naruszenie może być ustalona opłata podwyższona, o której mowa w art. 293 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska”. Aktualne umiejscowienie wskazanego przepisu powoduje, że jest to przepis w istocie martwy, ponieważ opłata podwyższona w głównej mierze związana jest ze zbieraniem lub przetwarzaniem odpadów bez wymaganego zezwolenia.	**Marszałek Województwa Dolnośląskiego**	**Uwaga uwzględniona** Doprecyzowanie przepisów pozwoli na właściwe ich stosowanie (wskazanie pierwszeństwa stosowanej sankcji) oraz uniknięcie ryzyka nakładania sankcji dwukrotnie za to samo naruszenie. W aktualnie obowiązującym art. 194 ust. 2 proponuje się włączyć do wyliczenia również ust. 4, ew. 4a (w przypadku jego pozostawienia): „2. Przepisów ust. 1, ust. 4, ust. 4a nie stosuje się, w przypadku gdy za naruszenie może być ustalona opłata podwyższona, o której mowa w art. 293 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska.”
268.	Art. 5 pkt 10 lit. a	Usunięcie art. 194 ust. 1 pkt 3a) - wskazujemy, że podmiot, który zleca obowiązek gospodarowania odpadami innemu podmiotowi powinien mieć możliwość weryfikacji posiadanych przez ten podmiot decyzji administracyjnych w BDO. System BDO powinien być narzędziem wspierających podejmowanie decyzji dot. przekazania odpadów innemu podmiotowi, gdyż zawiera najbardziej aktualne informacje na temat danego przedsiębiorcy w zakresie prowadzonej przez dany podmiot działalności oraz posiadanych przez ten podmiot decyzji administracyjnych.	**Hutnicza Izba Przemysłowo - Handlowa**	**Uwaga nieuwzględniona.** Skuteczniejszym narzędziem do wyegzekwowania przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów czy przekazywania odpadów podmiotom uprawnionym, niż grzywna w drodze mandatu, może być administracyjna kara pieniężna. Obserwuje się znaczną skalę nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji odpadów, co w przypadku dużej skali prowadzonej działalności z naruszeniem przepisów, dodatkowo utrudnia oszacowanie faktycznej wielkości tych naruszeń, będących jedną z wytycznych do ustalenia wymiaru kary. Natomiast w przypadku stwierdzania przekazywania odpadów podmiotom, które nie posiadają uregulowanego stanu formalnoprawnego (co stanowi szczególne zagrożenie w przypadku odpadów niebezpiecznych), sankcja w postaci mandatu karnego, nie będzie stanowiła skutecznego środka prewencyjnego i do tego typu naruszeń może nadal dochodzić.
269.	Art. 5 pkt 10 lit. a	Odnośnie dodania do art. 194 w ust. 1 pkt 5b i jednocześnie uchylenia art. 175 przedstawiam co następuje. Wprowadzenie administracyjnych kar pieniężnych w postaci wydawania decyzji administracyjnej i prowadzenia postępowania w tej sprawie		**Uwaga nieuwzględniona.** Skuteczniejszym narzędziem do wyegzekwowania przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów czy przekazywania odpadów

		przysporzy wiele dodatkowej pracy IOŚ w tym zakresie. Dodatkowo wnoszone odwołania do organu drugiej instancji, oraz ewentualne skargi do sądów na decyzje GIOŚ spowodują, że płatności tych kar będą znacznie przesunięte w czasie jeżeli decyzje te nie zostaną uchylone. Zasadnym jest wzmocnienie sankcji za powyższe naruszenia, natomiast w przypadku drobnych naruszeń związanych z nierzetelną ewidencją w małych podmiotach gospodarczych minimalna wysokość kary 5000 zł będzie bardzo dotkliwym naruszeniem dla tych podmiotów. A stosowanie przesłanek wynikających z art. 189f kpa umożliwiających odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej będzie powodowało dodatkową „niecelową" pracę do IOŚ w postaci wszczynania postępowania i jego późniejszego umarzania.		podmiotom uprawnionym, niż grzywna w drodze mandatu, może być administracyjna kara pieniężna. Obserwuje się znaczną skalę nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji odpadów, co w przypadku dużej skali prowadzonej działalności z naruszeniem przepisów, dodatkowo utrudnia oszacowanie faktycznej wielkości tych naruszeń, będących jedną z wytycznych do ustalenia wymiaru kary. Natomiast w przypadku stwierdzania przekazywania odpadów podmiotom, które nie posiadają uregulowanego stanu formalnoprawnego (co stanowi szczególne zagrożenie w przypadku odpadów niebezpiecznych), sankcja w postaci mandatu karnego, nie będzie stanowiła skutecznego środka prewencyjnego i do tego typu naruszeń może nadal dochodzić.
270.	Art. 5 pkt 10 lit. a	Proponuje się nową treść art. 194 ust. 5b: „nieprowadzenie ewidencji odpadów". W projekcie ustawy ustawodawca proponuje treść art. 194 ust. 5b w następującym brzmieniu: „nieprowadzenie ewidencji odpadów albo prowadzenie tej ewidencji w sposób nieterminowy lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym", Izba wskazuje, że żaden przepis ustawy o odpadach nie wprowadza terminu dla prowadzenia ewidencji odpadów. Zgodnie z treścią art. 66 ust. 1 ustawy o odpadach„ Posiadacz odpadów jest obowiązany do prowadzenia na bieżąco ich ilościowej i jakościowej ewidencji. Określenie „na bieżąco" nie jest precyzyjne i nie wprowadza terminu, w którym ewidencja odpadów powinna być prowadzona. Dodatkowo wskazujemy, że na oficjalnej stronie serwisu BDO pod adresem: https://bdo.mos.qov.pl/baza-wiedzy/z-jaka-czestotliwoscia-nalezy-dokonywac-wpisow-na-danych-kartach-ewidencji/ odpowiedź na pyt. nr 34 „Z jaką częstotliwością należy dokonywać wpisów na danych kartach ewidencji? IOŚ-PIB udzielił odpowiedzi o następującej treści: „Zgodnie z art. 66 ust. 1 ustawy o odpadach, posiadacz odpadów jest obowiązany do prowadzenia na bieżąco ich ilościowej i jakościowej ewidencji zgodnie z katalogiem odpadów. Ustawa nie określa konkretnego czasu, w jakim ma nastąpić dokonanie wpisu na danej karcie ewidencji w systemie BDO. Natomiast wpisy powinny być dokonywane na bieżąco w możliwie najkrótszym terminie - bez zbędnej zwłoki".	**Hutnicza Izba Przemysłowo - Handlowa**	**Uwaga nieuwzględniona.** Skuteczniejszym narzędziem do wyegzekwowania przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów czy przekazywania odpadów podmiotom uprawnionym, niż grzywna w drodze mandatu, może być administracyjna kara pieniężna. Obserwuje się znaczną skalę nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji odpadów, co w przypadku dużej skali prowadzonej działalności z naruszeniem przepisów, dodatkowo utrudnia oszacowanie faktycznej wielkości tych naruszeń, będących jedną z wytycznych do ustalenia wymiaru kary. Natomiast w przypadku stwierdzania przekazywania odpadów podmiotom, które nie posiadają uregulowanego stanu formalnoprawnego (co stanowi szczególne zagrożenie w przypadku odpadów niebezpiecznych), sankcja w postaci mandatu karnego, nie będzie stanowiła skutecznego środka prewencyjnego i do tego typu naruszeń może nadal dochodzić.

		Odnosząc się do powyższego stwierdzić należy, że ustawodawca nie może wprowadzić kary w sytuacji, gdy nie określił precyzyjnie obowiązku, czyli nie wprowadził terminu prowadzenia ewidencji odpadów. Określenie „na bieżąco" jest terminem niedookreślonym i nie może stanowić podstawy do zastosowania sankcji za jego naruszenie. Dodatkowo, Izba wskazuje, że obecnie w systemie BDO nie ma możliwości edycji (poprawy/korekty) danych na wprowadzonych kartach ewidencji odpadów. Z informacji powszechnie dostępnych wiadomo, że IOŚ-PIB pracuje nad wprowadzeniem takiej funkcjonalności, nie wiadomo jednak, kiedy taka funkcjonalność do systemu BDO zostanie wprowadzona. W ostatnich miesiącach pojawił się błąd w systemie BDO, który nie został usunięty, polegający na samoistnym „zaciąganiu" przez system BDO poprzednio „zaciągniętych" kart przy ewidencji odpadów zamiast aktualnie „zaciąganej" karty przy ewidencji odpadów, co powoduje multiplikację tych samych kart w ewidencji odpadów. Izba wskazuje, że użytkownik, nie ma możliwości sprawdzenia „zaciągniętej" karty do systemu BDO, co wielokrotnie było wskazywane w pismach skierowanych do Ministra Klimatu i Środowiska oraz IOŚ-PIB, jako potrzeba weryfikacji i podglądu wprowadzonych danych, możliwość generowania raportów oraz importu/eksportu wprowadzonych danych do systemu BDO. W związku z faktem, iż system BDO generuje błędy oraz występują awarie systemu, co wprost uniemożliwia rzetelne wprowadzanie danych do systemu BDO przez użytkowników, ustawodawca, do czasu wyeliminowania na stałe pojawiających się błędów oraz poprawy funkcjonalności system BDO nie jest uprawniony do stosowania kar w tym wypadku, co wynika wprost z treści art. 2 Konstytucji RP.		
271.	Art. 5 pkt 10 lit. a	Dotyczy art. 194 ust. 1 pkt 3a - obecnie, aby zweryfikować uprawnienia podmiotu odbierającego odpady przedsiębiorca zmuszony jest bazować przede wszystkim na zaufaniu do kontrahenta. Jedyne czym może dysponować to kopia decyzji na gospodarowanie odpadami otrzymana od odbiorcy oraz weryfikacja wpisu w BDO w zakresie prowadzonej ten podmiot działalności, która może okazać się nieaktualna. Rejestr BDO nie daje możliwości otrzymania rzetelnej informacji na temat posiadanych uprawnień przez podmioty zbierające i przetwarzające odpady. Alternatywnym narzędziem jest	**Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem**	**Uwaga nieuwzględniona.** Skuteczniejszym narzędziem do wyegzekwowania przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów czy przekazywania odpadów podmiotom uprawnionym, niż grzywna w drodze mandatu, może być administracyjna kara pieniężna. Obserwuje się znaczną skalę nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji odpadów, co w przypadku dużej skali prowadzonej działalności z naruszeniem przepisów, dodatkowo utrudnia oszacowanie faktycznej wielkości tych naruszeń, będących

		złożenie wniosku o udostępnienie informacji o środowisku przez urząd wydający decyzje, to niestety trwa bardzo długo. Wobec faktu, że organy administracji nie zapewniają szybkiej i rzetelnej weryfikacji podmiotów w zakresie posiadania przez nie ważnych decyzji, wnioskujemy o wykreślenie propozycji tego zapisu do czasu zapewnienia dostępu do informacji nt. uprawnień w zakresie rodzaju zbieranych i przetwarzanych odpadów przez podmioty w rejestrze BDO.		jedną z wytycznych do ustalenia wymiaru kary. Natomiast w przypadku stwierdzania przekazywania odpadów podmiotom, które nie posiadają uregulowanego stanu formalnoprawnego (co stanowi szczególne zagrożenie w przypadku odpadów niebezpiecznych), sankcja w postaci mandatu karnego, nie będzie stanowiła skutecznego środka prewencyjnego i do tego typu naruszeń może nadal dochodzić.
272.	Art. 5 pkt 10 lit. a	Dotyczy art. 194 ust. 1 pkt 5b - Proponujemy wykreślnie fragmentu zdania: ,,5b) nieprowadzenie ewidencji odpadów ~~albo prowadzenie tej ewidencji w sposób nieterminowy lub niezgodny ze stanem rzeczywistym~~." Nie można zgodzić się na tak wysokie kary za powyższe niedopełnienie obowiązków przez posiadaczy odpadów. W obecnym systemie BDO, pomimo szczerych chęci oraz zaangażowania pracowników działów ochrony środowiska w przedsiębiorstwach zdarzają się sytuacje, które nie wynikają z nierzetelności ale z problemów funkcjonowania samego systemu oraz pomyłek natury ludzkiej, dla przykładu do tej pory nic można poprawić pomyłek w Karcie Przekazania Odpadów oraz skorygować datę przetwarzania. Należy podkreślić także, że pierwotnie naruszenia opisane w tym punkcie stanowiły podstawę dla odpowiedzialności karnej, zatem opartej na zasadzie winy osób dopuszczających się naruszeń. W sytuacji przeniesienia tego obszaru na grunt kar administracyjnych, element winy przy naruszeniu nie ma znaczenia i nawet niezawinione działania będą podlegać penalizacji. Jeżeli weźmiemy pod uwagę drakońską wysokość kar oraz swobodę urzędników w naliczaniu kar nadaną przez ustawę, proponowana zmiana może wywołać obciążenia podmiotów gospodarczych niewspółmierne do ich stopnia zawinienia. Podkreślamy też w tym miejscu nieprecyzyjność przepisów ustawy o odpadach w zakresie określenia terminów na wykonanie wielu obowiązków - wielokrotnie stosowane jest sformułowanie „niezwłocznie", które może być interpretowane odmiennie przez podmioty gospodarcze i organy administracyjne, co może skutkować niezasadnym nakładaniem kar administracyjnych. Podkreślenia wymaga również, że opóźnienia ze strony kontrahentów istotnie wpływają na sposób i terminowość prowadzenia ewidencji przez podmiot, co przy wyeliminowaniu elementu winy jako	**Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem**	**Uwaga nieuwzględniona.** Skuteczniejszym narzędziem do wyegzekwowania przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów czy przekazywania odpadów podmiotom uprawnionym, niż grzywna w drodze mandatu, może być administracyjna kara pieniężna. Obserwuje się znaczną skalę nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji odpadów, co w przypadku dużej skali prowadzonej działalności z naruszeniem przepisów, dodatkowo utrudnia oszacowanie faktycznej wielkości tych naruszeń, będących jedną z wytycznych do ustalenia wymiaru kary. Natomiast w przypadku stwierdzania przekazywania odpadów podmiotom, które nie posiadają uregulowanego stanu formalnoprawnego (co stanowi szczególne zagrożenie w przypadku odpadów niebezpiecznych), sankcja w postaci mandatu karnego, nie będzie stanowiła skutecznego środka prewencyjnego i do tego typu naruszeń może nadal dochodzić.

		przesłanki do ukarania, skutkować może nakładaniem kar administracyjnych na podmiot, który nie miał w pływu na powstanie stanu nieterminowości. Samo narzędzie jakim jest system BDO również jest daleki od oczekiwań prowadzących ewidencję. Do dziś przedsiębiorcy mierzą się m.in. z takimi problemami jak: - brak możliwości nadania konkretnych uprawnień dla poszczególnych użytkowników, każdy z nich ma niemal nieograniczony dostęp do wszystkich dokumentów ewidencji, - brak możliwości odzyskiwania utraconych np. w wyniku błędu pracownika dokumentów, - liczne błędy w dokumentach, np. zaciąganie do KEO tych samych KPO pomimo odpowiednich zaznaczonych możliwości, - brak możliwości poprawienia oczywistych ludzkich błędów na KPO. Zdaniem Izby, ustanowiona nowa kara za nieterminowe lub nieprawidłowo prowadzenia ewidencji jest nieproporcjonalna do skali naruszeń - naruszenia penalizowane to w istocie wyłącznie niedociągnięcia dokumentacji i nie mają bezpośredniego związku z zagrożeniem dla środowiska. Nie jest zatem słuszne ustanawianie kar administracyjnych dla tych naruszeń na podobnym poziomie jak kar związanych z działaniami zagrażającymi bezpośrednio środowisku.		
273.	Art. 5 pkt 10 lit. a	Zgodnie ze wskazanym przepisem opiniowanego projektu w art. 194 ust. 1 ustawy o odpadach po pkt 5a dodaje się pkt 5b w brzmieniu: ***„5b) nieprowadzenie ewidencji odpadów albo prowadzenie tej ewidencji w sposób nieterminowy lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym”*** Lubuski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska wskazuje, że pojęcie „nieterminowego prowadzenia ewidencji odpadów” jest oczywiste w przypadku **kart przekazania odpadów**. Zdaniem LWIOŚ pojęcie to nie jest natomiast wystarczająco precyzyjne w przypadku **kart ewidencji odpadów**. Ze względu na wątpliwości jak należy rozumieć „prowadzenie ewidencji w sposób nieterminowy” LWIOŚ stoi na stanowisku, że wskazane byłoby doprecyzowanie, jak często, w jakim terminie należy dokonywać wpisu na karcie ewidencji odpadów aby uznać to za terminowe. Zapobiegłoby to rozbieżnościom interpretacyjnym i zapewniło jednakowe traktowanie kontrolowanych przedsiębiorców w całym kraju.	**Lubuski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska**	**Uwaga nieuwzględniona.** Skuteczniejszym narzędziem do wyegzekwowania przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów czy przekazywania odpadów podmiotom uprawnionym, niż grzywna w drodze mandatu, może być administracyjna kara pieniężna. Obserwuje się znaczną skalę nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji odpadów, co w przypadku dużej skali prowadzonej działalności z naruszeniem przepisów, dodatkowo utrudnia oszacowanie faktycznej wielkości tych naruszeń, będących jedną z wytycznych do ustalenia wymiaru kary. Natomiast w przypadku stwierdzania przekazywania odpadów podmiotom, które nie posiadają uregulowanego stanu formalnoprawnego (co stanowi szczególne zagrożenie w przypadku odpadów niebezpiecznych), sankcja w postaci mandatu karnego, nie będzie stanowiła skutecznego środka prewencyjnego i do tego typu naruszeń może nadal dochodzić.

		Ponadto na marginesie, LWIOŚ widzi konieczność udostępnienia w systemie BDO kart ewidencji odpadów za 2020 r. (za lata poprzednie). Obecnie dostępny jest jedynie wgląd do bieżącego roku tj. 2021. Jeżeli kontrolowane ma być terminowe prowadzenie ewidencji, ten dostęp jest niezbędny.		
274.	Art. 5 pkt 10 lit. a	Zgodnie z art. 27 ust. 3 ustawy, jeżeli posiadacz odpadów przekazuje odpady następnemu posiadaczowi odpadów, który posiada wymaganą decyzję lub wpis do rejestru w odpowiednim zakresie, to odpowiedzialność za gospodarowanie odpadami, z chwilą ich przekazania, przechodzi na tego następnego posiadacza odpadów. W praktyce, przedsiębiorcy przed przekazaniem odpadów do innego podmiotu weryfikują, czy posiada on odpowiednie zezwolenia lub wpisy do rejestru, o których mowa w art. 27 ust. 2 ustawy. Po ustaleniu, czy podmiot jest uprawniony do przejęcia odpadów, odpady są mu przekazywane i uznaje się. że odpowiedzialność za gospodarowanie odpadami przeszła na podmiot przejmujący odpady. Przy czym na marginesie należy dodać, że ustalenie, czy dana decyzja jest obowiązująca i nie została zmieniona lub uchylona, stanowi dużą trudność i wymaga każdorazowo występowania z wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej do właściwego organu. Z założenia to BDO miała stanowić źródło wiedzy o uprawnieniach podmiotów, a niestety tak nie jest. ponieważ nie ma żadnej pewności, że informacje w BDO są aktualne i zgodne z rzeczywistością. Obecnie przepisy ustawy o odpadach nie definiują pojęcia „przekazania odpadów”. Znane są niekorzystne z punktu widzenia przedsiębiorców interpretacje organów kontrolujących, zgodnie z którymi zwolnienie z odpowiedzialności za odpady następuje dopiero w momencie faktycznego zagospodarowania odpadów przez podmiot przejmujący. Paka interpretacja prowadzi do kuriozalnego wniosku, że posiadacz odpadów przekazujący odpady jest zobowiązany do śledzenia całej drogi odpadów, już po przekazaniu go podmiotowi, który posiada odpowiednie zezwolenie lub wpis do rejestru, ponieważ tylko wtedy posiadacz miałby całkowitą pewność, że odpady zostały zagospodarowane prawidłowo zgodnie z posiadaną przez przejmującego decyzją lub wpisem. W związku z powyższym, w świetle niejasności interpretacyjnych, wnosimy o potwierdzenie, że przekazanie odpadów jest tożsame z potwierdzeniem przejęcia odpadów w systemie BDO przez przejmującego odpady.	**FBSerwis S.A.**	**Uwaga nieuwzględniona.** Skuteczniejszym narzędziem do wyegzekwowania przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów czy przekazywania odpadów podmiotom uprawnionym, niż grzywna w drodze mandatu, może być administracyjna kara pieniężna. Obserwuje się znaczną skalę nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji odpadów, co w przypadku dużej skali prowadzonej działalności z naruszeniem przepisów, dodatkowo utrudnia oszacowanie faktycznej wielkości tych naruszeń, będących jedną z wytycznych do ustalenia wymiaru kary. Natomiast w przypadku stwierdzania przekazywania odpadów podmiotom, które nie posiadają uregulowanego stanu formalnoprawnego (co stanowi szczególne zagrożenie w przypadku odpadów niebezpiecznych), sankcja w postaci mandatu karnego, nie będzie stanowiła skutecznego środka prewencyjnego i do tego typu naruszeń może nadal dochodzić.

275.	Art. 5 pkt 10 lit. a	Wnioskujemy o wykreślenie zapisu i tym samym pozostawienie bez zmian reżimu odpowiedzialności za nieprowadzenie ewidencji odpadów albo prowadzenie tej ewidencji w sposób nieterminowy lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 46 ust. le ustawy o odpadach właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów m.in. przedsiębiorcy, któremu wymierzono administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 194. w ostatnich 10 latach, w wysokości przekraczającej łącznie kwotę 150 000 zł. Moduł ewidencji BDO uruchomiony w zeszłym roku nadal nie działa poprawnie i wymaga wielu zmian. Jest szereg postulatów zgłaszanych przez branżę w zakresie usprawnienia BDO, które nadal nie są uwzględniane, a są kluczowe dla przedsiębiorców w celu realizacji ustawowo określonych obowiązków (jak np. zmniejszenie awaryjności systemu, wprowadzenie możliwości ograniczania uprawnień poszczególnych użytkowników, wprowadzenie możliwości edytowania błędnych informacji w zatwierdzonych KPO lub KPOK, wprowadzenie możliwości eksportu danych z systemu, usprawnienie i zwiększenie intuicyjności modułu sprawozdawczego). W naszej ocenie wprowadzenie odpowiedzialności za błędy w ewidencji odpadów w postaci administracyjnej kary pieniężnej z art. 194 ustawy o odpadach, stanowi sankcję nieproporcjonalną do wagi czynu. Wysoka awaryjność systemu BDO stale powtarzające się problemy techniczne, brak wielu istotnych funkcjonalności bardzo często wręcz uniemożliwia przedsiębiorcom prowadzenie prawidłowej ewidencji w sposób terminowy. Proponowana w projekcie sankcja może doprowadzić do tego. że każdy błąd w ewidencji (najczęściej spowodowany niepoprawnie działającym systemem, a nie celowym działaniem przedsiębiorcy) będzie karany z art. 194 ustawy o odpadach. Ewidencja odpadowa jest kontrolowana w zasadzie przy każdej możliwej okazji przez organy kontrolujące, więc w ciągu 10 lat przedsiębiorca posiadający kilkanaście oddziałów w kraju może zostać ukarany nawet kilkaset razy. Według projektu, kara za prowadzenie ewidencji w sposób nieprawidłowy lub nieterminowy ma wynosić od 1 tys. zł do 1 mln. zł. Nawet przy założeniu, że kary będą nakładane w minimalnej wysokości 1 tys. zł z uwagi na niską szkodliwość czynu, to prawdopodobnym jest scenariusz, że przedsiębiorca zostanie wykluczony z branży, tj. nie	**FBSerwis S.A.**	**Uwaga nieuwzględniona.** Skuteczniejszym narzędziem do wyegzekwowania przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów czy przekazywania odpadów podmiotom uprawnionym, niż grzywna w drodze mandatu, może być administracyjna kara pieniężna. Obserwuje się znaczną skalę nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji odpadów, co w przypadku dużej skali prowadzonej działalności z naruszeniem przepisów, dodatkowo utrudnia oszacowanie faktycznej wielkości tych naruszeń, będących jedną z wytycznych do ustalenia wymiaru kary. Natomiast w przypadku stwierdzania przekazywania odpadów podmiotom, które nie posiadają uregulowanego stanu formalnoprawnego (co stanowi szczególne zagrożenie w przypadku odpadów niebezpiecznych), sankcja w postaci mandatu karnego, nie będzie stanowiła skutecznego środka prewencyjnego i do tego typu naruszeń może nadal dochodzić.

		będzie mógł uzyskać zezwolenia na zbieranie lub przetwarzanie odpadów, jedynie z uwagi na błędy w ewidencji odpadów.		
276.	Art. 5 pkt 10 lit. a	W ust. 1: – po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) zlecanie wykonywania obowiązku gospodarowania odpadami podmiotom, które nie uzyskały wymaganych decyzji lub wymaganego wpisu do rejestru, wbrew przepisom art. 27 ust. 2;"; Członkowie IGMNiR wnioskują o wykreślenie proponowanej zmiany do czasu dostosowania systemu BDO – funkcja weryfikacji w systemie BDO w zakresie posiadanych pozwoleń (wzór – biała lista - wykaz podmiotów zarejestrowanych jako podatnicy VAT). Zapis wprowadza sankcje karne od 5 000 do 5 000 000 zł np. na zlecającego transport podmiotowi niewpisanemu do BDO w zakresie danego kodu, - kara jest niewspółmiernie wysoka. BDO nie ogranicza możliwości wybrania firmy nieuprawnionej w zakresie poszczególnych kodów - mimo braku rejestracji w danym kodzie odpadu. Brak kodu w transporcie nie pociąga automatycznie za sobą szkód w środowisku. Kara powinna być zależna od skutków środowiskowych. System BDO powinien blokować możliwość wybrania podmiotu, który nie ma uprawnień do przyjęcia do zagospodarowania lub transportu odpadów w kodzie do którego nie posiada uprawnień.	**Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu**	**Uwaga nieuwzględniona.** Skuteczniejszym narzędziem do wyegzekwowania przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów czy przekazywania odpadów podmiotom uprawnionym, niż grzywna w drodze mandatu, może być administracyjna kara pieniężna. Obserwuje się znaczną skalę nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji odpadów, co w przypadku dużej skali prowadzonej działalności z naruszeniem przepisów, dodatkowo utrudnia oszacowanie faktycznej wielkości tych naruszeń, będących jedną z wytycznych do ustalenia wymiaru kary. Natomiast w przypadku stwierdzania przekazywania odpadów podmiotom, które nie posiadają uregulowanego stanu formalnoprawnego (co stanowi szczególne zagrożenie w przypadku odpadów niebezpiecznych), sankcja w postaci mandatu karnego, nie będzie stanowiła skutecznego środka prewencyjnego i do tego typu naruszeń może nadal dochodzić.
277.	Art. 5 pkt 10 lit. a	W art. 194 po pkt 5a dodaje się pkt 5b w brzmieniu: „5b) nieprowadzenie ewidencji odpadów albo prowadzenie tej ewidencji w sposób nieterminowy lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym.", Członkowie IGMNiR wnioskują o wykreślenie ww. proponowanej zmiany do czasu wprowadzenia do systemu BDO możliwości korekty błędów a także przyjmowania odpadów po masach szacunkowych, oraz korekty mas po zakończeniu procedury ważenia i ostatecznym przyjęciu odpadów. IGMNiR od początku wprowadzania obowiązku ewidencji odpadów w systemie BDO zwracała uwagę, że system BDO ma wiele błędów, jego funkcjonalność jest bardzo ograniczona, co prowadzi do popełniania wielu pomyłek przez wprowadzających (przykładowe zastrzeżenia do systemu BDO pod tabelą). IGMNiR na wniosek swoich Członków wielokrotnie przedstawiała oczekiwane zmiany w systemie BDO. Do dnia dzisiejszego system BDO nie został	**Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu**	**Uwaga nieuwzględniona.** Skuteczniejszym narzędziem do wyegzekwowania przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów czy przekazywania odpadów podmiotom uprawnionym, niż grzywna w drodze mandatu, może być administracyjna kara pieniężna. Obserwuje się znaczną skalę nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji odpadów, co w przypadku dużej skali prowadzonej działalności z naruszeniem przepisów, dodatkowo utrudnia oszacowanie faktycznej wielkości tych naruszeń, będących jedną z wytycznych do ustalenia wymiaru kary. Natomiast w przypadku stwierdzania przekazywania odpadów podmiotom, które nie posiadają uregulowanego stanu formalnoprawnego (co stanowi szczególne zagrożenie w przypadku odpadów niebezpiecznych), sankcja w postaci mandatu karnego, nie będzie stanowiła skutecznego środka

		poprawiony i przypomina bardziej wstępny prototyp niż finalny produkt. Dodatkowo w przepisach brak jest określeń dla terminowości prowadzenia ewidencji odpadów. Wielokrotnie stosowane jest określenie „niezwłocznie", które interpretowane jest dość dowolnie. Zauważyć należy, że prowadzenie ewidencji zależy od wielu czynników np. czasu i sposobu potwierdzania KPO przez odbiorców odpadów, złożoności procedu przyjmowania i ważenia odpadów (szczególnie niebezpiecznych). Opóźnienia ze stronu kontrahentów istotnie wpływają na sposób i terminowość prowadzenia ewidencji przez podmiot. Wprowadzenie bardzo wysokich kar za nieprowadzenie ewidencji w sposób terminowy lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym w wadliwym systemie jest działaniem nadmiernie represyjnym. Ponadto wprowadzenie tak dotkliwych kar może, skutkować zakazem ubiegania się o zezwolenie przez kolejne 10 lat zgodnie z art. 46. Ust. 1e, pkt. 1) b) Ustawy o odpadach - Właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów: przedsiębiorcy będącemu osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, jeżeli co najmniej trzykrotnie wymierzono administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 194, w ostatnich 10 latach, w wysokości przekraczającej łącznie kwotę 150 000 zł:		prewencyjnego i do tego typu naruszeń może nadal dochodzić.
278.	Art. 5 pkt 10 lit. a	Sankcję w postaci kary administracyjnej za nieprowadzenie ewidencji odpadów albo prowadzenia tej ewidencji w sposób nieterminowy lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym podwyższono do maksymalnej wysokości 1 000 000. Możliwość stosowania wysokich kar w związku z prowadzoną ewidencją odpadów wydaje się nieuzasadniona, z uwagi na ustawiczne trudności związane z funkcjonowaniem platformy BDO oraz trudnościami związanymi z szacowaniem na bieżąco ilości wytwarzanych odpadów na terenie zakładów je wytwarzających.	**Stowarzyszenia Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii**	**Uwaga nieuwzględniona.** Skuteczniejszym narzędziem do wyegzekwowania przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów czy przekazywania odpadów podmiotom uprawnionym, niż grzywna w drodze mandatu, może być administracyjna kara pieniężna. Obserwuje się znaczną skalę nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji odpadów, co w przypadku dużej skali prowadzonej działalności z naruszeniem przepisów, dodatkowo utrudnia oszacowanie faktycznej wielkości tych naruszeń, będących jedną z wytycznych do ustalenia wymiaru kary. Natomiast w przypadku stwierdzania przekazywania odpadów podmiotom, które nie posiadają uregulowanego stanu formalnoprawnego (co stanowi szczególne zagrożenie w przypadku odpadów niebezpiecznych), sankcja w postaci mandatu karnego, nie będzie stanowiła skutecznego środka prewencyjnego i do tego typu naruszeń może nadal dochodzić.

279.	Art. 5 pkt 10 lit. b	Odnośnie art. 194 ust. 3 zwiększającego wysokość maksymalnej kary należałoby rozważyć możliwości zwiększenia egzekucji odnośnie nałożonych/nakładanych kar. Wiele podmiotów „zamierzających" działać nielegalnie zakłada Spółki z minimalnym wymaganym kapitałem gromadzi odpady nielegalnie (dostając pieniądze za odebranie tych odpadów) a później je porzuca, bądź odpady są podpalane. Egzekucja z podmiotu, który „nic nie ma" staje się praktycznie bezskuteczna a pokrycie kosztów zagospodarowania takich odpadów kończy się na wydatkowaniu publicznych pieniędzy związanych z wykonaniem zastępczym.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Łodzi**	**Uwaga uwzględniona** Po analizie zgłoszonych uwag oraz wydawanego przez WIOŚ orzecznictwa sankcyjnego, zasadne jest obniżenie minimalnej wysokości z aktualnie ustalonej na 5 tys. zł i 10 tys. zł oraz przywrócenie stawki 1 tys. zł. Aktualnie wymierzane kary w wysokości 10 tys. zł w sytuacji, gdy ze wzoru określonego w załączniku 6 do ustawy o odpadach, wynika stawka niższa niż 10 tys. zł (może być to również kwota rzędu kilkuset zł), należy uznać za nieobiektywne i niejednokrotnie krzywdzące dla małych przedsiębiorstw, których kapitał zakładowy, wielkość i zakres prowadzonej działalności niejednokrotnie nie pozwalają na pokrycie nałożonej kary, a samo naruszenie nie jest związane z celowym naruszaniem prawa. Ponadto należy się zgodzić z postulowaną propozycją pozostania przy maksymalnej karze w kwocie 1 mln zł, ponieważ niejednokrotnie nie ma możliwości jej egzekucji – w przypadku gdy zostanie ona podtrzymana przez GIOŚ oraz sądy administracyjne. Podkreślić należy, że w szczególności decyzje nakładające sankcje w tak dotkliwym dla podmiotu wymiarze, wymagają wyczerpującego i opartego na mocnym materiale dowodowym uzasadnienia, które bezsprzecznie potwierdzi słuszność nałożenia takiej kary. Istotne z punktu widzenia organów Inspekcji Ochrony Środowiska jest również to, że aktualnie katalog sankcji określony w art. 194 ustawy o odpadach jest rozbudowany i jednocześnie rozdrobniony na poszczególne rodzaje naruszeń. W związku z powyższym uzasadniona jest rezygnacja z ww. zmiany i zastąpienie jej przepisem w brzmieniu: „Administracyjną karę pieniężną wymierza się za zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów bez wymaganego zezwolenia, o którym mowa w art. 41. Kara wynosi nie mniej niż 1000 zł i nie może przekroczyć 1 000 000 zł.”, przy rezygnacji ze sposobu określania wysokości kary na podstawie wzoru określonego w załączniku nr 6 do ustawy,

				na rzecz uwzględniania kryteriów określonych w art. 199 ustawy o odpadach. Takie rozwiązanie pozwoli na obiektywne ustalenie wysokości kary, adekwatnie do stwierdzonego naruszenia, przy uwzględnieniu rodzajów odpadów, ich właściwości, ilości oraz wpływu na zdrowie, życie i środowisko, bez obaw, że sankcje w najwyższych wymiarach będą wymierzane na podstawie ilości nagromadzonych odpadów (jak to ma miejsce aktualnie), nawet jeśli są to odpady inne niż niebezpieczne.
280.	Art. 5 pkt 10 lit. b	Proponuje się nową treść art. 194 ust. 3: „Administracyjna kara pieniężna za naruszenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1-2a, 2d-4 i 6-9, może wynieść nie mniej niż 500 zł i nie może przekroczyć 5 000 000 zł.". Proponowana zmiana w zakresie punktów wskazanych w niniejszym artykule, tj. wykreśleniu pkt 2b i 2c, ma na celu objęcie naruszeń o wyższej szkodliwości i możliwości ewentualnego zastosowania wyższej kwoty administracyjnej kary pieniężnej. Zdaniem Izby, punkty 2b i 2c nie powinny być objęte zagrożeniem kary do kwoty 5 000 000 zł. Ponadto, proponowana zmiana dotyczy obniżenia dolnej granicy administracyjnej kary pieniężnej za naruszenia wymienione w niniejszym artykule i przewiduje rozszerzenie dostosowania wysokości administracyjnej kary pieniężnej proporcjonalnie do wagi naruszenia.	**Hutnicza Izba Przemysłowo - Handlowa**	**Uwaga uwzględniona.** Po analizie zgłoszonych uwag oraz wydawanego przez WIOŚ orzecznictwa sankcyjnego, zasadne jest obniżenie minimalnej wysokości z aktualnie ustalonej na 5 tys. zł i 10 tys. zł oraz przywrócenie stawki 1 tys. zł. Aktualnie wymierzane kary w wysokości 10 tys. zł w sytuacji, gdy ze wzoru określonego w załączniku 6 do ustawy o odpadach, wynika stawka niższa niż 10 tys. zł (może być to również kwota rzędu kilkuset zł), jest niejednokrotnie krzywdzące dla małych przedsiębiorstw, których kapitał zakładowy, wielkość i zakres prowadzonej działalności nie pozwalają na pokrycie nałożonej kary, a samo naruszenie nie jest związane z celowym naruszaniem prawa. Ponadto należy się zgodzić z postulowaną propozycją pozostania przy maksymalnej karze w kwocie 1 mln zł, ponieważ niejednokrotnie nie ma możliwości jej egzekucji – w przypadku gdy zostanie ona podtrzymana przez GIOŚ oraz sądy administracyjne. Podkreślić należy, że w szczególności decyzje nakładające sankcje w tak dotkliwym dla podmiotu wymiarze, wymagają wyczerpującego i opartego na mocnym materiale dowodowym uzasadnienia, które bezsprzecznie potwierdzi słuszność nałożenia takiej kary. Istotne z punktu widzenia organów Inspekcji Ochrony Środowiska jest również to, że aktualnie katalog sankcji określony w art. 194 ustawy o odpadach jest rozbudowany i jednocześnie rozdrobniony na poszczególne rodzaje naruszeń.

				W związku z powyższym uzasadniona jest rezygnacja z ww. zmiany i zastąpienie jej przepisem w brzmieniu: „Administracyjną karę pieniężną wymierza się za zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów bez wymaganego zezwolenia, o którym mowa w art. 41. Kara wynosi nie mniej niż 1000 zł i nie może przekroczyć 1 000 000 zł.”, przy rezygnacji ze sposobu określania wysokości kary na podstawie wzoru określonego w załączniku nr 6 do ustawy, na rzecz uwzględniania kryteriów określonych w art. 199 ustawy o odpadach. Takie rozwiązanie pozwoli na obiektywne ustalenie wysokości kary, adekwatnie do stwierdzonego naruszenia, przy uwzględnieniu rodzajów odpadów, ich właściwości, ilości oraz wpływu na zdrowie, życie i środowisko, bez obaw, że sankcje w najwyższych wymiarach będą wymierzane na podstawie ilości nagromadzonych odpadów (jak to ma miejsce aktualnie), nawet jeśli są to odpady inne niż niebezpieczne. Dodatkowo wnioskuje się o usunięcie art. 194a ustawy o odpadach ze względu na brak praktycznej możliwości jego zastosowania. Narzucanie nakładania kary w wysokości dwukrotności kwoty określonej w art. 194 ust. 4 lub 5, w przypadku gdy wymierza się ja po raz drugi lub kolejny, w przypadku gdy dojdzie do kolejnego naruszenia o znacznie większych rozmiarach niż wcześniejsze, co kwalifikowałoby się do wymierzenia kary w kwocie wyższej niż dwukrotność kary już wymierzonej, w praktyce sankcja będzie za mało dotkliwa, żeby wyegzekwować skutecznie przestrzeganie przez podmiot ciążące na nim obowiązki. WIOŚ jako organ wykwalifikowany, jest w stanie ocenić skalę naruszenia i dobrać wysokość kary adekwatnie do stwierdzonego naruszenia. Problemem jest również to, że dany podmiot może prowadzić działalność gospodarczą w wielu miejscach w kraju, na terenie różnych województw, gdzie właściwi terenowo WIOŚ wymierzają kary pieniężne w trybie art. 194 ustawy o odpadach. Problematyczne dla

				poszczególnych WIOŚ może zatem być odnotowanie, czy dany podmiot był i w jakim trybie, już ukarany administracyjną karą pieniężną. BDO natomiast nie posiada takich funkcjonalności, co może uniemożliwić skuteczność nakładania takich kar.
281.	Art. 5 pkt 10 lit. b	Zmiana zaproponowanego brzmienia przepisu na: „3. Administracyjna kara pieniężna za naruszenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1–5 i 6-9, wynosi nie mniej niż 1000 zł i nie może przekroczyć 1 000 000 zł.”. Członkowie IGMNiR wnioskują o pozostawienie wymiaru kar pieniężnych na dotychczasowym poziomie (obniżenie minimalnej kary do 1000 złotych w przypadku drobnych naruszeń, które nie powodują szkód w środowisku naturalnym). W ocenie przedsiębiorców obecne wysokości kar pieniężnych zniechęcają wielu przedsiębiorców do prowadzenia działalności w sektorze recyklingu metali i gospodarki odpadami. Pięciokrotne podniesienie wysokości kar istotnie zwiększy ryzyko prowadzenia działalności w obszarze zagospodarowania odpadów dla małych i średnich podmiotów. Ryzyko otrzymania wysokiej kary administracyjnej, która wielokrotnie będzie przewyższać majątek firmy zniechęci wielu potencjalnych przedsiębiorców do rozpoczynania działalności w tym obszarze. Uzasadnienie projektu ustawy nie zawiera wyjaśnienia.	**Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu**	**Uwaga uwzględniona**. Po analizie zgłoszonych uwag oraz wydawanego przez WIOŚ orzecznictwa sankcyjnego, zasadne jest obniżenie minimalnej wysokości z aktualnie ustalonej na 5 tys. zł i 10 tys. zł oraz przywrócenie stawki 1 tys. zł. Aktualnie wymierzane kary w wysokości 10 tys. zł w sytuacji, gdy ze wzoru określonego w załączniku 6 do ustawy o odpadach, wynika stawka niższa niż 10 tys. zł (może być to również kwota rzędu kilkuset zł), jest niejednokrotnie krzywdzące dla małych przedsiębiorstw, których kapitał zakładowy, wielkość i zakres prowadzonej działalności nie pozwalają na pokrycie nałożonej kary, a samo naruszenie nie jest związane z celowym naruszaniem prawa. Ponadto należy się zgodzić z postulowaną propozycją pozostania przy maksymalnej karze w kwocie 1 mln zł, ponieważ niejednokrotnie nie ma możliwości jej egzekucji – w przypadku gdy zostanie ona podtrzymana przez GIOŚ oraz sądy administracyjne. Podkreślić należy, że w szczególności decyzje nakładające sankcje w tak dotkliwym dla podmiotu wymiarze, wymagają wyczerpującego i opartego na mocnym materiale dowodowym uzasadnienia, które bezsprzecznie potwierdzi słuszność nałożenia takiej kary. Istotne z punktu widzenia organów Inspekcji Ochrony Środowiska jest również to, że aktualnie katalog sankcji określony w art. 194 ustawy o odpadach jest rozbudowany i jednocześnie rozdrobniony na poszczególne rodzaje naruszeń. W związku z powyższym uzasadniona jest rezygnacja z ww. zmiany i zastąpienie jej przepisem w brzmieniu: „Administracyjną karę pieniężną wymierza się za zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów bez wymaganego

				zezwolenia, o którym mowa w art. 41. Kara wynosi nie mniej niż 1000 zł i nie może przekroczyć 1 000 000 zł.”, przy rezygnacji ze sposobu określania wysokości kary na podstawie wzoru określonego w załączniku nr 6 do ustawy, na rzecz uwzględniania kryteriów określonych w art. 199 ustawy o odpadach. Takie rozwiązanie pozwoli na obiektywne ustalenie wysokości kary, adekwatnie do stwierdzonego naruszenia, przy uwzględnieniu rodzajów odpadów, ich właściwości, ilości oraz wpływu na zdrowie, życie i środowisko, bez obaw, że sankcje w najwyższych wymiarach będą wymierzane na podstawie ilości nagromadzonych odpadów (jak to ma miejsce aktualnie), nawet jeśli są to odpady inne niż niebezpieczne. Dodatkowo wnioskuje się o usunięcie art. 194a ustawy o odpadach ze względu na brak praktycznej możliwości jego zastosowania. Narzucanie nakładania kary w wysokości dwukrotności kwoty określonej w art. 194 ust. 4 lub 5, w przypadku gdy wymierza się ja po raz drugi lub kolejny, w przypadku gdy dojdzie do kolejnego naruszenia o znacznie większych rozmiarach niż wcześniejsze, co kwalifikowałoby się do wymierzenia kary w kwocie wyższej niż dwukrotność kary już wymierzonej, w praktyce sankcja będzie za mało dotkliwa, żeby wyegzekwować skutecznie przestrzeganie przez podmiot ciążące na nim obowiązki. WIOŚ jako organ wykwalifikowany, jest w stanie ocenić skalę naruszenia i dobrać wysokość kary adekwatnie do stwierdzonego naruszenia. Problemem jest również to, że dany podmiot może prowadzić działalność gospodarczą w wielu miejscach w kraju, na terenie różnych województw, gdzie właściwi terenowo WIOŚ wymierzają kary pieniężne w trybie art. 194 ustawy o odpadach. Problematyczne dla poszczególnych WIOŚ może zatem być odnotowanie, czy dany podmiot był i w jakim trybie, już ukarany administracyjną karą pieniężną. BDO natomiast nie

				posiada takich funkcjonalności, co może uniemożliwić skuteczność nakładania takich kar.
282.	Art. 5 pkt 10 lit. b	Nie dodawanie nowego ustępu (dot. art. 194 ust. 5 ustawy o odpadach). Niezasadne jest obecnie jego wykreślenie i zastąpienie go nowo wprowadzanym do art. 194 ust.1 punktem 3b, zagrożonego sankcją w postaci administracyjnej kary pieniężnej w wysokości nie mniejszej niż 5000 zł i nie może przekroczyć 5 000 000 zł. W obecnym stanie funkcjonalności systemu BDO nieuzasadnione jest karanie przedsiębiorców za przekazywanie odpadów podmiotom, które nie uzyskały wymaganych decyzji lub wpisu w BDO. System nie weryfikuje automatycznie czy podmiot wskazywany jako transportujący odpady posiada wymagany wpis w BDO. Również w przypadku wskazywania posiadacza przejmującego odpad, w tym miejsca, gdzie ma on być dostarczony system nie weryfikuje tych informacji. Ponadto należy stwierdzić, ze w BDO brak jest wiarygodnych informacji, co do posiadanych przez podmiot decyzji. Brak jest możliwości weryfikacji, jakie odpady wg kodu podmiot może zbierać/przetwarzać. Przedsiębiorcy powinni ponosić odpowiedzialności za swoje działania tylko w przypadku, gdy są one świadome, a nie są wynikiem błędów/ braków w BDO.	**Polska Izba Odzysku i Recyklingu Opakowań**	**Uwaga uwzględniona.** Po analizie zgłoszonych uwag oraz wydawanego przez WIOŚ orzecznictwa sankcyjnego, zasadne jest obniżenie minimalnej wysokości z aktualnie ustalonej na 5 tys. zł i 10 tys. zł oraz przywrócenie stawki 1 tys. zł. Odnośnie art. 194 ust. 4 zaproponowano nowe brzmienie: „Administracyjną karę pieniężną wymierza się za zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów bez wymaganego zezwolenia, o którym mowa w art. 41. Kara wynosi nie mniej niż 1000 zł i nie może przekroczyć 51 000 000 zł.”, przy rezygnacji ze sposobu określania wysokości kary na podstawie wzoru określonego w załączniku nr 6 do ustawy, na rzecz uwzględniania kryteriów określonych w art. 199 ustawy o odpadach.”.
283.	Art. 5 pkt 10 lit. b	Wnioskujemy, aby nie wprowadzać tak wysokich kar administracyjnych sięgających 5 mln złotych w przypadku np. niezłożenia wniosku o zmianę formy lub wysokości zabezpieczenia roszczeń. Tak wysoka kara nie jest proporcjonalna do przewinienia. Nadto w dobie pandemii i problemów z zachowaniem płynności finansowej przez podmioty gospodarczej (które skutki pandemii i kryzysu będą odczuwały jeszcze przez kilka lat), nałożenie kary administracyjnej nawet w 1/5 nowej maksymalnej wysokości będzie skutkowało likwidacją wielu przedsiębiorców.	**Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem**	**Uwaga uwzględniona.** Po analizie zgłoszonych uwag oraz wydawanego przez WIOŚ orzecznictwa sankcyjnego, zasadne jest obniżenie minimalnej wysokości z aktualnie ustalonej na 5 tys. zł i 10 tys. zł oraz przywrócenie stawki 1 tys. zł. Odnośnie art. 194 ust. 4 zaproponowano nowe brzmienie: „Administracyjną karę pieniężną wymierza się za zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów bez wymaganego zezwolenia, o którym mowa w art. 41. Kara wynosi nie mniej niż 1000 zł i nie może przekroczyć 51 000 000 zł.”, przy rezygnacji ze sposobu określania wysokości kary na podstawie wzoru określonego w załączniku nr 6 do ustawy, na rzecz uwzględniania kryteriów określonych w art. 199 ustawy o odpadach.”.
284.	Art. 5 pkt 10 lit. c	Proponuje się nową treść art. 194 ust. 3a: „Administracyjna kara pieniężna za naruszenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2b-2c i 5-5b, może wynieść nie mniej niż 100 zł i nie może przekroczyć 1 000 000 zł".	**Hutnicza Izba Przemysłowo - Handlowa**	**Uwaga uwzględniona.** Po analizie zgłoszonych uwag oraz wydawanego przez WIOŚ orzecznictwa sankcyjnego, zasadne jest obniżenie

		Proponowana zmiana polega na rozszerzeniu katalogu punktów, które objęte są wskazaną administracyjną karą pieniężną, tj. dodaniu punktów 2b i 2c, co ma na celu objęcie naruszeń o niższej szkodliwości. Ponadto, proponowana zmiana dotyczy obniżenia dolnej granicy administracyjnej kary pieniężnej za naruszenia wymienione w niniejszym artykule i przewiduje rozszerzenie dostosowania wysokości administracyjnej kary pieniężnej proporcjonalnie do wagi naruszenia. Izba wskazuje również, że nałożenie administracyjnej kary po za naruszenia, o których mowa w art. 194 ust. 5b powinno być fakultatywne, nie zaś obligatoryjne, w sytuacji, gdy naruszenie wynika np. z omyłki pisarskiej, nie zawinionej i nie celowej przez użytkownika.		minimalnej wysokości z aktualnie ustalonej na 5 tys. zł i 10 tys. zł oraz przywrócenie stawki 1 tys. zł. Odnośnie art. 194 ust. 4 zaproponowano nowe brzmienie: „Administracyjną karę pieniężną wymierza się za zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów bez wymaganego zezwolenia, o którym mowa w art. 41. Kara wynosi nie mniej niż 1000 zł i nie może przekroczyć 51 000 000 zł.”, przy rezygnacji ze sposobu określania wysokości kary na podstawie wzoru określonego w załączniku nr 6 do ustawy, na rzecz uwzględniania kryteriów określonych w art. 199 ustawy o odpadach.”.
285.	Art. 5 pkt 10 lit. c	Nie dodawanie nowego ustępu. Niezasadne jest obecnie jego wykreślenie i zastąpienie go nowo wprowadzanym do art. 194 ust.1 punktem 3b, zagrożonego sankcją w postaci administracyjnej kary pieniężnej w wysokości nie mniejszej niż 5000 zł i nie może przekroczyć 5 000 000 zł. W obecnym stanie funkcjonalności systemu BDO nieuzasadnione jest karanie przedsiębiorców za przekazywanie odpadów podmiotom, które nie uzyskały wymaganych decyzji lub wpisu w BDO. System nie weryfikuje automatycznie czy podmiot wskazywany jako transportujący odpady posiada wymagany wpis w BDO. Również w przypadku wskazywania posiadacza przejmującego odpad, w tym miejsca, gdzie ma on być dostarczony system nie weryfikuje tych informacji. Ponadto należy stwierdzić, ze w BDO brak jest wiarygodnych informacji, co do posiadanych przez podmiot decyzji. Brak jest możliwości weryfikacji, jakie odpady wg kodu podmiot może zbierać/przetwarzać. Przedsiębiorcy powinni ponosić odpowiedzialności za swoje działania tylko w przypadku, gdy są one świadome, a nie są wynikiem błędów/ braków w BDO.	**Polska Izba Odzysku i Recyklingu Opakowań**	**Uwaga uwzględniona.** Po analizie zgłoszonych uwag oraz wydawanego przez WIOŚ orzecznictwa sankcyjnego, zasadne jest obniżenie minimalnej wysokości z aktualnie ustalonej na 5 tys. zł i 10 tys. zł oraz przywrócenie stawki 1 tys. zł. Odnośnie art. 194 ust. 4 zaproponowano nowe brzmienie: „Administracyjną karę pieniężną wymierza się za zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów bez wymaganego zezwolenia, o którym mowa w art. 41. Kara wynosi nie mniej niż 1000 zł i nie może przekroczyć 51 000 000 zł.”, przy rezygnacji ze sposobu określania wysokości kary na podstawie wzoru określonego w załączniku nr 6 do ustawy, na rzecz uwzględniania kryteriów określonych w art. 199 ustawy o odpadach.”.
286.	Art. 5 pkt 10 lit. c	Zmiana zaproponowanego brzmienia przepisu na: po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Administracyjna kara pieniężna za naruszenia, o których mowa w ust. 1 pkt 5a –5b, wynosi nie mniej niż 100 zł i nie może przekroczyć 10 000 zł.”, W opiniowanym Projekcie zakłada się, że kara za „5a) nieumieszczanie numeru rejestrowego na dokumentach sporządzanych w związku z prowadzoną działalnością, wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 63” a także za „5b) nieprowadzenie ewidencji odpadów albo prowadzenie tej ewidencji w	**Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu**	**Uwaga uwzględniona.** Po analizie zgłoszonych uwag oraz wydawanego przez WIOŚ orzecznictwa sankcyjnego, zasadne jest obniżenie minimalnej wysokości z aktualnie ustalonej na 5 tys. zł i 10 tys. zł oraz przywrócenie stawki 1 tys. zł. Odnośnie art. 194 ust. 4 zaproponowano nowe brzmienie: „Administracyjną karę pieniężną wymierza się za zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów bez wymaganego zezwolenia, o którym mowa w art. 41. Kara wynosi nie mniej niż 1000 zł i nie może przekroczyć 51 000 000 zł.”,

		sposób nieterminowy lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym.", wynosi nie mniej niż 1000 zł i nie może przekroczyć 1 000 000 zł. Wysokość zarówno kary minimalnej jak i górnej granicy za tak niewielki błąd jakim jest brak nr na dokumentach jest uregulowaniem bardzo represyjnym. Podobnie, tak wysokie proponowane kary za błędy w ewidencji popełnione w sposób niezawoniony, i niemożliwe do korekty ze względu na ograniczenia systemu BDO, są zbyt wysokie. Do czasu wprowadzenia do systemu BDO racjonalnych funkcjonalności uwzględniających postulowane przez przedsiębiorców rozwiązania, kary za błędy w ewidencji powinny być na minimalnym poziomie.		przy rezygnacji ze sposobu określania wysokości kary na podstawie wzoru określonego w załączniku nr 6 do ustawy, na rzecz uwzględniania kryteriów określonych w art. 199 ustawy o odpadach.".
287.	Art. 5 pkt 10 lit. c	Sankcję w postaci kary administracyjnej za nieprowadzenie ewidencji odpadów albo prowadzenia tej ewidencji w sposób nieterminowy lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym podwyższono do maksymalnej wysokości 1 000 000. Możliwość stosowania wysokich kar w związku z prowadzoną ewidencją odpadów wydaje się nieuzasadniona, z uwagi na ustawiczne trudności związane z funkcjonowaniem platformy BDO oraz trudnościami związanymi z szacowaniem na bieżąco ilości wytwarzanych odpadów na terenie zakładów je wytwarzających.	**Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce**	**Uwaga uwzględniona**. Po analizie zgłoszonych uwag oraz wydawanego przez WIOŚ orzecznictwa sankcyjnego, zasadne jest obniżenie minimalnej wysokości z aktualnie ustalonej na 5 tys. zł i 10 tys. zł oraz przywrócenie stawki 1 tys. zł. Odnośnie art. 194 ust. 4 zaproponowano nowe brzmienie: „Administracyjną karę pieniężną wymierza się za zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów bez wymaganego zezwolenia, o którym mowa w art. 41. Kara wynosi nie mniej niż 1000 zł i nie może przekroczyć 51 000 000 zł.", przy rezygnacji ze sposobu określania wysokości kary na podstawie wzoru określonego w załączniku nr 6 do ustawy, na rzecz uwzględniania kryteriów określonych w art. 199 ustawy o odpadach.".
288.	Art. 5 pkt 10 lit. d	W zmienianym art. 194 ust. 4. proponuję połączenie pkt 1 dot. zbierania z pkt 2 dot. przetwarzania, tak aby początkowy zapis tego art. brzmiał następująco: „zbieranie lub przetwarzanie odpadów niebezpiecznych ....".	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Łodzi**	**Uwaga uwzględniona**. Po analizie zgłoszonych uwag oraz wydawanego przez WIOŚ orzecznictwa sankcyjnego, zasadne jest obniżenie minimalnej wysokości z aktualnie ustalonej na 5 tys. zł i 10 tys. zł oraz przywrócenie stawki 1 tys. zł. Odnośnie art. 194 ust. 4 zaproponowano nowe brzmienie: „Administracyjną karę pieniężną wymierza się za zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów bez wymaganego zezwolenia, o którym mowa w art. 41. Kara wynosi nie mniej niż 1000 zł i nie może przekroczyć 51 000 000 zł.", przy rezygnacji ze sposobu określania wysokości kary na podstawie wzoru określonego w załączniku nr 6 do ustawy, na rzecz uwzględniania kryteriów określonych w art. 199 ustawy o odpadach.".

289.	Art. 5 pkt 10 lit. d	Podwyższenie kary za brak zezwolenia dla zbierania / przetwarzania odpadów niebezpiecznych, zmieszanych komunalnych i odpadów pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych, a także odpadów palnych - nie mniej niż 10 000 zł i nie może przekroczyć 5 000 000 zł. Z uwagi na trwający kryzys gospodarczy wnioskujemy o rezygnacje z podnoszenia kar.	**Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem**	**Uwaga uwzględniona.** Po analizie zgłoszonych uwag oraz wydawanego przez WIOŚ orzecznictwa sankcyjnego, zasadne jest obniżenie minimalnej wysokości z aktualnie ustalonej na 5 tys. zł i 10 tys. zł oraz przywrócenie stawki 1 tys. zł. Odnośnie art. 194 ust. 4 zaproponowano nowe brzmienie: „Administracyjną karę pieniężną wymierza się za zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów bez wymaganego zezwolenia, o którym mowa w art. 41. Kara wynosi nie mniej niż 1000 zł i nie może przekroczyć 51 000 000 zł.”, przy rezygnacji ze sposobu określania wysokości kary na podstawie wzoru określonego w załączniku nr 6 do ustawy, na rzecz uwzględniania kryteriów określonych w art. 199 ustawy o odpadach.”.
290.	Art. 5 pkt 10 lit. g	Art. 5.10 g) ustawy zmieniającej dotyczący zmiany art. 194 u.o.o. Treść zmiany: „g) ust. 7 otrzymuje brzmienie: „ 7. Wysokość kary, o której mowa w ust. 4-5 oblicza się, uwzględniając przesłanki określone w art. 199, w szczególności ilość i właściwości odpadów, możliwość wystąpienia zagrożeń dla ludzi lub środowiska oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy. ” Dyrektywy ustalania wysokości kary przez wioś określa art. 199 ww. ust. 7 jest zasadniczo zdublowaniem tego zapisu. „Art. 199. Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej wojewódzki inspektor ochrony środowiska uwzględnia rodzaj naruszenia i jego wpływ na życie i zdrowie ludzi oraz środowisko, okres trwania naruszenia i rozmiary prowadzonej działalności oraz bierze pod uwagę skutki tych naruszeń i wielkość zagrożenia." Propozycja usunięcia ust. 7 w art. 194. Jednak w przypadku jego pozostawienia zmiana sformułowania „oblicza się” na „wymierza się”. Sformułowanie „oblicza się” sugeruje, że wykonywane są obliczenia, natomiast faktycznie wysokości kary nie oblicza się w wyniku zastosowania działań arytmetycznych, tylko wymierza uwzględniając przesłanki określone w przepisie.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska we Wrocławiu**	**Uwaga uwzględniona.** Po analizie zgłoszonych uwag oraz wydawanego przez WIOŚ orzecznictwa sankcyjnego, zasadne jest obniżenie minimalnej wysokości z aktualnie ustalonej na 5 tys. zł i 10 tys. zł oraz przywrócenie stawki 1 tys. zł. Odnośnie art. 194 ust. 4 zaproponowano nowe brzmienie: „Administracyjną karę pieniężną wymierza się za zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów bez wymaganego zezwolenia, o którym mowa w art. 41. Kara wynosi nie mniej niż 1000 zł i nie może przekroczyć 51 000 000 zł.”, przy rezygnacji ze sposobu określania wysokości kary na podstawie wzoru określonego w załączniku nr 6 do ustawy, na rzecz uwzględniania kryteriów określonych w art. 199 ustawy o odpadach.”.
291.	Art. 5 pkt 10 lit. g	Zmiana semantyczna w art. 194 ust. 7 ustawy. Proponuje się zmianę, w zaproponowanym brzmieniu art. 194 ust. 7 ustawy, słów „oblicza się” na „określa się” lub „ustala się”. Kryteria wymiaru kary określone w art. 199 oraz art. 194 ust. 7 stanowią bowiem kryteria subiektywne, wobec czego Organ każdorazowo	**Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Gdański**	**Uwaga uwzględniona.** Po analizie zgłoszonych uwag oraz wydawanego przez WIOŚ orzecznictwa sankcyjnego, zasadne jest obniżenie minimalnej wysokości z aktualnie ustalonej na 5 tys. zł i 10 tys. zł oraz przywrócenie stawki 1 tys. zł.

		waży wymiar kary w konkretnym stanie faktycznym i prawnym. Wysokość kary nie jest więc, w ścisłym znaczeniu, „obliczana”, gdyż nie jest określony sposób wykonania obliczeń.		Aktualnie wymierzane kary w wysokości 10 tys. zł w sytuacji, gdy ze wzoru określonego w załączniku 6 do ustawy o odpadach, wynika stawka niższa niż 10 tys. zł (może być to również kwota rzędu kilkuset zł), jest niejednokrotnie krzywdzące dla małych przedsiębiorstw, których kapitał zakładowy, wielkość i zakres prowadzonej działalności nie pozwalają na pokrycie nałożonej kary, a samo naruszenie nie jest związane z celowym naruszaniem prawa. Ponadto należy się zgodzić z postulowaną propozycją pozostania przy maksymalnej karze w kwocie 1 mln zł, ponieważ niejednokrotnie nie ma możliwości jej egzekucji – w przypadku gdy zostanie ona podtrzymana przez GIOŚ oraz sądy administracyjne. Podkreślić należy, że w szczególności decyzje nakładające sankcje w tak dotkliwym dla podmiotu wymiarze, wymagają wyczerpującego i opartego na mocnym materiale dowodowym uzasadnienia, które bezsprzecznie potwierdzi słuszność nałożenia takiej kary. Istotne z punktu widzenia organów Inspekcji Ochrony Środowiska jest również to, że aktualnie katalog sankcji określony w art. 194 ustawy o odpadach jest rozbudowany i jednocześnie rozdrobniony na poszczególne rodzaje naruszeń. W związku z powyższym uzasadniona jest rezygnacja z ww. zmiany i zastąpienie jej przepisem w brzmieniu: „Administracyjną karę pieniężną wymierza się za zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów bez wymaganego zezwolenia, o którym mowa w art. 41. Kara wynosi nie mniej niż 1000 zł i nie może przekroczyć 1 000 000 zł.”, przy rezygnacji ze sposobu określania wysokości kary na podstawie wzoru określonego w załączniku nr 6 do ustawy, na rzecz uwzględniania kryteriów określonych w art. 199 ustawy o odpadach. Takie rozwiązanie pozwoli na obiektywne ustalenie wysokości kary, adekwatnie do stwierdzonego naruszenia, przy uwzględnieniu rodzajów odpadów, ich właściwości, ilości oraz wpływu na zdrowie, życie i środowisko, bez obaw, że sankcje w najwyższych wymiarach będą

				wymierzane na podstawie ilości nagromadzonych odpadów (jak to ma miejsce aktualnie), nawet jeśli są to odpady inne niż niebezpieczne. Dodatkowo wnioskuje się o usunięcie art. 194a ustawy o odpadach ze względu na brak praktycznej możliwości jego zastosowania. Narzucanie nakładania kary w wysokości dwukrotności kwoty określonej w art. 194 ust. 4 lub 5, w przypadku gdy wymierza się ja po raz drugi lub kolejny, w przypadku gdy dojdzie do kolejnego naruszenia o znacznie większych rozmiarach niż wcześniejsze, co kwalifikowałoby się do wymierzenia kary w kwocie wyższej niż dwukrotność kary już wymierzonej, w praktyce sankcja będzie za mało dotkliwa, żeby wyegzekwować skutecznie przestrzeganie przez podmiot ciążące na nim obowiązki. WIOŚ jako organ wykwalifikowany, jest w stanie ocenić skalę naruszenia i dobrać wysokość kary adekwatnie do stwierdzonego naruszenia. Problemem jest również to, że dany podmiot może prowadzić działalność gospodarczą w wielu miejscach w kraju, na terenie różnych województw, gdzie właściwi terenowo WIOŚ wymierzają kary pieniężne w trybie art. 194 ustawy o odpadach. Problematyczne dla poszczególnych WIOŚ może zatem być odnotowanie, czy dany podmiot był i w jakim trybie, już ukarany administracyjną karą pieniężną. BDO natomiast nie posiada takich funkcjonalności, co może uniemożliwić skuteczność nakładania takich kar.
292.	Art. 5 pkt 11	Doprecyzowanie treści art. 194a ustawy. Tutejszy Organ wskazuje, że dotychczasowe brzmienie art. 194a ustawy powoduje szereg problemów interpretacyjnych i problemów praktycznych. Poniżej wskazano przykładowo tylko niektóre z nich: 1) czy podstawą orzeczenia kary w podwójnej wysokości może być decyzja administracyjna, która nie jest jeszcze ostateczna; 2) czy możliwe jest zastosowanie podwójnej sankcji, o jakiej mowa w art. 194a, gdy wymierzenie kary za pierwsze naruszenie nastąpiło w czasie, kiedy przepis art. 194a jeszcze nie obowiązywał;	**Pomorski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska**	**Uwaga nieuwzględniona.** Odstąpiono od wprowadzania art. 194a ustawy o odpadach. Narzucanie nakładania kary w wysokości dwukrotności kwoty określonej w art. 194 ust. 4 lub 5, w przypadku gdy wymierza się ja po raz drugi lub kolejny, w przypadku gdy dojdzie do kolejnego naruszenia o znacznie większych rozmiarach niż wcześniejsze, co kwalifikowałoby się do wymierzenia kary w kwocie wyższej niż dwukrotność kary już wymierzonej, w praktyce sankcja będzie za mało

		3) czy możliwe jest podwojenie sankcji w sposób, jakim mowa w art. 194a, gdy do popełnienia naruszenia, za który wymierzana jest pierwsza kara doszło jeszcze przed dniem wejścia w życie art. 194a; 4) czy należy podwoić wysokość kary w przypadku sankcjonowania naruszenia, które było chronologicznie pierwsze, jednak jest sankcjonowane w późniejszym terminie, już po wymierzeniu innej decyzji administracyjnej wymienionej w tym przepisie. ; 5) czy podwojenie wysokości kary w sposób, o jakim mowa w art. 194a może nastąpić tylko w przypadku kolejnego popełnienia czynu sankcjonowanego z tego samego ustępu czy do takiego podwojenia wystarczające jest popełnienie naruszenia jednego z trzech wymienionych w tym przepisie ustępów (art. 194 ust. 4, 4a i 5); 6) wskazywanie w treści art. 194a naruszeń podlegających podwójnemu ukaraniu w przypadku ich ponownego popełnienia poprzez odesłanie od konkretnego ustępu art. 194 ustawy może okazać się mylące w przypadku, gdy numer ustępu przypisany danemu naruszeniu ulega zmianie, w tym zakresie Pomorskie Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska poddaje pod rozwagę wskazanie słownie rodzaju naruszenia. W związku z powyższym, proponuje się zmianę art. 194a poprzez jego doprecyzowanie, celem uniknięcia ww. problemów interpretacyjnych, względnie: uchylenie tego artykułu i jednocześnie wskazanie literalnie okoliczności ponownego naruszenia przepisów ustawy (potwierdzonego ostateczną decyzją administracyjną) jako przesłanki wymiaru kary, wymienionej w art. 194 ust. 7 lub art. 199 ustawy o odpadach.		dotkliwa, żeby wyegzekwować skutecznie przestrzeganie przez podmiot ciążące na nim obowiązki. WIOŚ jako organ wykwalifikowany, jest w stanie ocenić skalę naruszenia i dobrać wysokość kary adekwatnie do stwierdzonego naruszenia.
293.	Art. 5 pkt 12	Członkowie IGMNiR wnioskują o pozostawienie załącznika nr 6 w obecnej treści. Uchylenie załącznika nr 6 stwarza ryzyko wymierzania kar w sposób nieobiektywny. Będą one zależały w znacznie większym stopniu niż dziś od oceny inspektora kontrolującego. Biorąc pod uwagę, że zgodnie z obowiązującymi przepisami stanowisko inspektora ochrony środowiska traktowane jest jak stanowisko biegłego, proponowana zmiana przepisów prowadzi do dalszego pogłębiania niekorzystnej dla przedsiębiorcy sytuacji. Wymierzane kary powinny wynikać z jasnych przepisów, a ich wysokość powinna zostać bardziej doprecyzowana niż przedział od 1000 zł do 1 000 000 zł. Zgodnie z obecnie obowiązującą Ustawą o odpadach przedsiębiorca za brak odpowiedniego wpisu w rejestrze	**Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu**	**Uwaga uwzględniona**. Po analizie zgłoszonych uwag oraz wydawanego przez WIOŚ orzecznictwa sankcyjnego, zasadne jest obniżenie minimalnej wysokości z aktualnie ustalonej na 5 tys. zł i 10 tys. zł oraz przywrócenie stawki 1 tys. zł. Odnośnie art. 194 ust. 4 zaproponowano nowe brzmienie: „Administracyjną karę pieniężną wymierza się za zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów bez wymaganego zezwolenia, o którym mowa w art. 41. Kara wynosi nie mniej niż 1000 zł i nie może przekroczyć 51 000 000 zł.”, przy rezygnacji ze sposobu określania wysokości kary na podstawie wzoru określonego w załączniku nr 6 do ustawy,

		BDO może otrzymać karę administracyjną w wysokości do 1 000 000 zł.		na rzecz uwzględniania kryteriów określonych w art. 199 ustawy o odpadach.”.
294.	Art. 5 pkt 12	Załącznik nr 6 ustawy o odpadach wskazuje sposób obliczania wybranych kar administracyjnych, które mogą być nałożone na mocy ustawy o odpadach. Rezygnacja z powyższego załącznika i wprowadzenie ust. 7 w art. 194 ustawy o odpadach powoduje znaczne zwiększenie swobody urzędniczej w odniesieniu nakładania kar. Po nowelizacji, w miejsce precyzyjnych rozwiązań przewidzianych załącznikiem nr 6 wchodzi regulacja stanowiąca, że wysokość kary o której mowa w ust. 4-5 oblicza się, uwzględniając przesłanki określone w art. 199, w szczególności ilość i właściwości odpadów, możliwość wystąpienia zagrożeń dla ludzi lub środowiska oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy. Zatem uchylenia załącznika nr 6 stwarza ryzyko wymierzania kar w sposób nieobiektywny. Będą one zależały w znacznie większym stopniu niż dziś od oceny inspektora kontrolującego. Biorąc pod uwagę, że zgodnie z obowiązującymi przepisami stanowisko inspektora ochrony środowiska traktowane jest jak stanowisko biegłego, proponowana zmiana przepisów prowadzi do dalszego pogłębiania niekorzystnej dla przedsiębiorcy sytuacji. Wymierzane kary powinny wynikać z jasnych przepisów, a ich wysokość powinna zostać bardziej doprecyzowana niż przedział od 1000 zł do 1 000 000 zł. Zgodnie z obecnie obowiązującą Ustawą o odpadach przedsiębiorca za brak odpowiedniego wpisu w rejestrze BDO może otrzymać karę administracyjną w wysokości 1 000 000 zł. Wnioskujemy o nieuchylanie załącznika nr 6 Ustawy o odpadach.	**Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem**	**Uwaga nieuwzględniona** Wnioskowane przez Izbę Przemysłowo-Handlową Gospodarki Złomem pozostawienie załącznika 6 oraz pozostania przy ustalaniu wysokości kary za zbieranie/ przetwarzanie odpadów bez wymaganego zezwolenia na podstawie wzoru na objętość bryły zebranych odpadów, w ocenie GIOŚ nie powinno zostać uwzględnione. Z dotychczasowych doświadczeń WIOŚ wynika, że w praktyce ustalenie wysokości kary w oparciu o obmiary bryły zgromadzonych odpadów jest skomplikowane, a często niemożliwe do wykonania. Dotyczy to w szczególności przypadków przetwarzania odpadów, gdzie nie ma możliwości dokonania obmiaru odpadów, które zostały poddane przetworzeniu, ustalenia ich ilości i w konsekwencji wysokości kary. Ponadto wbrew stanowisku Izby, wymierzanie kar pieniężnych w sposób uznaniowy, przy uwzględnieniu kryteriów wskazanych w art. 199 ustawy o odpadach, nie jest obarczone znacznym ryzykiem wymierzania ich w sposób nieobiektywny. Dotychczasowe doświadczenie inspektorów WIOŚ oraz przygotowanie merytoryczne, pozwalają na obiektywną ocenę stwierdzanych naruszeń pod względem ich skali, szkodliwości i zagrożeń dla zdrowia, życia i środowiska – co jest kluczowe przy ustalaniu stawek kar pieniężnych. Ponadto na podstawie dotychczas rozpatrzonych odwołań od decyzji WIOŚ, stwierdzono częste kwestionowanie obmiarów nagromadzonych odpadów, które stanowią podstawę przy ustalaniu kwoty kar. Powyższe zatem prowadzi do wniosku, że również i sposób aktualnie obowiązujący w art. 194 ust. 4 ustawy o odpadach, w praktyce nie jest transparentny i w pełni obiektywny, co przemawia za przywróceniem sposobu ustalania wysokości kar w sposób sprzed nowelizacji ustawy o odpadach z 2018 r., co już wskazano powyżej.

295.	Art. 6	Wydaje się, że przepis ten powinien dotyczyć także stawek opłat, o których mowa w art. 6k ust. 2a pkt 1-4. W naszej ocenie należy dodać również zapis, że w przypadku niepodjęcia przez radę gminy uchwały o obniżeniu maksymalnej stawki opłat do wysokości wynikającej z ustawy, w danej gminie obowiązywać będzie maksymalna stawka opłat wynikająca z ustawy – do czasu podjęcia nowej uchwały przez radę gminy zgodnej z ustawą w zakresie stawek.	**Unia Spółdzielców Mieszkaniowych w Polsce**	**Uwaga nieuwzględniona.** Art. 6 projektu ustawy odnosi się do przepisów, które są zmienianie w ramach projektu ustawy tj. stawki opłaty za gospodarowanie odpadami dla nieruchomości niezamieszkałej – art. 6k ust. 2a pkt 5 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.
296.	Art. 7	Wystąpiła omyłka pisarska, odnoście przytoczenia art. 4. zamiast art.5.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Łodzi**	**Uwaga uwzględniona.**
297.	Art. 8	Należy doprecyzować przepisy przejściowe dotyczące wymierzania administracyjnej kary pieniężnej za naruszenia stwierdzone przed wejściem w życie niniejszego projektu ustawy, to jest czy wysokość kary za zbieranie lub przetwarzanie odpadów bez wymaganego zezwolenia w dalszym ciągu należy obliczać zgodnie z załącznikiem nr 6 do ustawy o odpadach, czy może uwzględniając art. 199.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Lublinie**	**Uwaga uwzględniona.** Zaproponowano zmianę brzmienia art. 9 projektowanej ustawy. „W sprawach dotyczących naruszeń w zakresie zbierania odpadów lub przetwarzania odpadów bez wymaganego zezwolenia, o którym mowa w art. 41 ustawy zmienianej w art. 5, stwierdzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 194 ust. 4, ust. 6, ust. 6a tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym”.
298.	Art. 8	Proponuje się doprecyzowanie treści art. 8 zmieniającej ustawy i nadanie mu następujące brzmienia: 1. W sprawach dotyczących naruszeń w zakresie zbierania odpadów lub przetwarzania odpadów bez wymaganego zezwolenia, o którym mowa w art. 41 ustawy o odpadach, stwierdzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy określające minimalną i maksymalną wysokość tej kary (art. 194 ust. 4 tej ustawy) w brzmieniu dotychczasowym. 2. W sprawach dotyczących naruszeń o których mowa w art. 175 i art. 180 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 4, popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu dotychczasowym.	**Pomorski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska**	**Uwaga uwzględniona.** Zaproponowano zmianę brzmienia art. 9 projektowanej ustawy. „W sprawach dotyczących naruszeń w zakresie zbierania odpadów lub przetwarzania odpadów bez wymaganego zezwolenia, o którym mowa w art. 41 ustawy zmienianej w art. 5, stwierdzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 194 ust. 4, ust. 6, ust. 6a tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym”.
299.	Art. 9	Wystąpiła omyłka pisarska, odnoście przytoczenia art. 4. zamiast art.5.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Łodzi**	**Uwaga uwzględniona.**

300.	Art. 9	Informuję o konieczności sprostowania oczywistej omyłki w art. 9 projektu ustawy, który przywołuje art. 41 ustawy zmienianej w art. 4, podczas gdy powinien przywoływać art. 41 ustawy zmienianej w art. 5 (ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach).	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Lublinie**	**Uwaga uwzględniona.**
301.	Art. 10	Art. 10 projektu ustawy określa wejście w życie opiniowanego projektu ustawy, po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem wyszczególnionych punktów art. 1, w tym pkt. 5 lit. a i c pkt. 11 lit. e, których nie ma w projekcie ustawy.	**Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Opolu**	**Uwaga uwzględniona.**
302.	Art. 10	Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 1 lit. a, pkt 2, pkt 5 lit. a i c, pkt 6 oraz pkt 11 lit. e, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2022 r. W przedstawionym projekcie nie występują w art. 1 pkt 5 litera a i c jak również w pkt 11 litera e należy dokonać poprawy numeracji. Nie wiadomo o których artykułach ustawy mówi ustawodawca.	**Konfederacja Lewiatan**	**Uwaga uwzględniona.**
303.	Art. 10	W art. 10 ww. projektu znajduje się odniesienie do art. 1 pkt 5 lit. a i c oraz pkt 11 lit. e tegoż. Tymczasem w omawianym projekcie nie ma przywołanych jednostek redakcyjnych. Z uwagi na powyższe proponuję, aby rzeczony art. 10 otrzymał brzmienie: Art. 10. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 1 lit. a, pkt 2, pkt 5, pkt 6 oraz pkt 11, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.	**Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach**	**Uwaga uwzględniona.**
304.	Uzasadnienie	Na str. 14 przy odniesieniu do art. 6 projektu ustawy powinna być data 31 grudnia 2021 r. (zamiast 2020 r.) – zgodnie z projektem ustawy.	**Główny Urząd Statystyczny**	**Uwaga uwzględniona.**

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A K L I M A T U I Ś R O D O W I S K A [1)]

z dnia

w sprawie wymagań i sposobów unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych[2), 3)]

Na podstawie art. 95 ust. 11 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, 784 i ……) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa dopuszczalne sposoby unieszkodliwiania i warunki magazynowania odpadów medycznych i odpadów weterynaryjnych oraz warunki prowadzenia procesów unieszkodliwiania odpadów medycznych i odpadów weterynaryjnych, a także sposób monitoringu tych procesów, jeżeli jest to konieczne dla zapewnienia ich prawidłowego prowadzenia.

§ 2. 1. Dopuszczalnymi sposobami unieszkodliwiania odpadów medycznych i odpadów weterynaryjnych nieposiadających właściwości zakaźnych:

1) jest obróbka fizyczno-chemiczna z wyłączeniem autoklawowania, dezynfekcji termicznej, działania mikrofalami, jeżeli zastosowana w tej obróbce technika zapewnia bezpieczne dla środowiska oraz dla życia i zdrowia ludzi unieszkodliwianie odpadów (D9), zwana dalej „procesem D9”;
2) innych niż niebezpieczne, jest składowanie na składowisku odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne (D5), zwane dalej „procesem D5”.

---

1) Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. poz. 1720 i 2004).

2) Przepisy niniejszego rozporządzenia w zakresie swojej regulacji wdrażają postanowienia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 17 oraz Dz. Urz. UE L 158 z 19.06.2012, str. 25).

3) Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu … pod numerem …, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża postanowienia dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

2. Dopuszczalne sposoby unieszkodliwiania odpadów medycznych i odpadów weterynaryjnych nieposiadających właściwości zakaźnych w odniesieniu do poszczególnych rodzajów odpadów określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Warunki prowadzenia procesu D10 określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

2. Warunki prowadzenia procesu D9 określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

3. Proces D5 prowadzi się zgodnie z działem VIII rozdziałem 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

§ 4. 1. Monitoring procesu D10 obejmuje:

1) prowadzenie w komorze spalania pomiaru ciągłego:
   a) temperatury gazów powstających w trakcie spalania, zwanych dalej „gazami spalinowymi”, mierzonej blisko ściany wewnętrznej lub w innym reprezentatywnym miejscu komory spalania, w sposób eliminujący wpływ promieniowania cieplnego płomienia,
   b) stężenia tlenu w gazach spalinowych,
   c) ciśnienia gazów spalinowych,
   d) zawartości pary wodnej w gazach spalinowych, w przypadku gdy techniki pomiarowe zastosowane do poboru i analizy składu gazów spalinowych nie obejmują osuszania gazów przed ich analizą;
2) rejestrację parametrów świadczących o skuteczności zastosowanego sposobu unieszkodliwiania, właściwych i charakterystycznych dla przebiegu procesu oraz typu urządzenia lub instalacji do prowadzenia procesu;
3) kontrolę pojemników lub worków, w których odpady medyczne i weterynaryjne będą poddawane unieszkodliwianiu w danym typie urządzenia lub instalacji, jeżeli są stosowane w trakcie unieszkodliwiania;
4) dla zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych – kontrolę skuteczności procesu unieszkodliwiania odpadów na podstawie badań odpadów powstałych w wyniku prowadzenia procesów unieszkodliwiania pod kątem utraty właściwości zakaźnych oraz kontrolę temperatury w miejscach ich magazynowania.

2. Monitoring procesu D9 obejmuje:

1) rejestrację parametrów świadczących o skuteczności zastosowanego sposobu unieszkodliwiania, właściwych i charakterystycznych dla przebiegu procesu oraz typu urządzenia lub instalacji do prowadzenia procesu;
2) kontrolę pojemników lub worków, w których odpady medyczne i weterynaryjne nieposiadające właściwości zakaźnych będą poddawane unieszkodliwianiu w danym typie urządzenia lub instalacji, jeżeli są stosowane w trakcie unieszkodliwiania;
3) przestrzeganie instrukcji obsługi urządzenia i instalacji, uwzględniające wymagania dotyczące przeglądu technicznego.

3. Monitoring procesów D9 i D10:

1) prowadzi się:
   a) w sposób ciągły, za pomocą automatycznego rejestratora parametrów procesu, pozwalającego na odczyt tych parametrów za okres co najmniej 3 miesięcy,
   b) według wskazań przewidzianych przez producenta zastosowanego urządzenia lub instalacji do unieszkodliwiania;
2) dokumentuje się za pomocą graficznego lub komputerowego systemu do rejestracji parametrów procesów.

§ 5. 1. Badania odpadów powstałych w wyniku unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych w procesie D10 wykonuje się bezpośrednio:

1) po pierwszym uruchomieniu instalacji lub urządzenia do procesu D10;
2) po każdym uruchomieniu związanym ze wznowieniem eksploatacji instalacji lub urządzenia do procesu D10 spowodowanym ich awarią lub innym zakłóceniem pracy, w wyniku którego nie zostały zachowane prawidłowe parametry przebiegu procesu.

2. Badania, o których mowa w ust. 1, wykonuje się w akredytowanych laboratoriach w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2017 r. poz. 1398, z późn. zm.).

3. Metodyka badań, o których mowa w ust. 1, jest zgodna z wymaganiami dotyczącymi kryteriów uznania odpadów niebezpiecznych za odpady inne niż niebezpieczne.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.[4)]

[4)] Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 21 października 2016 r. w sprawie wymagań i sposobów unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych (Dz. U. poz. 1819).

MINISTER KLIMATU I ŚRODOWISKA

w porozumieniu:

MINISTER ZDROWIA

MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Klimatu i Środowiska
z dnia
(poz.)

Załącznik nr 1

DOPUSZCZALNE SPOSOBY UNIESZKODLIWIANIA ODPADÓW MEDYCZNYCH I ODPADÓW WETERYNARYJNYCH NIEPOSIADAJĄCYCH WŁAŚCIWOŚCI ZAKAŹNYCH

Lp.	Kod	Odpady medyczne i weterynaryjne	Sposoby unieszkodliwiania[1)]
1	2	3	4
18 01 – Odpady z opieki okołoporodowej, diagnozowania, leczenia i profilaktyki medycznej			
1	18 01 01	Narzędzia chirurgiczne i zabiegowe oraz ich resztki (z wyłączeniem 18 01 03)	1
2	18 01 04	Inne odpady niż wymienione w 18 01 03 (np. opatrunki z materiału lub gipsu, pościel, ubrania jednorazowe, pieluchy)	1, 2, 3
3	18 01 06*	Chemikalia, w tym odczynniki chemiczne, zawierające substancje niebezpieczne	1[2)], 2
4	18 01 07	Chemikalia, w tym odczynniki chemiczne, inne niż wymienione w 18 01 06	1, 2
5	18 01 08*	Leki cytotoksyczne i cytostatyczne	1
6	18 01 09	Leki inne niż wymienione w 18 01 08	1
7	ex18 01 10* [3)]	Odpady amalgamatu dentystycznego (z wyłączeniem odpadów o właściwościach zakaźnych)	2
8	18 01 81	Zużyte peloidy po zabiegach wykonywanych w ramach działalności leczniczej, inne niż wymienione w 18 01 80	2, 3
18 02 – Odpady z badań, diagnozowania, leczenia i profilaktyki weterynaryjnej			
9	18 02 01	Narzędzia chirurgiczne i zabiegowe oraz ich resztki (z wyłączeniem 18 02 02)	1
10	18 02 03	Inne odpady niż wymienione w 18 02 02	1, 2, 3
11	18 02 05*	Chemikalia, w tym odczynniki chemiczne, zawierające substancje niebezpieczne	1[2)], 2

12	18 02 06	Chemikalia, w tym odczynniki chemiczne, inne niż wymienione w 18 02 05	1, 2
13	18 02 07*	Leki cytotoksyczne i cytostatyczne	1
14	18 02 08	Leki inne niż wymienione w 18 02 07	1

Objaśnienia:

[1)] Dopuszczalne sposoby unieszkodliwiania odpadów medycznych i odpadów weterynaryjnych nieposiadających właściwości zakaźnych oznaczone zostały w tabeli jako:

1 – przekształcanie termiczne na lądzie (D10),

2 – obróbka fizyczno--chemiczna z wyłączeniem autoklawowania, dezynfekcji termicznej, działania mikrofalami, jeżeli zastosowana w tej obróbce technika zapewnia bezpieczne dla środowiska oraz dla życia i zdrowia ludzi unieszkodliwianie odpadów (D9),

3 – składowanie na składowisku odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne (D5).

[2)] Z wyłączeniem odpadów zawierających rtęć.

[3)] Poprzedzenie kodu odpadu literami „ex” oznacza, że kod z tym oznaczeniem obejmuje wyłącznie odpady określone
w kolumnie trzeciej załącznika nr 1 do rozporządzenia, wyodrębnione z rodzaju odpadu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797 i …).

Załącznik nr 2

WARUNKI PROWADZENIA PROCESU D10 ODPADÓW MEDYCZNYCH I ODPADÓW WETERYNARYJNYCH, W TYM ZAKAŹNYCH

1. Proces D10 odpadów medycznych i weterynaryjnych nieposiadających właściwości zakaźnych, prowadzi się w taki sposób, aby:

1) w spalarni odpadów temperatura gazów spalinowych, zmierzona blisko ściany wewnętrznej

   lub w innym reprezentatywnym miejscu komory spalania, wynikającym ze specyfiki technicznej spalarni odpadów, po ostatnim doprowadzeniu powietrza, nawet w najbardziej niekorzystnych warunkach, została podniesiona w kontrolowany i jednorodny sposób oraz była utrzymywana przez co najmniej 2 sekundy na poziomie nie niższym niż:

   a) 1100°C – dla odpadów niebezpiecznych zawierających powyżej 1% związków chlorowcoorganicznych przeliczonych na chlor oraz odpadów medycznych i weterynaryjnych o kodach 18 01 08* i 18 02 07* – leki cytotoksyczne i cytostatyczne,

   b) 850°C – dla pozostałych odpadów;

2) we współspalarni odpadów temperatura gazów spalinowych, nawet w najbardziej niekorzystnych warunkach, została podniesiona w kontrolowany i jednorodny sposób oraz była utrzymywana przez co najmniej 2 sekundy na poziomie nie niższym niż:

   a) 1100°C – dla odpadów niebezpiecznych zawierających powyżej 1% związków chlorowcoorganicznych przeliczonych na chlor oraz odpadów medycznych i weterynaryjnych o kodach 18 01 08* i 18 02 07* – leki cytotoksyczne i cytostatyczne,

   b) 850°C – dla pozostałych odpadów.

2. Proces D10 odpadów zakaźnych prowadzi się w spalarni odpadów w taki sposób, aby temperatura gazów spalinowych, zmierzona blisko ściany wewnętrznej komory spalania lub w innym reprezentatywnym miejscu komory spalania, wynikającym ze specyfiki technicznej spalarni odpadów, po ostatnim doprowadzeniu powietrza, nawet w najbardziej

niekorzystnych warunkach, została podniesiona w kontrolowany i jednorodny sposób oraz była utrzymywana przez co najmniej 2 sekundy na poziomie nie niższym niż 1100°C.

3. Proces D10 w spalarni odpadów prowadzi się w taki sposób, aby całkowita zawartość węgla organicznego w żużlach i popiołach paleniskowych była niższa niż 3% lub ich strata przy prażeniu była niższa niż 5% suchej masy materiału.

4. Jeżeli to niezbędne dla osiągnięcia wartości, o których mowa w ust. 3, przeprowadza się wstępną obróbkę odpadów, z wyjątkiem odpadów zakaźnych.

5. Spalarnie odpadów i współspalarnie odpadów do prowadzenia procesu D10 wyposaża się:

1) w przypadku spalarni odpadów w co najmniej jeden palnik pomocniczy w każdej komorze spalania odpadów:
   a) włączający się automatycznie, jeżeli temperatura gazów spalinowych po ostatnim doprowadzeniu powietrza spadnie poniżej temperatury, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2,
   b) używany także w czasie rozruchu i wyłączenia spalarni odpadów w celu zapewnienia utrzymania temperatury, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2, przez cały czas wykonywania tych operacji i tak długo, jak niespalone odpady znajdują się w komorze spalania,
   c) do którego nie podaje się paliw, które mogą spowodować wyższe emisje niż powstające w wyniku spalania oleju napędowego, gazu płynnego lub gazu ziemnego;
2) w automatyczny system podawania odpadów, zapobiegający podawaniu odpadów w następujących sytuacjach:
   a) podczas rozruchu, do czasu osiągnięcia wymaganej temperatury,
   b) podczas procesu, w razie nieosiągnięcia wymaganej temperatury,
   c) w przypadku, gdy ciągłe pomiary pokazują, że jakakolwiek dopuszczalna wielkość emisji została przekroczona z powodu zakłóceń lub awarii urządzeń ochronnych ograniczających emisję do powietrza;
3) w urządzenia techniczne służące do:
   a) odzysku energii powstającej w procesie, jeżeli taki odzysk energii jest wykonalny,
   b) ochrony przed zanieczyszczeniami gleby i ziemi oraz wód powierzchniowych i podziemnych,

      w szczególności w uszczelnione i nieprzepuszczalne podłoże z systemem do

gromadzenia ewentualnych odcieków, o pojemności zapewniającej możliwość badania i oczyszczania odcieków przed ich odprowadzeniem,

c) odprowadzania gazów spalinowych z procesu do powietrza wraz z urządzeniami ochronnymi ograniczającymi emisję do powietrza, gwarantującymi dotrzymanie standardów emisyjnych,

d) magazynowania odpadów powstałych w wyniku procesu;

4) w graficzny lub komputerowy system służący do rejestracji podstawowych parametrów procesów charakterystycznych dla typu urządzenia lub instalacji.

6. Odpady zakaźne umieszcza się bezpośrednio w piecu, bez wcześniejszego mieszania z innymi rodzajami odpadów, w sposób zapobiegający bezpośredniemu kontaktowi z odpadami innych rodzajów.

7. Ciepło wytwarzane przez spalarnie odpadów lub współspalarnie odpadów jest odzyskiwane w zakresie, w jakim jest to możliwe, przez produkcję ciepła, wytwarzanie pary technologicznej lub energii elektrycznej.

8. Czas przebywania gazów spalinowych w wymaganej temperaturze oraz zawartość tlenu w gazach spalinowych podlegają weryfikacji podczas rozruchu i po każdej modernizacji spalarni odpadów lub współspalarni odpadów.

9. Do prowadzenia wymaganych pomiarów stosuje się urządzenia techniczne do ciągłego pomiaru parametrów procesu D10, które należy poddawać corocznym przeglądom technicznym oraz nie rzadziej niż raz na 3 lata kalibracji.

10. W przypadku awarii spalarni i współspalarni odpadów ogranicza się ich eksploatację lub zaprzestaje się jej tak szybko, jak jest to możliwe i do czasu, aż zostanie przywrócona normalna eksploatacja.

11. Proces D10 nie może być kontynuowany przez okres przekraczający cztery godziny, w przypadku gdy przekraczane są standardy emisyjne.

12. Łączny czas eksploatacji spalarni lub współspalarni odpadów w warunkach, o których mowa w ust. 11, nie może przekraczać, dla każdej linii technologicznej spalarni lub współspalarni odpadów wyposażonej w odrębne urządzenia ochronne ograniczające emisję do powietrza, 60 godzin w okresie roku kalendarzowego.

13. W przypadku wystąpienia zakłóceń w procesie D10, w tym w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję do powietrza, powodujących przekraczanie standardów emisyjnych:

1) natychmiast wstrzymuje się podawanie odpadów do spalarni lub współspalarni odpadów, a jeżeli przekraczanie standardów emisyjnych utrzymuje się, nie później niż w czwartej godzinie trwania zakłóceń rozpoczyna się procedurę zatrzymywania spalarni odpadów lub współspalarni odpadów w trybie przewidzianym w jej instrukcji obsługi;
2) po przekroczeniu rocznego limitu czasu określonego w ust. 12 – natychmiast wstrzymuje się podawanie odpadów do spalarni lub współspalarni odpadów oraz jednocześnie rozpoczyna się procedurę zatrzymywania spalarni odpadów lub współspalarni odpadów, w trybie przewidzianym w jej instrukcji obsługi.

14. W przypadku spadku temperatury poniżej wymaganej temperatury natychmiast wstrzymuje się podawanie odpadów do spalarni lub współspalarni odpadów.

15. Proces D10 prowadzi się w taki sposób, aby zminimalizować ilość i szkodliwość odpadów powstałych w jego wyniku.

16. Odpady powstałe w wyniku procesu D10 poddaje się odzyskowi, a w przypadku braku takiej możliwości – unieszkodliwia się, ze szczególnym uwzględnieniem unieszkodliwienia frakcji metali ciężkich.

17. Odpady powstałe w wyniku procesu D10 magazynuje się i transportuje w sposób uniemożliwiający ich rozprzestrzenianie się w środowisku.

18. Przed skierowaniem odpadów do procesu D10 odpady magazynuje się odpowiednio do ich właściwości w sposób zapobiegający ich rozprzestrzenianiu i niekorzystnemu oddziaływaniu na zdrowie ludzi i na środowisko, w szczególności zapewniając gromadzenie, badanie i oczyszczanie ewentualnych odcieków przed ich odprowadzeniem.

19. Czas magazynowania odpadów zakaźnych nie może przekraczać 48 godzin w temperaturze
do 10°C.

20. W przypadku awarii spalarni odpadów dopuszcza się magazynowanie odpadów w temperaturze do 10°C, tak długo, jak pozwalają na to ich właściwości oraz warunki, w jakich są przechowywane, ale nie dłużej niż 30 dni od dnia wystąpienia awarii spalarni odpadów. W przypadku awarii spalarni odpadów zakazuje się przyjmowania następnych partii odpadów zakaźnych do spalania, aż do czasu usunięcia awarii.

21. Odpady magazynowane są w oznakowanych, szczelnych i zamykanych kontenerach lub pojemnikach, odpornych na działanie substancji zawartych w odpadach, sztywnych, odpornych

na działanie wilgoci, mechanicznie odpornych na przekłucie lub przecięcie, przystosowanych do właściwości chemicznych i stanu skupienia magazynowanych odpadów.

22. Miejsce magazynowania odpadów medycznych i weterynaryjnych oraz odpadów powstałych w wyniku procesu D10:

1) służy wyłącznie magazynowaniu odpadów;
2) ma niezależne wejście, gwarantujące swobodne przemieszczanie pojemników z odpadami
   do magazynu i z magazynu;
3) posiada zabezpieczenia techniczne przed rozprzestrzenianiem się magazynowanych odpadów, w tym ewentualnych odcieków, w szczególności uszczelnione i nieprzepuszczalne podłoże z systemem
   do gromadzenia ewentualnych odcieków, o pojemności odpowiedniej w celu zapewnienia możliwości badania i oczyszczania odcieków przed ich odprowadzeniem;
4) jest zabezpieczone przed dostępem osób nieupoważnionych;
5) jest zabezpieczone przed dostępem zwierząt, w tym owadów, gryzoni i ptaków;
6) posiada utwardzone dojazdy lub dojścia do transportu odpadów;
7) ma zapewnioną temperaturę umożliwiającą bezpieczne dla ludzi i środowiska magazynowanie odpadów.

23. Miejsce magazynowania odpadów innych niż zakaźne, w tym odpadów powstałych w wyniku procesu D10, jest zabezpieczone przed wpływem czynników atmosferycznych i posiada co najmniej:

1) uszczelnione i nieprzepuszczalne podłoże z systemem do gromadzenia ewentualnych odcieków,
   o pojemności zapewniającej możliwość badania i oczyszczania odcieków przed ich odprowadzeniem;
2) zadaszenie;
3) zamykane kontenery lub pojemniki, o których mowa w ust. 21.

24. Odpady zakaźne magazynuje się odrębnie od odpadów medycznych i weterynaryjnych nieposiadających właściwości zakaźnych i odrębnie od odpadów powstałych po przeprowadzeniu procesu D10 w:

1) specjalnie do tego przeznaczonych urządzeniach chłodniczych, wykonanych z materiałów umożliwiających ich mycie i dezynfekcję, wyposażonych w termometr do pomiaru temperatury wewnątrz urządzenia, lub

2) pomieszczeniach zamkniętych posiadających co najmniej:
   a) ściany i podłogę wykonane z materiałów gładkich, zmywalnych i umożliwiających ich dezynfekcję,
   b) systemy odpowiednio do odprowadzania lub gromadzenia ścieków i odcieków, w szczególności zapewniające gromadzenie, badanie i oczyszczanie ewentualnych odcieków przed ich odprowadzeniem,
   c) system wentylacyjny,
   d) urządzenia zapewniające utrzymanie temperatury poniżej 10ºC,
   e) termometr do pomiaru temperatury wewnątrz pomieszczenia.

25. Przy magazynie odpadów zakaźnych należy zapewnić w przedsionku, jeżeli jest, a w przypadku braku przedsionka w innym miejscu, umywalkę z baterią bezdotykową, z bieżącą zimną i ciepłą wodą, zainstalowaną w sposób umożliwiający co najmniej umycie rąk bezpośrednio po wyjściu z magazynu, wyposażoną w dozowniki z mydłem i środkiem do dezynfekcji rąk oraz ręczniki jednorazowego użytku, oraz wydzielone odrębne miejsca do przechowywania czystych oraz zbierania brudnych ochraniaczy dla osób przebywających w magazynie.

26. Miejsce magazynowania odpadów, w tym odpadów powstałych w wyniku procesu D10, utrzymuje się na bieżąco w porządku i czystości, a urządzenia i pomieszczenia na odpady zakaźne dodatkowo dezynfekuje się i myje według opracowanych procedur utrzymania czystości, tak aby nie stanowiły zagrożenia dla zdrowia ludzi i środowiska.

Załącznik nr 3

WARUNKI PROWADZENIA PROCESU D9 ODPADÓW MEDYCZNYCH I ODPADÓW WETERYNARYJNYCH NIEPOSIADAJĄCYCH WŁAŚCIWOŚCI ZAKAŹNYCH

1. Proces D9 prowadzi się w specjalnie do tego przeznaczonych urządzeniach lub instalacjach:

1) zgodnie z zaleceniami producenta;
2) wyłącznie przy wymaganych parametrach procesu;
3) w sposób bezpieczny dla zdrowia ludzi i środowiska;
4) zapewniając poziom unieszkodliwienia gwarantujący spełnienie kryteriów lub uzyskanie takich właściwości, które pozwolą aby odpad po procesie unieszkodliwiania mógł zostać poddany innym procesom przetwarzania;
5) zapewniając minimalizację ilości i szkodliwości odpadów powstałych w wyniku procesu.

2. Proces D9 prowadzi się z użyciem urządzeń lub instalacji wyposażonych w:

1) rezerwowy system służący do unieszkodliwiania odpadów na wypadek awarii głównych urządzeń
lub instalacji;
2) urządzenia techniczne służące do gromadzenia odpadów powstałych w wyniku procesu, jeżeli powstają;
3) urządzenia techniczne służące do ochrony przed zanieczyszczeniami powietrza, gleby i ziemi oraz wód powierzchniowych i podziemnych;
4) urządzenia służące do ciągłego pomiaru parametrów procesu;
5) graficzny lub komputerowy system służący do rejestracji podstawowych parametrów procesu charakterystycznych dla typu urządzenia lub instalacji;
6) urządzenia techniczne służące do odzysku ciepła powstającego w procesie, jeżeli możliwy jest taki odzysk, poprzez produkcję ciepła, wytwarzanie pary technologicznej lub energii elektrycznej;
7) urządzenia techniczne służące do gromadzenia odpadów powstałych w wyniku procesu oraz w stosownych przypadkach do ich recyklingu.

3. W przypadku niezachowania parametrów procesu, unieszkodliwianie partii odpadów przez proces D9 należy powtórzyć.

4. Miejsce magazynowania odpadów, w tym odpadów powstałych w wyniku procesu D9, odpowiada warunkom określonym w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Konieczność wydania przez Ministra Klimatu i Środowiska rozporządzenia na podstawie art. 95 ust. 11 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797, 784 i …) w sprawie wymagań i sposobów unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych z jednoczesnym uchyleniem dotychczas obowiązującego rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 21 października 2016 r. w sprawie wymagań i sposobów unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych (Dz. U. poz. 1819) wydanego na podstawie art. 95 ust. 11 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, wynika ze zmiany upoważnienia art. 95 ust. 11 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (zmiana wprowadzona ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1579), w tym zmiany Ministra upoważnionego do wydania ww. rozporządzenia – z Ministra Zdrowia na Ministra Środowiska (Klimatu, a następnie Ministra Klimatu i Środowiska). Dotychczasowe przepisy zachowują moc do dnia 6 września 2021 r. Przedmiotowy projekt rozporządzenia zachowuje zasadniczo dotychczasowe wymagania określone w obowiązującym rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 21 października 2016 r. w sprawie wymagań i sposobów unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1819).

Rozporządzenie określa dopuszczalne sposoby unieszkodliwiania i warunki magazynowania odpadów medycznych i odpadów weterynaryjnych oraz warunki prowadzenia procesów unieszkodliwiania odpadów medycznych i odpadów weterynaryjnych, a także sposób monitoringu tych procesów, jeżeli jest to konieczne dla zapewnienia ich prawidłowego prowadzenia.

Rozporządzenie jest zgodne z przepisami Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia nie wpłynie na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Rozporządzenie wchodzi w życie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wymagań i sposobów unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych **Ministerstwo wiodące** Ministerstwo Klimatu i Środowiska **Ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Zdrowia, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu:** Pan Jacek Ozdoba, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu:** Marcin Cykowski, Starszy specjalista, e-mail: marcin.cykowski@klimat.gov.pl, tel. 22 36 92 591	**Data sporządzenia** 28 kwietnia 2021 r. **Źródło** art. 95 ust. 11 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797, z późn. zm.) **Nr w Wykazie prac Ministra Klimatu i Środowiska** 498

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność wydania przez Ministra Klimatu i Środowiska rozporządzenia na podstawie art. 95 ust. 11 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797, z późn. zm.) w sprawie wymagań i sposobów unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych z jednoczesnym uchyleniem dotychczas obowiązującego rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 21 października 2016 r. w sprawie wymagań i sposobów unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych (Dz. U. poz. 1819) wydanego na podstawie art. 95 ust. 11 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, wynika ze zmiany upoważnienia art. 95 ust. 11 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (zmiana wprowadzona ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1579), w tym zmiany Ministra upoważnionego do wydania ww. rozporządzenia – z Ministra Zdrowia na Ministra Środowiska (Klimatu, a następnie Ministra Klimatu i Środowiska).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest wydanie przez Ministra Klimatu i Środowiska rozporządzenia w sprawie wymagań i sposobów unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych i dostosowaniu jego do upoważnienia zawartego w art. 95 ust. 11 ustawy o odpadach.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia zachowuje zasadniczo dotychczasowe wymagania określone w obowiązującym rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 21 października 2016 r. w sprawie wymagań i sposobów unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych (Dz. U. poz. 1819).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy. Prace nad projektem rozporządzenia zostały wszczęte ze względu na zmianę ministra upoważnionego do wydania przedmiotowego rozporządzenia. Przedmiotowy projekt rozporządzenia zachowuje zasadniczo dotychczasowe wymagania określone w obowiązującym rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 21 października 2016 r. w sprawie wymagań i sposobów unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych. Projekt rozporządzenia nie wprowadza do polskiego porządku prawnego nowych rozwiązań i nie skupia się nad merytorycznym rozwiązaniem danego problemu, który mógłby być rozwiązywany w inny sposób przez państwa członkowskie. Zatem rozwiązania przyjęte w innych krajach pozostają bez wpływu na projektowaną regulację. W związku z tym nie przewiduje się konieczności prowadzenia analiz porównawczych z innymi państwami OECD/UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wytwórcy odpadów medycznych i weterynaryjnych	1) stan na 2 października 2020 r. 23 642 podmiotów wykonujących działalność leczniczą, w tym: – 1401 szpitali, – 1100 stacjonarnych i całodobowych świadczeń zdrowotnych- innych niż szpitale, -22 929 podmiotów prowadzących ambulatoryjne świadczenia zdrowotne. Ponadto -138 855 Praktyk zawodowych Lekarzy i Lekarzy Dentystów, -30 662 Praktyk Zawodowych Pielęgniarek i Położnych, -12 272 Praktyk Zawodowych Fizjoterapeutów. 2) stan na dzień 5 października 2020 r. 7254 zakładów leczniczych dla zwierząt	1) Dane według Rejestru Podmiotów Wykonujących Działalność Leczniczą, rpwdl.csioz.gov.pl/ 2) Informacja uzyskana z Biura Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej. 3) Strona internetowa	Projektowane rozporządzenie wpływa pośrednio na wskazane podmioty jako zobowiązane do przekazania odpadów medycznych i weterynaryjnych w celu unieszkodliwiania. Projektowana regulacja doprecyzowuje sposoby unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych nieposiadające właściwości zakaźnych. Kwestie sposobu unieszkodliwiania odpadów zakaźnych reguluje ustawa o odpadach, w tym przepisy art. 95 ust. 2 i 3 (konieczność termicznego przekształcania wyłącznie w spalarniach odpadów niebezpiecznych). Projektowane rozporządzenie wprowadza szczegółowe regulacje w zakresie unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych, w ten sposób że: – określa sposoby i warunki procesów unieszkodliwiania odpadów medycznych nieposiadających własności zakaźnych , – warunki prowadzenia unieszkodliwiania odpadów medycznych i odpadów weterynaryjnych, w tym zakaźnych, przez ich termiczne przekształcenie (D10).

	3) 17 zakładów higieny weterynaryjnej	Głównego Inspektoratu Weterynarii www.wetgiw.gov.pl/	
Podmioty prowadzące działalność w zakresie unieszkodliwiania poprzez termiczne przekształcanie odpadów medycznych i weterynaryjnych	Według stanu na kwiecień 2020 r. w Polsce funkcjonują 23 instalacje mogące spalać odpady medyczne i weterynaryjne. Wśród spalarni odpadów medycznych wyróżnić można zarówno spalarnie dedykowane wyłącznie przetwarzaniu odpadów medycznych i weterynaryjnych, ale także duże spalarnie odpadów niebezpiecznych przetwarzających inne rodzaje odpadów. Łączna roczna moc przerobowa spalarni przetwarzających odpady medyczne i weterynaryjne wynosi ok. 148 tys. Mg odpadów.	Dane Ministerstwa Klimatu na podstawie informacji uzyskanych z Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.	Projektowana regulacja oddziałuje bezpośrednio na wskazane podmioty przez określenie wymagań dla prowadzonej działalności w zakresie unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych innych niż zakaźne, oraz warunków prowadzenia i monitorowania procesów unieszkodliwiania wszystkich odpadów medycznych i weterynaryjnych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach konsultacji publicznych i opiniowania, projekt rozporządzenia zostanie przekazany do niżej wymienionych podmiotów:

1) Aptekarskiego Związku Pracodawców „Porozumienie Dolnośląskie”;
2) Federacji Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP;
3) Federacji Związków Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia;
4) Federacji Związków Pracodawców Zakładów Opieki Zdrowotnej „Porozumienie Zielonogórskie”;
5) Instytutu Ochrony Środowiska;
6) Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowionych,
7) Instytutu Medycyny Pracy i Zdrowia Środowiskowego w Sosnowcu;
8) Izby Gospodarczej Farmacja Polska;
9) Krajowej Izby Diagnostów Laboratoryjnych;
10) Krajowej Izby Gospodarczej;
11) Konfederacji Lewiatan;
12) Krajowej Izby Gospodarki Odpadami;
13) Małopolskiego Związku Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”;
14) Naczelnej Izby Aptekarskiej;

15) Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny;
16) Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Recyklingu;
17) Ogólnopolskiego Związku Pracodawców Prywatnej Służby Zdrowia;
18) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych;
19) Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego;
20) Politechniki Łódzkiej;
21) Politechniki Warszawskiej, w tym Wydziału Inżynierii Chemicznej i Procesowej, Wydziału Chemii;
22) Politechniki Śląskiej;
23) Polskiej Izby Ekologii,
24) Polskiej Izby Gospodarki Odpadami;
25) Polskiej Izby Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych POLFARMED;
26) Polskiej Federacji Pracodawców Ochrony Zdrowia;
27) Pracodawców Medycyny Prywatnej;
28) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
29) Stowarzyszeniu Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
30) Stowarzyszeniu Unia Uzdrowisk Polskich;
31) Uniwersytetu Jagiellońskiego;
32) Wielkopolskiego Związku Pracodawców Ochrony Zdrowia;
33) Wielkopolskiego Związku Zakładów Opieki Zdrowotnej - Organizacja Pracodawców;
34) Zakładu Farmakologii i Toksykologii Wydział Medycyny Weterynaryjnej SGGW;
35) Związku Pracodawców Służby Zdrowia;
36) Związku Pracodawców Gospodarki Odpadami;
37) Głównego Lekarza Weterynarii;
38) Głównego Inspektora Sanitarnego;
39) Główny Inspektor Sanitarnego;
40) Prezesa Biura do spraw Substancji Chemicznych;
41) Głównego Inspektora Farmaceutycznego;
42) Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych;
43) Konsultanta Krajowego w Dziedzinie Epidemiologii;
44) Konsultanta Krajowego w Dziedzinie Medycyny Lotniczej;
45) Konsultanta Krajowego w Dziedzinie Medycyny Morskiej i Tropikalnej;
46) Konsultanta Krajowego w Dziedzinie Balneologii i Medycyny Fizykalnej;
47) Konsultanta Krajowego w Dziedzinie Farmacji Przemysłowej;
48) Naczelnej Rady Lekarskiej;
49) Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do konsultacji publicznych i opiniowania w celu zgłaszania ewentualnych uwag.

Projekt zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych
- nie dotyczy

(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

(oddzielnie)												
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektu rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Zakłada się, że przedmiotowa regulacja nie spowoduje bezpośrednio zwiększenia wydatków sektora finansów publicznych oraz skutki projektowanej regulacji dla budżetu państwa będą finansowane w ramach limitów wydatków zaplanowanych w odpowiednich częściach budżetu państwa, w tym na wynagrodzenia, na dany rok, bez konieczności ich zwiększania, a wejście w życie nowych przepisów nie będzie stanowiło podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki budżetu państwa na ten cel.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	/							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							

	(dodaj/usuń)	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie jest kontynuacją obowiązujących przepisów. Nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw, w szczególności w stosunku do niezmienionych wymagań w zakresie sposobów unieszkodliwiania niebezpiecznych odpadów medycznych i weterynaryjnych. Konieczność termicznego przekształcania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych jest obowiązkowa od 2005 r., a pozostałych odpadów niebezpiecznych dopuszczone sposoby unieszkodliwiania również nie uległy zmianie od 2002 r. Wobec tego nie przewiduje się wpływu projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki.	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:
Projekt rozporządzenia nie wpłynie na zmianę obciążeń regulacyjnych wynikających z projektu.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

Przyjęcie proponowanych regulacji utrzyma status quo w dotychczasowym sposobie unieszkodliwiania niebezpiecznych odpadów medycznych i weterynaryjnych, może wpłynąć na umocnienie się obecnego rynku pracy przedsiębiorstw działających na rynku unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych. Wobec powyższego, jest możliwe umacnianie i ewentualny rozwój przedsiębiorstw, co może skutkować utrzymaniem się dotychczasowych miejsc pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☒ zdrowie

Omówienie wpływu	**Wpływ regulacji na środowisko naturalne** Projektowana regulacja będzie miała korzystny wpływ na środowisko. Odnosząc się do wpływu stosowania poszczególnych metod unieszkodliwiania odpadów medycznych i odpadów weterynaryjnych na środowisko należy zauważyć, że przepisy prawa ochrony środowiska w tym zakresie ustanowiły takie wymogi (np. dotyczące dopuszczalnych poziomów emisji substancji lub wymagań technicznych dla procesu termicznego unieszkodliwiania odpadów w instalacjach), aby do minimum ograniczyć wpływ tych metod na środowisko. Zatem przetwarzanie odpadów

	przez posiadaczy odpadów przy zachowaniu wymagań ochrony środowiska warunkuje jak najmniejszy wpływ tych działań na środowisko. Zaznaczyć przy tym należy, że z punktu widzenia prawa ochrony środowiska unieszkodliwianie odpadów jest najmniej pożądanym sposobem ich zagospodarowania (należy stosować hierarchię postępowania z odpadami), jakkolwiek w przypadku zagospodarowania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych, termiczne przekształcanie tych odpadów jest jedyną dopuszczalną metodą ich zagospodarowania. **Wpływ regulacji na zdrowie ludzi** Projektowane w rozporządzeniu rozwiązania będą miały korzystny wpływ na zdrowie ludzkie. Rozwiązania te, w przypadku prowadzenia prawidłowej gospodarki odpadami, wpłyną na to, że zarówno zakaźne, jak i inne niebezpieczne odpady medyczne oraz weterynaryjne nie będą stanowiły zagrożenia dla zdrowia ludzi.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Wejście w życie przepisów projektowanego rozporządzenia.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Wystarczające jest wejście w życie projektowanych przepisów.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak	